

Defter 22

HASAN AKAR

İÇİNDEKİLER

ENDİŞE.....	6
ENDİŞENİN HÜLASASI.....	27
KELAM.....	44
ZAMAN.....	44
ELİF (I).....	48
MUKADDES HARFLER.....	49
ALLAH'I NİYE GÖRMÜYORUM?.....	49
KADERİM BU, NE YAPAYIM..!.....	52
HİÇLİĞİNİ BİLMEKTE ORUCUN ROLÜ.....	53
KADERE İTİRAZ EDENLERE BİR BAKIN Kİ KİMLERDİR?.....	56
ZAMAN.....	57
NURDAN NASIL ZULMET GELİR.....	59
HASTALIK YOK.. HASTA VAR.....	61
KAVRAM, İLİM, HİKMET, USUL.....	62
ÖLÜMÜ BAYILMAK MI ZANNETTİN.....	65
SIRR.....	67
VÜCUD MERTEBELERİ.....	68
ORUCUN KIYAMI, RÜKUSU VE SECDESİ.....	68
KABİRİN SIFATLARI.....	69
DAVA ADAMI.....	70
KABİR.....	72
BERZAH.....	82
KABİR VE BERZAHIN HÜLASASI.....	86
ÖTELERİN ÜSTÜ.....	98
Hocam sana sorsalar ki: En çok insanın hangi sıfatlarından nefret ediyorsun?. .	107
DERS OLURKEN ALDIĞIM NOTLAR.....	109

Resül Ders Yaparken Alınan Notlar (23.11.2016).....	110
YALNIZLIK.....	113
FİİLE GEÇMEYEN NİYETLER.....	114
HUZUR ARAYAN ADAM.....	114
VESVESE VE VEHİM.....	115
ARŞ VE LEVH-İ MAHFUZ MU?.....	117
KOKU VE RESİM.....	117
DİMAĞ 2.....	118
DİMAĞ 15. DERSİN ŞEKLİ.....	139
YAZILARIN ALTINDA İSMİNİ NİYE YAZIYORSUN?.....	143
HAYATIN BİR KISIM KLAVUZ TAŞLARI.....	143
ŞEYTAN - ZEKİLER.....	145
KUVA.....	146
KUVANIN HÜLÂSASI.....	150
HAYATIN BİR KISIM KLAVUZ TAŞLARI 1.....	153
ZAMANIN FARKLI OLMASI - DERS NOTU.....	156
ŞEYTAN.....	157
HAYATIN BİR KISIM KLAVUZ TAŞLARI 2.....	158
KUR'AN SİZE YETER DİYENLER KİMLERDİR?.....	161
DİN OLMASAYDI ŞEYTAN BİLİNİR MİYDİ?.....	161
ÇEKİRDEK – TOHUM.....	162
TESELLİ.....	162
BAST-I ZAMAN.....	162
ÖLÜM DERT DEĞİL.....	162
ENEYİ – BEN OLAN BENİ.....	163
HASTALIK.....	163
VEFA.....	163

İFTİRA.....	166
EHVEN-ÜŞ ŞERR'İ ÖLÇÜ YAPMAYAN CERBEZELİ HAİNLER.....	169
YANIMDAKİ YERLİ HALEP YANIYOR.....	171
ASRİN İMANIN ÇARELERİ.....	173
ELHAMDÜLİLLAH.....	173
İNSAN KENDİNİ TANIMAZSA, KONUMUNU, İŞLEVİNİ BİMEZSE - 1.....	174
HABER BÜLTENİ.....	178
İMAN.....	179
HUCURAT SURESİNDE İÇTİMAÎ ADAB.....	180
ELEM.....	181
DİNİ CEMAATLAR DİNİ DAHA YAŞAMAK İÇİN İDİ.....	184
EŞİMDEN VE ÇOCUKLARIMDAN NİYE HAYIR GÖRMÜYORUM.....	185
DOLAŞIRKEN.....	187
ALLAH (C.C.) VE FELSEFE.....	188
SABIR VE TAHAMMÜL (Ders Yapılırken Alınan Notlar).....	189
ÇOK ÇEŞİTLİ HAPİSHANELERİ OLAN BU ASIR.....	190
CİSİM, CESED, BEDEN.....	192
HAŞA ALLAH (C.C.) NE KADAR TATLI VE HUZURLUDUR KİMBİLİR!.....	193
REMZ.....	194
ÖNÜNE HEDEF KOY - ONA GÖRE ÇALIŞ DEMEK.....	194
Cami ve hocalarından ziyade din adına bidatlar ve çoğu zaman haramların kol gezdiği mekanlarda daha fazla insanların (gençlerin) toplanmalarının hikmeti nedir?	194
BOŞANMADAN ÖNCE VE BİRİSİYLE UZAKLAŞMADAN ÖNCE.....	196
BAĞLAR.....	197
SABIR (Ders Yapılırken Alınan Notlar).....	198
TECRÜBELERİM.....	198
ADEM.....	199

RAHMANIN HAS KULLARI:.....	199
ADEM - DERS ANINDA ALINAN NOTLAR.....	199
HASED VE İNAD.....	203
ŞEYTANLARIN GÖLGELERİ.....	205
YEİS VE ÜMİTSİZLİK.....	205
HAYATINI ANLAMLANDIRMAN İÇİN.....	206
İMTİHANIM NASIL DEĞİŞİR.....	208
LATİFE-İ İNSANİYE.....	209
LATİFE-İ İNSANİYE.....	211
LATİFE-İ İNSANİYE NASIL BOZULUYOR?.....	212
LÜMME-İ ŞEYTANİYE.....	213
NEHCÜL-BELAĞA KİTABINDAN.....	216
VESVESE.....	220
DERS ANINDA ALINAN NOTLAR.....	221
12. SÖZ DERS YAPILIRKEN ALINAN NOTLARI.....	223
GAYE SAHİBİ OLMAK.....	226
İMAN VE İNKÂR EDENLER.....	226
ZAHİR ALDATMASIN.....	227
ŞAHISLAR DEĞİŞİR. SEN RİSALE-İ NUR'UN TALİMATI DAİRESİNDE HAREKET ET..!.....	229
CEHENNEMİN TABAKALARI.....	231
CENNETİN KAPILARI:.....	231
LEVH-İ MAHFUZUN DAİRELERİ.....	232
ARŞIN DAİRELERİ.....	232
TEVAFUK.....	232
İNTİZAM - NİZAM.....	232
DERS YAPILIRKEN ALDIĞIM NOTLAR.....	233

KERAMET - İKRAM - MUCİZE.....	234
ÖLMEK İSTİYORUM... ÇÜNKİ...?.....	235
GÜVENİLİR İNSAN KİMDİR?.....	236
KANUN-U EMRİ.....	237
İNSAN NİYE RAHAT DEĞİL.....	237
CEBRAİL (A.S) DERSİNDEN ALINAN NOTLAR.....	239
DOĞRULUĞUNU DAHA BİLMİYORUM.....	240
ALDANMA – 2.....	241
PEYGAMBERİMİZ (A.S.M.).....	243
TASDİK.....	245
TASDİKİN HÜLASASI.....	257
HAŞA ALLAH (C.C.) MI SUÇLU?.....	264
DİLİN AFETİ.....	266
HAŞYET (DEHŞET, KORKU).....	267
VAZİFE.....	267
ŞEYTAN ÇOCUKLARIMIZA ORTAK OLDUĞUNU.....	267
KADININ SESİNİ NİYE YAYINLIYORSUN DEDİĞİMDE: ZARURET VAR DEDİ:	267
İZ'AN.....	268
İMTİSAL.....	276
İZ'AN VE İMTİSALIN HÜLASASI.....	286
İMTİSALİN HÜLASASI.....	290
YAZILI DEFTERE GÖRE İNDEKS.....	298

ENDİŞE

26.07.2015

Lügat: Korku. Düşünce. Merak. Keder. Kuruntu.

“Hayatım altı üstüne gelir diye endişe etme. Nereden bilirsin ki, hayatın altının üstünden daha iyi olmayacağını.” (Şems)

Mektubat (33): “**Endişe-i istikbal hissi herkeste var.**”

Endişe histir ve istikbale bakıyor. Geçmişten değil geleceğe bakıyor

Lem’alar (256): “Bir vakit ▶ ihtiyarlık,
▶ gurbet,
▶ hastalık,
▶ mağlubiyet

gibi vücudumu sarsan ârizalar, bir gaflet zamanıma rastgelip şiddetle alâkadar ve meftun olduğum vücudumu, belki mahlukatın

vücutlarını "ademe gidiyor" diye elfm bir **endişe** verirken”

Bu dört özellik insanın vücudunu sarsarak kötü düşüncelerin gelmesine zemin oluyorlar. Endişelerin de zemini..

Endişe; zahirde ömrüne, hayatına zeval gelecek gibi düşüncelerden geliyor gibi gözükürken, aslında aklın ihata ve ifade edemediği adem’den geliyor. Ademi akıl yorumlayamadığından endişe olarak karşısına his koyuyor. Ademi yorumlayamayan akıl, endişe hissini göstermek zorunda kalmış.

Endişe gelecekten ve yorumlanamamış ademden geliyor.

Şuâlar (494): “derd-i maişet için **endişe** eden kardeşlerimizin”

Derdi maişet insana endişe verebiliyor. Bu da yine istikbale bakıyor.

Kastamonu Lâhikası (143): “Yarım maddi
yarım manevi

endişe hastalığına”

Endişenin ifratı hastalıktır. Tefriti de hastalıktır. Vasatı hadd-ı istikamettir.

Kastamonu Lâhikası (223): “ehl-i hakikatı, } dahi bir nevi rekabete
ehl-i tarikatı } sevkettiği için **endişe** ederim”.

Endişeyi tevlid eden bir saik de rekabet. Rekabet endişenin ifrat modunu aktif ediyor.

Kastamonu Lâhikası (237): “...ruhen çok **endişe** ediyorum.”

Endişe histir. Hissin yeri de vicdandır.

Emirdağ Lâhikası 1 (20): “Benim **endişe** ve telaşımı gören”

Endişe de telaşda histir.

Emirdağ Lâhikası 1 (58): “Yalnız ehemmiyetli bir **endişe** ve }
bir teselli } kalbime geliyor ki;”

Endişe de histir teselli de histir.

Endişeyi vasata getiren sebebden biri de tesellidir.

Endişe teselli ile gideriliyor.

Emirdağ Lâhikası 1 (80): “Demek telaş etmişsiniz, onun için göndermediniz.
Endişe edilecek bir şey yok.”

Telaş da histir ve vicdandır.

Bunları vasata taşımak için Aklî bürhan, deliller göstermek, getirmek lazım.

Endişe }
Teselli } bunlar histirler. Bunları vasata taşıyacak akli sistemin çalışması..
Telaş }

Endişenin karşısına ► Teselliyi koy.

Telaşın karşısına ► Aklî bürhanlar, delilleri koy.

Emirdağ Lâhikası 1 (89): “...birbirleriyle tam imtizaç edemediklerinden **endişe** ediyorum.”

Demek insan kendi iç aleminde, aklından kopuk yaşarsa.. yani hisler dünyasında yaşarsa.. içsel aleminde bütüne gelemese endişeler baş gösterir.

Hariçte ise “**meşrepleri ayrı ayrı olduğundan,**” farklılıklarından ortaya çıkıyor.

Hislerini aklî çerçevede, dimağın kontrolü altında olursa endişe hissi olmaz.

Emirdağ Lâhikası 1 (96): “...hiç bir **endişe** verecek bir hal vuku”

Endişe durup dururken çıkan bir his değil. Harici hadiseleri aklî çerçevede, mantıksal zeminde oturtmadığı için kontrolsüz kalan vicdandaki endişe hissi hemen aktif oluyor. Onu bastırarak vakanın doğru yorumlanması lazım. Doğru yorumlanamayan, izah edilemeyen hadiseler ve olaylardan fırsat bulan bir histir endişe..

İstikbali yorumlayamayan, bakmayan; çocuklar, deliler ve hayvanlarda bu his yoktur. Bir de geleceğe ümitli bakanda.

Emirdağ Lâhikası 1 (96): “Feyzinin malûm hadisede hiçbir **endişe** verecek bir hal vuku bulmadığını,
bilakis bir teşvik kamçısı hükmüne geçtiğini”

İşini yapıp Allah'ın işine karışmayanda..

Tevhid, tevekkül ve teslimiyeti olanlarda..

Hadiseleri ahirete, Allah'a göre yorumlaya bilenlerde..

Kendi içsel donanımların harici hadiselerin tahrikiyle aktif olacağına şuurlu olanlarda..

EndiŖe bloke edemez. Tam tersine teŖvik kamçısı olduğunu yakinen müŖahede eder.

Vukua gelen hadiseleri doğru yorumlayıp okuyamazsan endiŖe...

Doğru okuyup yorumlarsan teŖvik kamçısı olacağını..

Durup dururken endiŖe hissi çikmaz. **Emirdağ Lâhikası 1 (80): "EndiŖe edilecek bir Ŗey yok."**

Demek düşüncelerin ve fiillerin arefesinden ortaya çikıyor. Malzemesiz ortaya çikmıyorlar.

Tarihçe-i Hayat (9): "bir insan Cenab-ı Hakkın hıfz u himayesinde bulunmak nimetine mazhar olmuŖtur; artık onun için korku,

endiŖe

üzüntü

yılma,

usanma

vesair gibi Ŗeyler
bahis mevzuu olmaz".

Artık bunlara ne korku ne de hüžün vardır.

Bunu da nasıl anlarsın.. Bir anlama Ŗeklide. Allah bir kulunu severse dinine hizmetçi seçer.. sırrıyla da anlar..

Lem'alar (423): "Kendi vücudu, belki bütun mahlukatın vücudları ademe gidiyor diye el'ım bir endiŖede iken, yine bu Âyet-i Hasbiyeye müracaat ettiğini ve iman durbini ile baktığında; ölümün firak değil visal olduğunu, bir tebdil-i mekân ve bâki bir meyvenin sünbüllenmesi olduğunu beyan etmiŖtir."

Endişe doğru düşünmemekten.. tevekkül ve teslim olamamaktan.. gelecek yanlış yorumlanmaktan.. kendini güvensiz hissetmekten.. kendinden kaçmaktan.. Allah canibinden bakmamaktan..

Sözler (143): "...her vakit oraya çağırılmasına nöbetini bekleyen bir insana verdiği o **endişeden** gelen → elîm elemi kaldırabilir mi?"

- ✧ Endişeden elîm elem geliyor.
- ✧ Endişe; önünü net görmeme veya kendi aleyhinde görmeden çıkar endişe.
- ✧ Yaşadığı dünya hayatından daha iyi bir hayat olarak görüyorsa kabri, oraya gitmekten korkmaz ve endişe de duymaz.

Barla Lâhikası (301): "...diye **endişekârane** soruluyor."

Soruların bir kısmı da endişeleri izale etmekten geliyor.

Sözler (145): "Hayvan ise, fikri olmadığı için, hazır lezzetini,

geçmişten gelen ▶ hüznler ve
gelecektek gelen ▶ korkular,
 ▶ **endişeler** } bozmuyor."

Demek korkular ve
endişeler } gelecektek geliyor.

Gelecek demek; önünü görememek veya
 önünü aleyhinde görmek.. yani mazisi
 iyi olmayan istikbale korkulu ve endişeleri bakar ve yorumlar.

Sözler (145): “İnsan ise,

eğer dalalet ve

gaflete

düşmüş ise, hazır lezzetine

geçmişten gelen

▶ hüznler ve

gelecektek gelen

▶ endişeler

o cüz’î lezzeti cidden acılaştırıyor, bozuyor.”

Geçmişten ▶ hüznler

Gelecektek ▶ endişeler, korkular

Her kime sorsan; abi biz ölümden değil günahlarımızdan korkuyoruz derler.

Günahlar da mazidir. O zaman maziyle istikbale bakınca endişe ve korkuların çıkıyorsa; ruh için ikisini bir görüyor makamı demektir. Yani mazi olmuş istikbal.

Hem hadisat; istikbalden..

Mektubat (239): “Ve emr-i Rabbanî ile,

mütemadiyen

istikbalden gelip,

hâle uğrayarak teneffüs eder,

maziye dökülür.”

Bak sen bir yere gitmiyorsun. Herşey senin etrafında dönüyor, oluyor. Sana geliyorlar. İstikbale sen gitmiyorsun. İstikbal baksana sana uğruyor. Sende şekillenip maziye dökülüyor.

Ölüme de gitmiyorsun. Ölüm sana geliyor. Ne kalın gafletteyiz...!

Şuâlar (199): “Ve oradan gelen ve

başını vücuda çıkararak ve

zaman-ı hazıra uğrayan

bîçarelerin başları,

ecel celladının satırıyla kesilip hiçliğe atıldığından, mütemadiyen akıl alâkadarlığıyla
senin imansız başına
hadsiz elîm endişeler } yağıdırıyor.”

İmansız bakınca senaryo bu. Böyle bakmak zorunda imansız akıl böyle görür.

Şuâlar (200): “Ne geçmişten ▶ elemeler ve
▶ teessüfler } alır ve ne de
gelecekte ▶ endişeler ve
▶ korkular } gelir.”

* Geçmişten elem ve teessüfler..

Gelecekte ise; endişe ve korkular gelir.

Şuâlar (224): “...âhiret imanının dersiyle,”

Şuâlar (200): “...görmemek için oyuncaklar altında onlardan saklandığı o endişeler yerinde,

bir ▶ sevinç ve
▶ genişlik } hissederek der:”

* Gelecek korkuları, endişeleri ortadan kaldıran, en azından seni rahatlatan ahirete imandır.

Geçmişin ▶ elemeler
▶ teessüfler } iman-ı billah ile

Gelecekte gelen ▶ korkular
▶ endişeler } iman-ı bilahiretle kalkar.

Şuâlar (224): “Yoksa elîm endişeler içinde,

kendini uyutturmak ve
unutturmak

} için çocukça oyuncaklarıyla, haylaz bir hayatla

* Endişeler geleceğe aittir.

Gelecek de ahirete imanla yorumlanır, ümitle bakılır.

İnsanı canlı ve ümitli kılan, gelecek kara bulutların kalkmasıyla, oraya uygun yaşamakla güven ve ümit olur.

Geleceğe ait ► Endişelerin karşısına

Ümit ve güvenle karşı koyulur.

Ümit ve güveni de sağlayan ahirete imandır.

Netice: Endişelerin çaresi iman-ı bilahirettir.

Ahirete iman artarsa geleceğe ► sevinç ve

► genişlik

} hisseder.

Endişenin altı bunların tersi.. sevinç'in zıddı.

Genişliğin zıddıyla ortaya çıkıyor.

Sevinç ► üzölmek

Genişlik ► Darlık

Lem'alar (50): “... hadsiz zararlı, zulümatlı yollar içinde birer düğme hükmünde görüyordum.

... ..

Sünnet-i Seniyenin o vaziyete temas eden mes'elelerine ittiba ettikçe, benim bütün ağırlıklarımı alıyor gibi bir hıffet buluyordum.

Bir teslimiyetle

} yani

tereddülden ve

vesveselerden,

"Acaba böyle hareket hak mıdır, maslahat mıdır?" diye endişelerden kurtuluyordum.

Ne vakit elimi çektiysem, bakıyordum: Tazyikat çok. Nereye gittikleri anlaşılmayan çok yollar var.

Yük ağır,
ben de gayet âcizim.
Nazarım da kısa,
yol da zulümatlı.

Ne vakit Sünnete yapışsam;
yol aydınlaşıyor,
selâmetli yol görünüyor
yük hafifliyor
tazyikat kalkıyor,

gibi bir halet hissediyordum."

- Sünnet-i seniyye
- ▶ pusula gibi
 - ▶ elektrik düğmesi gibi
 - ▶ bütün ağırlıklarımı alan
 - ▶ tereddüd ve
 - ▶ vesveselerden
 - ▶ endişelerden kurtarıyor
 - ▶ tazyikat çok

🌀 nereye gittikleri anlaşılmayan çok yollar var

🌀 yük ağır

🌀 ben de gayet acizim

🌀 nazarım da kısa

🌀 yol da zulümatlı

➔ yol aydınlaşıyor,

➔ selametli yol görünüyor.

➔Yük hafifliyor.

ne vakit

Sünnete yapışsam

Şuâlar (226): “Eğer âhirete iman imdadlarına yetişse,
birden onlar nefes alırlar;

sıkıntıları,
me'yusiyetleri ve
endişeleri ve
intikam hiddetleri

derece-i imanına göre kısmen ve bazan tamamen zâil olur.”

Demek: Dünyevi sıkıntılardan nefes almak..

me'yusiyetlerden
endişelerden
intikam hiddetlerinden

Ahirete imanın derecesine göre kurtulur.

Endişe
korkular
me'yusiyetler
sıkıntılarının

vaziyetleri şimdiki zamanda. Ama bunlar gelecekte besleniyorlar.
Ahirete iman ise; en sonun sonunun ta sonuna kadar bir hakikattir.

Ahirete iman geleceğin geleceğidir.

Emirdağ Lâhikası 2 (139): “Bir saat kadar yanında yalnız onu dinlemekle bütün
endişelerim zâil olup,”

* Demek doğru yerde.. doğru insanlarla beraber olmak.. doğru iş yapmak
endişelerin gitmesine sebep olur.

* Bunun tersi de var. Olumsuz yerlerde.. olumsuz insanların yanında.. olumsuz
işler yaparsan sende;

endişe

korku

ortaya çıkar.

sıkıntı

ye'is

Şuâlar (560): Fani endişeler de var. Demek bakî endişeler de var.

Şuâlar (124): “En sevimli ve

muhabbetli ve

endişeli ve

nokta-i istinada en muhtaç ve

sahibini ve

mâlikini

bulmağa en müştak;

hem fakir ve

âciz

bulunan

mahlukatlarına acz ve

iştiyakı,

fakr ve

ihtiyacı ve

endişe-i istikbali ve

muhabbeti ve

perestişi

veren bir zât,”

* Böyle bir insanın Allah'a (c.c.) ne kadar ihtiyacı vardır.!

* Hem insanı tarif ediyor.. Hem insanı tanımlıyor..

Eğer bu şekilde insan kendini bilse, görse.. onun aleminde Allah nasıl ihtiyaç olur kıyas et..

* Allah'a ihtiyaç duymamak; insan kendini böyle bilmemek ve tanımamaktan geliyor.

* Allah'ı inkâr etmek.. kendini tanımamak, kendini red etmekten.. "Kendini tanıyan Rabbini tanır" sırrına vakıf olmamaktan..

* O zaman Allahı anlatırken; insan nedir diye anlatmak lazım.

* Allah inancı böyle bir insan anlayışının üstüne kurulur, oturtulur.

* Kendini tanımayanın, Allah'ı tanımayıp inkâr etmesi gayet normaldir. (Çünkü:

Kainattaki sanatı, ahengi ve mükemmeliyeti göremeyenin Kur'andaki i'cazı inkâr etmesi gayet normaldir. (İşârât-ül İ'caz (173))

* O zaman enfüsi derslerin, yani kendini ötelere.. ötelere kendinle tanımak ne kadar mühim ve kıymetli olduğu ortaya çıkıyor.

* Sırf zahirle gitmek ► esmaya, sifata kadar gidersin..

Batınla gitmek ► Şuunat-ı zatiye ve Mahiyet-i zatiyeye kadar gidersin.

Zahire kanaat eden bunu kabulleniyor demektir. Kur'an-ı ekber denilen kainatın nizamında Kudret-i ezeliyenin i'cazını görmeyen veya görmek istemeyen fasıkların Kur'anı ve Allah'ı inkar etmeleri gayet normaldir. Çünkü: Gözleri önündeki sanatı görmeyene, ilmen bilinebilen Allah'ı ve Kur'anın belağatını inkâr etmesi gayet kolay. Gözünün gördüğüne yok diyene daha birşey denemez, denmez. İşârât-ül İ'caz (173)

* Allah'a ihtiyaç duymak kendini tanımak kadardır.

Zahirde kalanın imanı da zahirdedir..

Kendini ne kadar merak edip keşfederse o nisbette Allah'ı merak edecek ve kendini keşfedecek.. Adam kendiyle hiç meşgul değil, hiç Allah ile meşgul olur mu?

* Kişi madde ve cismaniyetin gereklerine niçin ihtiyaç duyar da Allah'a ve ahirete ihtiyaç duymaz.?

* Çünkü: Onun nazarında insan donmuş ettir.. Cismani ve bedensel hayat esastır. Başka bir şey yok.. ne olabilir ki. Yani: Ruhundan, kalbinden haberi yok..

Gözünün gördüğüne..

Kulağının işittiğine.. daha başka gerçek ne olabilir ki der! Ve bunları esas
Elinin dokunduğuna.. yapar.. Ruhunu bilmiyor ki karşıtı olan- Halıki-merak
Burnunun kokladığından etsin. Kendini merak etmeyen Allah'ı merak eder mi?
Dilinin aldığı lezzetten

Zahire kanaat eden enfüsi inkâr eder.. Bundan bahs edenleri de tekzib ve kazib diye aleyhlerinde bulunur.

- * Enfüsçiler burada iken orayı yaşayan..
- * Hem burayı hem de orayı yaşayarak çift hayatlı ve çift dünyalılar..
- * Enfüsçiler: **Şuâlar (121): "...onlar, âlem-i gayb ve âlem-i şehadet ortasında İNSANÎ BERZ AHLARDIR ve iki âlemin birbiriyle temasları ve muameleleri, insana nisbeten o noktalarda oluyor"..**

* Batarya ile film seyrediyoruz. Ama batarya film değil. Batarya ile kamera ile film yapıyoruz ama batarya film değil.

Güneşle dünyada gece gündüz oluyor fakat güneşde gece gündüz yok.

Kastamonu Lâhikası (260): "lüzumsuz ve endişeli } meraktan ve faidesiz ve zararlı } alâkadan bir derece kurtulmağa sebep olmasındır."

lüzumsuz ve }
endişeli } meraktan

faidesiz ve
zararlı } alakadan

Çözölemeyen, izah edilenemeyen meraklardan endişeler çıkıyor.

Emirdağ Lâhikası 1 (129):

Gaye ve hedefinden sapmayanın..

İman ettiklerine uygun yaşayanların..

Endişeleri ya yok olur,

Ya da az olur.

Mesela: Hayvanların, çocukların ve delilerin endişeleri olmaz.

Endişe; önünü görememekten..

Geleceği izah edememekten..

Sahibsizlik tasavvur ve düşüncesinden..

Gaye ve hedefini kaybetmekten..

Öz güvenin azlığından..

Çoğu zaman elindekini kaybetmek korkusundan..

Güven bir ortam. Doğru ve helal işler.

Elindekilerin kıymetlerini bilmemekten..

Kastamonu Lâhikası (92): "...**endişemi** tamamıyla izale ettiler, büyük bir teselli bana verdiler."

Endişeleri ► teselliler kaldırır.

Tesellide ► yapılması gerekeni yaparsan..

Şuâlar (183): “Cehennem endişesi olmazsa,

“El-hükmü lil-galib” kaidesiyle

o sarhoş delikanlılar, hevesatları peşinde bîçare zaîflere, âcizlere, dünyayı Cehennem’e çevireceklerdi ve

yüksek insaniyeti gayet süflî bir hayvaniyete döndüreceklerdi.”

Önümüzde endişe edilecek bir şey olmamış olsaydı; şimdiki zamanımızı nereye göre nasıl tanzim edecektik..

Endişeler hayatın olmazlarından...

Düşünebiliyor musun ki; insanlardan endişeler kalkmış olsa?!?

İnsanlık mezbeleye dönerdi..

O zaman endişe; hissiyatlarımızı kıblesine koyandır.

Cehennem olsaydı ama endişe olmamış olsaydı:

Cehennem bize..

Bizi Cehenneme..

} taşıyan yol gibidir endişe.. taşıyan başka ne olurdu ki..?!

Endişenin vasatı olsa gerek.. Bu da bizim hissiyatlarımızı ifrat ve tefrit’ten kurtararak vasatına, kıblesine koyandır.

Cehennem endişesi ► hissiyatlarımızı kıblesine koyar.

Eğer kişide Cehennem endişesi yoksa: Dünyasını ve insanların dünyalarını Cehenneme çevirir. Hem: “yüksek insaniyeti gayet süflî bir hayvaniyete döndüreceklerdi.”

Emanet verilen insaniyetini kaybedecekti.

Demek orasıyla - **Cehenneme nazarla** - içsel alemimiz tanzim ediliyor, nizamına giriyor.

İnsaniyetimizi – içsel hayatımızı - tanzim eden Cehennem endişesi..

Sanki endişe; farklılıkları birbirine kaynak ediyor. Darmadağın olan içsel alemimizi bütüne gelmesine vesile ve sebep oluyor Cehennem endişesi..

Cehennem endişesinin neticesi ► İnsaniyete uygun Cennet..

Cehennem tehdidi → Seni insaniyetinde kalmana..

Ve insaniyetin inkişafına vesile olur.

Cehennem tehdidi → Bazı şeyleri yapmamana..

Cennet ümidi → Bazı şeyleri yapmana..

Demek bu ikisi insanlığın İNSANİYETİNİ yapılandırıyor.

Şuâlar (195): “Madem ölüm öldürülüyor ve kabir kapısı kapanmıyor; } ► elbette bu ecel celladının elinden
ve
kurtulmak çaresi varsa,

insanın en büyük ve } ► bir endişesi,
herşeyin fevkinde } ► bir mes’elesidir.”

Endişeyi canlı tutanlar:

Kabir kapısı..

Ölümün var olması..

Ecel celladı.. (Gidiş şekli. Kanserle mi, kalple mi, trafikle mi?)

Ben hep merak etmişimdir:

Niçin hep Cehennem endişesi oluyor. Veya en çok o oluyor da Cennet ümidi ona nisbeten az oluyor..?

* Dünya hayatına dokunduğumuz için hislerimizi canlı tutuyor. Cenneti latifelerimizle hissediyoruz..

Cenneti latifelerimizle hissetmiyoruz. Ya: Hislerimizle hissediyoruz.

Latifeler hislerden çok üstün..

Hisler bedene daha yakın olduğundan, Cennetten daha çabuk Cehennemi hissediyoruz.

Cenneti latifelerimizle hazzedib lezzetleniyoruz ve ruhumuzu besliyor.

İman edenleri, iman ettikleriyle besleyen Allah..

İnkâr edenleri, inkâr ettikleriyle de ruhlarını cezalandıran Allah..

* Cehennemi Cennetten çabuk ve kuvvetli hissetmemizin sebebi: Hislerimiz cesede bedene - yakın olduğu için..

Ruhu bedenden çıkarmamak..

Ruhu bedene mahkum etmek..

Cehennem fikri; ruhdaki insanlık hakikatlarını, parçalarını bütünleştirmek için..

Parçaları kaynak yapan Cehennem hisleridir, endişeleridir.

* Beden, nefis ködür. Akıbeti görmüyor. Hazır lezzete müptela. Bedensel hayattan,

hazlardan ve bedene gömülmekten kurtaran Cehennem endişesidir.

Cehennemden endişe..

Allah'tan ümidler ..

İmansızlıktan ye'is..

Öteleri burada hislerimizle değil, latifelerimizle yaşıyoruz. Latife de alt tabaka olan hislere kısmen aktarıyor. Hisler de dimağa aktarıyor. Dimağda duygulara aktarıyor. Duygular da fiile, eyleme dönüştürüyor.

Dünyevi ve bedensel hazları ise latifelerle değil hislerle yaşıyoruz, alıyoruz..

Endişe de; hislerden bir histir. **Latife değil.** Ve geleceğin belirsiz görünmesi, izah edilmemesi..

Bunu, bunun üst birimi olan ve aynı zamanda ahireti yaşayan latifelerimiz ile vasata getirilebilir. **Latifelerde** karşılığı olan iman-ı bilahirette gıdalanır, tagaddi eder. **Doyan latife** hissi susturur. Hisler susturulmazsa ağlamaya, yani endişelenmeye devam eder.

Bu manayı: **İşârât-ül İ'caz (117):** "Müstakbeldeki nazariyat, bilhassa âhirete ait ahvale hiç bir cihetle hiss-i zahirî taalluk etmemiştir ki, o hissin hilafını söylemek şaşırtma olsun."

Hisler; şimdiki zamanda hissedilir. Bunu, ya **geçmiş**i tahatturla **elem** ortaya çıkar.

Ya da **geleceğe** ümitsizle bakarsan **korku ve endişeler** olarak hissedersin..

Latifeler öyle değil. Hislere, fikirlere kaynaklık, malzemelik yaparlar.

Çünkü **latifeler**; Şuunat-ı Zatiyelerden besleniyorlar.

Akıl ve dimağ ise; Sıfatlardan besleniyorlar.

Kalb ve vicdandaki hisler de; Esmalardan besleniyorlar.

Hislerimizi akılla..

Akıllarımızı ilmimizle..

İlimlerimizi latifelerimizle..

Latifelerimizi de ruhlarımızla

} kontrol edip beslememiz lazım.

Bu bilgiler sana şöyle çok lazım olacak:

Sistem nasıl çalışıyor.

Neyi ne ile bloke edeceğim..

Ne nedir?

Ne ne olduğunu bilersen; neyi nasıl durdurabileceğini bilgisini, ilmini bilmiş olacaksın.

Bu sefer başlarsın sistem arkasını merak etmeye..

Merak ► fikirleri aktif edecek..

Fikirler ► latifeleri aktif edecek..

Latifeler ► iman ettiği şeylere beslenecek.

Allah'ın adeti şudur ki: Neye iman ediyorsan, ruhun onunla beslenecek demektir.

Allah'a iman ettin ► Allah'ın nuruyla, ruhun gıdalanacak.

Ahirete mi iman ettin ► Daha dünyada iken ruhun ahiretin nuruyla nurlanacak, feyizlenecek demektir.

Yokluğa mı **iman** ettin ► Ye'isle, sahipsizlikle.. Ve de adem alemleriyle besleneceksin demektir.

Şuâlar (223): "her insanın, her zaman } düşündüğü en ehemmiyetli endişesi, mezaristana giren kendi dostları ve akrabaları gibi o i'damhaneye girmek

Şuâlar (584): "Her insan, **endişesiyle** ► kalbi dağdar olan istikbali; müdhiş zulümat içinde, nazar-ı dalaletle görüyor."

* nazar-ı dalaletle ► endişeler oluyor.

Gafletlerle ► endişeler oluyor.

Dalalet de, gafletle de, endişe de ► gözdürler. Bunlar da bakıyorlar ve gördükleri var.

Emirdağ Lâhikası 1 (37): "...derd-i maişet **endişesiyle** kalben ağlarken.."

Derd-i maişet istikbala ait. Derd-i maişet endişenin bir sebebi..

Mektubat (33): "Hem rızık cihetinde bir taahhüd altında ve kısa olan bir istikbal, o şiddetli **endişeye** değmiyor."

Dünyevi istikbalini esas yapan ahiret istikbalini unuttur.

Ahiret istikbalini esas yapan dünyevi istikbalini rayına oturur ve dünyevi hiç bir istikbal buna endişe vermez.

Dünyevi istikbalini esas alana ahiret istikbalini endişesi vermesi Allah'ın bu dünyada bir cezası..

Sen ta ahireti, haşiri, Cenneti ve Rü'yetullah'ı esas alıp endişe edersen; bu uca kadar olan ve orada kalan istikballerde son uç istikbalin garantisi altına girer. Hani nasıl ki üniversite diploması olana ilk okul diploması istenmediği gibi..

Emirdağ Lâhikası 1 (66): “Şu vaziyet herkesi heyecana, } sevk ediyor.
endişeye }

Haberleri takib etmek insanı hem endişeye } sevk ediyor.
Hem de heyecana }

Emirdağ Lâhikası 1 (58): “...bu **endişeyi** teselliye medar;”

Endişeyi kaldıranlardan biri de ► teselli..

Onun için risale-i nur talebeleri birbirlerine karşı tesellici olsun diyor.. yani bununla birbirlerinin endişelerini kaldırsın..

Sözler (143): “onun sözünü dinlemeyip
o yolda giden adamın,
endişe-i helâketten gelen elem-i manevî,”

Demek rehbersizlik insana endişe veriyor.

Rehber insanı güven ortamına taşıyor.

(13.8.2015)

Sözler (143): “ey hayat-ı dünyeviyezin zevkine mübtela ve

endişe-i istikbal ile

istikbalini ve
hayatını

temin için çabalayan bîçareler!”

İnsanın donuk hayatını, donuk fikriyatını hareketlendiren istikbal endişesidir. İnsandan istikbal endişesini al, hayat donuk olur. Bu da ancak çeşitli sebeplerle iptal-i hisle olur.

İnsanı diğer canlılardan, meleklerden ayıran en büyük şey Allah-u alem endişe-i istikbaldir.

Mektubat (33): “**Endişe-i** istikbal hissi herkeste var;

şiddetli bir surette endişe ettiği vakit bakar ki, o **endişe** ettiği istikbale yetişmek için elinde sened yok.”

Endişe-i istikbal herkeste var. Fark; dünya ve ahiret..

Kimisi sırf dünya istikbalini endişe ediyor.

Kimileri de daha öteyi, dünyayı da içine alan ahiret endişesi.

Mektubat (487): “...ve aşkın mecazî ve hakikî

iki nev’i olduğu gibi;

hırs ve

inad ve

endişe-i istikbal

gibi hissiyat-ı şedidenin dahi, mecazî ve hakikî olarak ikişer kısmı bulunduğunu;

mecazîleri gayet

zararlı ve

sû’-i ahlâka

menşe’ ve

hakikîleri gayet nâfi' ve
hüsn-ü ahlâka } medar olduğunu”

hırs
inad ve
endişe-i istikbal } hissiyat-ı şedide..

Çok kuvvetli hissiyatlar bunlar. İnsani donukluktan çıkarıp kurtarıyor.

ENDİŞENİN HÜLASASI

(14.8.2015) (Zeytinburnu)

Lügat manası: Korku, düşünce, merak, keder, kuruntu.

1. **Endişe** ⇒ geleceğe ait bir histir. Geçmişle değil gelecekle alakalı. **Mektubat (33)**

2. **İhtiyarlık**
Gurbet
Hastalık
Mağlubiyet }
☞ Bu dört özellikler insanın vücudunu sarsarak olumsuz fikirlerin, düşüncelerin gelmesine zemin olurlar.
☞ Aynı zamanda endişelerinde zemini.

ENDİŞE; Zahirde, ömrüne, hayatına zeval gelecek gibi düşüncelerden geliyor gibi gözükürken, aslında aklın ihata ve kavrayıp ifade edemediği “adem” den geliyor.

- ▶ Ademî akıl yorumlayamadığından
- ▶ adem yerine insanın önüne endişeyi koymak zorunda kalıyor AKIL.

ENDİŞE; Görünmeyen, yorumlanmayan gelecekte ve ihata edip izah edilemeyen ademî tehditten geliyor.

Lem'alar (256)

3. Derd-i maişet insana endişe veriyor. Derd-i maişet de istikbale ait bir histir.

Şualar (494)

4. Endişenin ⇒ ifratı ⇒ hastalığın zemini
Endişenin ⇒ tefriti ⇒ yaşadığının farkında olmamak.
Endişenin ⇒ vasatı ⇒ canlı ve aktif yaşamı sağlar.

Ölümden korkmak, yaşadığının farkındalığından olduğu gibi.

Kastamonu Lahikası (143)

5. Rekabet endişenin ifrat modunu aktif ediyor. *Kastamonu Lahikası (223)*

6. Endişe ⇒ histir.

Hislerin yeri de ⇒ vicdandır. *Kastamonu Lahikası (237)*

7. Endişe de histir, teselli de histir. Bunlar birbirlerinin karşıtlarıdır.

Endişenin karşısına teselli koyarsan, endişe vasata gelir.

Emirdağ Lahikası 1 (58)

8. Telaşta histir.

Endişe

Teselli

Telaş

} Bunlar histirler. Bunları vasata taşıyacak dimağ

- ▶ Endişenin karşısına ⇒ Teselliyi koy
- ▶ Telaşın karşısına da ⇒ Aklî bürhanları, delilleri koy.

Emirdağ Lahikası 1 (80)

9. Histir endişe. Endişe hissi de dimağ kontrolünde olursa kişi rahat eder. Çünkü hissin akli yoktur.

His aynı zamanda ruhtan uyanan enerjidir.

His insanı sarmalayan histir.

Ruhun halet-i ruhiyelerin uyanmasından ortaya çıkan kontrolsüz enerji, güçtür.

Bunun ne hedefi var, ne de akli. *Emirdağ Lahikası 1 (89)*

10. Hayvanlarda, çocuklarda, delilerde ve geleceğe uygun yaşayıp ümitli olanlarda endişe olmaması gösteriyor ki;

Endişe geleceğe aittir.

İzah edilemeyen gelecektir.

Dumanlı, sisli, puslu ön taraftır.

Aklı melekeye fikir yol bulamaması.

Aklın doğru malzemeleri olmamasından. *Emirdağ Lahikası 1 (96)*

11. İşini yapıp Allah'ın işine karışmayanlarda..

İMAN ⇒ TEVHİDİ ⇒ TESLİMİ ⇒ TEVEKKÜLÜ olanlarda.

Burada oraya uygun yaşayanlarda.

İçsel aleminin harici hadiselerden sirayet edeceğini bilenlerde..

Bu sıfatlar endişenin aktif olmasını bastırıyorlar.

Tam tersine endişe; teşvik kamçısı vazifesi görüyorlar. *Emirdağ Lahikası 1 (96)*

12. Dahili ve harici muharrik sebep yoksa endişeler durup dururken aktif olmazlar.

Emirdağ Lahikası 1 (80)

13. Korku

Endişe

Üzüntü

Yılma

Usanma

Cenab-ı Hakkın hıfz-ı himayesinde bulunmak ni'metine mazhar olmuş olanlarda hayra vesile olurlar.

“Allah bir kulunu severse dinine hizmetçi seçer.” sırrı ortaya çıkanlarda...

14. Doğru düşünememekten..

Tevekkül ve teslimi lâîk olduğu kadar olamamaktan..

Geleceği yanlış yorumlamaktan..

Kendini değersiz, kimsesiz, basit yorumlamaktan..

Kendinden kaçmaktan..

Kendini sevmemekten, barışmamaktan..

Allah canibinden bakamamaktan

Yani asrın imamının gözüyle bakamamaktan... *Lem'alar (423)*

- 15.** Yaşadığı hayatla, ümit ettiği ahiret hayatı arasındaki farklılıktan ortaya çıkan histir endişe.

Sözler (143)

- 16.** Endişelerde ortaya çıkan sorularına, makul cevap verememekten çıkıyor.

Barla Lahikası (301)

- 17.** Geçmişten ⇒ hüzünler
Gelecekte ise ⇒ endişeler
 ⇒ korkular } gelir.

İnsanın yaşadığı, mazi olduğu hayatına gidiyor. İstikbalimiz adeta mazilerimiz.

Ruh için; MAZİ ⇒ HAL ⇒ İSTİKBAL yoktur. Üçünü de bir hissediyor.

Ruh; yaşadığı hale ve önüne çıkacak olan istikbale bir bakıyor.

Ruh için istikbal, mazi gibi... Mazi de istikbal gibi aynı.

Üçünü bir gören ruh endişe ediyor. Çünkü mazisi doğru ve iyi geçmemiş.

İstikbal diyebilmek için; hal ve maziye ihtiyacın var.

Mazinin içinde sen var olduğun gibi, istikbalin içinde de sen varsın. Âlem-i şهادet için; bedensel hayat için üç zaman var.

Kalb ve ruh zamanın üç halini yaşayabilir.

Zamanın her çeşidinin, tesirini yaşadığımız halde zamanın ne olduğunu hala bilmiyoruz.

Sorgulamakta kimsenin hatırına gelmiyor.

Zaman, istikbalden hale uğrar maziye dökülür.

Bu tek yönlü bakışımızdan endişelerden kurtulamıyoruz.

Sözler (145), Sözler (110-111)

18. Sen cismen, bedenen bir yere gitmiyorsun.

İstikbal hale -sana- uğruyor, şekilleniyor. Sonra maziye dökülüyor.

Sen sırf onaylıyorsun veya reddediyorsun.. Hadisat sen olsan da olmasan da olacaktı ve olacak.

Sen onları lehine veya aleyhine döndürüyorsun. *Mektubat (239)*

19. Akıl Allah'ın sana verdiği ⇒ aklın aklı.

⇒ aklın gözü.

Allah'ın kendi bakışının bir türevi, cinsi..

Dünyada iken ahiret gözlüğü..

Ahiretin gps'i. *Sözler (199)*

20. Geçmişten ⇒ Elem ve
⇒ Teessüfler } İman-ı billah ile
Gelecekte ise ⇒ Endişe ve
⇒ Korkular } İman-ı bilahiretle. } *Şualar (200),
Şualar (224)*

21. Ahirete iman artması nisbetinde kişide ⇒ Ümit ve
⇒ Güveni } artar.

⇒ Ümit ve } insana } ⇒ sevinç ve } verir.
⇒ Güvende } ⇒ genişlik }

Bunların zıddı da; ⇒ sevinç ⇒ üzölmek } bunlar da endişeyi..
⇒ genişlik ⇒ darlık }

Şualar (224)

22. Sünnet-i Seniyye ⇒ pusula gibi..

- ⇒ Elektrik düğmesi gibi..
- ⇒ Bütün ağırlıklarımı alan..
- ⇒ Tereddüdlerimi kaldıran..
- ⇒ Vesveselerden kurtaran..
- ⇒ Endişelerimden kurtaran..
- ⇒ Tazyikat çok.
- ⇒ Nereye gittikleri anlaşılmayan çok yollar var.
- ⇒ Yük ağır.
- ⇒ Ben de gayet acizim.
- ⇒ Nazarımda kısa
- ⇒ Yol da zulümatlı..

Ne vakit Sünnet-i Seniyyeye yapışsam; ⇒ Yol aydınlanıyor.

⇒ Selametli yol görünüyor.

⇒ Yük hafifleşiyor. *Lem'alar (50)*

23. Dünyevî sıkıntılardan nefes almak.

Me'yusiyetlerden kurtulmak.

Endişelerden kurtaran.

İntikam hiddetlerinden kurtaran

Ahirete imanın derecesine göre kurtulur.

Endişeler

Korkular

Me'yusiyetler

Sıkıntılardan

Şimdiki zamanda. Ama bunlar gelecekte besleniyorlar.

Ahirete iman ise; ⇒ en sonun sonu.

⇒ geleceğin geleceğidir.

Ölüm ⇒ dünyanın sonu.

Ahirete iman da ⇨ ölümün sonu.

Şualar (226)

24. Doğru yerde
Doğru insanlarla
Doğru zamanda
Doğru iş

} yaparsan;

⇨ Endişelerin
⇨ Korkuların
⇨ Sıkıntılarının
⇨ Ye'islerin

} gider.

Eğer bunları tersini yaparsan da tersleri ortaya çıkması normal.

Emirdağ Lahikası 2 (139)

25. Fani, geçici endişeler de var. Baki ve daimi endişeleri de var. Şualar (560)

26. "En sevimli ve

muhabbetli ve

endişeli ve

nokta-i istinada en muhtaç ve

sahibini ve } bulmağa en müştak,
malikini }
hem fakir ve } bulunan mahlukatlarına
aciz }

acz ve iştiyak,
fakr ve ihtiyacı ve
endişe-i istikbali ve
muhabbeti ve perestişi

} veren bir zât..."

Yukarıda sıralanan sıfatlarla donatılmış bir insanın;

Allah'a c.c. ne kadar ciddi ihtiyacı vardır düşün..!

Yukarıdaki sıfatlar ▶ Hem insanın hakikatını tarif ediyor..

▶ Hem de insanı tanımlıyor..

Eğer bu şekilde kendini bilse, görse, şuur etse, tefekkür etse, onun aleminde Allah nasıl ihtiyaç olur kıyas et..!

Allah'a (c.c.) ihtiyaç duymamak; yukarıda sıralanan hakikatlarını bilmemekten ve tanımamaktan ileri geliyor.

Allah'ı (c.c.) haşa inkâr etmek; ▶ kendini tanımamak.

▶ kendini kendisiyle red edip inkâr etmek.

▶ kendisinin kendisine yetebileceğini zannetmekten.

▶ kendisine ⇨ Nereden geldim?

⇨ Nereye gidiyorum?

⇨ Burası neresi?

⇨ Ben kimim?

Sorularını ▶ kendine sormamak veya

▶ cevaplarını merak etmemekten.

O zaman Allah'ı (c.c.) anlatmadan önce bir nebze dahi olsa insana -kendisini- anlatmak lazım..

Kendini merak ettirmek lazım..

Yandaki hakikatları güzelce anlattıktan sonra, Allah inancını bunun üzerine kurmak..

O zaman enfüsi derslerin; yani: Kendini ötelerle..

Öteleri kendindekilerle tanımak.

Sırf zahirle gitmek ⇒ Esmâ ve sıfatlara kadar gidersin.

Batınla da gitmek ise ⇒ Esmâ ve sıfatı da içine alarak şüunat-ı zatiyeye,
mahiyet-i zatiyeye kadar ruhu uzanır..

Zahire kanaat eden bunları kabulleniyor demektir.

Kur'an-ı Ekber denilen kâinatın nizamında Kudret-i Ezeliye'nin i'cazını göremeyen veya görmek istemeyen fasıkların:

⇒ Kur'anı ve
⇒ Allah'ı } inkâr etmeleri gayet normaldir.

Çünkü gözleri önündeki sanatı göremeyene; ilmen, intikalen bilebilecek olan Allah'ı ve Kur'anın belagâtını inkâr etmeleri gayet kolaydır. Gözünün gördüğüne aklının anladığına, ruhunun hissettiğini yok diyene bir şey denemez, denmemeli.

İşarat-ül İ'caz (173)

Allah'a ihtiyaç duymak kendini tanımak kadardır.

Zahir de kalanın, imanı da zahirdedir.

Kendini ne nisbetle merak edip keşfederse; o nisbette Allah'ı merak edecek ve kendi küçücük ölçüleriyle de Allah'ını keşfedecek.

Kişi kendisiyle hiç meşgul olmuyorsa; Allah ile de meşgul olmayacaktır.

Kendisinin ⇒ donmuş et yığını
⇒ donmuş enerji ve
⇒ duygu ve hislerini maddenin fonksiyonu olarak } gören

➤ Gözünün gördüğüne..
➤ Kulağının işittiğine..
➤ Elinin dokunduğuna..
➤ Burnun kokladığına..
➤ Dilinin aldığı lezzetten..
} kanaat eden Halık'ını niye merak etsin ki?

➤ Aklının anladığı miktara..

Zahire kanaat eden, enfüsi alemleri inkâr eder. Bunlardan bahsedenleri de tekzib ve kazib diye inkâr edip insanları iğfal ederler. “Tarih hep bunlarla doludur.”

Enfüsçiler; burada iken orayı da yaşarlar. Hem enfüsçiler hem burayı hem de orayı aynı anda yaşadıkları için çift hayatlı sayılırlar. Ve çift dünyalılar.

Enfüsçiler: Şualar (121):

“Onlar, ➤ alem-i gayb ve
➤ alem-i şehadet } Ortasında İNSANÎ BERZAHDİRLAR ve iki
alemin birbirleriyle temasları ve muameleleri,
insana nisbeten o noktalarda oluyor.”

Hem nasıl ki: Batarya ile -enerji, pil ile- film çekiyoruz, film seyrediyoruz. Ama batarya film değil. Nasıl pil ile video yapıyoruz, pil bitiyor ama filme dönüşüyor. Güneş oduna, donmuş güneş olduğu gibi. *Sözler (124)*

27. ➤ Lüzumsuz ve } meraktan
➤ Endişeli }
➤ Faidesiz ve } alakadan
➤ Zararlı }

Çözülmeyen, izah edilemeyen meraklardan da endişe çıkıyor.

Kastamonu Lahikası (260)

28. Gaye ve hedefinden sapmayanın.. } endişeleri ya yoktur veya çok az olur.
İmanına uygun yaşayanların.. }

Mesela: ➤ Hayvanların } ➤ Endişeleri çok basit ve cüz'idir ya da hiç
yoktur.
➤ Çocukların ve }
➤ Delilerin } ➤ Akılları olmadığı için.

ENDİŞE SEBEPLERİNDEN:

❖ Geleceği izah edememekten ve merakını tatmin edememekten.

- ❖ Sahibsizim, tasavvur etmekten.
- ❖ Gaye ve hedefini kaybetmekten.
- ❖ Nereye gittikleri belli olmayan yollardan, rehberi olmamaktan.
- ❖ Özgüvenin azlığından.
- ❖ Çoğu zaman, elindekileri kaybetmek korkularından.
- ❖ Güvenli bir ortamı ve doğru dürüst çevresi olmamaktan.
- ❖ Kendi kıymetini, gücünü bilmemekten.
- ❖ Olumsuz insanlarla haşır-neşir olmaktan.
- ❖ Düşmanın kadar kendini tanımamaktan.

Emirdağ Lahikası 1 (129)

29. Endişelerini ⇒ tesellilerle

Teselli de ⇒ yapılması gerekenleri yapmakla

} kalkar. *Kastamonu Lahikası (92)*

30. 1. Önümüzde endişe edilecek bir şey olmamış olsaydı:

Şimdiki zamanımızı ve hayatımızı, nereye göre nasıl tanzim edecektik.

Endişeler hayatımızın olmazlarındandır.

Düşünebiliyor musun ki; İnsanlardan endişeler kalkmış olsa...! İnsanlık mezbeleye dönerdi.

Endişeler hissiyatlarımızı kıblesine koyanlardır.

Cehennem olsaydı; fakat bizde onun endişesi olmamış olsaydı.!

Cehennemi bize } taşıyan yoldur endişe.
Bizi cehenneme }

Cehennem endişesi, hissiyatlarımızı vasata gelmesine sebep oluyor.

2. Eğer insanlarda Cehennem endişesi olmamış olsaydı:

“yüksek insanıyeti gayet süfli bir hayvanıyete döndürecekleği.”

Emanet olarak verılen insanıyetlelerini kaybedeceklerdı.

3. Cehennem endışesiyle içsel alemımız tanzim ediliyor ve nizamına giriyor.

4. Cehennem endışesi; darmadağınık olan içsel alemlerimizi bütünlüğe getiriyor. Birbirleriyle kaynak yapıyor.

5. Cehennem endışesi ⇒ insanlığa uygun Cennet atmosferini içsel aleminde yaşamak için

6. Cehennem endışesi ⇒ üzerindeki sana giydirilen manevi elbiselerinde kalmak, çıkarmamaya sebeptir.

7. Cehennem endışesi ⇒ haddinde hududunda kalmana vesile oluyor.

Şualar (183)

31. Endışeyi Canlı Tutanlar:

- Kapanmayan ve önümüzde duran kabir kapısı.
- Ölümün kol gezmesi.
- Ecel celladı (Ahirete gidiş şekli ki; kanser, trafik, ve hastalıklar.)

İnsan oğluna bedensel hayatı daha cesedine, bedenine yakın, temas ettiği için cehennemi cennete göre daha çabuk hissediyor. Hislerin mazisi ve müstakbeli yoktur. Ruhun şimdiki zamanda ortaya çıkan halet-i ruhiyelerin enerji olarak görünmesidir hisler.

Endişe de histir. Yani kördür. Mazi ve müstakbeli yoktur. Şimdiki zamanda ortaya çıkıyor.

Hislerle ⇒ dünyayı hissederiz.

Akılla ⇒ hakikatlar alırız.

Latifelerle de ⇒ ahireti ruhumuzda yaşarız.

Cenneti burada latifelerimizle: ⇒ Hissedip

⇒ Massedip

⇒ Zevkedip

⇒ Lezzetleniyoruz.

Latifeler; Üst birimin aldıklarını kalbe ⇒ vicdana ve hisse ⇒ buradan dimağa ⇒ dimağdan da duygulara aktarılır. Ve herkes aldığı enerjiyle kendi makinasını çalıştırır.

Her makinanın da mahsulü farklı farklı olur.

8. Hem cehennem endişesi

- ❖ Ruhun bedene hâkim olmasına hizmet eder.
- ❖ İçsel alemindeki insanlık hakikatına güç verir.
- ❖ Latife-i insaniyenin şimdiki zamana hâkim olmasına yardım eder.
- ❖ Kör olan hislere gözlük olur.
- ❖ Dünyanın tanzimine yardım eder.
- ❖ Ahirete göre dünyada yaşamana vesile..

Latifeler insana hakim olursa;

- ❖ Hem akli ve fikirleri bütüne getirir.
- ❖ Hem hisleri susturur.
- ❖ His enerjisinin vasatta kalmasını sağlar.

Latifelerin öteleri. Hislerin hazır zamanı yaşadığını:

İşarat-ül İ'caz (117): “Müstakbeldeki nazariyet, bilhassa ahirete ait ahvale hiçbir cihetle hiss-i zahîr etmemiştir ki, **o hissın hilafını** söylemek şaşkırtma olsun.”

Hisler; şimdiki zamanın enerji zemini. Tahatturla, hatıralarla veya tasavvurlarla bu enerji yönünü değiştirir.

Tasavvur ve tefekkürle ruhdaki potansiyel enerji olan hisleri dışarıya taşıyor.

Latifeler; ⇒ Şuunat-ı Zatiyeden besleniyorlar.

Hisler ise ⇒ Dimağın tahayyül ve tasavvurlarından besleniyorlar.

Akıl ve dimağda ⇒ sıfatlardan besleniyorlar.

Vicdandaki hisler de ⇒ Esmalardan besleniyorlar.

Hislerimizi ⇒ akılla

Akıllarımızı ⇒ ilmimizle

İlimlerimizi ⇒ latifelerimizle

Latifelerimizi ⇒ ruhlarımızla

kontrol edip beslememiz lazım.

BU ANLATILAN BİLGİLER SANA NASIL LAZIM OLUP İŞİNE YARAYACAK?

Sistemin nasıl çalışıyor?

Kâinat sistemi nasıl çalışıyor.

- Neyi? }
- Ne ile } Bloke edip **lehime döndürebileceğimi.**
- Neyi }
- Nerede } Yapacağımın **şuurunu verecek.**
- Nasıl }

Hem → ne }
→ nerede } Bulunuyor, kendini nasıl gösteriyor **ilmini sana**
→ nasıl? } **verecek.**

Bunların bütünlüğünden de endişelerin kontrol edilmiş, etmiş olacaksın.

Bu sefer başlarsın bu mevcut sistemin arkasını merak etmeye:

Merak ⇒ fikirlerini aktif edecek.

Fikirler ⇒ hislerini aktif edecek.

Fikir ve his birliği ⇒ Latifelerini aktif edecek.

Latifelerin ⇒ Latife-i Rabbaniyeni ve Latife-i İnsaniyeni aktif edecek.

Latife-i Rabbaniyen ve Latife-i İnsaniyen de ⇒ imanı billahı ve

⇒ iman-ı bilahireti terakki ve teali ettirecek.

Allah'ın ((c.c.)) adet-i İlahiyesi de;

Nereye iman ediyorsan ⇒ ruhun da onunla beslenecek.

Yani: Allah'a (c.c.) iman ettinse ⇒ Allah'ın nuruyla ruhun gıdalanacak.

Ahiret iman ettinse ⇒ Daha dünyada iken, ruhun ahiretin nuruyla, feyziyle ve ziyasıyla feyizlenip teali edecek. Burada oraları yaşama halet-i ruhiyelerine sahip olacaksın.

Yokluğa iman ettinse de ⇒ Ye'isle, kimsesizlikle, sahihsizlikle.

⇒ Ve de adem alemlerinin her çeşidi ile. *Şualar (195)*

32. Gaflet, dalalet ⇒ gözdürler. Bunlar da endişeleri doğururlar. *Sözler (584)*

33. Dünyevi istikbali esas alan, ahiret istikbalini unuttur.

Ahiret istikbalini esas alana, dünyevi istikbali de rayına oturmuş olur.

Ahireti esas almayan, Cenab-ı Hak dünyevi istikbal endişesiyle boğuşturur, çarpıştırır durur. Bu ceza-i İlahidir.

Sen en sonu esas alıp endişe edersen ki, ahireti.. Bu sefer ortada olan dünyevi ⇒ kabrî ⇒ kıyameti ⇒ haşri ve mizanî endişelerini Cenab-ı Hak üzerine alır. Eğer bunun tersini yaparsan ortada sıralanan berzahi istikballeri senin boynuna endişeler olarak bindirir. Hani üniversite diploması olana ilkokul, orta okul ve lise diploması ve sıfatları sorulmadığı gibi.

Sen en uç olan imanı kazanma ve kaybetme endişesiyle endişelenirsen... Diğer endişeler seni hiç etkilemediği gibi, aslı endişene basamaklar olur.

Mektubat (33)

34. Kendisiyle çok, dolayısıyla alakadar olan dairelerle lüzumsuz alakadar olmaktan da endişeler çıkıyor. Hem de lüzumsuz heyecanların ortaya çıkıyor.

Emirdağ Lahikası 1 (66)

35. Endişeleri kaldıranlardan biri de ⇒ Kardeşlerin sıcak ilgileri, alakaları ve tesellileri.

Ondandır ki cemaatına kanat eden.. ciddi maddi ve manevi cemaatında var olanların mabeynlerindeki sıcak alaka ve birbirlerine manevi imdad olan tesellileriyle endişeleri çok asgari seviye de olur veya hiç olmaz.

Emirdağ Lahikası 1 (58)

36. Rehbersizlik insana elim endişeler veriyor.

Rehber; insanı güven ortamına taşıyarak güvende hissettiriyor. *Sözler (143)*

37. İnsanı diğer canlılardan ayıran en büyük farklardan biri de endişe-i istikbaldir.

İnsanın } ⇒ hayatını donukluktan kurtaran
} ⇒ Fikriyatını hareketlendiren } **endişe-i istikbaldir.**

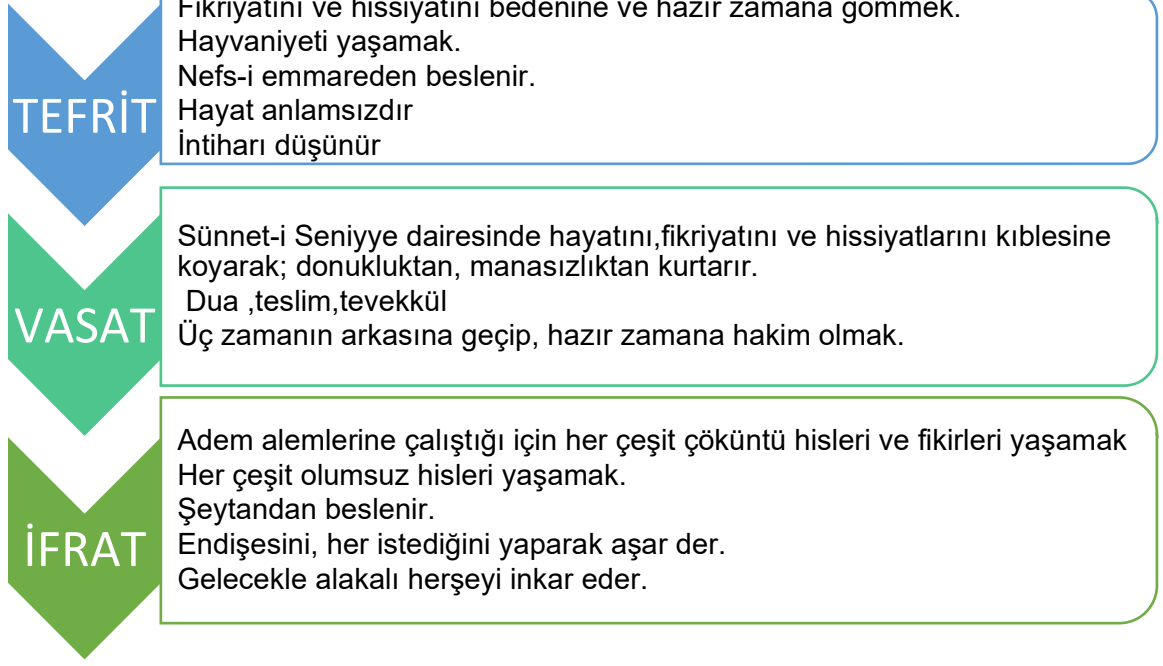
İnsandan endişe-i istikbalini al hayatı donuk olur. *Sözler (144)*

38. } ⇒ Hırs
} ⇒ İnad ve
} ⇒ Endişe-i istikbal } **hissiyat-ı şedide.**

Bunlar çok kuvvetli hissiyatlar. Bunların karşısında durup durduramazsın. Bunların faydalı hale gelmesi için vasata taşıman lazım. Bunlar ruh zeminin de kopmuş, vicdana inmiş. Buradan fikriyata ve eyleme dönüşen çok kuvvetli enerji paketleri.

39.

ENDİŞENİN

Endişe (kaygı): Daha çok ferdi yaşamının, ferdi düşünmenin zemininden çıkar. Bireylikten bütünselliğe adım atmaya zorlar.

Endişe; vicdanen sen olmanı sağlar.

Endişe çocuklarda, delide ve hayvanlarda olmaması gösteriyor ki akıllı ve şuurlu insanlara mahsus.

Endişenin korkudan farkı:

Korkudan; korkulan varlığın, nesnenin ve kişinin varlığı var. Endişe de ise; korkulacak bir varlığın olması şart değil. Kişi var ama endişe de nesne yok.

Yaşadığı hayat ile itikad ve iman ettiği arasındaki; anlamsızlığın, tamamlanmamışlığın, farkına varmak.

Dünya hadiselerinin sindirilmişliğinden geri gelmektir.

Endişe insanı bireyselleştirir. Seni buraya çeker.

Sanki adeta Allah insanı sahipsiz dünyada koymuş bırakmış. Bundan hiçbir zaman mutlu olamayacağını zanneder. Ve hayat anlamını yitirir. O zaman anlamsız hayatı niye yaşayayım der önüne seçenek olarak intihar gelir. Ama intihar insanlığın ve insanın endişesini çözmez ve çözüm değil. İntihar bir seçenektir ama çözüm değil.

İnsanın istediklerini yapması değil özgürlük. Seçeneklerden birini seçebilmektir. Sana seçenek sunuluyorsa hürsün deniyor, denemektir. İşte bu seçeneklerden

birilerini tercih edersek sonucuna katlanmak sorumluluktur. Hayat anlam kazanır. Bunları düşünmeden yaşamak endişe. Düşünerek yaşamak sorumlulukla hürriyetini getirir.

Adem (as) endişesiz ortamda beka endişesi yaşadı. Oysa endişeye ne zat var ne de sebepler ve hadiseler var.

Endişe geleceğe aittir. Eğer gelecek yoksa endişe de yoktur ve olmaz. Geleceğin en güzel delilidir endişe. His, fikir değil. His varsa, hissettiği şeyde vardır. Yoksa his olmaz. Bu hissi vasata akıl getiremez. İman-ı bilahiret yapar.

- ❖ Zihnen çalışan insanlar, yalnız arzu ettikleri şeyleri hatırdan tutmaya çalışırlar.

(Zübeyir Gündüzalp)

- ❖ Himmetini dağıtma. Yaptığın işi hayatının gayesi bil.

Recep → Allah'ın (c.c.) ayı

Şaban → Peygamberin ayı

Ramazan → Ümmetimin ayı

KELAM

(03.06.2016) (Zeytinburnu)

- ☞ Kelamın yönü yok. Gözün yönü var.
- ☞ Sirayet kelam yönüyle olur.
- ☞ Dimağı bütünsel aktif eden kelam. Vahiy kelamdır, dimağı döllüyor.
- ☞ Kulağımla görüyorum.
- ☞ Bak demedi. Oku dedi Cebrail.
- ☞ Elfaz mananın tasviridir. Elfaza manadan ziyade ehemmiyet vermek bir mahbubu terkedip tasvirine aşık olmaya benzer.

ZAMAN

(04.06.2016) (Zeytinburnu)

☞ Fiziğin kurallarıyla, fiziğin kaynağını çözemezsin. Aynen bunun gibi de, zamanla zamanın kökenine, kaynağı olan hakikatına giremezsin.

☞ Zaman tek yönlü akmaz. Kur'anda bazan olmuş bitmiş.. bazan geçmişte. Bazan gelecekte durup konuşuyor.

☞ Düşüncelerimiz cismaniyetimizi etkilediği gibi; zaman da eşyaya tesir edip etkiliyor. Düşünceler zamandan daha hızlı akar.

☞ Zamanın her tık tıkları tekrar değil yeniden yeniyedir.

☞ Saatler saatin kaç olduğunu gösterir, ama zamanın ne olduğunu söylemez. Çünkü zamanın; dünü, yarını, bugünü, kışı, yazı, karanlığı ve aydınlığı yoktur.

☞ Sen İstanbuldan Rizeye gidiyorsan, senin zamanın buradan oraya doğru akar. Rizeden İstanbulla gelenin de zamanı geliş istikametinde akar.

☞ Zaman herkese farklı akar. Ferdin haletlerinin durumlarına göre de farklı akar. Zaman: Canlı, ruhlı, şuurlu ve hayatlıdır. Kime nasıl akacağını bilir.

☞ Dehr esması maddenin eserine, enerjisine müdahale ettiğinden dışarıya hareket olarak görünür.

☞ Zamanın hakikati; Levh-i mahv-isbattır.

☞ Kişinin kendisine.. kişiden kişiye farklı akmasının sebebi zanlarındandır.

☞ Zaman bir had istikametinde akmıyor. Helezonik yay gibi akar. Böylelikle 6 yönü görünür. Bu yayı bastırırsan zaman bastırılmış olur. Açarsan bu yayı zaman genişlenir.

☞ Dehr esmasına azami mazhar olanlar bunun arkasına geçip mekana ve hareketlere müdahale edebilirler.

☞ Gelecekte hale, halden maziye dökülme hakikati bedensel ve cismani zaman hakikatidir.

☞ Ahirette de, dünyada da ortak kullandığımız zamandır.

- ☞ Zaman eşyanın neresindeyse ahiret de dünyanın orasında..
- ☞ Zamanın mülk tarafı: Herekettir.. şerittir.. nehirdir.
- ☞ Batınısı ise; canlıdır, ruhludur ve şüurludur.
- ☞ Zamanın zamanı yoktur.
- ☞ Bizim zanlarımız zamanımızı ya tutuyor, ya hızlandırıyor.
- ☞ Ölümler ve dirilmeler ömrün 1 saatinin anları.. saniyeleri..

❖ Gelecek yoksa

Geçmiş de yoktur.

Bu iki farklı hakikatı belirleyen anlardır. An aslında ince bir çizgi..

❖ Geçmiş kadar gelecek var, kesin..

Gelecek kadar geçmiş kesin var.

❖ Ahiret de gelecektir.

Dünya andır.

Elestü geçmiş..

Dünya yani an diyebilmek için gelecek olması lazım.

Ahiretin kesinliği; zamanın kesinliği gibidir.

Gelecek zaman nerede ise ahiret de oradadır.

❖ Zamanın canlı, ruhlı, şüurlu olduğunu:

1- Dehr esmasından.

2- Sözlere (111): “geçmiş ve gelecek mahlukatın dahi, manen hayatdar bir vücud-u manevileri ve ruhlı sübut-u ilimleri vardır ki;”

❖ Dünya ahiretin suretidir.

Ahret dünyanın hakikatidir.

❖ Gece ve gündüze güneştir. Fakat güneşin gece ve gündüzü yoktur. Allah da mahlukatı yarattı, mahluk değil haşa..

❖ Her şeyin hakikatı olduğu gibi: “zaman dediğimiz, kainatta cereyan eden → bir nehr-i azimin hakikatı dahi levh-i mahv-i isbatdaki

kitab-i kudretin ▶ sahifesi ve } hükmündedir.
▶ mürekkebi }

Yani zaman; varlığın ▶ sahifesi ve
▶ mürekkebi

Zamanın hakikatı: Levh-i mahv isbat.

Esması ise: Dehr.

Zamanın mahiyeti ise; Levh-i mahfuz.

❖ Dünya büyük saat

Saniyesi ▶ gece ve gündüz

Dakikaları ▶ seneleri

saatleri sayan ▶ tabakat-ı ömr-ü insan

günleri sayan ▶ edvar-ı ömr-ü alem

elif ▶ Kün emri.

nun ► alem-i şehadet.

☞ Zaman nurdan daha latif olduğu için gözüküyor. Oysa mahluktur. Canlı, ruhlu ve şuurludur. Yoksa Allah (c.c.) zamana yemin eder miydi? mahluk olmasaydı.

☞ Sıfır zaman izafi değil. Mekanda izafi.

☞ $E = m * c^2$

Burada da birbirine dönüşüm var. Mekan... kütle.. enerjiye.. Enerjinin kütleyle dönüşümü var. Yani bizim manada; zaman mekâna. mekân zamana dönüşüyor.

☞ Karadelik gözlenemiyor. Işığı yuttuğu için..

☞ Hz. Halid bin Velid (r.a.) “Düşmanını tanıyan savaşın yarısını kazanmıştır.

☞ İzafiyet teorisine göre zaman: Yer çekimine ve hıza bağlı olarak değiştiğini..

☞ Vatan hainleri veya ciddi taraftar olanların muaccel cezaları beşer zulmü içinde vatanın dışına atılarak ceza vermesidir.

☞ Üstad alimlerin kavgasını “Muhakemat” eserini telif ederek durdurmuş. Demişki; birbirlerinizle uğraşacağınıza bu metinle uğraşın. Çözün bakalım. Ondan sonra bir birlerinizle uğraşın, demiş.

☞ İlmin konusu ► malum..

☞ Âdem ► sıfatlarını cemi.

Havva ise ► sıfatların ayrılığı.

ELİF (|)

Elif harf değildir. Cem makamıdır.

Elifin ismi ► Allah'tır (c.c.)

Elifin sıfatları ► Kayyumiyettir.

Elifin isimleri ► Mubdi. Bâis. Vâsi. Hâfız. Hâlık. Bâri. Musavvir. Vehhab.

Rezzak. Fettah. Bâsit. Muizz. Muid. Rafi. Muhyi. Vâli. Câmi.

Mugni. Nâfi.

Elifin zati isimleri ► Allah. Rab. Zâhir. Vâhid. Evvel. Âhir. Samed. Gani. Rakib.

Mübin. Hak.

Elif harfinin hafzi harfleri ► Hamze. Lâm. Fe.

Elifin basit harfleri ► Za. Mim. He. Fe. Lâm. Hemze.

Bütün mertebelerin hepsi ona aittir. Onun zuhuru altıncı mertebededir.

Harfler aleminin toplama ve bütün mertebeleri ona aittir. O, onlarda değildir, fakat onların dışında da değildir. Şöyle ki: O hem dairenin merkezidir hem de çemberidir. Hem alemlerin terkididir hem de alemlerin çözümüdür.

Elif ► Kün emri.

Nun ► alem-i şehadet

Allah (c.c.) Eb-u Bekir'in diliyle nida etti. Ürkmesi gitsin diye.(16) (İbn-i Arabi. Harflerin ilmi kitabı, 197 sayfanın sonunda.)

MUKADDES HARFLER

(07.06.2016) (Zeytinburnu)

Bir başka harfle bağlanamayan, yazılışta kendisi bir başka harfle bitişmeyen, fakat kendisine başka harflerin bittiği harftir. Bu zati münezzehe olandır; en yüksekte, doğrulukta duran altı felek onu destekler; yönler ondan var edilmişlerdir. Bu altı harfin bilinmesi öyle bir denizdir ki o denizin dibi idrak edilemez. Onun hakikatını Allah'tan başkası kimse bilemez. Onlar "Gaybın anahtarları'dır (mefâtihü-l-gayb). Biz, onlara

bağlı olan etkileri, sonuçları ancak keşf yönünden bilebiliriz. Bu harfler; elif, Vav, Dâl, Zâl, Ra, Za.

Harflerin hareketleri de altı tanedir.

“Şahsının meziyetinden değil, belki şiddet-i ihtiyaçtan ve zahiren başkalar çok görünmemesinden şahsımı o ihtiyaca bir çare zannediyorlar.” (Sözler:397)

ALLAH’I NİYE GÖRMÜYORUM?

Göz tek yönlü görür ► ön tarafı

Kulak dört yönü görür.

Ruh altı yönü görür.

Enenin yönü yoktur. Ene mahluk değil, berzaktır.

Sorun görünende değil..

Sorun görende..

Görünen demiyor ki ben görünmem, göremezsiniz demiyor. Ya ...Sen görmüyorsun.. Sorun sende..

Görmek isteyeninin zaafı ve kusurunda..

Görünmek isteyenini, görmek istediğimize atfetmek hatadır.

Biri çıkıp da; ben atomu, kuantum dalga boylarını görmüyorum. Görmediğim için de yoktur. Bunun inkarına bakıp da hiçbir fizikçi kale alıp cevap vermez.

Eşyanın fiziksel boyutunu ► göz görür.

Eşyanın hikmetini ► akıl görür.

Eşyanın; fiziğini, hikmetini benim için yaptı: Şefkatli, merhametli, adaletli Zat-ı Zülcelal.. Bunu da kalb görür.

Ben varım. Varlığım varlığına borçluyum. Bana: Vücut, hayat, insanîyet, islamiyet, iman, marifetullah ve muhabbetullahı bana O verdi. Bu vücut mertebeleri farkedip farkındalığına erip canlı furkan olma tarafını da Ruhü görür.

Görme, bilme, anlama, anlatma vs iddiaları olmayan..

Varlığını ortadan kaldıran.. Acz, fakr, noksan ve kusurunu deruhte edip benim hiçim. Hiçliğimi biliyorum şimdi.. Hiçliğini bilmek bile yoktur orada.. Burası; fenâ-yı mutlaktır. İddia eden de, edilen de yoktur. Görülen de, gören de yoktur, görmek isteyen Ene de..

Göz tek yönlü görürken.. Kulak altı yönü bir anda duyar.

Göz bende organım, kulak da. O altı yönü bir anda duyuyor. Ben de onun altı yönde duyduklarını görmek istiyorum iddia etmiyor, etmez. Niye: Haddini biliyor. Ve suç karşı tarafta değil, suç gözde..

Aklın yönü yoktur.

Kalbin ve ruhun mekânı ve zamanı yoktur.

Oto Tamirhanede bir veya 2, 3 araba markası tamir olurken; benzin istasyonunda her marka ve her model arabaya her çeşit yakıt veriliyor, alınıyor.

Kimden, nereden, neyi, ne kadar alacağını bilmeli..

Haddini bilmeyen hududunda kalamaz.

Bir müminde;

İrade

► İbadetullah

► Basiret

Zihin

► Marifetullah

► Dirayet

His

► Muhabetullah

► Feraset

Latife-i Rabbaniye

► Müşahedetullah

► Kemal

vicdanın anasır-ı erbaası

Fiili tezahürü

İçsel alemi

(Vicdan dört özelliği)

Çalışırsa; Allah'ı (c.c.) görür, müşahede eder. Sen bunu samimi istiyorsan; İbadete, tefekküre, Allah'ın dostunu dost.. düşmanını düşman edinirsen Latife-i Rabbaniyede huzurlar dolmaya başlar. Huzur hazır olandan olur. Allah'ı (c.c.) Latife-i Rabbaniyen görüyor. Bunun işi bu. Ama latife-i Rabbaniyenin görme hakikatı gözün görme hakikatına benzemez. O cinsten olmadığı için; renk, şekil, yön, sıfat ve vasıf cihetiyle bir şeyi görmeyi arama. Sen kulağın işittiğini gözden istiyor musun?

Sana deseler ki; Şu yemeğin tadına bir bak... Sen gözle mi bakarsın dille mi? Dilin gördüğünü gözden istenir mi?

Dilde, kulak da, burunda, dokunmak da bir gözdür.

Aynen bunun gibi de; Basiret de, dirayet de, feraset de, kemalat da birer gözdürler. Bunların cemiden Müşahedetullah ortaya çıkar. Senin bu gördüğünü ki yaşadığını kimse bilmez, kimse göremez.. Sana has.. Bu halet-i ruhiyeni başkasına anlatabilir misin.? Anlatsan anlar mı? DoęuŐtan ama olana manzara tarif etmek.. DoęuŐtan sağır olan kıraat dersini vermek gibi olmaz mı?

Lem'alar (16): "Şu dünyada zamanın, fena ve zeval-i eşyadaki te'sirati gayet muhtelifdir."

Bizi ihtiyarlatan. Üzerine Allah'ın (c.c.) yemin ettiği..

Yazı, kış, dünü, bugünü olmayan zaman.. Hacmi ve kütlesi olmayan. Varlığından, eşyaya tesirinden hiç kimsenin Őüphesi olmayan zaman... Kimse sormaz ki; niye zamanı görmüyoruz.?

Alem-i Őehadette bu kadar tesiri var ama buralı değil zaman.. Mahluktur. Canlı, ruhlu ve Şuurludur. Ondandır farklı akar. Farklı tesir yapar.

Saniyen: Zamanı gören var mı? Mahluk olan zamanı niye görmüyoruz sormuyorsun da, Onun saniini niye görmüyoruz diye soruyorsun..!

EŞyayı evirip, devirip çeviren zaman.. Zamanı görmüyoruz. Zamanın ne hacmi, ne kütlesi ne de mekanı yoktur. Çünkü herşeyin hakikati birşey olamaz.! Ondandır görünmez.

Ahiret hesabına bilfiil dünyada çalışan zamandır.

KADERİM BU, NE YAPAYIM..!

(09.06.2016) (Zeytinburnu)

Kusurları saymakta sen bizim binadaki su sayacına benzersin.

Yemeğe giden suyu da sayar, abdest suyunu da sayar, içtiğini de sayar, aynı kategoriye tuvalet suyunu da koyup sayar. Savaş için bu tuvalette kullanıldı.. Bu yemekte kullanıldı.. diye ayırım yapmaz.

Ey kardeşim sen bunun gibi yapma ve sayma.. Allah (c.c.) herkesin evine suyu gönderir.. Sen onu hayırda da kullanırsın.. İçki ve haramlarda da kullanırsın.. Şimdi suyu gönderende mi kabahat var, yoksa sende mi ?

Ne yapayım. Suyu göndermeseydi içkimi içmeyecektim ve içemeyecektim denilir mi?

Eğer diğerlerine su giderken sana gelmemiş olsaydı adaletsizlik, zulüm ve haksızlık olmaz mıydı?

Senin kaderini:

Mana-yı ismi ve

Mana-yı harfiyle

} Zanlarını aktif ediyorsun.

Zanlarında ⇒ Rububiyet-i İlahiye'yi celbediyorsun ki: *“ben kulumun zanları gibiyim.. Zanları gibi mumamele ederim”* bilmana hadis-i kudsisine; **Zan, kader zemini..**

Allah'ın Rububiyet'i senin zanlarına göre oluyorsa..

Zanlarını ⇒ hüsn-ü zanna çevir.. Kaderin güzel olsun

Zanlarını ⇒ su-i zanna çevirirsen kaderin iyi olmasını beklemek ahmaklıktır. Yanlış düşünürken kendini iyi hissetmek gibi..

Bizim zannımızın dışında, üst seviyede kader tecellisi var. Bu hep hayr-ı mahzurdur. Özel tecelli.. Özel inayet.. İnayet-i hasa denilir. O zaman bizi mesul eden kader, zanlarımızın oluşturdukları..

Ben şu an oruçluyum. Abdestliyim. Zatına (c.c.) yemin ederim ki; Ben zannettiklerimden daha fazlasını, hayal edemeyeceklerimi aldım, gönderdi. Zan üstü tecelli. Zanlarım nakıs. O şahid olsun ki ben Rabbimden çok memnunum.

HİÇLİĞİNİ BİLMEKTE ORUCUN ROLÜ

(10.06.2016) (Zeytinburnu)

🌀 Nasıl ki bebek: Giydirdiğine..Yedirdiğine..Yatırdığına.. Götürdüğüne.. Yani hiç bir şeye itiraz etmez. Beni üşütürseniz hasta olurum.. Beni ince şeylerle dışarıya çıkarmayın. Biraz önce dövdün beni. Ben sana küstüm demez. Ne gururu ve de hasedi ve de hiç bir şeye itirazı var. İşte Âdem safiyyullah bu. Bu halete dönmektir hiçliğini bilmek. Yalnız fark şu: Orada anne babasının elinde teslim. Hiçlikte şuurlu, Allah'a (c.c.) teslim var. Yediren, içiren, giydiren O'dur der. Her şeyde O'nun izini, özünü, yüzünü müşahede ederler.

Hiçliğini bilmek sıfır gibi.

Yani: Kendisinin hiç bir sayısal değeri yok, fakat bütün sayısalın hem zemini hem de belirleyeni...

Herşeyi gösteren, kendi bir şeye benzemez.

Bütün şekillerin, renklerin kaynağı olanın şekli ve rengi olmaması lazım.

Madde inceledikçe... bizim maddiyatımızdan uzaklaştıkça fiziksel kanunlardan ve sıfatlardan uzaklaşıyor demektir. Fiziğin kaynağını fiziksel ölçülerle, fiziksel kurallarıyla ihata edemezsin. Fiziği yapan fizikten öncedir. O zaman fizikle çözemeyiz.

Yerçekimi kanunu yerden önce olamayacağına..

Suyun kaldırma kanunu sudan önce almayacağına...

Masayı yapan masadan önce olması ve masaya benzememesi...

Zamanı ve mekânı yapanın da, zamandan ve mekandan önce olması zaruri ise; zamandan önce olanın da zamanı yoktur.

Zamanı olmayanın başı yoktur.

Başı olmayanın doğurunu yoktur.

Doğurunu olmayanın da doğurmayacaktır.

Tıp ilmi insan vücuduna bağlı. İnsanı kaldırırırsanız tıp ilmi yoktur. O zaman tıp ilmi ile tıpı ve insanı yapanı ihata edemezsin.

Fizik kuralları ve kanunları fiziğe bağlı.

Bizim ilmimiz varlığa, fiziğe dayalı. Bu ilimle fiziği yapanı bilemezsin, ihata edemezsin. Bizim ilmimiz eşyaya bağlı ve nihayet hududu orasıdır. Fiziğe bakarak,

çiçeğe bakarak elde ettiğimiz ilimle, fizik yok iken, çiçek yok iken; var olan ilme ve zata ancak işareti, alameti olur. Kavranması, ihatası mümkün olmaz. Çünkü bizim ilmimiz; varlığa, maddeye dayalı. En nihayet noktası orası. Varlık kalkarsa bizim ilmimiz de yok olur. Araba yok olursa rengi de yok olacağı gibi..

İşte tam buradan başlıyor hiçliğini bilmek.

Ne işine yarayacak bu?

Sıfır gibi . Sayısal değeri yoktur ama tüm sayısalı gösteren, zatında barındıran.. hiçlik gibi duruyor sıfır.

Senden; herşeyin sahibini göstermen ancak böyle mümkün. Sıfatlara bürünürsen o sıfatların aynası olursun. Eğer sıfatlardan, tüm belirlenişlerden sıyrılırsan: Zata ayna olursun. [Herşeyin sahibine, sahib olursun. Herşeyin sahibine, sahib olmak için hiç bir şeye bürünmemen gerekiyor.](#)

O zaman artık bedensel dayatmalardan..

Kalbi ve ruhî hakikatlardan da..

Sıfır iyya kene'büdü ve iyya keneste'in diyebilecek makama yükselip; Zatinin teayyünü ve teşahhüsüne ayna -mir'at- olabilmektir.

Yani: Eneni farketmek.

Sana: Vücut(1), Hayat(2), İnsaniyet(3), İslamiyet(4), İman(5), Marifet(6) ve Muhabbet(7) giydirilmiş. Bunları sen giymişsen... sen kimsin.. sorusunu kendine sorabilmektir ene..

Düşünebiliyor musun: Sana bunlar.. Yani insaniyet giydirilmiş. İnsaniyet sana giydirilmişse sen kimsin..?

Bunun fiili küçük provası ise oruçtur.

Oruç: Ayiney-i samed olmak kolay birşey değildir.

Samed aynası: Yeme, içme ve cinsellik gibi bedensellerden sıyrılıp bunlara ihtiyacı olmadığını fiilen gösterip, fikren bu sistemin sahibine ayna olmaktır, mir'at olmaktır.

Yoksa seni aç bırakarak sırf açları anlayasın diye değil.

Ayine-i Samed olmaktadır oruç.. Böylelikle halife-i rüy-i zemin olduğunu diğer mahlukata hem fiilen, hem fikren, hem de latife olarak göstermek ve iz'an edip şuur etmektir oruç.. savm ve siyam..

Oruç	→ bedenseldir	} mir'at olmaktadır..
Savm	→ dimağ	
Siyam	→ ruhsal	

“Dünyevi hâcatını muvakkaten bırakmakla,
uhrevî bir adam ve
tecessüden tezahür etmiş bir ruh vaziyetine girerek;
savm ile
samediyete bir nevi ayinedarlık etmektir.” (Mektubat: 402)

Orucun açtığı bu haletle hiçliğine koridor ve yol aramaktır.

Orucun vesile olduğu bu haletten fikren ve hissen istifade edip, hiçliğini varlıkta değil kendinde aramak..

İşin püf noktası sensin, sende..

Ama sen hala kendini, ya hariçte arıyorsun.. ya da bunlardan bihaber yaşıyorsun..!

Sayılarda → Sıfır

Aylarda → Ramazan (oruç)

Harflerde → Elif (ا)

Şecere-i hilkatte → Mec'ul

İnsanda → Ene

Kainatta → İnsan

Oruçla eylemsizlik. Yani: Yemez, içmez vs.. yapmamak üzerine kurulmuş. Adem. Hiçliğini bilmeye..

Bunun zıddı olan vücut ise; eylemdir, fildir ki en camisi Namaz ve ubudiyettir.

Oruçla hiçliğini bilmeye.. Adem alemlerine intikal..

Namazla ise vücuduna giydirilenlerin farkındalığına.. Vücut alemlerine intikal.

🌀 Üstad öyle yaşamış ki; hayatıyla yazdığını hayat vererek okuyoruz. Ve hayatına onun hayatından mayalayarak anlamlandırırıyorsun. Hayatını anlamak için hayatını veriyorsun..!

🌀 Allah (c.c.) sırrını herkese vermez, açmaz. Sana açmışsa..

açtığıнын alameti enfüsi zevklerindir.

KADERE İTİRAZ EDENLERE BİR BAKIN Kİ KİMLERDİR?

Utandıracak günahları işleyenlerdir. Mazisi iyi olanlardan itiraz olmaz, olmuyor. Yaşadıkların biliyorsun da itiraz ediyorsun. Ne yapayım kaderim deyip mesuliyetten çıkmaya çalışıyorsun?

Kaderinden korkan, yani geçmişinden korkan şeytan geçmişine yani kaderine itiraz ettiriyor.

Ölümden en çok kim korkar?

→ Kıyamete kadar ömür isteyen **ŞEYTAN**.

O zaman ölüm korkusu şeytanın sendeki ifadelenişi, hissiyatındaki aksi, dimağıındaki fikirdir.

Aynen bunun gibi: Ben kaderime itirazım yok. Tam tersine çok ama çok memnunum.

Peki haşa haşa haşa Allah (c.c.) bana torpil mi yaptı

O'nun dediklerini..

O'nun terk et dediklerine

} uymaya gayret ettim ve ediyorum.

Benim kaderim bunlar üzerine kuruldu.

Terklerim ► kaderimin zemini

İbadetlerim ► bu terklerime ihsan-i ilahi tecellisi..

Şimdilik:

Ahlak

Manay-ı harfi

ve

Manay-ı ismi

Güzel ahlâkımı

ve

Su'-i ahlâk

Emr-i nisbi

ve

Emr-i itibarilerimi

Bunlar da Zanlarımı

Zanlarım kaderimin zemini

Allah'ın (c.c.) Rububiyet tecellisi bu sistemle aktif oluyor, tecelli ediyor.

“Kadere iman eden kaderden emin olur” sırrı

* Mucize dahi olsa inanmayan yine inanmaz. İsa (a.s.) bu kadar olmayacak harikulade gösterdiği kişilerin çoğu hala inanmadılar. Demek mucize imtihanı kaldırmıyor. İnanmayan, niyeti olmayan yine bir şey uydurup inanmıyor.

* İtiraz maziyedir. Hiç kimse kaderimin geleceğin, yani gelecek kaderime itirazım var demez. Hep kaderin geçmişinedir.

ZAMAN

(14.6.2016) (Zeytinburnu)

✧ Mekânı donuktan kurtaran ve öncelik sonralıkları dizip eşyayı hareketlendirendir. Öncelik sonralık olmazsa mekân donuk olur.

✧ İnsanın fikrini, hissini ve latifelerini sıradanlık getirerek sıralı düşünme, sıralı fiilleri aktif edendir zaman.

✧ Nasıl ki fikir, his ve latifeler aktif olunca kimse vücudundan haberdar olmaz. Fikir, hisler ve latifeler vücudunu örter o anda hiçbirşeyden haberdar olmazsın. Zaman da eşyaya böyle işliyor.

Kuranda şunlara yemin ediyor:

- 1- Kendi yüce ismine. (15:92)
- 2- Peygamberlerine. (36:1)
- 3- Peygamberlerin yaşadığı veya vahyin geldiği beldelere. (52:1-3), (90:1)
- 4- Meleklerle. (37:1), (79:1-2)
- 5- Kur'ana. (56:77), (52:2)
- 6- Kıyamet gününe. (75:1)
- 7- Kainatta var olan önemli varlıklar üzerine, mesela kaleme. (68:1)
- 8- Gökyüzüne. (85:1), (86:1)
- 9- Güneşe. (91:2)
- 10- Aya. (91:2)
- 11- Geceye. (92:1)
- 12-Sabaha. (89:1)
- 13- Kuşluk vaktine. (93:1)
- 14- Zamana. (103:1)
- 15- Yıldıza. (53:1)
- 16- Havaya. (51:1)
- 17- Bitkilere. (95:1)

Vücut-u harici sahipleridirler. O zaman; Zaman da mahluktur. Vücut-u harici sahibi olmayana yemin edilmezdi.

Zaman: Ta Âdem (a.s.).. taa Asr-ı saadet ki 1400 sene geçmiş.

Bizden ne kadar uzak. Oysa Mekke'de olmuş. Fiziksel olarak birşey değişmemiş. Biz asr-ı saadet deyince kendimizden ne kadar uzak hissediyoruz değil mi? İşte bunu mekân yapamıyor zaman yapıyor.

- Zaman; ahiretin sistemiyle alem-i şahadeti çalıştırmak. Zaman oranın sistemi..

NURDAN NASIL ZULMET GELİR

(8.7.2016) (Zeytinburnu)

☞ Nur, güneş eşyaya arkadan vurunca önüne onun siyah gölgesi düşer. Benim arkamdan güneş vurdu. Önüne siyah gölgem düştü. Siyahlık nurun sıfatı değil eşyanın kabiliyetindedir. Eşya güneşi önüne taşıyamamaktadır. Cama vurur ama onun ne gölgesi olur ne de siyah vücudu. Eşya nuru kendinden geçirememesinden..

Eşya nuru tutmaktan.. hapsedmekten.. gölgem önüme düştü.

İkisi de cam olduğu halde aynanın gölgesi olur, camın olmaz. Arkasındaki siyah satıh güneşe müsaade etmiyor ki geçsin..

☞ Yükselmek; yükseldiğin yerden inebilmektir.

☞ Adem (a.s.) bir kere şeytana aldanmasıyla o makamdan nasıl düştü? - Verilen ilme göre ceza da değişiyor. Ona bütün isimler talim olduğu için.. O ilmin iktizası O olmayacaktı.!

☞ "Yaradanı hangi kelimelerle tanımladığımız, kendimizi nasıl gördüğümüze ayna tutar. Şayet Allah dendi mi öncelikle korkulacak, utanılacak bir Rab geliyorsa aklına, demek ki sende korku ve utanç içindesin çoğunlukla. Yok eğer, Allah dendi mi evvela aşk, merhemet ve şefkat anlıyorsan, sende de bu vasıflardan bolca mevcud demektir" *Şems-i Tebrizi*.

☞ Herşeyin sahibi olan Allah'a (c.c.) ehemmiyet vermemenin bu dünyadaki cezası; herşeye ehemmiyet vermektir.

☞ İblis- Şeytan: Süranice ► Azazil. Arapça: Haris.

Ateş, nura göre daha kesiftir. Ondandır meydana gelen varlıklarda, nurdan meydana gelen meleklerle göre daha kesiftir. Kesafet arttıkça bireysel benlik ve nefsanî şahsiyet önem kazanmakta, böylece birey akıl daha çok öne çıkmaktadır. En son

koyu kesafete sahip olan insanlar ise, onlardan daha ileri bir şuur ve akla sahip olmaktadır. Ateş bireysel BENLİK akli demektir. Ateş yanınca yukarıya çıkar.

☞ “İnsan sevinçliyse birini sevindirmiştir. Üzüntülüysen, birini üzümüştür.” (Mevlana)

☞ Derdin ve sıkıntının ne ise aynı zamanda senin terakki sebebindir.

☞ “İnsanda bozuk oluca maya; ne ar tanır, ne de haya” (Mevlana)

☞ “Kişi; gülüşüyle terbiyesini, güldürdüğü şey ile seviyesini gösterir.” (Mevlana)

☞ Hastalığın, fakirliğin hesabı yok. Fakat sıhatin ve servetin hesabı var.

☞ “Aşık olmakla sevmek arasındaki farkı sormuşlar Tebriziye. Cevablamış”
“Şems: Senin baktığına herkes bakar; ama senin onda görebildiğini herkes göremez. Herkes aşık olabilir; ama hiçkimse senin gibi sevemez. Tek fark: Sensin. Seni özel kılan sevdiğin değil, sevgin.” Şems Tebrizi.

☞ “Sonra VİCDANA tecelli edinde, **reca ve havf** husule gelir (İşârât-ül İ’caz: 64)

Sıfat-ı efal aleminde tecellisinden ► lütuf ve kahr, / hüsün ve heybet ► tezahür eder.

Ef'al alemine tecelli edince; tezyin ile tenzih doğar (tahliye / tañliye)

Âsâr ve A'mal aleminde alem-i ahirete intiba' edince; ► Lütuf ► Cennet ve nur olarak; kahr da ► Cehennem ve nar olarak tecelli eder.

Alem-i zikre in'ikas edince; bir hamd, diğeri tesbih olmak üzere iki kısma ayrılır.

Alem-i kelamda tecelli edince; Kelamın emir ve nehye taksimine sebep olur.

Alem-i irşada intikal edince; irşadı terhib ve terhib, tebşir ve inzara taksim eden.

Vicdana tecelli edince; reca ve havf husule gelir. (İşârât-ül İ'caz: 64)

HASTALIK YOK.. HASTA VAR.

(8.7.2016) (Zeytinburnu)

Arkamdan tavandaki sağlanan ampul vuruyordu. Önüne sağlanan gölgem düştü. Bir anda şaşırdım. Çünkü ben tesbihattaydım ve oynamıyordum. Oysa gölgem bir ileri bir geri.. sağ ve sola doğru gidip geliyordu. Galiba başım dönüyor zannettim. Kafamı tuttum ki oynamasın. Ama ne çare oynuyordu.

Bir de baktım arkamdaki oynayan, sağlanan nurdan geliyordu siyah gölgem. O arkamdan oynadığı için benim gölgem oynuyordu.

Nurdan siyah gölgenin gelmesi nuru tutan, geçirmeyen cismaniyetimden..

Benim gölgemin hareketliliği arkamdaki nurun hareketliliğinden..

Aynen bunun gibi insanın **tahayyül ve tasavvurları** insanın önüne asıl imiş gibi gölgem olan düşüncelerimi koyuyor. Hastayım gibi hastalığı oynatıp duruyor. Oysa hiç de hasta değilim. Ama önümde ben var.. benim gölgeme ben demişim. Benin gölgem demek tasavvurlarımdır. Tasavvurlarım önüne asıl zannettirdiği gölgemi koyuyor.. oynatıp duruyor.

Kainat durmuyor, daim hareketli.. benim de tasavvurlarımı, düşüncelerimi de otomatik olarak hareketlendiriyor. Kafamda daha önce başkalarından veya benim geçmişimdeki olumsuzluklarım veya hastalıklarımı ki bunlar benim gölgelerim.. getirip, oynatıp duruyor. Senaryo oynuyor. Eğer dimağımda daha önce korkulu ve günah içerikli videolar varsa onun içine tasavvurlarımı koyuyor, oynatıyor. Eğer senin bundan haberin olmazsa hemen acile giderdin. Yani: Galiba tansiyonum, nabızım düştü gibilerle, buna da gölgenin oynamasını da delil getirip vehmini aktif edecekti. Başladı korkular. Vehmi hastalıklar aktif olmaya başladı..

KAVRAM, İLİM, HİKMET, USUL

(14.6.2016) (Zeytinburnu)

🌀 İlim ile amelin birleşmesinden ► hikmet.

Bu noktadan asr-ı saadet hikmet asrı denebilir. Çünkü ilim ile amel birleşmiş. İlim tam olarak amele dönüşmüş o zaman.

🌀 Kader açık bilinseydi Allah'ın sırrı, nübüvvetin sırrı deşifre olurdu.

🌀 Eşhedü enla ila he illallah ► Uluhiyet.

Ve eşhedü enne muhammederresulullah ► Rububiyet.

🌀 Kaderin karşıtı deizmdir.

Kaderi çözemeyen deizmci olur. Veya o tehlike var.

Çünkü rububiyetin inkârına varır.

Küfür: Tasdik etmemek demektir. Peygamberle ilgilidir.

Şirk ► Allah'la ilgilidir. Uluhiyetle ilgilidir.

Küfür ► Peygamberle ilgilidir. Rububiyetle ilgilidir. İmanın zıddıdır. Peygamberi tasdik etmemek.

Ateizm ► Uluhiyetin reddidir.

Deizm ise ► Rububiyetin reddidir.

Hak: Allah'lık esmasının zuhuru.. Açığa çıkması.

Uluhiyet ► Allah'ın sendeki varlığı.

Rububiyet ► Allah'ın sana hakimiyeti. Otoritesi.

Rububiyet risaletle işliyor.

🌀 İslamdaki kader anlayışını çözen sünnilik anlayışıyla mümkün olmuştur. Sünniliği diğerlerinden ayıran en büyük fark kaderin yani kainattaki mutlak adalet şüphelerinin çözülmesi demektir. Sünnilik ne demek: Rububiyet nübüvvetin, nübüvvette şeriat merkezli din anlayışının hâkim kılınmasıdır. Hristiyanlık tanrı merkezli bir din anlayışının hâkim kılınması. Nübüvvetin yani Rububiyet yani şeriatların ortadan kalkmasıyla bu hale geldi.

Sünnilikte; şeriat merkezli din anlayışı var. Yani Rububiyet merkezli Uluhiyet anlayışı var.

Rububiyet de Nübüvvet merkezli din anlayışı var.

Nübüvvet de şeriat merkezli bir din anlayışı var.

🌀 İslamda; Mahiyet-i zatiye.

Şuunat-ı zatiye.

Sıfat ve esma hakikatlarını tertib edildiğinden İslam teslis akidesinden kurtulmuştur. Tevhidin tertib mertebelerini insanların akıllarına çözdükleri, mertebelendirmeyi Hristiyanlar başaramadıklarından teslis akidesi kaçınılmaz olmuştur.

Bu da insanda; Uluhiyet ve Rububiyet anlayışların çözememiş Hristiyanlık... Bu çok önemli.

Hem şeriatla ► hakikatı çözememişler.

Müessir ► eser.. Yani Uluhiyet Rububiyet ilişkisini çözememişler.

Bir de hikmet ► şeriat ilişkisini çözememişler.

🌀 İbn-i Teymiye; şeriatla hakikatı ayırd edememiş. Yani herşeyi kısır zannetmiş. Batını inkar etmiş. Gizli Tevhid ne demek demiş.

🌀 Şeriatın içinde iki ayrımı var. 1- Sureti.. 2- Hakikatı.

Sureti: şeriatın ahkamı.

Şeriatın hakikatı ise; şeriatın sırları.

Bu ayırım, bilersen, ulema ile Rasihun uleması arasındaki farkını da anlamış olursun.

🌀 Adaleti sağlayamazsanız, fazileti sağlayamazsınız.

🌀 Bir alime ve kitabına bakarken, hangi asırda, kimlere karşı neyi müdafaa ettiğini bilmezsen ya onu çok yüceltirsın, ya da inkâr edersin. Bu noktadan Peygamberin ve Kur'an'ın üstünlüğü çıkıyor. Buna misal: Eskide çekilmiş bir sohbette, sohbet esnasında su içiliyor. Sen bu videoyu cahile, çocuca ramazanda seyrettirirsen onları red ve inkâr ederler.

Zaten insan denen saray veya kutsi mabed; zahir ve batını cem etmiştir. Bazan dışarıdan içeriye... bazan da içeriden dışarıya konuşup hitap ederler.

☞ İstinbad= Batınını çıkarmak. Veli olmadan hakikatı olmaz. Hakikatını ifade ederse.. Yoksa zanlarına batın denemez. Adeta süttten elde edilmiş yağ gibidir hikmet.

☞ Sadeleştirme; aslında alakasını kesmektir. Birşeyin usul ve fûru' dediğimiz; nesebi ve soyu. Yani nereden geliyor. Neyi ifade ediyor. Nereye baktırıyor. Bu noktadan sadeleştirme; sanki çocuğun nesebini; usulünü, geliş yönünü, dayandığı kaynağını...

Nereye baktırıyor, nereyi inşa ediyor yönüyle de insanın istidad ve kabiliyetlerine kible tayin ediyor. Ki soyunu ifade ediyor.

Bunları nazara almadan; yani çocuğun nesebini ve soyunu nazara almadan sırf kendisini tanımaya kalkmak gibidir sadeleştirmek. Yani iki kanadı kopmuş kuşa döndürmektir.

Bu da kişinin disipline edilmesine vesile olur.

☞ Müceddid: Asıllardan tamamen kopmuş yeni birşey değildir. Nasıl ki üniversitede yeni buluşu ilk okulda öğrendiği okuma yazma zemininde olmuştur.

☞ İlim ile amelin arası açılırsa ideoloji veya iddiaya dönüşür.

☞ Kindi ilk arap filozofudur ki mutezilenin itikadı da denebilir. Yani mutezilenin kelamcısı deniyor. Felsefeye inkılab etti mutezile - Kindi ile.

☞ Bir daireye zarar verenler samimi içinde olanlardan değil. Orada gözüküp orayla alakaları olmayanlardan kaynaklanır.

☞ Herkes bu alemi farklı görür. Misal: Renk körü olanın gördükleri ve gördüğünü ısrarla iddia etmesiyle senin gördüklerin arasında eynesserra minel sureyya.. adam renk körlüğünden kırmızı ışık da durmuyor. Kırmızıyı görmüyor ki?..

☞ Hissiyatların beslendikleri kaynak **iman-ı bilahirettir.**

Tefekkürle şeytan ölür. Yani o anda devre dışı olur. İbadet yapana çok daha tehlikeli ve ısrarlı yavaşır. Mutlaka o nafîle ibadetine birşeyleri katmak ister ve de

yapar. Fakaaat: Tefekkürde bunu yapamaz ki “bir saat tefekkür bir sene nafile ibadetten dana hayırlıdır” denmiş.. Tefekkür ruhun sigortasıdır.

(Sözler:140): **Hakikat-ı kevnîye**; Mesela: Kuddüs isminin varlıktaki işlevi.

Hakikat-ı mümkinîye: Kuddüs isminin tecelli ve zuhur etmeyen tarafları.. Edecek veya daha önce etmiş cilveleri.. Varlıkta aktif değil.

Hakikat-ı ilahîye: Kuddüs isminin Allah (c.c.) canibindeki durumu, hakikatı ki kimse bilmez. Biz bilmediğimiz hakikatlara cami Kuddüs ismi. Bu taraf daha ne kevnîye, ne de mümkinatta gözükmemiş..

ÖLÜMÜ BAYILMAK MI ZANNETTİN

(17.6.2016) (Zeytinburnu)

Yarına 3 saat kala bile olsa. Sonunda biteceğini bildiğin halde karanlıkta mezarlıkta **toprağın üstünde**; vehmettiğin, zannettiğin mahluklardan ihtimal zarar görme zannından mezarlıkta 3 saat bile gece kalamazken.. Dışarıya çıkma, bitme ihtimali yok iken, mahlukların olma ihtimali değil kesin karşında olduğu halde, toprağın üstünde değil, altında nasıl kalacaksın namazsız, oruçsuz ve davasız.. **Sen ölümü bayılmak mı zannettin.. Sen kabri tatile gitmek mi vehmettin..** Oradan en sonunda çıkacağım hayal mi ettin. Mezarlık üst, kabir ise altıdır.

Buradaki işlerine; boş ver birşeyler olur demezken, ora için bunu nasıl dersin..

Sende hiç mi kafa yok. Sende istikbal endişesi hiç mi kalmadı?

Sen ölünce ilk gece hastanenin buzhane morgunda vücudun taş gibi donacağını yok mu zannettin..

Kefenlenip toprağa değil ameliyathaneye gidiyorum mu zannettin.. Burada, buraya dönme ihtimali olduğu halde narkozlu ameliyattan korktuğun halde...

Sekerat narkozundan sonra buraya değil öteye uyanacağını ne çabuk unuttun.

Burada ufak ikaza dayanamayıp orayı ve o kişiyi terkedebilirken.. ya oradan nereyi terkedeceğini zannediyorsun.

Dünyanın sinek ısırmasına bile denk gelmeyen **ruhsal sıkıntısından intihara baş vurduğun halde..** oradaki sıkıntıların intihar seçeneğinin olmadığını bildiğin halde

nereye gittiğini zannediyorsun. Dünyada küçük sıkıntının intihar çıkış yolu zannettiğin halde.. be hasan orada ne yapacak, nereye güveneceksin..

Dönüşü olmayan ezeli ve ebedi yolculuğunu sakın unutma.

❧ Namazlarını vaktinde kıl. Akabinde tesbihatlarını mutlaka yap.

❧ Her gün Risale-i Nurdan 5-10 dakika okumayı bırakma.

❧ Haftada en az bir iki defa derse git.

❧ Gıybetten uzak dur.

❧ Sıla-ı rahimi kesme.

❧ Geniş siyasi boğuşmalardan, haberlerden uzak dur.

❧ Namusunu muhafaza et.

❧ Televizyonlardan, fuzuli telefonlardan uzak dur.

❧ Onu bunu aşağılama, hakir görme..

❧ İhlas ve sadakati esas rehber yap.

❧ Sünnet-i seniyyeden, edille-i şer'iyyeden elini gevşetme.

❧ Ayrılma, ayrışma, kavga ve münakaşa etme.

❧ Kul hakkını yeme, varsa öde..

❧ Kaza namaz ve oruçlarına başla..

❧ Kaza zekatların varsa öde..

❧ Vicdanen, **senin olmayacak geleceğin peşinden koşma.** Şüphelendiğin geleceğini

şimdi yaşama. Geleceğine bakınca ümid ve rica veriyorsa yaşadığına devam et. **Yok vermiyorsa hemen yaşadığın şekli değiştir.** Öyle yaşa ki: Havf ve reca ortasında fikir versin sana.

Senin zannettiğin gibi ve için bu alem düşünülmemiş, kurgulanmamış. Vehminin sana zannettirdiği gibi basit bir hayatı yaşamıyorsun. **Tersine çok ciddi neticeleri olan bir hayatı yaşıyorsun.** Ciddi olduğuna delil: her anı yeni: Yani: Mazi ve müstakbeli anda barındıran..

Hafife ve ciddiye almadığın düşmanın, unutma Allah'ın (c.c.) düşmanı. Nasıl maceralardan geçip, seninle meşgul olduğunu aklından çıkarma.. Hayatının en büyük hatası; düşmanını basite alman olacaktır.

Unutma düşmanın içinde. Karşında ve dışında olanlara ise onun şakirdleri.

Herşey net ve belli. Düşman belli. Dost belli. Yapılacak iş belli. Bütün bunları belirsiz kılan, senin filimi ciddiye almaman.. Sen düşmanını ciddiye almıyorsun.

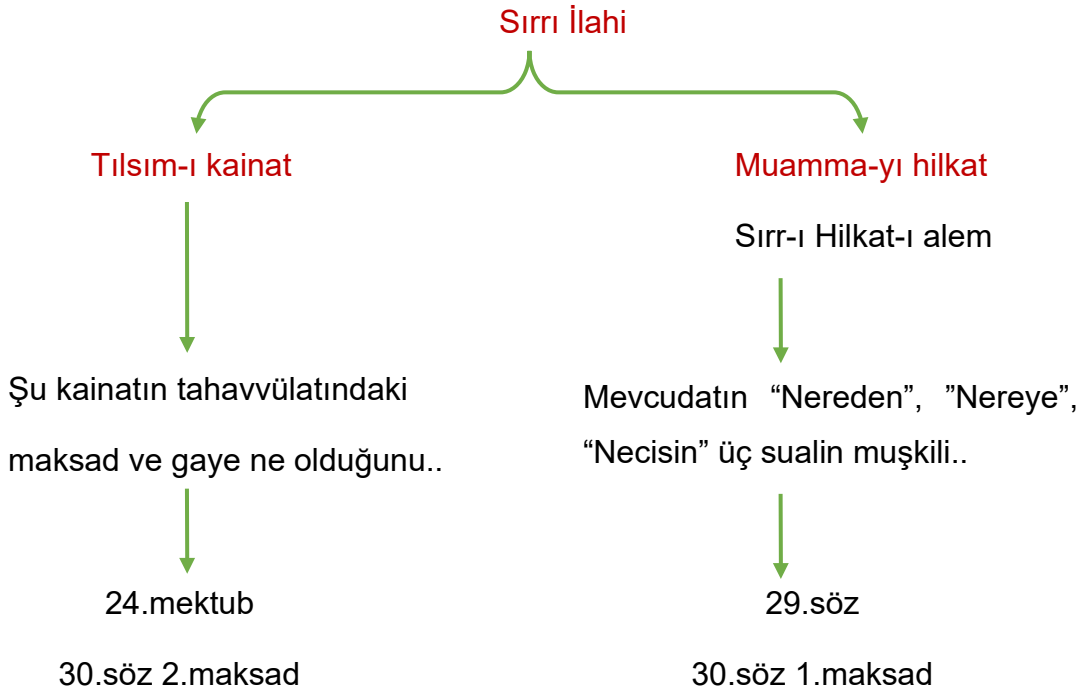
Tabii ki düşmanını ciddiye almadığın gibi, dostlarının da kıymetini bilemezsin. Dostlarının kıymetini senin düşmanların belirliyor. Başta Allah'ın (c.c.) gerektiği kadar kıymetini bilmiyorsun!

SIRR

(17.6.2016) (Zeytinburnu)

Sır: İki zıddın bir arada olması.

Tılsım: İki zıd olanları, ondan ona dönüştürerek değiştiren.

Mana-yı harfi

- ❧ Aynı zahir içinde hakikate geçmektir.
- ❧ Mülk içindeki melekute yol açmak.
- ❧ Lafzından manaya geçmek.
- ❧ Bütün mevcudatın lisan-ı haliyle virdi olan Bismillah'ı görmek.
- ❧ Levlake levlakeyi kâinatta görebilmektir.
- ❧ Mahiyet-i insaniye birdir, inkısamı gayr-i mümkündür. Hem hayat vasıtasıyla ecza-yı kainat onun efradı hükmünde. Bütün kainatı senin bir efradın olarak görebilmek... .

İman ► kovan

Takva ► çıta

Elhamdülillah ► Cemal sıfatı ► Vücut alemleri

Sübhanallah ► Celal sıfatı ► Adem alemleri

Allahu Ekber ► Kemal sıfatı ► İnsan alemleri

VÜCUD MERTEBELERİ

Sana **verilenler**:

Vücut ► Hayat ► İnsaniyet ► İman-ı tahkikiyi ► Marifet ve muhabbeti ► İlmi-i Kur'anî ve hikmet-i imaniyeyi verdi ► Ehadiyetine ve Samediyetine tam bir ayine, Külli ve kutsi rububiyetine geniş ve külli bir ubudiyet ile mukabele edebilen bir istidad vermiş..

Adeta bir nokta-i mihrakiye hükmünde, bütün esma-i hüsnayı birden mahiyetinin ayinesiyle gösterir ve onunla EHADİYET-İ ilahiyeyi ilan eder.

(Not: ehadiyetle ilahı koydu. Rabbaniye, malik.. vs diyebilirdi!)

ORUCUN KIYAMI, RÜKUSU VE SECDESİ

Kıyamı ► Oruç ► Kusur oruçla ► Rububiyete ► Dimağın

Rüküsü ▶ Savm ▶ Fark savmla ▶ Rahmaniyete ▶ Kalbin

Secdesi ▶ Siyam ▶ Acizliğini siyamla ▶ Rahimiyete ▶ Ruhun

- Vehim ve Heva ▶ Tahakkümünden

Nefis ve Heves ▶ Esaretinden

KABRİN SIFATLARI

Yalnız (kimsesiz), Soğuk, Karanlık, Dar.

Eğer bir ruha bunlar sarmalamış, bloke etmiş.. ruh bu zemine girmişse beden ruhun kabri olmuş oluyor. Sen kabri toprakta sırf zannediyorsun..

☞ “Bir kimseye başkaları önünde verilen öğüt, öğüt değil, hakarettir.” [Hz. Ali (r.a.)]

☞ “Hiç bir zaman cahil bir insanla tartışmayı kazanamadım.” [Hz. Ali (r.a.)]

☞ Söz ilaç gibidir. Azı yaşatır, çoğu öldürür.” [Hz. Ali (r.a.)]

☞ “Küçüklükte soru soran kimse, büyüdüğünde cevap veren biri olur.” [Hz. Ali (r.a.)]

☞ “Fırsat karınca yürüyüşü ile gelir, yıldırım hızıyla gider.” [Hz. Ali (r.a.)]

☞ Zaman senin için neler saklamış bilemezsin..

☞ “İnsan cahil olduğu şeyin düşmanıdır.” [Hz. Ali (r.a.)]

☞ Senin abin; sana sen olma fırsatını ve imkanını verendir.

☞ Niçin savaştığını bilmiyorsan, yaşadığından da emin değilsin.

☞ Lüks hayatın içinde yaşamaktansa, davamı anlatmaya giderken ölmeyi tercih ederim.

☞ Kendinle değil, düşmanınla savaş.

☞ İnsanlar iyi olduklarında; dünyanın herşeyini bırakmış ahmak diyorlar. Dertleri olunca veli nimetimizsin diyorlar.

☞ Belki dersin: Hiçbir şey yolunda gitmiyor.

☞ Ama bunu bil ki; hiçbir şey seni yolundan çevirmesin.

☞ Ne kadar kıymetli görünse de ahirette seninle olmayacağı yüzünü dönme. Basit görünse, bile, ahirette seninle olacak olandan da yüzünü çevirme..

☞ Davanı kaybetmekten korkma. Vazgeçmekten kork. Aklım gider mi diye korkma.

☞ Düşünmemekten kork.

☞ Hayatı öyle yaşa ki; kaybettiklerine mukabil kazandıklarına değsin.

☞ Beni susturursunuz ama kainatı susturamazsınız.

DAVA ADAMI

❖ Davayı dava edinir, kendini dava edinmez.

❖ Dava adamının gözü hedefindedir. Beraber yürüdüğü arkadaşlarının eksikliklerinde değildir.

❖ Dava adamının kardeşlerinin tokat yemelerinde yüzlerinde sıcaklık hissederken, dava adamı kardeşini yüreğinde hisseder.

❖ Dava adamı ölümü mezara, toprağa girmeyi addetmez.

❖ Ölümü; ruhunu cesedine gömmek addeder.

İhtiraslarına, bedensel dayatmalarına mahkûm bir ruh beden kabrine çoktan girmiş demektir.

❖ Kardeşini düşmanlarına ne pahasına olursa olsun teslim etmez.

❖ Düşmanını öldürmez, zulmetmez. Mümkün olduğu kadar lütufla ıslahına çalışır.

❖ Cesedî ve bedenî hayatı yaşayanların hayatlarına bir türlü anlam veremedim.

❖ Bunlar niye yaşıyorlar ki derim çoğu zaman. Anlamsız hayat yaşanmamış.. boşlukları doldurmuş demektir.

❖ Anlam veremediğim bir haletim var ki;

- Dava adamıyım derim, ama dava kardeşimi sevmiyorum (!)

- Onun kusur ve eksikleriyle meşgul oluyorum (!)

- Düşmanımla değil kardeşimle uğraşıyorum (!)

- Kardeşimin muvaffak olmasına yardım etmem gerekirken, davasında muvaffak olmaması için çalışıyorum(!)

- Allah'ımız birliği bizim birliğimize sebep olmamışsa sen dava adamı değilsin Hasan(!)

❖ Değişmez değiştirir. Düştüğü yerden kalkmasını bilir.

❖ Korkmazlar, ümitsiz olmazlar. Kendileri için değil davaları için yaşarlar. Engeller daha da güçlü kılar.

❖ Belirsiz, kararsız, tutarsız olmaz. Kucaklayıcıdır.

❖ Dava adamı; davasına aşıktır. Diğer insanlar davayı bilir.

❖ Her daim kendine yatırım yaparak kendini geliştirir.

❖ Her daim düşünüp üreten bir kafaya sahiptir.

❖ Davayı sevdiğin kadar dava arkadaşlarına muhabbet edersin.

❖ Sevmiyorsan Dava adamı olamazsın. Davayı iddia edersin.

❖ Dava adamı; Benim nefsim. Benim ruhum. Ben olan beni.. ayırt etmesini bilir.

❖ Gayretleri ve şevkleri canlı ve daimi olurlar.

❖ Mızızlanmaz, şikayet etmez, karanlığa küfretmez.. Çözümün parçası olur her daim.

❖ Münafığın en zıd tersidir. İçiyse dışı birdir.

❖ Metanetlidir. Alıngan değildir. Halim selimdir. Hakda inad eder. Kendine mukayyed ve hakimdir. Muvazeneli ve muhakemelidir. Başkalarının levm etmelerine aldırılmaz. Ne derler diye yaşamaz. Edille-i şeriyeyi ve Hakikatı ölçü yapar.

❖ Dava adamı: cihazat-ı maneviyesinin hafiflerini dünya umuruna ve şiddetlilerini vazife-i uhreviyeye ve maneviyeye sarfeder.

❖ Dava adamı kardeşinin hoş olmayan tarafına:

- Söylediğini unuttur ► bu güzeldir.

- Herşeye rağmen kabullenirsin ► en doğrusu.

- Veya hakkından vazgeçersin ► bu zordur.

- Allah'a havale edersin, karışmazsın ► bu kemalattır.

❖ İnsanın zaif ve güçlü yönlerini farketmesi kadar nimet var mı?

- **Hak**: bütünlüğü koruyan.

- **Kevn-mümkün**: mümkünlerin her bir beden-i misalilerine, andakilerine kevn.

- Değer verdiğin kader onu hak ediyorsun.

KABİR

Sözler (21): “O istasyon ise kabirdir.”

Sözler (31): “Ve o nefy ve yolculuk ise, alem-i ervahtan, rahm-i maderden, sebavetten, ihtiyarlıktan, dünyadan, kabirden, berzahtan, haşirden, sırttan geçer bir uzun sefer-i imtihandır.”

Kabir: Sistemin içinde.. bütünlük içinde değeri ve zenginliği, korkusu ve ümidi var.

Kendi başına ne ümit ne de korku verebilir. Kabir; mazisiyle, müstakbeliyle manası var. Önü ve arkası var. Önünü arkasını kaldırırsan hiç bir manası olmaz.

Sözler (38): “...o ejderha ise, ağzı kabir olan tarik-i berzahiye ve revak-ı uhrevidir.”

revak-ı uhrevi: Ahirete açılan yer. Cennet bahçesi. Ahiretin mukaddemesi.

Nasıl ki alem-i ervahtan alem-i şهادete açılan rahm-ı mader gibi kabir..

Yazılımların bütünlük kazanıp tek bir dosya hakikatı olma inkılabıdır kabir.

“Kabir, ehl-i dalalet ve } vahşet ve nisyan içinde zindan gibi sıkıntılı ve
tuğyan için } ejderha batını gibi dar bir mezara açılan bir kapı olduğu gibi.”

Ehl-i dalalet ve } kabir } ► Vahşet ve nisyan içinde sıkıntılı
ve

tuğyan için

Sözler (42): “Ve gece tehe(c.c.)üd ise kabir gecesinde ve } ne kadar lüzumlu bir
berzah karanlığında } ışık olduğunu bildirir,”

Kabirde ışık ► teheccüd.

Sözler (115): “...yani kabirden sizi ihya edip,”

Kabirde ► ihya var.

Sözler (142): “O kabir, ehl-i iman için bu dünyadan daha güzel bir alemin kapısıdır.”

Ehl-i iman için kabir ► bu dünyadan daha güzel bir alemin kapısıdır.

Sözler (143): “ Ehl-i dalalet ve } kabir } darağacıdır. Ve ebedi haps-i münferid
ehl-i sefahet için }

İman ve ubudiyet ► “Yüzde yüz ihtimal ile o darağacını kaldırıp, o haps-i münferidi kapatıp,

Şu göz önündeki kabri

bir hazine-i ebediyeye }
bir saray-ı saadete } açılan bir kapıya çeviriyor.”

Sözler (170): “ Ölümünden ürküp, } başını çevirme.
kabirden korkup, }

Merdane kabre bak, dinle ne talep eder.

Erkekçesine

ölümün yüzüne gül,

bak ne ister.”

Bak kabir ne talep ediyor. Ondan korkmak değil. Ona kulak ver. Ne talep ediyor. Hangi evrakları istiyor. Git o evrakları ehlinden ona getir. Sorun yok.

“herkes sana kabir kapısına kadar arkadaşlık eder.”

Sözler (204): “ Mevt, idam değil ,
tebdil-i mekandır.

Kabir ise, zulümatlı bir kuyu değil;

nuraniyetli alemlerin kapısıdır.”

Mevt: Tebdil-i mekândır. Mekan değiştirmek değil. Mekanı kaldırmaktır. Mekansız dönmektir, aynı yerde.. Mekandan çıkıp bir başka mekana girmek değil.. Yaaa: Üstünden mekân (zanlarını) örtüsünü kaldırmaktır. Zanların kalkarsa yakîn olur.

“nuraniyetli alemlerin kapısıdır.”

nuraniyetli alemler..!

Mektubat (409): “ Birbine sarılı }
çok yapraklı } bir gül goncası gibi,

ŞU ÂLEM

binler perde } sarılı, birbiri altında saklı alemleri
perde içinde, } BU ÂLEM İÇİNDE GÖRDÜM.”

Sözler (203) de kabir için: “nuraniyetli alemlerin kapısıdır” diyor.

Mektubat (409) da o alemleri bu âlem içinde olduğunu söylüyor.

Avam; o alemlere kabire girince muhatab olabilecek.

Havas ise; o alemleri bu alemde görüyor.

O alemlere kabirle geçiliyor ise;

Sen bir yol bul ki kabri kullanmadan o alemlere burada iken geçesin..

Eğer burada iken oralara geçersen:

şimdi kabirdesin demektir.

(mezar-ı mütehariklere değil tabi..)

Sözler (397): “ahiretin birinci menzili olan kabirden,”

Sözler (634): “alem-i rahmete yol açan kabir kapısını zulumat-ı adem ağzı tasavvur ettiğinden

ve eceli,

hakiki ahbablara visal daveti olduğu halde,”

Kabri hakikatını değiştiren tasavvurlarımız. Zanlarımız da burada..

Tasavvurunu kıblesine koyarsan kabir zanların değişir.

Sözler (635): “ ...evhamın zulûmatından

.....

Hem kabrin ► alem-i rahmete ve
► dar-ı saadete ve
► bağıştan-ı cinana ve
► nuristan-ı rahmana } açılan bir kapı olduğunu”

- hakikat-ı imaniye

Sözler (635): “ en elim ve
kasavetli ve
sıkıntılı } olan berzah seyahatını,

en leziz ve
ünsiyetli ve
ferahlı } bir seyahat olduğunu gösterir.

Kabir ile ejderha ağzını kapatır,
güzel bir bahçeye kapı açar.

Yani kabir ejderha ağzı olmadığını,
belki bağistan-ı rahmete açılan bir kapı olduğunu gösterir.”

Lem’alar (149): Kabir; suretlerin hakikata inkılab etme mukaddemesidir.

Suretler bitti.

Lem’alar (373): “...kabir azabından”

Şuâlar (195): “ Kabir ise,

- ▶ ya karanlıklı bir haps-i münferid ve
- ▶ dipsiz bir kuyudur veyahut
- ▶ bu zindan-i dünyadan } bir ziyafetgah ve bağistana
▶ bâki ve }
▶ nurani } açılan bir kapıdır.

Şuâlar (259): “Kabirde ▶ yalnız,
▶ kimsesiz,
▶ karanlık,
▶ soğuk,
▶ dar } bir haps-i münferidde bir tecrid-i mutlak

içindeki ▶ tevahhuş ve }
▶ me’yusiyetten } tedehhüş ederken,

birden Münker ve }
Nekir } taifesinden iki mübarek arkadaş çıkıp geldiler.

Benimle münazaraya başladılar.

Kalbim ve } genişlediler,
Kabrim } nurlandılar, } âlem-i ervaha pencereler açıldı."
hararetlendiler;

Münker: Allah'ın razı olmadığı şeyleri sorgulayan. İnkâr edilmiş olanları ele alan. Muayyen şeylerin müekkel.

Nekir: Bilinmemiş olan. İtikada ait. Gizli umura ait. Bunları sorgulamaya müekkel.

Bunlar varlığımızın hakikata inkılab edeceği kabir kapısındaki hakikata dönüştürme mir'atları.. zeminleri. Batınımızı ve zahirlerimizin ortaya çıkardığı, çıktığı veya çıkmasına zemin olan, beka alemine dönüşüm sistemlerinin ünvanları..

Nasıl ki: La teşbih vela temsil:

Ruhlar aleminden buraya doğmak için iki zemin, iki tezgah olan baba ve anne..

Öteye de bu iki zemin ve tezgahdan geçiyor.

Dünya yönümüz ► belirli

Ahiret yönümüz ► belirsiz

Kabir bu ikisini birbirine dönüştürme zemini..

Kabir deyince mezarlık anlama.

Bu melekler berzahtalar. Melek de berzahlık yapıyor.

Mesnevi-i Nuriye (109): "...zamanın şimendiferine bindirerek, ebed-ül âbâd memleketinin iskelesi hükmünde olan kabir tünelinin kapısına sevkeden..."

ebed-ül âbâd ▶ memleketi

iskelesi olan ▶ kabir tüneli

Kararsız dünya deniz.

Ahret kararlı memleket.

Kararlı memleket olan alem-i gayba geçme iskelesi ▶ kabir.

Kabire ▶ iskele diyor.

Mesnevi-i Nuriye (125): “Düşmanlar ve haşerat-ı muzırta arasında bir saat durmakla

Büyükler meclisinde senelerce durmak arasındaki müvazene,

Kabir ile dünya arasındaki muvazenedir.”

Düşmanlar, haşeratı muzırta ▶ bir saat durmak ile } arasındaki muvazene.
büyükler meclisinde ▶ senelerce durmak }

dünya ile kabir arasındaki muvazene de böyle.

Mesnevi-i Nuriye (129): “kabir, âlem-i ahirete açılmış birinci kapıdır.”

Mesnevi-i Nuriye (168): “Kâbir, bu dar-ı faniden firak-ı ebedî ile ebed-ül âbâd yolunda kurulmuş, açılmış evvelki menzil ve birinci kapıdır.”

Mesnevi-i Nuriye (177): “Çok geniş tasavvur ettiğin senin dünyanın, dar bir kabir hükmündedir. Fakat o dar kabir gibi menzilin duvarları şişeden olduğu için birbiri içinde in'ikas edip göz görünceye kadar genişleniyor.

Kabir gibi dar iken, } geniş görünüyor.

bir şehir kadar

Çünkü o dünyanın sağ duvarları olan ► geçmiş zaman ve

sol duvarları olan ► gelecek zaman,

ikisi madum ve gayr-i mevcud oldukları halde,

birbiri içinde in'ikas edip

gayet ► kısa ve
► dar olan } hazır zamanın kanatlarına açarlar.

Hakikat hayale karışır,

madum bir dünyayı mevcud zannedersin.

Nasıl bir hat sür'at-ı hareketle bir satıh gibi geniş görünürken,

hakikat-i vücudu ince bir hat olduğu gibi;

Senin de dünyanın

hakikatça dar,

fakat senin **gafletin ve**
vehm ü hayalinle } duvarları çok genişlemiş.

O dar dünyada, bir musibetin tahrikiyle kımıldansan, başını çok uzak zannettiğin duvara çarpasın.

Başındaki hayali uçurur,

uykunu kaçıırır.

O vakit görürsün ki:

O geniş dünyanın;

Kabirden DAHA DAR,

KÖPRÜDEN DAHA MUSAADESİZ.

Senin zamanın ve
ömrün } berkten daha çabuk geçer;

hayatın, çaydan daha sür'atli akar.”

* Tasavvur ettiğin dünya ► dar bir kabir hükmünde

Senin tasavvurunun oluşturduğu dünya kabir gibi..

* Tasavvurun oluşturduğu dünyanın sağ (geçmiş) sol (gelecek) zamanları da ayna gibi..

Ortada sen. Sağ tarafın ayna. Sol tarafın ayna.

Bulduğun anı çok geniş gösteriyor.

Tam burada hakikat hayale karışır.

Yani madum olan, yok olan geçmiş ve gelecek zamanların gösterdikleri dünyayı mevcut, hazırda var zannettiriyor. Hazırda olmayanı var zannetmek hayale hakikat.. hakikat hayale karışır. Hazır zamanın kanatlarını açarlar.

Zaman ayna gibidir.

Dar dünyamız ► gaflet ve

► vehm-u hayalinle duvarları çok genişlenir.

Senin kabir gibi dar olan dünya eğer musibetle kımıldansa; mazi ve istikbal aynalarına çarparlar. ► başındaki hayali uçurur

► uykunu kaçıırır.

O geniş dünya, ► kabirden daha dar,

► köprüden daha müsaadesiz.

“kabir gibi dar iken,
bir şehir kadar } geniş görünür.”

görünüyor. Hakikatte yok.. Bunu yapan zanlarımız.

“menzilin duvarları şişeden olduğu için
birbiri içinde in’ikas edip
göz görünceye kadar genişliyor.”

Şişe: Lambaya geçiriliyor. O tek fitil yanarken şişe onu sarmalıyor, etrafını sarıyor.
O ışığı daha geniş daireye hem götürüyor hem de ışığın şiddetini nurunu artırıyor.

Yayılan ısı ► Sem

Yayılan nur ► Basar

Cam fanus ► Kelam

Ziya ► İlim

Fitil ► İrade

Gaz yağı ► Hayat

Cam kap ► Kudret

“şişeden olduğundan” Şişe ► Kelam sıfatı.

► Kelam bizim dünyamızın kanatlarını açıyor.

“senin dñnyan, dar bir kabir hñkñmñndedir.”

“menzilin duvarları” ▶ geçmiş ve gelecek zaman.

ikisi de madum ve gayr-i mevcud oldukları halde.

Sözler (38): “...ağız kabir olan târik-ı berzahiye”

kabir; berzah aleminin giriş kapısı.

BERZAH

Sözler (42): “Ve gecede teheccüd ise,

kabir gecesinde ve

berzah karanlığından

} ne kadar lüzümlü bir ışık olduğı bildirir.”

Kabir: gece.

Berzah: karanlık.

Sözler (313): “İşte o iki dağ;

mebde-i hayat,

ahir-i hayat...

} yani alem-i arz ve

alem-i **berzah**tır.

O köprü ise, hayat yoludur.”

İki dağ diyor.

mebde-i hayat

ahir-i hayata

} dağ diyor.

Köprü ise:

alem-i arz ile

alem-i berzah

} arasındaki hayat yoludur.

Sözler (314): “berzahta istirahat eder.”

Sözler (397): “ ...ahiretin birinci menzili olan kabirden,
sonra **berzahtan**,
haşirden,
köprüden tut,
ta Cennete
ta saadet-i ebediyeye

} kadar;”

Sözler (515): “Evet alem-i **berzahta**,
alemi ervahda

} bulunan ve ahirete gitmek için bekleyen
hadsiz ervah-ı bakiye kabileleri..”

Sözler (568): “Yetmiş bin perde” tabir olunan

berzah-ı esma ve
tecelli-i sıfat ve
ef'al ve
tabakat-ı mevcudatın

} arkasına kadar kat-ı meratib edecektir.”

Sözler (635): “...evhamın zulümatından kurtarır.”

Mektubat (6): “...ölümdeki firak acılığını hissetmiyorlar.”

Mektubat (287): “...dünyadan daha güzel,
daha nurani

} olan alem-i **berzah**”

Şuâlar (121): “ ...müstakim ve } akılların,
münevver }
selim ve } kalblerin
nurani } kapısı açıldı.”

Baktı ki; onlar, alem-i gayb ve } ortasında insanî **berzah**tırlar.”
alem-i şehadet }

Şuâlar (330): “Hâfız Ali'nin tavattun ettiği alem-i **berzah**; nazarımda

Isparta, Kastamonu gibi olmuş

Selam göndermek için vasıtalara ihtiyaç yok;

kuvvetli rabıtası telefon gibidir,

hem o gelir alır.”

Mesnevi-i Nuriye (80): “Dünyada vücudun tedricîdir.

Berzahî âyinelerde âni ve def'îdir.

Çünkü icad ile tecelli arasında fark var.”

Mesnevi-i Nuriye (138): “Âlem-i ziya, ► âlem-i hararet, ► âlem-i hava, ► âlem-i kehrüba, ► âlem-i elektrik, ► âlem-i cezb, ► âlem-i esîr, ► âlem-i misal, ► âlem-i **berzah** gibi âlemler arasında müzahame ve yer darlığı yoktur.”

Âlem-i ziya ► ziya

► hararet

► hava

► kehrüba

- ▶ elektrik
- ▶ cezb
- ▶ esîr
- ▶ misal
- ▶ berzah

Mesnevi-i Nuriye (225): “uyku âlemi, yakaza ile âlem-i misal arasında bir köprüdür. **Berzah**, dünya ile âhiret arasında ayrı bir köprüdür. Ve misal, âlem-i cismanî ile âlem-i ruhanî arasında bir köprüdür.”

Yakaza	uyku	âlem-i misal	
dünya	berzah	ahiret	
âlem-i cismani		misal	âlem-i ruhani
âlem-i şehadet		alem-i misal	âlem-i ervah
rüya	< misal	< berzah	

Mesnevi-i Nuriye (246): “Âlem-i gayb ve } nokta-i iltisakı ve
şehadetin } **berzahı**

ve iki âlemden birbirine gelen seyyaratın mültekası vicdan denilen fitrat-ı zîşuurdur.”

Vicdan ▶ fitrat-ı zîşuurdur.

Vicdan ▶ âlem-i gayb ve şehadet.

- ▶ nokta-i iltisakı ve
- ▶ berzahı

▶ iki âlemden birbirine gelen seyyaratın (hakikatları) mültekası
(buluştukları kavşak, birleştikleri yer)

Vicdan ▶ Akla penceredir. Fitrat da akla penceredir.

(Evet fitrat ve vicdan akla bir penceredir.)

Kastamonu Lâhikası (5): “Ehl-i hakikatın sohbetine

zaman, }
mekân } mani olmaz;

manevi radyo hükmünde

biri şarkta, }
biri garbda, }
biri dünyada, }
biri berzahda }
olsa da ► rabıta-i Kur’aniye ve
► imaniye
onları birbiriyle konuşturur.”

Kastamonu Lâhikası (97, 100) sahifelerinde “Berzah” yoldur. Maksudımızın üstünde olan yol.

KABİR VE BERZAHIN HÜLASASI

(27.6.2016) (Rize/Pazar)

☞ Vefat edenlerin istasyonu kabirdir. **Sözler (21)**

☞ İnsan âlem-i ervahtan.. anne karnına.. kabirden.. berzahtan.. haşirden.. sıratıtan

geçecek olan bir yolcudur. Dolayısıyla bunların bütünlüğü sistemin adıdır. Sefer-i imtihan: Bütünlük sistemi. Kabir tek başına ne korkudur ne de ümittir. Kabri düşünürken bütünlük olarak bakılmalıdır. **Sözler (31)**

☞ Kabir: Dünyadaki; dimağın, vicdanın, kalbin, ruhun ve hayatın bütünlük kazanıp

hakikate dönüşme sistemin ara geçiştir. İnsan suretinin hakikatına dönüşüne şahid olacağı inkılabıdır.Sana giydirilenlerle “ben” nin şuhudi farkındalığıdır. **Sözler (38)**

☞ Ehl-i dalalet ve } kabir ► zından gibi sıkıntılı ve vahşetli.
tuğyan için } ► ejderha batnı gibi dar. **Sözler (38)**

☞ Kabir geçesinde }
berzah karanlığında } teheccüd lüzumlu bir ışık.. **Sözler (42)**

☞ Ehl-i iman için kabir ► bu dünyadan daha güzel bir alemin kapısıdır.

Sözler (142)

☞ Ehl-i dalalet ve } **kabir** ► darağacıdır.
ehl-i sefahet için } ► ebedi haps-i münferiddir.

Ehl-i iman ve **kabir** ► darağacını kaldırır.
ubudiyet için ise } ► hazine-i ebediye }
► saray-ı saadete } açılan bir kapıya çeviriyor.

☞ Ölümünden ürküp

kabirden korkma

Erkekçesine ölümün yüzüne gül bak ne ister.

Sen korkacağına; hangi evrakları ve fiilleri istiyor ona bak. **Sözler (170)**

☞ Kabir kapıdır. **Sözler (170)**

☞ **Mevt:** Mekanı değiştirmek değil. Mekanları üstünden kaldırmaktır. Aynı yerdesin.

Kabir ise; nuraniyetli alemlerin kapısıdır. **Sözler (204)**

☞ **Avam** kabir kapısından sonra o nuraniyetli alemleri görecek. **Havas ise;** binler perde perde içinde sarılı, birbiri altında saklı alemleri bu alem içinde görüyor.

Zahirde, avamda; kabirden sonra görecek. Eğer sen burada oralara geçersen şimdi sen kabirden geçmişsin demektir.

O zaman o alemleri örtenler senin kabirlerin... Sen burada bir yol bulki kabri kullanmadan o alemlere giresin..! [Mektubat \(409 \)](#)

☞ Ahiretin birinci menzili kabirdir. [Sözler \(397 \)](#)

☞ Kabir alemimizi değiştiren zanlarımız yani tasavvurlarımız. Yani “alem-i rahmete yol

açan kabir kapısını zulümat-ı adem ağzı tasavvur ettiğinden...” [Sözler \(634 \)](#)

☞ Hem kabrin ► âlem-i rahmete

► dâr-ı saadete

► bağıştan-ı cinana

► nuristan-ı rahmana

açılan bir kapı iken evham zulümatından zıdlarına inkılab ettirerek

Ehl-i dalaletin tasavvuru ise; “bütün ahbabından bir fırak-ı ebedî telakki ettiği ölüm yaralarını...”

“**Kabir**, ejderha ağzı olmadığını, belki bağıştan-ı rahmete açılan bir kapı olduğunu gösterir. Kime.? Mümine.. hakaik-i imaniye tedavi eder. [Sözler \(635 \)](#)

☞ **Hakikat-i imaniye:** “ en elim ve

kasavetli ve

sıkıntılı

olan berzah seyahatını

en leziz ve

ünsiyetli ve

ferahlı

bir seyahat olduğunu gösterir. Kabir ile ejderha bahçeye kapı açar. Yani kabir ejderha ağzı olmadığını, belki bağıştan-ı rahmete açılan bir kapı olduğunu gösterir

(4) ► Soğuk

Neticesinde de insan **tedehhüşe** giriyor.

(5) ► Dar

(6) ► Haps-i münferid

(7) ► Tecrid-i mutlak

Tedahhüşün zemini: tevahhuş ve me'yusiet.

Birden **münker ve nekir** taifesinden iki mübarek arkadaş çıkıp geldiler.

Benimle münazaraya başladılar. **Kalbim ve kabrim** genişlendiler, nurlandılar, hararetlendiler; alem-i ervaha pencereler açıldı.

Burada yaşarken oluyor tum bunlar. Daha kabre girmeden oluyor? Şuâlar (259)

Münker: Allah'ın (c.c.) razı olmadığı şeyleri sorgulayan. İnkâr edilmiş olanları ele alan. Muayyen şeylerin müekkeli. Tabir caiz ise ► Vesvese.

Nekir: Bilinmemiş olan. İtikada ve içsel alemimize ait haletlerimizi, hisler ve fikirlerimizi sorgulayan. Tabir caiz ise ► Vehim.

- Bunlar bize verilen vücut mertebelerinin suretlerinin hakikata dönüştürme mir'atlarımız.

- Hem hususi dünyasının umuma inkılab edilmesine muttali olma.. Yani insan şecere-i hilkatın çekirdeği iken dünyada, ahirette ağaç olma serüveninin ilk hakikat dönüşüm yeri.. 18 bin aleme bütünleşme, 18 bin aleme dönüşme şuurumuz.

- Suretimizin hakikata..

Batınımızın ağaç olma..

Dünyaya gelmede iki zemin olan anne baba gibi..

Bunların vesilesiyle kalbim ve kabrim genişlenip, nurlanıp, harareetlenip alem-i ervaha pencereler açıldı.

Dünya yönümüz ► belirli
Ahiret yönümüz ► belirsiz } kabir bu ikisini dönüştürme zemini...

- Bu melekler berzahda berzahlık yapıyorlar.

- Daha dünyada iken oraya giriliyor.

- Eğer ruhu: Yalnızlık, Kimsesizlik, Karanlık, Soğuk, Dar, Haps-i münferid, tecrid-i mutlak içindeki ► tedahhüş ve
► me'yusietten } tedehhüş sarmalamışsa işte o ruh kabrinde..

Kabirde ne sorulacaksa ki belli. Sen bunları kendine ciddi ve samimi sorabiliyorsan kabirdesin.. Ama bu kabirden çıkman mümkün. Bu dünyadaki ruhun kabri, hakikat olacak olan kabrin habercisi..

Sana dünyada veriliyor sorgulanmıyor..

Ahirette verilmeyecek sorgulanacaksın..

Hz. Ali (r.a.) “ bugün amel var hesap yok...

Yarın da hesap var, amel yok..”

Burada soru soruluyor. Sen fiilen cevablıyorsun. Ahirette ise, verdiğin cevabların neticesinin yüzüne okunacak yazılı kağıt gibi..

- Üstad niçin oraya hayalen girmiş...?

“benimle münazaraya başladılar”

- **Kabir:** Benimle ruhumu içine zahirde koyduğum mekan.. Dünyada ise; hususi dünyan.

Sen hususi dünyana hem bedenini hemde ruhunu koydun. Kimsenin zahirde muttali olamayacağı hususi yaşadığım dünyam..

Münker

Nekir

Tartı

Rehber

Bizim bu dünyada özelimize muttali olup sorgulayan sistemimiz **vicdanımızdır**.

Vicdanen ya tazib ediyor. Ya da vicdanen Cennet asa bir hayat yaşanıyor içsel – enfüsi - aleminde..

Bu alemler burada varlar. Ancak; derin, ince, yüksek bir nazarla tefrik edilir.

- **Mezar** ▶ Giriş kapısı.. Yani buradan çıkış kapısı.

Kabir ▶ Alem-i berzaha giriş kapısı.

Yani; Bir yüzü buraya.. diğer yüzü ise alem-i berzaha bakan kapı..

- Dünyadaki cevap şeklimiz: Dua, Niyet, Kabul, Nazar gibi haletlerdir.

Birisi içsel ki: Muhakemat-ı Kur'anîyenin **mizanlarıyla** ▶ Nekir

Diğeri ise; Sünnet-i seniyenin **terazileriyle** ▶ Münker

amal ve hatıratını tart.

Senin buradaki cevapların zemini..

- Burada olmuş bitmiş. Münker ve Nekirin eline neticeler verilmiş ki onlar “senin böyle cevap vereceğini biz zaten biliyorduk” diyecekler.

- Oradaki cevapların bedelini ödediğin gibi..

Burada da; hem dimağınla hem de vicdanınla ödüyorsun.

Delilim

Şuâlar (677): “ İmanda manevi bir cennet ve dalalette manevi bir cehennem } bu dünyada da vardır.”

Mesnevi-i Nuriye (103): "...cehennemin de küfür ve dalalet tohumunda müstetir bulunduğunu, şuhudi bir yakın ile müşahede ettim.

.....

İman habbesinde de cennetin mevcut olduğunu hads-i kat'i ile gördüm."

Cennet ve Cehennem sorgudan sonraki neticelerdir. Oysa bu dünyada manevi bilkuvve Cennet ve Cehennem mevcut. O zaman bunlardan önce de Müker ve Nekir de olmalı.

Şuâlar (231): "Mahiyet-i küfür dahi Cehennem'i bildirir. Evet nasılkı imanın mahiyeti eğer tecessüm etse, lezzetleriyle bir cennet-i hususiye şekline girebilir ve Cennet'ten bu noktadan gizli haber verir. Aynen öyle de: Risale-i Nur'da delilleriyle isbat ve baştaki mes'elelerde dahi işaret edilmiş ki; küfrün ve bilhassa küfr-ü mutlakın ve nifakın ve irtidadın öyle karanlıklı ve dehşetli elemleri ve manevî azabları var.. eğer tecessüm etse, o mürted adama bir hususî cehennem olur. Ve büyük Cehennem'den bu cihette gizli haber verir."

- Münker inkardan ism-i mef'ul olduğu gibi..

Nekir dahi; menkur manasına ism-i faildir.

Her ikisi de tanınmayan, bilinmeyen manasınadır.

İsm-i mef'ul: Mektub, mazlum, mağdur.

İsm-i fail: Hâdim, kâtib gibi..

Şuâlar (259): "Nasılkı cennet bütün vücud alemlerinin mahsulatını taşıyor ve dünyanın yetiştirdiği tohumları bakiyane sünbüllendiriyor."

Mesnevi-i Nuriye (135): "Evet müstakbel mazinin âyinesidir. Mazi berzaha, yani öteki âleme intikal ve inkılab ettiğinde suretini ve şeklini ve dünyasını istikbal âyinesine, tarihe, insanların zihinlerine vedia ediyor."

Şuâlar (259): “birden Münker ve Nekir taifesinden iki mübarek arkadaş çıkıp geldiler. Benimle münazaraya başladılar.”

Şuâlar (275): “... Münker Nekir isminde melaikeleri

ehl-i hak ve hakikat yolunda gidenler için birer munis arkadaş yapan ve Risale-i Nur’un şakirdlerini talebe-i ulûm sınıfına dâhil edip Münker Nekir suallerine Risale-i Nur ile cevap verdiklerini merhum kahraman şehid Hâfız Ali’nin vefatıyla keşfeden ve hayatta bulunanlarımızın da yine Risale-i Nur’la cevap vermemizi rahmet-i İlahiyeden dua ve niyaz eden...”

- Dünyada yaşarken seni iki yer sorgular. Biri: Dimağdaki tasavvurun.. Diğeri; vicdanın.

- Biri ki Münker: Yaptın.. niçin yapmadın.

Diğeri ki Nekir: Bunu niçin yaptın. Niçin terkettin. Yani kimin için yaptın veya terkettin.

- Varlığını zorunlu ve zaruri kılan işaret ve alamete ayet denir.

(03.07.2016) (Kırıkhan)

- Ebed-ül abad memleketin iskelesi olan ► kabir tuneli

Kabir tuneli ► iskele

(Mesnevi-i Nuriye:109)

- Düşmanlar haşerat-ı muzırta arasında 1 saat durmakla

Büyükler meclisinde senelerce durmak

arasındaki muvazene

Dünya ile kabir arasındaki muvazene de böyledir.

(Mesnevi-i Nuriye:125)

- “Kabir, alem-i ahirete açılmış birinci kapıdır.”

(Mesnevi-i Nuriye:129)

- Çok geniş tasavvur ettiğin senin dünyan ► dar bir kabir hükmündedir.

O tasavvur öncesi de } tasavvur olduğu için, lambanın şişesi gibi birbiri içine
sonrası da } in'ikas ettiği için göz görünceye kadar genişleniyor.
} **Senin dünyan: Kabir gibi dar iken, bir şehir kadar geniş
görünüyor.**

Andaki tasavvurlarımıza can verip genişlendiren geçmiş ve gelecek zamanlarının bizim için var olduğunu zannetmekten.. Geçmiş ve gelecek şişe gibi. Birbirine vuruyor. Ortada - ikisinin içinde - sen varsın.. Ortadaki sen sonsuz derinliklerde görünüyorsun.

İşte burada hakikat hayale karışır. Madum dünyayı mevcut zannedersin. Nasıl ki bir hat surat-ı hareketle bir satır gibi geniş görünürken..

Senin dünyan hakikatça dar,

Fakat ► **senin gafletin ve** } **duvarları çok genişlemiş.**
► **vehm-u hayalinle** }

Oradaki şişenin yerine bizde ise; **gafletin ve vehm-u hayalin.**

Bu gafleti ve vehm-u hayali

uçuran ve uykunu kaçırır

► bir musibetin tahrikiyle kımıldasa...

O zaman geçmiş ve gelecek tasavvurlarından çıkarsan...

O vakit görürsün ki;

O geniş dünyan ▶ kabirden daha dar

▶ köprüden daha müsaadesiz

Sırat köprüsünü hatırla.

▶ kıldan ince

▶ kabirden daha dar.

▶ kılıçtan daha keskin

▶ köprüden daha müsaadesiz.

Sırat köprün

Şimdiki zamanındaki dünyan

Yani kabrin..

Münker ve Nekirle cemederseniz:

▶ Kıldan ince

▶ kabirden daha dar

▶ tartı ve Vicdan

▶ Kılıçtan keskin

▶ köprüden daha müsaadesiz

▶ Rehber ve dimağ

Sırat köprün

▶ Şimdiki dünyan (kabrin)

▶ Münker ve Nekir

(06.07.2016) (Zeytinburnu)

Sözler (509): “Şu âlem-i maddiyat ve şehadet ise,

âlem-i melekût ve

ervah üstünde

serpilmiş tenteneli bir perdedir.”

Sözler (698): “Âlem-i cismani bir tenteneli bir perde gibi,

(Mektubat:469)

şu'le-feşan gaybî avalim üzerinde.”

Hutbe-i Şamiye (111): “Alem-i şehadet, avalim-ül guyûb üstünde tenteneli bir perdedir.”

Lem’alar (282): “ bu âlem-i fâni ve } âlem-i gayba ve }
âlem-i şehadet ise } dâr-ı bekaya } bir perdedir.

Cennet’in merkez-i kübrası uzakta olmakla beraber, âlem-i misal âyinesi vasıtasıyla her tarafta görünmesi mümkün olduğu gibi, hakkalyakîn derecesindeki imanlar vasıtasıyla, Cennet’in bu âlem-i fânide -temsilde hata olmasın-

bir nevi müstemlekeleri }
ve daireleri } bulunabilir.”

- A’mal ve hatıratını Kur’anın muhkematıyla ve

Sünnet-i seniyyenin terazileriyle tart.

Bunu kabirde Münker Nekir yaparken...

Sen bu dünyada bunlarla tart. Münker Nekir tartmadan önce dünyada tart.. Dünyada o işi sen yapıyorsun. Çünkü Kur’anla, sünnetle tartacak olan Münker Nekirdir.”

- Hususi dünyanın zanların. Yani kabrin. Nasılki sur’atle ateşi döndürsen satıh ile daire olur. O hayali dairen.

ÖTELERİN ÜSTÜ

(17.12.2016)(Kırıkhan)

- Lezzet, zevk, elem veya düşünceler mekânsız mekanlar. Hiçlikten önüne açılıyorlar, sen de onun içine giriyorsun, orda yaşıyorsun bile. Olumsuzlukları ise; ademî vücudlar. Müsbetleri hiçlikten olduğu için ademden vücuda çıktı denilir. Yoksalar, sen onların içine girip nasıl yaşıyorsun!

Hem nasıl ki atomun içine giriyorsun. Atom bitiyor. Kuantuma, Kuarklara, enerjilere, esirlere, madde-i hayata, ayn-ı hayata giriyorsun. Ama buradan oralara giriyorsun. Atom burada iken, içsel yapısı burada değil ve buralı değil. Peki atomdan

sonra buralı değilse, nereden nereye giriyorsun. Buradan – dünyadan - girdin. Ama girdiğin yer buralar, burası değil.

Veya evladını severken. Sureti cesed, cisim, beden. Ama cesed menfezinden cesed ve cisim olmayan yerlere giriyorsun. Oralar; merhamet, şefkat, muhabbet, lezzet, sürür, memnuniyet, iftihar, sevk ve şevk alemleri.. Çocuğunun neresinde bu alemler. **Lem'alar (8)**

❖ İnançsız veya zayıf olan; vücudunda, ruhunda birşeyler eksik imiş gibi hisseder.

❖ Haşa Allah'ı inkâr eden; yoktur. Dediği halde varmış edasıyla inkarına niçin gidiyor!

Niçin peki? Çünkü ruhuna hala Allah'ın yerine koyacak birşey bulamadığı için.. Hem Allah'a (c.c.) inanmadığı -yok dediği halde - en çok Allah'ı suçlu yapar. Yemin ederken Vallahi.. Lanet okurken Allah belanı.. der yine..

❖ İnsanda; bedeninin dışında başka şeylerinin olduğuna şahiddir insan.

❖ Sesi sessiz alemden.. Aydınlığı karanlık kafada. Şefkatı ve aşkı et ve kemik vücudumla biliyorum acaba!

❖ Ateist kendi içsel alemini ifade ediyor aslında. Derki: "Tanrı öldü" Bunu inkârda kullanıyor: Olmayan, inkâr edilen ölür mü?

❖ Farkedersen burası orası oluyor. Farketmezsen burası burası oluyor.

- Dünyamız kabir gibi dar iken genişlendiren ► gaflet ve

► vehm-u hayalin.

(Mesnevi-i Nuriye (177)

- Zamanın şimendiferine ► bindirerek

Ebed-ül abad memleketinin iskelesi hükmünde olan ► kabir tünelinin kapısına..

ebed-ül abad ► memleket

iskelesi olan ► kabir tüneli

Kararsız dünya ► deniz

Ahiret kararlı ► memleket

Kabir ► iskele

Mesnevi-i Nuriye (109)

- Düşmanlar ve haşerat-ı muzırta ► bir saat durmak ile
Büyükler meclisinde ► senelerce durmak } arasındaki muvazene

Dünya ile kabir arasındaki muvazene de böyle.

Mesnevi-i Nuriye (125)

- Kabir, âlem-i ahirete açılmış birinci kapıdır.

Mesnevi-i Nuriye (129)

- Çok geniş tasavvur ettiğin senin dünyan,
dar bir kabir hükmündedir.

Tasavvur ettiğin dünyanın duvarları ► şişeden olduğu için..

Bir birine in'ikas edip göz görünceye kadar genişleniyor.

Senin Tasavvur ettiğin dünya kabir gibi dar iken, bir şehir kadar ► geniş görünüyor.

Şu anda tasavvurlarının oluşturduğu ve içine girdiğin dünya fitratının iktiza ettiği hakikatlı dünyaya nisbetle dar bir kabir hükmünde..

Zaman da ► şişe gibi.

Zaman ayna gibi.. İleriye bakıyorum, geriye bakıyorum derken gördüğün yine sensin..

Birbirine karşı olan aynaların ortasındasın. Ondan sonsuz derin görünüyor.

Geçmiş ve } zaman ► şişeden (ayna)
gelecek }

Bunlar birbiri içinde in'ikas edip

gayet ► kısa } olan hazır zamanın kanatlarını açarlar.
► dar }

Hakikat hayale karışır.

Madum bir dünyayı mevcut zannedersin..

Senin dünyan

Hakikatça ► dar

Fakat senin ► gafletin ve

► vehm-u hayalinle

duvarları çok genişlemiş.

O dar dünyada, bir müsibetin tahrikiyle kımıldansan, başını çok uzak zannettiğin duvara çarparsın.

Başındaki ► vehm-u hayalini uçurur,

► uykunu kaçıırır.

o vakit görürsün.

O geniş dünyan ► kabirden daha dar .

► köprüden daha müsaadesiz.

Geçmiş ve gelecek zamanların yok, madum. Ama sen var zannediyorsun.

Fıtratındaki beka ve ebed sistemini dış dünyada var ve de sen onun içindesin **zannediyorsun.!**

Sanki fıtratının iktiza ettiği alemde yaşıyorsun zannın galib..

Fıtratının iktiza ettiği dünyayı değil;

Umumi dünyadan **tasavvur** ettiğin hususi dünyanın içinde yaşıyorsun..

Fıtratının iktiza ettiği ile yaşadığın dünya taban tabana zıd..

Geçmiş ve gelecek zamanlar aynadır, şişedir.

Bu aynaya fitratını aksettiriyorsun. Aynada beka ve ebed görünüyor. Nasıl ki cam güneşi gösterdiği şiddet-i zuhurundan cama güneş denildiği gibi.. Ayna gözüküyor. Gözüken güneş olduğundan, gözüken güneştir der. Oysa ayna var arkasında..

Kelam sıfatı yaşadığımız küçük dünyamızın kanatlarını açıyor. Tıpkı şişe gibi..

Yayılan ısı ► Sem

Yayılan nur ► Basar

Cam fanus ► Kelam

Ziya ► İlim

Fitil ► İrade

Gaz yağı ► Hayat

Cam kap ► Kudret

Şişe ► Kelam

Mevcudu genişlendiriyor, artırıyor.

Kelam sıfatından gelen ► Kur'an ile..

Zamanın an'da.. şimdiki zaman..

Anın geçmişi ve gelecek zamanı şişeden (kelamdan) olduğundan kanatları genişlemiş.

Menfisi: ▶ Gaflet ve
▶ Vehm-u hayalin

Müsbeti ise: ▶ Kalam. Vahiy...

Kelamla Zamanın ciddi bir ilişkisi var ama şimdilik bilmiyorum.!

Mesnevi-i Nuriye (177)

- “ağzı kabir olan tarik-i berzahiye”

Kabir ▶ ağız diyor.

Sözler (38)

- “kabir geçesinde ve
berzah karanlığında...”

Kabir ▶ gece.

berzah ▶ karanlık.

Daha önceki derslerde vardı ki: Gece karanlık değil.

Gece ▶ alemdir.

Geceyi karanlık doldurduğu için... hep böyle gördüğümüzden geçeyi hep karanlık zatından biliyoruz. Oysa gece ile karanlık farklı şeyler.

Bu karanlık nasıl bir şey.?

“Ve gecede teheccüd ise,

ne kadar lüzumlu bir ışık olduğunu bildirir.”

Teheccüd nasıl ışık ise;

kabir de öyle gece,

berzah da öyle karanlık..

Sözler (42)

- “berzahda istirahat eder”

Sözler (314)

- **Güzergâhlar** ▶ Ahiretin birinci menzili olan kabirden,
▶ sonra berzahtan,
▶ haşırdan,
▶ köprüden tut,
▶ ta cennete
▶ ta saadet-i ebediyeye

} kadar

Sözler (397)

- alem-i barzahta, } bulunan ve ahirete gitmek için bekleyen hadsiz
alem-i ervahda } ervah-ı bakiye kafileleri..”

Sözler (515)

- “dünyadan daha güzel,
daha nurani } olan âlem-i berzah

Mektubat (287)

- müstakim ve }
münevver } akılların,
selim ve }
nurani } kalblerin } kapısı açıldı.

Baktı ki onlar,

âlem-i gayb ve
âlem-i şehadet } ortasında insanî berzahlırlar.”

Kabir berzah vazifesini yaptığı gibi..

Bazı insanlar da berzahlık vazifesini yapıyorlar.

Daha bunlar yaşarken..

Anne karnındaki çocuk gibi. Yani hem buraları, hem buraları değil. Burada olup da hem yaşı yok hem mekanı yok..

Bunlar; buradan oraya..
oradan buraya } bunların zemininde manalar akıyor.

Bak böyle bir insan olan zat

“Hafız Ali'nin tavattun ettiği âlem-i berzah

nazarımda

Isparta, Kastamonu gibi olmuş

Selam göndermek için vasıtalara ihtiyaç yok;

Kuvvetli rabitası telefon gibidir,

hem o gelir alır.”

Kuvvetli rabitası telefon gibidir.. Ne garib tabir.

❖ Rabita ► berzah olmuş.

Şuâlar (330)

- âlemler arasında muzahame ve }
yer darlığı yoktur }
1 ► Âlem-i ziya
2 ► Âlem-i hararet
3 ► Âlem-i hava
4 ► Âlem-i kehruba
5 ► Âlem-i elektrik
6 ► Âlem-i cezb

7 ► Âlem-i esir

8 ► Âlem-i misal

9 ► Âlem-i berzah

Mesnevi-i Nuriye (138)

Yakaza	uyku	âlem-i misal
Dünya	berzah	ahiret
Âlem-i cismani	misal	âlem-i ruhani
Âlem-i şehadet	âlem-i misal	âlem-i arvah
	rüya < misal < berzah	

Mesnevi-i Nuriye (225)

- Vicdan ► Fitrat-ı zîşuurdur.

- Âlem-i gayb ve şehadet
- nokta-i iltisakı
- berzahı
- iki alemde birbirine gelen seyyaratın
(hakikatları) mültekası (buluştukları
kavşak, birleştikleri yer.)

► Akla penceredir. (fitrat da akla penceredir)

Evet fitrat ve vicdan akla penceredirler. Vicdan da berzahdır.

Mesnevi-i Nuriye (246)

(13.07.2016)(Zeytinburnu)

- Ehl-i hakikatın sohbetine ► zaman ve
► mekan } mani olmaz.

Manevi radyo hükmünde ► biri şarkta
► biri garbda } olsa da

► biri dünyada

► biri berzahda

rabıta-i Kur'aniye } onları birbiriyle konuşturur.
rabıta-i imaniye }

Orayı ora, } yapan zaman ve mekandır.
burayı bura } Zaman ve mekanı kaldıran ► Kur'an ve
► iman.

Yani Kur'an ► sistem.

iman ise ► O sistemin uygulanmış hali. İnsandaki açılımı.

Zaman ve mekânın tesirinden çıkma nisbetinde; oraya burada.. burayı orada -ki arapça dersini alan talebenin vaziyeti gibi- yaşanır.

Zamanın ve mekânın tesirinden çıkmanın yolu ve yöntemi: Kur'anı aleminde yaşamak. Yani imanla zamanın ve mekânın te'sirinden çıkılır.

Zaman ve mekânın kaydı olan bedenden ve cisimden ruhun kurtulması demektir.

Zaman: Mahluktur. Canlı ve ruhlu ve şuurlidir. Varlığın her mertebesine saydamlığı ve nuraniyeti sırrıyla sızmıştır.

Zamana üstad: trendir, nuranî cam gibidir. Nehirdir, iptir, şerittir, banttır gibi tavsif ediyor. Yaptığı işe göre sıfatlanıyor. Kime nasıl te'sir edip akacağıını biliyor. Zaman şuurdur. Allah (c.c.) zamana yemin ediyor. Yıldızca yemin eder gibi.. Demek mahluktur. Alem-i şahadet ile alem-i gayb arasındaki ince berzah bu zamandır.

Yani: Esmaların içsel meratiblerinin tabir-i caiz ise soğanın katmanlarını ayıran zarları gibidir.

Esmanın meratiblerini oluşturan zamandır. Ki **Lem'alar (16) "Şu dünyada zamanın, fena ve zeval-i eşyadaki te'sirati gayet muhtelifir."**

Fikirleri.. hisleri.... varlığı.. hareketi.. neşv-u nemayı sıraya koyandır.

(16.08.2016) (Zeytinburnu)

- Seyrettiğin, işittiğin, kokladığın, dokunduğun, düşündüğün ve hayal ettiğin herşeye giriyorsun. Bu kesinlikle realitedir, fiziktir. Bu benim şuhudumdur.

Hocam sana sorsalar ki: En çok insanın hangi sıfatlarından nefret ediyorsun?

- Hased.
- Taassub.
- Merhemetsiz ve şefkatsizlikten.
- Cimrilikten.
- Ben merkezli düşünmekten ve yaşamaktan.
- Malını ve sermayesini (maddi ve manevi) Allah (c.c.) yolunda kullanmamaktan.
- Kibirlenmekten.
- Alay etmekten. Aşağılamaktan. Hakir, basit görmekten (Karşılı).
- Zalime, haksıza ve yanlışa dünyevi menfaati için yalakalık yapmaktan ve onun safında görünmekten.
 - Doğruyu bildiği halde insanlara göstermemekten, hatta yanlışa yönlendirmekten.
 - İntikam almaktan.
 - İnsanları affetmemekten. Kim ne yaparsa yapsın düşmüşse, aynı hatayı ısrarla yapmıyorsa onu affetmeyi.
 - Onu, ona buna servis eden.
 - Doğruyu bildiği halde basit şeylerle oyalamaktan.. Meşrebini ve mesleğini din yapanlardan. Hocalarını, abi ve ablalarını ilah edinmekten, yeri geldiğinde yüzlerine yanlışı söylememekten..
 - Ahirete iman ettiği halde vurdum duymaz yaşamaktan..

- İftira ve gıybet etmekten (umumi hukuk dahilinde ise hariç).
- İnsanların umutlarıyla oynayan zalimlerden, hodgam ve hodendişlerden.
- İnsanı eksikliklerle, güzellikleriyle beraber görmemekten.
- Zulmeden zalimden.. Çocuklara, kadınlara ve mazlumlara ve düşkünlere zulmeden alçaklardan..
- İnsanları midesi ve uçkurluğu için aldatıp şahsiyet ve ruhsal çöküntülerini nazara almayan firavunlardan.
- İyiliği unutanlardan. Kötülüğü hep hatırlarında tutanlardan.
- Vefasızlardan. Namertlerden. Paylaşmayanlardan. Yedirmeyenlerden.
- Hakkı ve doğruyu bildiği halde yanlışa inatlaşandan.
- Kürtaj yaptıranlardan ve yapan doktorlardan. Geremediği halde menfaati için ameliyat yapan nemrud doktorlardan..
- Yalan konuşanlardan.
- Yapabildiği, imkanı olduğu halde müslümanın işini yapmayan memur ve esnaflardan..
- Zekat vermeyip, fakir fukaranın parasını – haramını - yiyenlerden.
- Vazifesine, verilen nimetlerine kanaat etmemek.

(14.08.2016) (Zeytinburnu)

- Günah suretlerinden hakikatlarına geçebilirsen, günahlardan kurtulursun..
- Bazan kasten abdestsiz bir şey içiyorum ki bana mubahı haram durumuna getirmeyim diye. (Buna ait hadis gördükten sonra). Yoksa terk-i mümkün olmuyor.

DERS OLURKEN ALDIĞIM NOTLAR.

Zanları vasata getiren ► Şefkat – Muhabbet – Sevk – Şevk – Lezzet – Memnuniyet - İftiharı..

İnsanın zanlarını ortadan kaldırma sırası bunlar. Yani: Zannın en az olduğu şefkattir.

Kişi Allah var der. Başkası yok der. Birine varlığını hissettirdiği gibi, yokluğunu da ona hissettiren yine Allah'tır (c.c.). Var olduğu halde onun zannına göre yokmuş gibi hissettiren yine Allah'tır.

Allah'ın cezasından korkmak ► korku.

Allah'ı kaybetmek ise ► havf.

İçinde ümit olan korku ► havf.

İçinde ümit olmayan korku ► korku.

Vesveseden vesvese edersen, vesveseden kurtulursun.

Şüpheden şüphe edersen, şüpheden kurtulursun.

Zannından zan edersen zanlarından kurtulursun.

Her yanlışı yaşamanın ve düşünmenin bedensel yansımaları vardır. Yalnız yaşamanın faturası ► vesvese.. Kendi bilgisine kanaat edip gayrilere ehemmiyet vermemenin faturası ise ► vehimdir. Bu belli zaman sonra kendi kendini kontrol edemez hale gelir. Tasavvurunu kontrol edemez hale gelir ki, kendi kendine bela kesilir. Nasıl ki ruh akciğere taayyün ve teşahhus eder. Tasavvurun da Allah-u Alem kanda taayyün eder. Tasavvurun her şeyi kana taalluk ediyor, ekranında ortaya çıkıyor.

Resül Ders Yaparken Alınan Notlar (23.11.2016)

Vahdaniyet ► Zati sıfatlardan. Sıfatların bütünlüğü.

► Sistem değil, sistemi kuran Zat.

► İlaha bakar.

- ▶ Sıfata, mahiyete bakar.
- ▶ Kainatta haşmet-i Rububiyet, Vahdaniyet-i İlahiyeyi gösterir.

- Vahidiyet**
- ▶ Şahsın birliği.
 - ▶ Sisteme tasarruf eden zatın birliği.
 - ▶ Sistemi anlatmaz. Sistem sahibini gösterir, anlatır.
 - ▶ Celal ve Haşmet

Vahidiyet

- ▶ Zan, zatının hakikatı ki; esmaya, hakikata bakar.
- ▶ Esmaların bütünlüğü.
- ▶ Güneşin umumi tecellisi ▶ vahidiyete
- Her bir cam parçasındaki güneşe ise ▶ Ehadiyete.

- Ehadiyet**
- ▶ Esmaların her biri.
 - ▶ Her bir şeyde ekser esmanın tecelli etmesi.
 - ▶ Güneşin umumi tecellisi ▶ Vahidiyete.
 - Güneşin cam parçalarında tecellisi ▶ Ehadiyete.
 - ▶ İnsanlardaki cihazatlar ▶ Vahidiyete.
 - Her bir insanın cihazı kendine has olması ▶ Ehadiyete.

- Samediyet:**
- ▶ Turra
 - ▶ Uhrevi bir adam, tecessüden tezahür etmiş bir vaziyetine girerek
savm ile samediyete bir nevi ayinedarlık etmektir.
 - ▶ Terkleri nisbetinde samediyete ayna olur.

Güneş

2. Vücut
(Vahidiyet)
Batın

Rububiyet

Ayna
(Vahdet)

1.Vücut
(Vahdaniyet, Evvel)

Münbasit akis

3. Vücut
(Tevhid Nazarı)
Zahir

Mahiyet-i Zatiye

Şuunat-ı Zatiye

Sıfat

E s m a

MEC'UL

Arş-ı Azam

Levh-i Mahfuz

ARŞ

Cennet & Cehennem

Daire-i İLİM

Daire-i HAYAT

KÜRS

Levh-i mahv ve İsbat

Kaf-Nun tezgahı

Alem-i Berzah

7 Kat Sema

Alem-i Şehadet

4.Vücut
(Ehadiyet)
Ahir

Ululiyet

Rububiyet

Uluhiyet-i amme
Uluhiyet-i mutlaka
Uluhiyetin hakikati

Rububiyet-i amme
Rububiyet-i mutlak
Rububiyetin hakikati

▶ Batın ▶ Batın ▶ Vahdaniyet
Bahar ▶ Zahir ▶ Zahir ▶ Ehadiyet
İhya ▶ Hatem ▶ Ahir ▶ Vahdet
Hayat ▶ Sikke ▶ Evvel ▶ Tevhid

Vahdaniyet ▶ Zatı sıfat (zat)

Vahidiyet ▶ Esmaların bütünlüğü (aynada görünen) (zat)

Vahdet ▶ Her bir esma (ayna) (sistem)

Ehad ▶ Zat. İsim. Kağıt (sistem)

Ehadiyet ▶ Ekser esmanın bir yerde görünmesi. Kağıtta görünen güneş.

YALNIZLIK

(05.09.2016) (Güney Köyü)

Akşam yatsı arasında köyün yukarısındayım. Her taraf zifiri karanlık. Bazı evler karanlığın içinde kaybolurken, bazıları karanlığı nuruyla yırtmışlar, nurlarıyla hem kendilerini hem etrafını aydınlatıyorlar. Her taraf çok derin sessizlik karanlığı da örtmüştü. Şimdi anladım ki; sessizlik de dehşet veren karanlıktır. Elimi gözüme soksam göremeyecek kadar karanlık. Etrafımda teselli için bir ses aradım, belki beni, benden çıkarır diye. Vay esefa onlardaki garib sesler benim kimsesizlik vahşetimi artırdılar. Kimsesizliği derler ya kanıma kadar değil kemiğime kadar hissediyorum.

Vahşi ormanın şırıltıları..

Güneşin yokluğundan zifiri karanlık..

En mühimi de teselliye medar olacak sesin olmaması ki, şimdi anlıyorum ki; sessizlik de vahşi evhamın hadsiz karanlıklarına meded veriyor.

Beni dünyaya bağlayıp, dünyevi bir şeyle de ümit verecek kimselerim de yok..

Dedim: Ya Resulullah.. Ya Resulullah.. Ya Resulullah..

Resulullah.. Resulullah.. Resulullah..

Sen bu kadar kimsesizlik vahşi karanlıklarına nasıl dayandın. İnanın Allah'tan başka bu karanlıkları kaldırıp ümitlerde dolduracak hiç birşey ve kimse yok.

Gecenin bu saatinde. Ormanın içinde. Yaprakların ve garib mahlukatın hışırtıları insana ne kadar dehşet veriyor..

Ya kabir.. dedim!

Hemen imdadıma hizmet-i imaniye ve Kur'anîyenin şahs-ı manevîsi imdadıma geldi.Meğer bu kadar yoklukları Allah (c.c.) ile doldurmak içinmiş. Bardak boşalmadıkça yeni bir şey koyamazsınız. Siz bunun küçük provasını evde yapabilirsiniz.Çoluk çocuğunuzun olmadığı, virane halinde gözükten eviniz; ünsiyet vermesi gerekirken ne kadar vahşi vahşet veriyor. Ancak iman ve ümit ile dolar insan..

Yalnızlık; Allah'ın (c.c.) zıddı ne ise o'dur.

Adil ve dürüst olmak beni yalnızlaştırdı.

Yalnızlık; herşeye bedel olan Allah'ı kaybetmektir.

FİİLE GEÇMEYEN NİYETLER.

(08.09.2016)

Bir kadının; çocuğum olabilir istidadında olduğunu bilmesinden gelen his ile..

Hamile (karnındaki) çocuğuna karşı hissi..

O çocuğu doğurduğundaki (dünyaya gelmesindeki) hissi..

Anne için bu üçü; onun dünyasında bir birinden çok çok ayrı fikirler ve hisler olduğu gibi..

Kalbim temizdir deyip, fiile dökülmeyen niyetler de aynen bunun gibidirler..

- Herşeyin alternatifi var. Fakat Dinin alternatifi yok.

HUZUR ARAYAN ADAM

Zavallı insan; huzura çıkmayıp huzur arayandır.

Huzuru; son model telefon ve arabanın içinde arayan çaresiz insanın halet-i ruhiyesi şuna benzer. Olmayan kara kediyi karanlık odada aramak gibi..

Yalnızlık; mazisiz ve istikbalsiz halde bulunabilmektir ki bu da düşünen insanlar için mümkün değildir. Sen zahirde yalnız kalınca; tüm geçmişin başına toplanıyor, ortaya çıkıyor.

Veya yalnızlık; mazi ve istikbal ile hazırda bulunabilmektir. Bu noktadan insanları yalnızlaştıran etrafındaki insanların varlığıdır. Etrafındaki insanlar seni maziden, istikbalden kopardığı için hali yaşayabiliyorsun. O zaman etrafındaki insanlar seni yalnızlaştırır. Ondandır ki pek kimse yalnız kalmak istemezler. İnsanlar etrafından ayrılırlarsa tüm mazi başına toplanır.

Etrafındaki herşey seni maziden koparıyor.

VESVESE VE VEHİM

(27.09.2016) (Zeytinburnu)

❖ Şeytanların ve cinlerin iğfal ettikleri ruhların gayr-ı meşru bilaveled evladları ve çocuklarıdır vehim ve vesveseler..

❖ Vesvese risalesinden aldığımız bilgi (malumat). Eğer bu bilgi kalbe imtizaç ederse ilim olur. Çünkü ilim; canlıdır, ruhludur ve şuurludur. Malı sen korursun fakat ilim seni korur. Korumuyorsa bilgidir Gazali'ye göre: Akıl ve Kalb bütünlüğüne ilim.

❖ Şeytan ve vehim: Allah (c.c.) haşa yok. Çünkü görünmüyor dedi.

Ona denildi: Sende gözük müyorsun.. yok musun şimdi.! Hem sen, aldattıklarına kendini inkâr ettiriyorsun. Allah ise bilakis..

❖ Savunmada kalma. Yani bir araştırma hedefin olsun. Konu araştı. İlmi hedefine ciddi müteve(c.c.)ih olursan kendini dinlemeye zamanın olmaz, hatırına da gelmez. Saldırıya geçmeyen, savunmada kalan kaybeder. Savunmada iken bir zaman boşluğunu bulabilir. Sen saldırıya ilmi yaparak ki saldır ona, o senden devamlı kaçır. Bir devlet saldırırsa abad olur. Savunmada kalırsa yok olur. Adetullah kanunudur.

❖ "lümme-i şeytaniye denilen bir âlet-i vesvese ve kuvve-i vâhimenin telkinatıyla konuşan" } bir şeytanî lisan ve

ifsad edilen kuvve-i vâhime, küçük bir şeytan hükmüne geçtiğini ve

sahiblerinin ihtiyarına zıd ve arzusuna muhalif } hareket ettiklerini hissensin ve hadsen herkes nefsinde görmesi, âlemde büyük şeytanların vücuduna kat'î bir delildir. Lem'alar (83)

❖ Günahlardan ► vesvese..

Terkedemediklerimizden de ► Vehimler [Kastamonu Lâhikası \(148 \)](#)

❖ Vesvese; Ubudiyetin kalite kontrol sistemidir.

❖ Şeytan, evvelâ şüpheli kalbe atar. Eğer kalb kabul etmezse, şüpheden şetme

döner.

❖ “Senin hatırına gelen şetm değil, belki tahayyüldür.” Demek hatıra gelmek tasavvurdadır. Şetm tahayyüle giriyor, tasavvura girmiyor.

❖ Tahayyül hüküm değil, şetm ise hükümdür. Yani verilen karardır. Düşüncelerin kabul görmüş şeklidir şetm.

❖ Vesvesenin zararı, tevehhüm-ü zarardır. Yeni vehim onu işleyip, sana zarar olarak gösterir ve senin zannettirir.

❖ “İki zıddının suretlerinin cem’ine vasıta, bir münasebet-i hayalidir”. Yani zıddların cem olduğu yere ► Tahayyül sistemi denir. Bunları - zıddları birbirine bağlayan alete de ► kuvve-i hayalidir.

❖ Manaların anlaşılması için; seninle manalar arasındaki bağın adı ► dikkattir. (Kızların mehirlerine benzer, dikkat). Yani manaların fiatı dikkattir.

❖ Tedâviyi efkâr, galiben ihtiyarsızdır. Onda mes’uliyet yoktur.

❖ Tevehhümde.. Sistem olan Tasavvurda ► **şek var**. Şekin yeri Tasavvurda.. Şüphe de Tasavvur sisteminde..

❖ Şeytanın sırf tahayyülde ve tasavvurda olabileceğini **Sözler (277) - 2. satır**.

Yani tahayyül-ü küfür ve tevehhum-ü küfür.. Tasavvur-u dalalet.. Tefekkür-ü dalalet.. Bu tefekkür-ü dalaleti müslümanda oluyor. Kafirde düşünme var ama tefekkür yok. Buradaki tefekkür-ü dalalet ise; “**Yani: Dalaletin esbabını anlamak süretinde kuvve-i müfekkirenin cevelanını ve tedkikatını ve bîtarafane muhakemesini,**” bu Müslüman taakkulunda olan tefekkür cihazına bunu da koyup düşünüyor. Yine burada hakkı bulmak var. Bakıyor ki küfür ve dalaletin kaynağı ne.? Nereden geliyor? Ne yapmak lazım? İnsanlara bu konuda nasıl yardımcı olabilirim ile tefekkür ediyor Müslüman. Zaten bunu geçtikten sonra tasdike giriyor ki ilim olur. İlim yeri tasdiktir.

❖ Tasdik ve iz’an bir mizana tabidirler.

❖ Şüphe ve tereddüd ► **tasavvurda**.

❖ **Zihinde**; Zaruret ve bedahet derecesine gelir. İmanın şüphesiz ve vesvesesiz mertebesi birada imal ediliyor. Haletler zihinde de var. **Sözler (278) “Şeytanın bir vekil-i fuzulisi olacak bir halet, zihinde takarrur eder.”** “Bundan da şu oluyor. **“Vesveseli adam imkan-ı zatî ile imkan-ı zihniyi iltibas eder.”**

Yakînimiz ► zihinde oluyor.

ARŞ VE LEVH-İ MAHFUZ MU?

☞ **Arş** ► Esmaların azami tecelli yeri.. **Levh-i mahfuz** ise ► Sıfat-ı kelamın tecellisi olduğundan, mazhariyet noktasından Levh-i mahfuz üstündür. Çünkü sıfatın mazharıdır. **Arş ise**, sistem olarak Levh-i mahfuzdan üstün iken, mazhariyet noktasında esmaya mazhar olduğundan, mahiyet itibariyle levh-i mahfuzdan arş aşağıdadır. Tıpkı dimağın vahye mazhar olması gibi.. Kalb dimağ vasıtasıyla vahiyden besleniyor.

Vesvesenin ► **Sureti** ► Şüphe suretindeki vesvese

► **Kanuniyeti** ► Kulağı olan lümme-i şeytaniye.

Hoparlörü olan kuvve-i vahime.

► **Hakikati** ► Ciddiyete vesile. Tehavünü def eder.

Lakaydlığı atar. Taharriye dâî. Teyakkuza sebep.

► **Mahiyeti** ► Kemalat-ı insaniyeye.

Makasıd-ı hayriyey-i külliyeye.

- **Sıkıntı** umumî hukukun pay-i malından çıkar.

- **Lider insanlar** bedensel dayatmalardan, tiryakiliklerden kısmen sıyrılmış insanlardır. Eğer bedensel dayatmaları varsa etrafındaki lider insanlar onu destekliyor demektir.

KOKU VE RESİM

Sözler (353): “Hattâ nura yakın olan rayiha-i tayyibe dahi onların bir nevi gıdalarıdır ki, ondan hoşlanıyorlar. Evet ervah-ı tayyibe, revayih-ı tayyibeyi sever.”

Mevhum-u muhalifiyle; ervah-ı habise revayih-i habiseyi severler. Kötü koku, kimyasal karışımlardan alkol olursa o cinsin ervahı geleceğinden..

Alkolün müekkel meleği yok. Ya ne var ? - Onun müekkelleri ervah-ı habiselerdir. Sen de alkolden parfüm, koku sürünüyorsan.. Sen ervah-ı habiselere baştan davetiye çıkarmışsın demektir.

Kokulardan Allah (c.c.) ruhani yaratıyor. Âlî veya habis olmak üzere iki çeşit..

Peygamberimiz (a.s.m.) bana üç şey sevdirdi.. bilmana hadis-i şeriflerinde kokudan bahsediyorlar.

Hem üstad **Tarihçe-i Hayat (627)**'de **"Çamaşırını kirlenmeden değiştirir ve temizletir. Temizliğe fevkâlâde itina eder. Kâğıt parayı tutmaz ve üstünde taşımaz."**

İsraf-ı kelam yoktur. Çünkü: Kirli çamaşırların müekkelleri ervah-ı habiseler olur.

* Resmin müekkelleri ervah-ı habiselerdir. Bir de sen çocuğuna resimli ve galiz mana ifade eden tişörtleri giydirirsen..

Hz. Ali (r.a.) bilmana: "Kirli çamaşıra koku değil sabun lazım" dermiş..

Madem alem-i şehadet alem-i gaybın üstünde serpilmiş tenteneli bir perde ise..

Alem-i gaybtakiler, âli olsun habis olsun, âlem-i şehadete çıkmalarının yolunu biz açıyoruz. Yoksa onların üstü örtülü. İnsan konuştuklarıyla, fiilleriyle üstlerini açıp yanımıza hazır olmalarına sebep oluyoruz. Alisi de öyle, habiseleri de öyle..

Unutma **İşârât-ül İ'caz (107)** **"Mütenasib olan eşya arasında meyl ve cezbe vardır. Yani, birbirine temayül ederler ve yekdiğerini celbederler. Aralarında ittihad olur."**

DİMAĞ 2

(14.11.2016) (Zeytinburnu)

Zat-ı Zülcelâl olan Sahib-i Arş-ı Âzâmın mânevi bir merkez-i alem ve kalb ve **kible-i kâinat hükmünde olan küre-i arz**daki mahlukatın tedbirine medar dört arş-i ilahîsi var.
Latif Nükteler (29)

- ❧ Kâinatın manevi kıblesi olan ► Küre-i arz.
- ❧ Şecere-i kâinatın kıblesi olan ► Arz. Dünya.

Sözler (178)

“manen ve san’aten bütün kâinatın kalbi,
merkezi,
bütün mu’cizat-ı san’atın meşheri,
sergisi ve
bütün tecelliyat-ı esmasının mazharı,
nokta-i mihrakıyesi..
... ..”

Zemin (Küre-i arz - insanın yaşadığı zemin) ► Kainatın kalbi

Lem’alar (273): “Vahdet-ül vücuddan bahseden; fikren seradan süreyyaya çıkarak, kâinatı arkasında bırakıp nazarını Arş-ı A'lâ'ya diken, istiğrakî bir surette kâinatı madum sayıp herşeyi doğrudan doğruya kuvvet-i iman ile Vâhid-i Ehad’dan görebilir. Yoksa kâinatın arkasında durup kâinata bakan ve önünde esbabı gören ve ferşten nazar eden, elbette esbab içinde boğulup, tabiat bataklığına düşmek ihtimali var.

Fikren Arş’a çıkan,

Celaleddin-i Rumî gibi diyebilir:

"Kulağını aç!

Herkesten işittiğin sözleri, fitrî fonograflar gibi Cenab-ı Hak’tan işitebilirsin."

Yoksa, Celaleddin gibi bu derece yükseğe çıkamayan ve Ferş’ten Arş’a kadar mevcudatı âyine şeklinde görmeyen adama, "Kulak ver, herkesten KELÂMULLAH’I

işitirsin" desen, manen Arş'tan Ferş'e sukut eder gibi, hilaf-ı hakikat tasavvurat-ı bâtılaya giriftar olur!..”

Mektubat (19): “Ehl-i hakikatın bir kısmı nasıli ism-i Vedud’a mazhardırlar ve a'zamî bir mertebede o ismin cilveleriyle

mevcudatın pencereleriyle

Vâcib-ül Vücut'a bakıyorlar..

öyle de: Şu hiç-ender hiç olan kardeşinize, yalnız hizmet-i Kur'ana istihdamı hengâmında ve o hazine-i bînihayenin dellalı olduğu bir vakitte,

İsm-i Rahîm ve ism-i Hakîm mazhariyetine medar bir vaziyet verilmiş.”

Asay-ı Musa (118) “...ilim denilen tasdiktir.”

İlim ► tasdikte..

★ Dimağ: 7 subuti sıfatın, 7 şuunat-ı zatiyenin, 7 esma-i zatiyenin ve yedi ism-i azamın cem-ül cemi.. Çünkü bunlar dimağla tanımlanır, manalanır, nurların, formatları değiştirilerek asıllarına BUNLA taşınırız. Sen buna binmeden taşınamazsın aslına. Arş-ı azamla Arş arasındaki ara berzah olduğundan; ism-i azamı isme.. isimleri ism-i azama dönüştüren berzah..

Bendeki “O”	→	Eneye
Ruhun cenneti	→	Ruha
Kalbin ziyası	→	Kalbe
Hidayet	→	Vicdana
İstikamet	→	İtikad
Sadakat	→	İltizam
İhlasa	→	İz'an
İlme	→	Tasdik
Tefekkürle	→	Taakkul

Bilgi, malumat, düşünceler vehimler, zanlar → Tasavvur

NUR

HAVA

SU

TOPRAK

Alem-i Şehadetteki karşılığı → Gece

- Cebrail (a.s.) Efendimiz (a.s.m.)'a →→→ 24000 kere gelmiş.
Adem (a.s.)'a →→→ 12 kere gelmiş.
Nuh (a.s.)'a →→→ 50 kere gelmiş.
İbrahim (a.s.)'a →→→ 40 kere gelmiş.
Musa (a.s.)'a →→→ 400 kere gelmiş.
İsa (a.s.)'a →→→ 10 kere gelmiş.

- Kur'anı (a.s.m.)'a Cebrail (a.s.) getirmiş. Bize de Kur'an okurken melekleri ilham ederler. Bunlar Cebrail (a.s.)'ın yardımcıları..

- Cebrail (a.s.) ► Ceberut aleminin temsilcisi. Yani Levh-i Mahfuzun. Cebrail Alim ve Kelim isimlerinin mazharı.

❖ Nefs mertebeleri:

1- Nefs-i Emmare. 2- Nefs-i Levvame. 3- Nefs-i Mülhime.

4- Nefs-i Mütmainne. 5- Nefs-i Radiye. 6- Nefs-i Mardiyye.

7- Nefs-i Safiye..

♦ Hirada: Hakikat-ı insaniye ile Hakikat-ı Kur'aniyenin, bir batında doğan ikiz kardeşin zuhur zemini..

- (A.s.m) Efendimizin ümmi olduğu: (Araf Suresi-7:157)

- Akl = çoğul.. Ukul: Bağlamak..

- İkiz kardeş olan; Kur'an ve İnsanın Hirada buluşması..

∞ Üç defa Cebrail (a.s.) sıkınca okudu.

1- Efal alemine.

2- Esmâ alemine.

3- Sıfat alemine.

4- Sıkınca okudu.

∞ Musa (a.s.) ▶ tenzih..

İsa (a.s.) ▶ teşbih..

Muhammed (a.s.m.) ▶ Tevhid-i Zat..

∞ Adem (a.s) dan beri gelen ilahi ilmin mertebeleri:

İbrahim (a.s.) tevhid-i ef'al

Musa (a.s.) tevhid-i esma ▶ Rububiyet ▶ tenzih

İsa (a.s.) tevhid-i sıfat ▶ teşbih idi

Geriye tevhid-i Zat kalmış idi. Bu da bütün tevhidleri birleştiren Tevhid-i Zat idi. Bu da Hakikat-ı Muhammediyede cilvegar olmuştur.

☞ Cebrail (a.s.) Hz. Peygamberimize (a.s.m.) kendi özel zâtı varlığı ile iki defa geldiği haber verilmektedir. Birincisinde İKRA geçesinde. İkinci gelişi ise; Mi'rac gecesini hakikat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) kemal-i haliyle zuhurunu ortaya çıkarıp yaşandığı gece..

İkra geçesinde Cebrail (a.s.) muallim olmuş.

Mi'rac geçesinde ise (a.s.m.) Efendimiz muallim olmuştu.

- (74: 1-4) “Ey örtüye bürünen, kalk da uyar, Rabbini yücelt, giydiklerini temiz tut.”

Örtü beşeriyettir. Yeniden giydiğin Risalet elbiseni tekrar beşeriyetine gelerek (dönerek) benlik kirleriyle kirletme.

☞ Vahyedilenler:

1- Peygamberlere.

2- Meleklerle.

3- Semalara.

4- Arıya.

5- Bitkilere.

6- Cinlere.

7- Peygamber olmayan insanlara. Bunun misali: 20: 38-39.

“Ey Musâ, istediğin sana vedildi,” dedi.”

“Zaten sana başka bir defa da iyilikte bulunmuş.”

“annene vahyedileni (gerekeni) vahyetmiştik.”

Yani zalim Firavuna karşı annenin ne yapacağını ona bildirmiştik.

Semalar hakkında vahyi: (4:12)

Melekler hakkında vahyi: (8:12) “Rabbin meleklere, “Ben sizinleyim, inananları destekleyin” diye vahyettik.”

Arı hakkında vahyi: (16:68-69)

Tasavvufda bal ► marifetullah..

Cinler hakkında vahyi: (72:1-2)

Tane ve Çekirdeklere vahyi: (6:95)

Peygamberimize (a.s.m.) rüyada vahyi..

İnsan ve cin şeytanlarının hakkında vahyi: (6:112)

Vahyin lügat manası: Risalet. Kitabet. İşaret. İlham. Gizli kelam. Diğer ifade ile sürat. Seri işaret. (Elmalılı Hamdi Yazır: c:3. sh:1525)

Cenab-ı Hak üç şekilde konuşuyor.

1- Aracısız olarak.

2- Perde arkasında.

3- Resül-elçi göndererek.

Birinci ► Zat mertebesi itibariyle.

İkinci ► Sıfat mertebesi itibariyle.

Üçüncü ► Esmâ mertebesi itibariyle.

- Benden buradan (cesed) buradan alındığı için; buranın hülâsa-i camiasıdır. Cesed hayatını yaşayan burayı yaşamış olurlar.

* ‘Vahiy. ‘Vav’, ‘ha’ ve illet harfi ‘ye’ “gizli veya başka bir şekilde, bir bilgiyi başkasına ulaştırmak” anlamına gelen bir köktür.

* Vahyin bir anlamı da sıfatlar arası bağın kurulmasıdır.

* “Şeytanlar, sizinle mücadele etsinler diye, dostlarına vahyederler.” (6:121)

“Musanın annesine onu emzir diye vahyettik.” (28:7)

“Rabbin arıya dağlardan ev edin diye vahyetti.”(16:68)

Peygamberlerin vahyi ilk olarak rüyalarla başlamıştır. Hz. Peygamber (a.s.m.) rüyasında ne görse, sabahın aydınlığı gibi gerçekleştirdi.

İbn-i Arabiye göre Vahyi: “Bir şey sana egemen olup, kör ve sağır eder ve düşüncenle tedbirin arasına girip, hükmünü sana geçirirse, işte o vahyidir.” (Futuhât:2:78)

Cebrail (a.s.) dışında melekler ise kulların kalplerine inerler ve vahyin iki türünü onlara indirirler.”

Cebrail (a.s.) dimağa..
Melekler ilhamı kalbe indirirler } bana ait...

Ruhların özelliklerinden birisi de, bir şeye temas ettiklerinde o şeyin canlanması ve canlılığın ona sirayetidir. Samiri; Meleğin Cebrail (a.s.) olduğunu anlayınca, bastığı yere hayatın sirayet etmiş olduğunu da anlamış, peygamberin ayağının izinden bir avuç almış ve buzağına atmış, buzağı hareketlenmiştir. Eşyaya sirayet eden bu hayat, lahût diye isimlendirilir. Nâsut ise bu ruhun bulunduğu mahaldir. (Fusus:138)

* Her kelimenin bir manası, o mananın da ef'al aleminde bir zuhuru vardır.

Zat-ı ilahiyenin zuhur yeridir dimağ. Vahyi ile. Bu şereftir!

Allah (c.c.) beşere dimağında zuhur ediyor.

Ve Cebrail vahyi ve İsa (a.s.) ortaya çıkmasına vesile oluyor.

Demek Cebrail (a.s.) bir vazifesi de İsayı (a.s.) ortaya çıkarmasıdır.

İsa عیسیٰ kelimesi (ع) ayn (س) sin. Aynı zamanda ayn (ع): göz, kaynak..

Sin (س): insan kısaltılmışı.. Cem olursa “ey gören insan” olmaktadır.

Dimağda kişi: Bireysel birliğin zuhur yeri.. Aynı zamanda da **merete-i İseviyenin zuhurudur dimağ.. Yani İsevi meşreb: Hakikat-ı Muhammediyenin zuhur-u etemm yeridir dimağ.**

Ki:

Cebrail

Azrail

Mikail

İsrafil

Levhi Mahfuz

Arşı Azam

Kürs

Arş

İslamiyetim ► Nur ► Maddi Hayat-ı Muhammediye (a.s.m.)

Mahiyet-i Şahsiyem

Zihin

Latife-i Rabbaniyem

İrade

His

Dimağ(Akıl)

Ruh

Şuur

Hayat

İmanım ► Mana ► Manevi Hayat-ı Muhammediye (a.s.m.)

* **Zahir** ► Maddi hayat-ı Muhammediye (a.s.m.)

Batın ► Manevi hayat-ı Muhammediye (a.s.m.)

Evvel ► Nur-u Muhammedî (a.s.m.)

Ahir ► Risalet-i Muhammediye (Ahmediye) (a.s.m.)

Şahsiyet-i Muhammediye (a.s.m.)

Lem'alar (336) hulasası..

◆ **Musa (a.s.)'a "İen teraniy" ("Sen beni göremezsın").**

Ama mi'racda ve onun takibçilerinde.. görebilirsin..

Çünkü Musa İsevi meşreb değil müsevviye meşrebi..

İsevi meşreb ▶ Teşbih

Musevi meşreb ▶ Tenzih

Muhammedî (a.s.m.) meşreb ▶ Tevhidin tüm meratibleri.. Böylece tüm mertebelerin kaynağı olma noktasında Ümmi denmiş. Yani meratiblerin kaynağı, doğduğu ana..

Melekler ▶ Kuvvetlerdir bir manasıyla..

Kuvvetlerin cemi ▶ Kuva.

O zaman; tahayyül, tasavvur ve Taakkulun kuvada cem olması, kuvvelerin buradan çıktığını.. Ümmi annesi olduklarını.. Dimağın diğer mertebelerin aslı kaynağı veya zembereği bunlar olmasından.. Sanki her yaratılanların “hayat” malzemelerinden, kaynağından olduğu gibi...

Duygu ▶ Zahir 7 duygu ▶ Cisim, cesed, beden ▶ Zahir.

Hasse ▶ Batını 5 duygu ▶ Beşeriyet. Nefis ▶ Batın.

Kuva ▶ Dimağdaki 7 meratibler ▶ Dimağ ▶ Ahir.

Latife ▶ Latife-i insaniye ▶ Kalb ▶ Evvel.

Tahayyül: Kuddüs. **Sözler (548)**

Tasavvur: Kontrol etme. Adl.

Taakkul: Bütünsel bakma, hâkim olma. Hâkem.

Tasdik: İlim. Herkesin kendisine has ilim ki, Ferd.

İz'an: İmana tarafgirlik. İnşa olan dimağdan, ihya edilen kalbe aktarımdan çıkan canlılık ki, Hay.

İltizam: İslam'a fiili tarafgirlik. Alt yapılarından beslenip kendisinin dışında düşünmeyen, kendine lazım ve şart olan Kayyum.

İtikad: Kanaat-ı kat'iyeye dönüşüyor. Onsuz düşünemiyor. Herkesin kendi Rabbi ki Allah-u Ehad.

Tasavvur: Malumatlar. Bilgiler. Düşünceler.

Şüphe. Vehim. Zan.

Dış alemde

İçsel alemini oluşturur

Emr-i nisblerini oluşturur

İkisi bir araya gelecek kişinin
emr-i itibarilerini oluşturur.

Sonra;

Bu emr-i itibariler taakkule girerler. Burada da içsel zeminde şekillenirler. Buraya vahyi tecelli edip taayyün ve teşahhus ederler.

Vahyin **taakuldeki** aynadarlığı nisbetinde vahyi şekillenir.

Buraya ki – taakkule - emr-i itibariler malzeme göndermiş.

Taakkülün içinde sistem ve zemin bunları kendilerine göre işler şekillendirir. Vahyi direk taakkulden giriyor. Taakkuldekileri tefekkür edilirse **tasdik denilen ilim olur**.

Tahayyülü; 7sıfat yapılandırır. Direk buraya vuruyor. Vahiy ise direk taakkule vuruyor, buradan giriyor.

İsa (a.s.) ▶ Teşbih ▶ Tekvini ayetleri (irade) ▶ Ruhullah

Musa(a.s) ▶ Tenzih ▶ Kelami(Kelam) ▶ Kelimullah

İbrahim(a.s) ▶ ▶ Halilullah ▶ Halilullah

Nuh (a.s.) ▶ ▶ ▶

Hakikat-ı Muhammediye (a.s.m.) ▶ Tevhidin tüm meratiblerine cami' olması ki rüyetullah.

Tevhidin tüm mertebelerinin aktif olduğu fitrat-ı selime denilen **ümme**. Yani fitratına dış dünyadan müdahale edilip şekillenmemiş..

Zahir ▶ Maddi Hayat-ı Muhammediye (a.s.m.)

Batın ▶ Manevi Hayat-ı Muhammediye (a.s.m.)

Evvel ▶ Nur-u Muhammedî (a.s.m.)

Ahir ▶ Risalet-i Muhammediye (a.s.m.)

Şahsiyet-i Muhammediye (a.s.m.) **Lem'alar (336)**

Ümmünin ▶ **Sureti** ▶ Okuma, yazması olmaması.

▶ **Kanuniyeti** ▶ Fitratına müdahale edilmemesi.

▶ **Hakikatı** ▶ Herşeyin anası, kaynağı, çıkış menbaı..

▶ **Mahiyeti** ▶ ? innehu zamiri. Allaha ve Peygambere raci olsa.

Kuvanın

(Güç,

Hükümdür)

▶ Tahayyül ▶

▶ Tasavvur ▶

▶ Taakkul ▶

Dimanın ümmisi.

Zahirisi, sureti.

▶ Tasdik ▶

▶ İz'an ▶

▶ İltizam ▶

▶ İtikad ▶

Bunlar kuvanın sıfatlarından olan kuvvetler.

Yani ümmiden doğanlar.

Kudret, Kuvvet, Kuva.

Batınısı, Sireti.

Duygu

Hasse

↓ Yukarıdan aşağıya doğru daha cami ve batın..

Şahid olduğumuz. İnsanın içsel alemini inşa ve ihya etme işlevi..

Kuva

Latifeler

Mahiyet-i Muhammediye (a.s.m.) ► Nur-u Muhammediye (a.s.m.)
► Risalet-i Muhammediye (a.s.m.)

Hakikat-ı Muhammediye (a.s.m.)

Mahiyet-i Muhammediye (a.s.m.)

+

Şahsiyet-i Muhammediye (a.s.m.)

Azrail

Cebrail

İsrafil

Mikail

Arş-ı Azam

Levh-i Mahfuz

Arş

Kürs

İslamiyetim ► Nur ► Maddi hayat-ı Muhammediye (a.s.m.)

Kitab-ı Mübine bakıyor.

Ruh

Zihin

Hayat

Şuur

Latife-i Rabbaniyemden

Dimağ(Akıldan)

Histen

Şuurdan

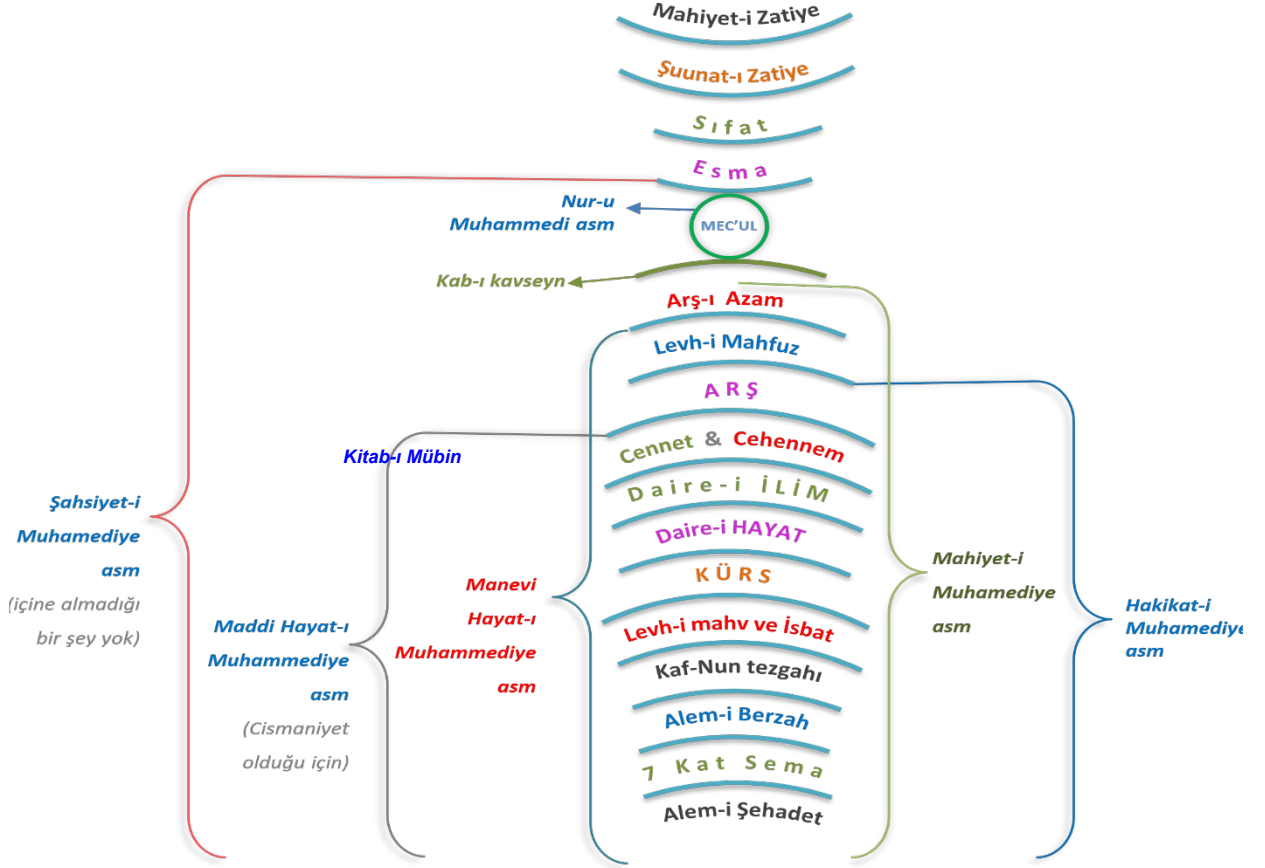
İmanım ► Mana ► Manevi Hayat-ı Muhammediye (a.s.m.)

İmam-ı Mübine bakıyor.

İkisinin Cem'ine

Hakikat-ı Muhammediye (a.s.m.)

(11.12.2016) (Zeytinburnu)

Tahayyül ► Halık

Tasavvur ► Musavvir

Taakul ► Alim

Tasdik ► İrade, İhtiyar

İz'an ► Hakîm

İltizam ► Rab

İtikad ► İlah

(13.12.2016) (Zeytinburnu)

❖ Allah'a (c.c.) secde dimağla yapılıyor şeklen..

Şeytanı bundan men eden kibir, gurur.. "beni ateşten, onu çamurdan halkettin dedi" (7:12)

Ateş nurdan daha ağır ve kesif. Nurdan daha camii ayna iken toprak ateşten de daha ağır ve daha camii.. Ateş yandığında yukarıya çıkar, aşağıya inmez, indiremezsin.. Oysa Adem'de 4 unsurun tamamı var.

Yani: Nur (hava). Su. Ateş. Toprak.

Ademin zahirinin

Birinci mertebesi ► Toprak ► Hikmet

İkinci mertebesi ▶ Su ▶ Hayat

Üçüncü mertebesi ▶ Ateş ▶ Azamet

Dördüncü mertebesi ▶ Hava ▶ Kuvvet

Âdemin zahiren $\frac{3}{4}$ iblisten ileridir.

Şeytan (iblis) yanlış kıyas yaptı. Buna **telbis** denir. **Telbis**: İki şeyi birbirinden ayırd edememe, örtme, sahtelendirme.. Hatalı kıyasla hüküm verme.

Ateş zaten - şeklen - topraktan, aşağıdan hep uzaklaşmak ister.

* İsevi meşreb ▶ dimağı bütünsele getiriyor.

İsa= عَيْسَى س ع

ع = ayn: Göz. Kaynak. Görenek demektir.

س = sin: İnsanın kısaltılmışı..

“ey gören insan.”

Kelime Mûsa ▶ Mûsevviyet mertebesinden ▶ ya insan ▶ Tenzih

Kelime-i İsâ ▶ İseviyet mertebesinden ▶ ya insan ▶ Teşbih

Kelime-i Muhammed ▶ Muhammediye mertebesinden ▶ ya insan ▶ Kur’anda

Yâ’sin olarak belirtilen Tevhidin tüm mertebelerine camii İnsan.

(8:12) “Hani Rab’bin meleklerle **vâhy** ediyordu ki, şüphesiz ben sizinle beraberim. Haydi imân edenlere destek olun.”

Ayet-i Kerimede açık belirttiği gibi Cenab-ı Hak (c.c.) meleklerle, kendileriyle beraber olduğunu bildirmiştir. Melekler yani kuvvetler bizimle – insanlarla - beraber.

Hem açık olarak Cenab-ı Hak bizimle - insanlarla – beraber.

“yani bir kuvvet ve kudret icad eder,
bir emir ve irade suret giydirir.”

- ▶ kuvvet kudret icad eder
- ▶ emir irade suret giydirir.

✧ İnsan neyi düşünüyorsa alemindeki zaman ona göre işliyor. Kendi zamanını kendisi, akmasını kendisi böylelikle belirliyor.

✧ Musa (a.s.) annesi: İmran.

✧ Melekler: Kuvvet. Güç. Eşyada bulunan bilkuvve güç meleklerdir. Yoğunlaşmış bu kuvvetlerden biri de “ilim” ve “Cebbar” isimlerinin kuvvetle zuhuru olan diğer ismi ruh-ul kuds (melek) Cebraildir.

Aldığı görev cebr ile yaptırması cebrilliği..

Vahy-i İlahiyi ulaştırmadaki ise, cibrilliği..

İnsanda ise, bütün mertebeler mevcut olduğundan cibrillik dahi mevcuttur. Kamil insan, ilahi hakikatları kendinden kendine, batınından zahirine alır. Ayrıca her varlıktan Hakka giden bir yol olduğunu bildiğinden, idrak ve şuhud ile her zerrenin kendisi için bir haberci cibril olduğunun farkındadır.

✧ Eski ismi, süryanice ▶ Azazil.

Arapça ▶ Haris olan iblis – şetan - nuranî olan melek kuvvetlerinden daha değişik bir özelliğe sahiptir. Ateş nura göre daha kesiftir. Kesafet artıkça, benlik ve nefsanî şahsiyet bilkuvveden bilfiile çıkma meylini gösterir. Böylelikle bireysel akıl da öne çıkmakta. Bu yüzden yüzeysel, mülke ait değerlendirmeler baskın çıkmakta..

Letafetten kesafete çıkma nisbetinde benlik şuuru da ortaya çıkmakta..

İnsan ise en kesiftir.

Tahminim: **Azazil** ▶ Aziz haris } ikisinin ittifakı **mütekebbir** isimlerini ifade ettiklerinden
▶ cebbar } iblisin ahlâkı bu isimlerin özellikleri oluşturmaktadır.

- ◆ İblisin bilmediği; Halife Adem'e ▶ ilahi nefha sunuldu.
 - ▶ Allah (c.c.) ism-i cami hediye edildi.
 - ▶ Rahman suretinde techiz edildi.

Bunları bilmediği için secde etmedi. (**Nefha**: Üfürüldü).

- ◆ Ateşi ters çevirsen de yukarıya doğru yanar. Tek çare söndürmek.
- ◆ Aziz. Cebbar. Mütekebbir Hakkın karşısına çıkıp konuşma cüretini göstermiş, ben merkezli benliğin zemininin ve heva'nın da kaynağı olmuştur.

İnsanda ise; Allah (c.c.) ism-i Zati hediye edildiğinden, aziziyet, cebbariyet ve mütekebbiriyet onun vasıflarından olup, kontrolü altındadır. Yani iblis ona tabi..

- ◆ “Asıl mânâ odur ki: Elfaz onu sımakta boşalttığı gibi zihne nüfuz ederek vicdan dahi teşerrüb etmekle, ezâhir-i efkarı feyzyab eden şeydir.” **Muhâkemat (22)**

Elfaz ▶ Arıya benzetilmiş.

- ◆ Ateşin toprağa secde etmiyor ki yukarıya kaçıyor.
- ◆ Âdem = İnsan = Halife

Allah'ın (c.c.) zatı isimlerinin zuhur yeri..

(3:45) “Hani melekler demişlerdi: Ey Meryem! Şüphesiz, kesin Allah sana kendisinden kelime ile müjde veriyor, ki ismi Mesih, Meryem oğlu İsa'dır.”

(bikelimetin minhü) (Kendisinden bir kelime ile) yani “zatından bir kelime” ile...

Her kelimenin bir manası, o mananın da ef'al alemin de zuhuru (görüntüsü) vardır.

Burada bahsedilen “kelime”, “İsa”;

Zuhur ve görüntüsü ise **İsa (a.s.)** dir.

Manay-ı iseviyet bu mahalden zuhur etmiştir. Esbab kullanmadan Zatı tecellisidir.

✦ Güvenilir Rahmani anlamda üç ilim vardır. 1- Vahiy. 2- İlham. 3- Feraset.

Kaynağını buradan almayan her bir düşünce vehmi ve hayali kaynaklı olduğundan sahibini her daim acabalara sokar.

✦ Tevhid; Hakkın kulun vücuduna haşa “hulul” değildir. Belki senin “mevhum” var zannettiğin vücudundan yok olmadır.

✦ İlahi vahiy; insan ve hayvan bütün yarattıklarına yönelik hitab şekillerinden birisidir.

✦ “Şeytanlar, sizinle mücadele etsinler diye, dostlarına vahy ederler.” (6:121)

“Musanın annesine onu emzir diye vahyettik.” (28:7)

“Her semaya emrini vahyetmiştir.” (41:12)

✦ Bilmediği şeyi öğrenen ilham almıştır. Hususidir. Vahyi geneldir. Vahyi Akıl üstüdür. İlham akılları seviyesindedir.

✦ İnsanda an be an irade sıfatından gelen tekvini ayetlerle bedeni, cesedi var, kullanıyor. Madde donmuş enerji.. Yani melek..

✦ Ademe (a.s.) isimleri öğretti. Bunlar bizde inkişafı nisbetinde tekvini ayetleri okur.

Kafirler ise surette kaldıkları için marifetleri var. Hakikata geçselerdi marifetullah olurdu. Eşya sana ne kadar itaat ediyorsa, o nisbetle o isim - talim olunan isim – sende ortaya çıktı. Âdem (a.s.) bunun dışında dünyaya geldiğinde 10 sahife suhuf verildi.

Suhuf sahipleri ► Hz. Âdem 10 sahife

► Hz. Şit'e 50 sahife

► Hz. İdris 30 sahife

► Hz. İbrahim 10 sahife

❖ Peygamberimize (a.s.m.) ilk önce rüyalarla vahyi gibi oluyordu ve vahye hazırlanmıştı..

İlk önce ► ilham. Daha sonra ► rüyalarla.. desteklendi. Ve vahye hazırlandı.

* Samiri Cebrail'in bastığı toprağı aldı ve heykel burağına attı. O da canlı imiş gibi ses verdi. Biliyordu ki Cebrail bastığı yere sirayet ediyor. Çünkü Cebrail sirayet ettiği şey canlanıyor.

* **Tasavvufda:**

Rûh-u A'zam ► Zatından Zatına.

Rûh-ul Kuds ► Zatından Sifatına.

Rûh-u Sultanî ► Zatından insana üflenmiş.

Tasavvur ► **Bilgi**
Risale-i Nur
Doğrularımız
Kabullerimiz
Eğer terklerimiz olmazsa
bu bilgiler **Vehme** dönüşür.

- **Malumat**
Ansiklopedik malumatlar.
Hayattan aldıklarımız
Eğer terklerimiz
olmazsa malumatlar
Şüpheye dönüşür.

- **Düşünceler**
Bilgi ve malumatların
harmanlanmasından
ortaya çıkan şahsiyetimiz.
Eğer terklerimiz olmazsa
düşüncelerimiz Zana
dönüşür.

Dimağı çalıştıran terkler
bunlar tefekküre, buradan d
dönüşürler. Bu terklerimiz e
şer'iyeye göre olur.

(25.12.2016) (Zeytinburnu)

İmansız Dimağ

Şeytandan ►
Nefs-i emmareden ►
İnsi ve Cinni şeytanlardan ►
Farzları terketmekten aktif
oluyorlar. Ve sana üfleyip seni
sihirliyorlar.

Kalbin ziyasıyla nurlanan ve imanlı Dimağ

- Melekler ▶
- Sünnet-i seniye'yi yaşamaktan ▶
- İnsi ve Cinni mübarekler ve ruhaniler ▶

Haramları terketmekten,
derecelerine göre;.Vahiy, İslam,
ilham ve feraset nurunu alırlar.

Bu ikisini dimağ denilen kavşak sistemi yapıyor.

Eğer farzları terkedersen..

Eğer haramları terkedersen..

- * Emir ▶ Esmâ. Nur-u ilahinin faaliyete geçtiği mertebedir.
- Halk ▶ Ef'al. Yani fiiller, maddi alem.

- * (17:85) "Sana ruhdan sual ederler: De ki: Ruh Rabbimin emrindedir. Size İlimden sadece pek az verilmiştir."

Bu soruyu soran yahudilerdir. Yoksa müslümanlara değildir. Çünkü onlara bu ilimden az verilmiştir.

- * Adem (a.s.) çocukluğu olmamış.

İbrahim (a.s.) Nemrudun korkusundan mağara içinde geçmiştir.

Musa (a.s.) çocukluğu Firavunun sarayında geçmiştir.

İsa (a.s.) çocukluğunda büyükler gibi konuşmuş.

- * Vesvese risalesiyle vesvese nasıl oluştu. 21. Söz'de.

Kuvve-i vahime ile dimağda nasıl oluştu. 13 Lem'a ile

Vesvesenin ifratı ▶ Müslümanlara musallat oluyor.

Vesvesenin tefritiyle de ▶ Gafil Müslümanlara ve kafirlere.

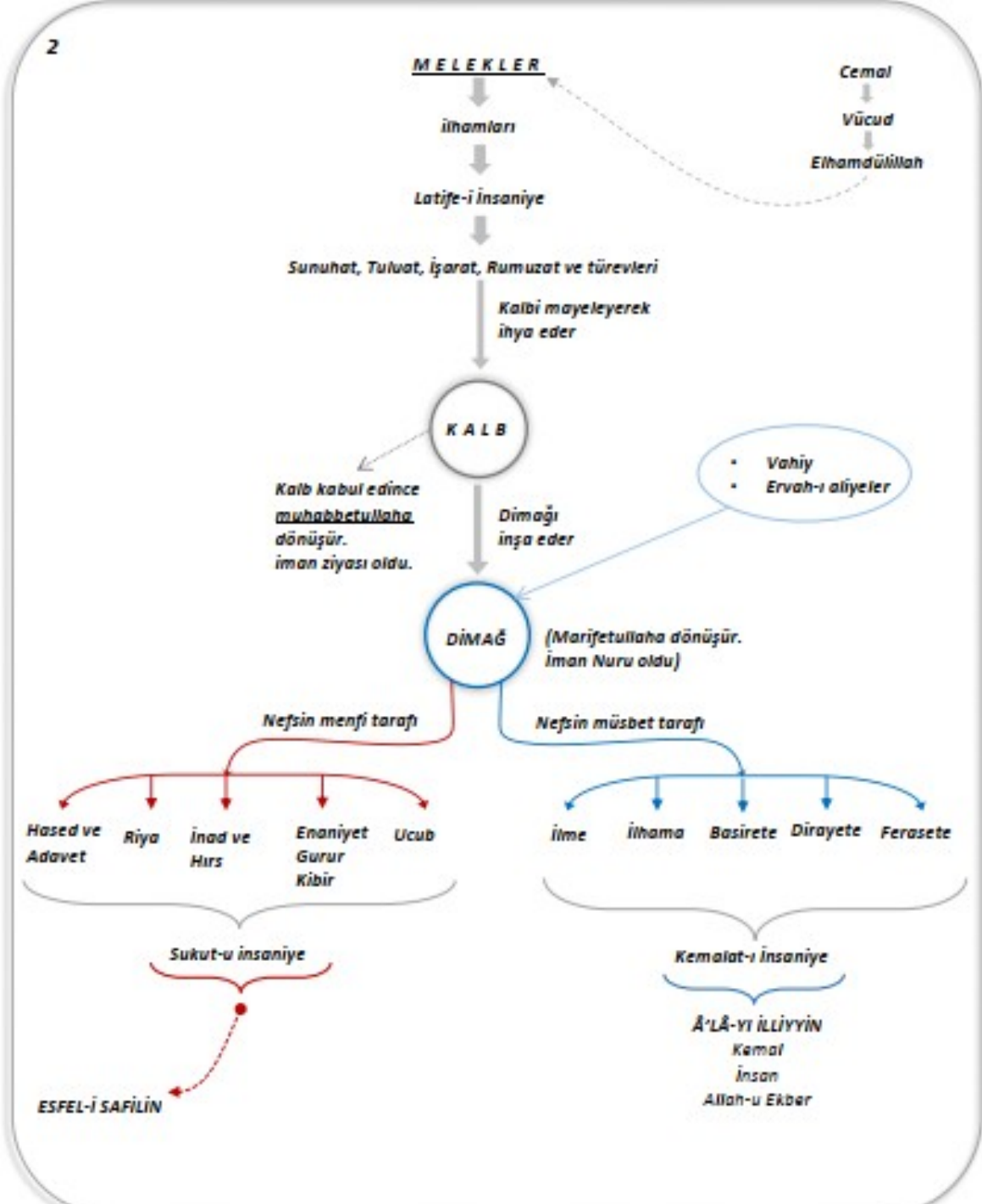
Vesvese vasat da ise; Vesvesenin 5 kazanımına ulaşıyoruz.

Lümme-i şeytaniye ► Şeytanı gizliyen sistem.

DİMAĞ 15. DERSİN ŞEKLİ

(1.1.2017) (Zeytinburnu)

Meleklerin ilhamı insanlara vermesi, dimağdaki menfî/müsbet neticeleri gösteren şekil

Tasavvur ► Vehim. Malumat. Düşünce. Bilgi. Zan. Şüphe.

VESVESE (tahayyülde) → ŞÜPHE (tasavvurda) → BİTARAFANE MUHAKEME (taakkulde) → ŞETM (tasdikte)
→ *ŞİRK (iz'anda) → KÜFÜR (iltizamda) → DALÂLET → (itikadda) → En dışarıda olan daha kesif →*
daha cami' → Hüküm yönü, Netice yönü

Latife-i insaniye: Beka ve ebed için halk olunan sistem.

Tasdik: İlim. Hüküm olarak dışarıya çıkan.

Latife-i insaniye nasıl bozulur ► İsraf
► İktisadsızlık
► Kanaatsizlik
► Hırs } yüzünden

✧ İnsan enesiyle ► şahid } oluyor.
enesinde ► meşhud }

✧ Ve bu lümme-i şeytaniye ► kulak ► üflenilen ► mikrofon } şeytanın.
kuvve-i vahime ► dil ► konuşurulan ► hoparlör }

Bunlara mukabele eden **Latife-i insaniye**

Kuvve-i vahime ► Dimağında ► tasavvurda bulunan şeytanın hoparlörüne döner.

Sana rağmen konuşmalar bu hoparlörden çıkar.

Kuvve-i vahime: Vehimlerin ham maddesi. İşlenmemiş daha.

- Vesvesenin** ▶ **Sureti** ▶ Şeytan. “Süphe suretindeki vesveseyi”
- ▶ **Kanuniyeti** ▶ Lümme-i şeytaniye ve kuvve-i vahime
- ▶ **Hakikati** ▶ Ciddiyete. Teyakkuza. Taharriye. Tehavünü def eder. Lakaydlığı atar.
- ▶ **Mahiyeti** ▶ Kemalat-ı insaniye ve
- ▶ makasid-ı hayriye-i külliyeye sebeptir.

Hisler ▶ Esmaların bizdeki hülasalarıdır.

Duygular ▶ Sıfatların bizdeki hülasalarıdır.

Latifeler ▶ Şuunat-ı zatiyenin bizdeki hülasalarıdır.

☞ **Levh-i mahfuz** ▶ büyük insan olan şecere-i hilkatte.

Dimağ ▶ Küçük şecere-i kainat insanda.

Yani: **Levh-i mahfuz** ▶ **Dimağ**.

Levh-i mahfuzun mümessili, karşıya taşıyıcısı ▶ **Cebrail**.

Bizim dimağımızı karşıya taşıyan da ▶ **Kelam**.

Şecere-i hilkatin Cebraili... Küçük şecere-i hilkat olan insanda ▶ **Kelam**.

☞ **Sıfat-ı subutiyeden olan Kelamdan Levh-i mahfuza insanların seviyesine dönüştürülüp indirildi. Yoksa Kelam sıfatın tıpa tıp aynı olmazdı. Kelam inerken ▶ nur-u Muhammediden (a.s.m.) ▶ buradan Kab-ı kavseyne. Buradan da alarak ▶ Arş-ı azama. Buraya uygun dönüşerek. ▶ Buradan da Levh-i mahfuza dönüşerek indirildi.**

☞

İşârât-ül İ'caz (116): “İnsanların fehimlerine göre Cenab-ı Hakk'ın hitabında yaptığı bu tenezzülât-ı ilahiyye,..”

YAZILARIN ALTINDA İSMİNİ NİYE YAZIYORSUN?

(19.11.2016)

Üstadıma da aynı soruyu sormuşlar. Hutbe-i Şamiye (101)'de “Sual: Sen imzanı Bediüzzaman yazıyorsun. Lakab medhi ima eder?”

Burada bilmana duaya sebep olur. Müminler mabeyninde uhuvvete vesile olur deniyor.

Sözler (430)'da “Kelâmın tabakaları, ülvîyet ve kuvvet ve hüsn-ü cemal cihetinden dört menbaı var. Biri mütekellim, biri muhatab, biri maksad, biri makamdır. Ediblerin yanlış olarak yalnız makam gösterdikleri gibi değildir. Öyle ise, sözde Kim söylemiş, kime söylemiş? Ne için söylemiş? Ne makamda söylemiş? ise bak. Yalnız söze bakıp durma. Madem kelâm, kuvvetini, hüsnünü bu dört mebadan alır.”

✧ Hem kelamın değeri: Mesela: Bir hastalık hakkında bir söz dolaşsa piyasada. Sen ona uyar mısın? Aynı sözü ben söylerim kıymeti olmaz. Doktor söyler kıymetli olur, hem tesir eder.

✧ Hükümetin, devletin sözcüsü olur hükümet adına söyler tesirli olur. Aynı sözü bu ünvanın altında olmayan kişiler söylerse hiç bir tesiri olmaz. Hatta o makamda istifa etse yine kendi sözü tesir etmez.

HAYATIN BİR KISIM KLAVUZ TAŞLARI

(19.11.2016) (Zeytinburnu)

☞ Kimin ne olduğunu; kimlere dost, kimlere düşmandırdan..

☞ İstikametli, dengeli insan kimdir: Muhakeme ve muvazenesini oluşturan, şahsî hukuk, umumî hukuku ayıran. İnsanı üç farklı şahsiyete ayıran. Yani: 1- Beşeriyeti var. 2- Kendi şahsi ubudiyeti, kemalatı var. 3- Umumi, dini hizmetkârlık vasfı var. Bunları birbirinden ayırabilen..

☞ Hür insan kimdir: Terkleri olan. Terkleri nisbetinde hür olandır..

Ahmak kimdir: Dostunu düşmanını bilmeyen. Büyük işlerde küçük küçük hesap yapan. Kendini tehlikesiz zanneden.. Bana birşey olmaz, ben bilirim zannıyla küçük dünyasına kanaat eden.. Aynı delikten iki defa ısırılan.

☞ Cahil insan kim: Bilmediğini bilmeyen, bildiğini zanneden.

☞ Biliyor musun: İnsanlar dünyada yaşadıklarını zannederler. Oysa dimağlarındaki kafalarında oluşturdukları küçük dünyada yaşar. Kafalarındaki küçük dünyayı umumi dünya zannederler. Bunu söyleyince de, “acaba bende mi öyleyim?” demeden başkalarına hamlederler. Ne zaman küçük dünyalarında - kafalarındaki zanlarının oluşturduğu dünyadan - ölürlerse, umumi dünyaya dirilirlerse, “ölmeden önce ölünüz” sırrını yakalamış olurlar. Uzun seanslı ve kısa vadeli, sık sık hayal kurmak gibi..

☞ Müflis - iflas eden - kimdir: Gıybet ve iftira eden. Ve her duyduğunu sağda solda konuşan...

☞ Hapiste kimler var: Adavet, öfke, nefret ve ben merkezli düşünen menfi taassub (dinin reddettiği taassub ehli.)

☞ Kuyuda kim var: Hasedçiler.

☞ En muzdarib insan kimdir: Allah'tan (c.c.) ve ahiretten ümidini kesmesi veya kendine yetecek kadar olmaması..

☞ Alimlere gelen bela ve musibet: Anlattıklarını yaşamamaları.. Hem diğer alimleri tenkid edip gıybet etmelerinden..

☞ Kitab okuması alınmış, hedefleri ve gayeleri kaldırılmış kuru kalabalığı uyuşturmak için bulunmuş alettir televizyon. Aile hayatının disiplinini, adab ve hayasını kaldırmak için islam düşmanlarının müslüman evlerine pisliklerini akıttırmak için kurulmuş kanalizasyondur.

☞ Cahile, çocuğa, deliye tevazu yapma. Bunlara ciddi ol. Yoksa tevazuyu ciddi zanneder.

☞ Herşeyi duyma, görme.

(23.11.2016) (Zeytinburnu)

Vahdaniyet: Sistemin sahibi. Zatı sıfatı..

Vahidiyet: Umumi perdesiz tecelli. Külli tecelli. Esmâ-i hüsnanın umumi ve külli tecellisi.. İhatalı niyet ve nazarla anlaşılır.

Her bir cüzdeki ► Ehadiyet

ŞEYTAN - ZEKİLER

(27.11.2016) (Zeytinburnu)

- Şeytanın 55 süfli sıfatları var.

- Allah'ın uluhiyetini kabul, rububiyetini reddetti.

- **Şeytanda** ► **Kibir** ► Uluhiyet sorunu var. Tekebbür.
► **Hased** ► Secde etmemesinin, imtina etmesinin sebebi.
► **Ben merkezli** ► Allah'ın icraatına kanaat etmedi.
► **Ye'is** ► merhamet
► hikmet
► adalet
► rububiyet
- noktasından bakmadığı için ye'is etti.

Bu sıfatlar zekilerde daha çok öne çıkar. Var olduğu, önce çıktığı için zekidirler. **Şeytan zekidir, akıllı değildir.** Zeki aklın bir sıfatıdır. Aklın sıfatı, aklın önüne geçmesinin sebebi; bu dört hastalıktan kurtulamadıkları için..

Bunu farkedip, kurtulmağa dair adım attığı nisbetinde akli öne geçmeye başlar ve o nisbette sıkıntıları da gider. İnsanlar bu dört sıfatın tesiri nisbetinde psikolojik sorun yaşarlar. Akli vahye bağlama nisbetinde ve eyleme de geçersen akıllı olursun.

Zeki aklın içinde olursa ni'mettir. Aklın sıfatı kaldıkça iyidir. **Niye zekavet öne çıkar?** - Çünkü vahye bağlanmaya ihtiyaç duymaz. Kendim kendimi idare ederim zanneder.

İstikamete, sadakata, lahikalara zekavetini bağlarsa istikameti bulur, akıllı olur.

Akıllı olmak için zekavetini terketmen gerekmiyor. Tam tersine, zekavetini kullanır akıl..

Ye'isin alt yapısı: Yalnızlık ► Sessizlik ► Vehim ► Korku ► Vahşet ► Dehşet ► Ye'is.

KUVA

(29.11.2016) (Zeytinburnu)

Güç. Kuvvetler. Hisler. Hasseler. Takatlar. Şeriatın birer hükmü.

Sözler (179): “en mühim sekeneleri olan ins ve cinnin kuvvalarına, sair zîhayatlar gibi fitrî bir had ve hulkî (huy ile, hulk ile alakalı ve hulka müteallik) bir kayıt konulmadığı için nihayetsiz terakki ve nihayetsiz tedenniye mazhar olmuştur.”

Sözler (501): “İnsanın ne kadar hüsünperver ve zevkperest ve zînete meftun ve cemale müştak } duyguları ve }
} hasseleri ve }
} **kuvaları** ve } varsa,”
} latifeleri }

hüsünperver ► duyguları

zevkperest ► hasseleri

zînete meftun ► kuvaları

cemale müştak ► latifeleri

Sözler (501): “Hayvanın hilafına, insandaki kuvveler, fitrî tahdid olmamış.”

“Kuva-yı İnsaniye tahdid edilmediğinden!!”

Burada anladığım kadarıyla kuva: his değil: his vicdanda. Bu kuva; dimağda..
Veya latife-i insaniyede..

Mektubat (332): “insanların **kuvalarına** ve hissiyatlarına fitraten bir had bırakmamış; fitrî bir kayıt koymamış, serbest bırakmış. Sair hayvanatın **kuvaları** ve hissiyatları mahduddur, fitrî bir kayıt altındadır. Halbuki insanın her **kuvası**, hadsiz bir mesafede cevelan eder gibi, gayr-ı mütenahî canibine gider. Çünkü insan, Hâlîk-ı Kâinat'ın esmasının nihayetsiz tecellilerine bir âyine olduğu için, kuvalarına nihayetsiz bir istidad verilmiş. Meselâ insan hırs ile, bütün dünya ona verilse **هَلْ مِنْ مَزِيدٍ** diyecek. Hem hodgâmlığıyla, kendi menfaatine binler adamın zararını kabul eder. Ve hâkeza... Ahlâk-ı seyyiede hadsiz derecede inkişafı olduğu ve Nemrudlar ve Firavunlar derecesine kadar gittikleri ve sîga-i mübalağa ile zalûm olduğu gibi, ahlâk-ı hasenede dahi hadsiz bir terakkiyata mazhar olur, enbiya ve siddikîn derecesine terakki eder.”

Çıkarımlarım:

- 1- Kuvaları ile hissiyatları ayrı ayrı şeylerdir.
- 2- Bu ikisine fitrî bir kayıt konulmamış.
- 3- İnsanın kuvası hadsiz bir mesafede cevelan eder gibi, gayr-ı mütenahî canibine gider.
- 4- Kuvalarına nihayetsiz bir istidad verilmiş.
Kuvalara istidad verilmiş. Kuvaların içine istidadlar konmuş. Kuvaların içi istidadlarla dolu.
- 5- Hırs istidaddır. Bunu kuanın içine konmuş.
Hodgamlık istidaddır, bunu da kuanın içine konmuş..
Demek istidadlar kuvaların içinde.
Kuvalarda.. **dimağın**.. içinde
- 6- Hayvanatın da kuvaları ve hissiyatları var. Fakat mahduddur. Aded bakımından hem mahduddur. Hem had konulmuş. Hayvanatta latife-i insaniye yok.

Fakat kuvalar var. O zaman kuvalar: dimağda. Çünkü dimağ onlarda da var.

Lem'alar (171): "Sair hayvanat gibi **kuvalarına,**
latiflerine, } hadd konulmamış,
duygularına }

serbest bırakıp nihayetsiz makamata gezecek istidad verildiğinden.."

- Kuva.. latifeler.. duygular.. hisler...

bunlar hepsi birbirlerinden ayırırlar.

- Hayvanların da: Hem hisleri.. hem duyguları.. hem latifleri var.

Adedleri ve hududları muayyedirler..

Lem'alar (382): "...nev'-i beşer içinde manen ve ruhen } olduğu gibi, mizac-ı cismanîsinin
cihetiyle dahi en mutedil
noktasında ve

kuva-yı cismaniye ve } nokta-i itidalin vasatında ve }
nefsiyede } kemalinde } bulunan ferd-i ferîd"

Kuvaların burada yeri ► Cismaniyet. Yani Arştan aşağı - fakat Lem'alar 382 fihrist burası. Abilerin olabilir!

Şuâlar (215): "levh-i mahfuzun nümunecikleri olan **kuva-yı hâfızalarında** ve bilhassa insanın dimağındaki pek büyük ve pek küçük kütübhanesi olan **kuvve-i hâfızasında ve sair.."**

Hafızaya kuva diyor. Bu da kuvaların dimağda olduğunu gösteriyor. Zaten sarahaten "insanın dimağındaki pek büyük ve pek küçük kütübhanesi olan **kuvve-i hafızasında"**

Mesnevi-i Nuriye (248): “Herbir şeyin esası zannettikleri olan ▶ cezb,
▶ def,
▶ hareket,
▶ kuva } gibi emirler,”

Burada kuvayı diğerlerinin sırasında saydığı için kuva: kuvvet, güç gibi..

Mesnevi-i Nuriye (249): “**Kuva** dedikleri şey, her biri şu şeriatın birer hükmüdür. Ve kavanin dedikleri şey, her biri şu şeriatın birer mes’elesidir.”

Şeriat dedikleri: irade sıfatından gelen tekvini ayetlerin nizamı.

Yani; “İşte şu şeriat-ı fitriyedir ki, ▶ sünnetullah ve
▶ tabiat } ile müsemmadır.”

O zaman **kuva**: şeriat-ı fitriyenin, yani:

sünnetullah ve tabiat denilenlerin hükmüdür.

“tabiat denilen şey de,

alem-i şehadetin ▶ uzuvlarından ve
▶ eczalarından } sudûr eden e’al arasında

bir nizam ve
bir intizamı } ika’ eden ilahî bir şeriat-ı fitriyedir.”

İşte alem-i şehadetteki eşyaların birbirlerine karşı durduran kuvvetlerin adıdır, güç, kuvvetleri.. Tesir.. cari olmak. Birbirinden ayrı veya uzakta olanları, birbirlerine karşı tutan güç, kuvvet..

Hutbe-i Şamiye (25): “Hattâ insaniyetin bir kuvâsı ve hâdimi olan } kuvve-i hayaliyeye denilse:”

Kuvve-i hayaliyeye ► Kuva diyor. Bunun da yeri dimağda.
Yani: Tahayyülde.

KUVANIN HÜLÂSASI

✧ Kuva: Kuvvet değil, bunun neticesindeki güç. Cemdir (kuvvetler).

İnsanın nihayetsiz terakkisine ve nihayetsiz tedennisine mazhar olmak için hissiyatlarına, duygularına, kuvalarına ve latifelerine had konulmamış.. **Sözler (179)**

☞ Sıralama şöyle: ► duygular
► hasseler
► kuvalar
► latifeler. **Sözler (501)**

☞ Kuvalar ile hissiyatlar ayrı şeyler..

☞ Kuvalar fıtrî bir kayıd konulmamış..

☞ “İnsanın her kuvası, hadsiz bir mesafede cvelan eder gibi, gayr-ı mütenahi canibine gider.”

☞ “Kuvalarına nihayetsiz bir istidad verilmiş.”

Kuva denen sistem; istidad.. içi istadla yapılmış.

☞ Hırs, hodgamlık ► bunlar (istidadlar) kuvanın içine konmuş.

Veya hırs ve hodgamlık istidadı; netice itibariyle kuva(yani itici güç).. insanı sürükleyen güç..

☞ Sistemin adı ► istidad..

Kuva istiadi.. Demek kuva istidaddir. Veya istidadlar bunun içine (bazı istidadlar) konmuş.

Kuva ► güçtür.

His ► kuvvettir.

O zaman kuva ► kuvvetlerin neticesi, hükümleri.

∞ Hayvanların da; duyguları ► hissiyatları ► kuvaları ► latifeleri var. Fakat hem mahduddurlar, hem de had konulmuş..

Hayvanlarda latife-i insaniye yok. Ama kuva var. O zaman kuvalar dimağda. Çünkü onlarda da dimağ var. Onlarda mahdud kuva var, hem hadlı kuvalar var(hududlu)..

Mektubat (332)

* “İnsanın dimağındaki pek büyük
pek küçük } kütüphanesi olan kuvve-i hafızasında..”

Burada sarahaten kuvanın dimağda olduğu.. Şuâlar (215)

* “Hatta insaniyetin bir kuvası ve
hadimi , } olan kuvve-i hayaliyeye denilse... ”

Burada da kuvanın dimağda olduğu.. Hutbe-i Şamiye (25)

* “Herbir şeyin esas zannettikleri olan ► cezb,
► def,
► hareket,
► kuva } gibi emirler..”

* İlim, Emir.. İmam-ı mübin deniliyor ya..

İşte o emir alem-i şهادette kendini bunlarla ifade ediyor. Yani atalet ve yeknesaklık olan ademden vücuda çıkaranlar bunlar..

Cezb & def ► çekiyor & itiyor ► **Kuvvet..**

Esmaların ▶ cilve
▶ cemal
▶ nakış
▶ sanatını } göstermek için hareket ediyor.

Kuvada; dimağdaki sistemlerin her birinin gücü.. Ne demek?

Yani dışardan gelenleri alıyor.

İçerde ademden vücuda çıkarıyor, imal ediyor.. yeni yeni vücuda çıkarıyor.

Dimağın herbir mertebesinin ayrı ayrı kuvalara sahib.. Yani kuvve-i hayaliye.. Kuvve-i Aklîye.. gibi..

Nasılki ilim, Emir ademden vücuda çıkarıyor.

İlim ▶ tasdikte

Emir ▶ taakkul
▶ tasavvur
▶ tahayyül } bunlar kuva.. Kuva.. Sistem.. Sistemin üstünde başka şeyler var, o başka..

Mesnevi-i Nuriye (248)

* “Kuva dedikleri şey, her biri şu şeriatın birer hükmüdür.”

Hüküm: Karar. Emir. Kuvvet. Hakimlik. Amirlik. İrade. Nüfuz.

Şeriat: Şeriat-ı fitriyedir ki, irade sıfatından gelen tekvini ayetlerin

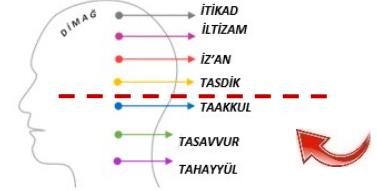
▶ nizam ve
▶ intizamın } bütünlüğünden çıkan kainat sistemi..

Varlığı vücutta tutan, birbirlerine nizam ve intizam dairesinde tutan güçtür kuva..

Mesnevi-i Nuriye (249)

İşârât-ül İ'caz (165): "Fıskın menşei; kuvve-i Aklîye,
kuvve-i gazabiye
kuvve-i şeheviye } denilen üç kuvvetin

- **Kuvanın** ▶ **Sureti** ▶ Dimağ
- ▶ **Kanuniyeti** ▶ Daire-i ilim
- ▶ **Hakikatı** ▶ Levh-i mahfuz
- ▶ **Mahiyeti** ▶ Emir (ilim, Emirdeki emir)

Kuvanın bütünlüğü bu üç mertebede

Levh-i mahfuz

İmam-ı mübin

İlim, Emir

Cezb, def', hararet, kuva

- Allah'ın (c.c.) görünmesine dimağ muhatab değil, vicdan.

- Eğer kuva adetullahın ve kanunların bir hükmü ve güç ise ve fikirde insandaki üç kuvvetten çıkıyorsa, o halde kulun bir konuda edindiği fikir kesinlik ifade ediyor ve adetullaha muvafık ise hariçte tezahür edebilir. Misal: Musa (a.s.) Firavun için bir hükme vardı ve Allah'ın (c.c.) azabı tezahür etti. Aynı şekilde Nuh (a.s.) da kavmini ve onlardan gelen nesillerin asla inanmayacaklarını söylüyor ve hiçbirini bırakmadan helak olmalarını istiyor bu da bir hükümdür.

HAYATIN BİR KISIM KLAVUZ TAŞLARI 1

(30.11.2016) (Zeytinburnu)

☞ Biyolojik sebepler dışında ekseriyet-i mutlaka ile bir insanın dimağının delirmesi HASEDİNDENDİR.

☞ Maneviyatın kalbleri çalıştıramamasının sebebi ise ADAVETTİR. Ve geçimsiz oluşumuzdandır.

- ❧ Ruhunu ifsad eden de ENANİYET ve KİBİRDİR..
- ❧ Yerin depremlerle hiddet etmesi HAYASIZLIKTANDIR.
- ❧ Aile hayatının sıkıntı olması veya çökmesi AHİRET İNANCININ azlığındandır.
- ❧ Cemiyet hayatının bozulması FAİZDENDİR.
- ❧ Psikolojik hastalıkların çoğalması ZAAF-I İMANDANDIR.
- ❧ Şehvetin hudud dinlemesi ŞEFKATSIZLIKTANDIR.
- ❧ Şükür azlığı KANAATSIZLIKTANDIR.
- ❧ İnsanî ve akrabalar arası sıkıntı kat-ı silah-ı rahimdendir.
- ❧ Semavî afetler ibadetsizliktendir.
- ❧ Bereketin kalkması zekatları vermemektendir.
- ❧ Bedeni, cismani ve dünyevi hayatı esas almak ruhu bedene mahkum edip gömmektendir.
- ❧ Dostunu düşmanını bilmeyen ahmaktır.
- ❧ İsteklerini terkedebildiğin kadar hür olacaksın.
- ❧ Kanaatin kadar zengin olacaksın.
- ❧ Sevdiğin kadar sevineceksin.
- ❧ Verdiğin kadar alacaksın.
- ❧ Merhamet ettiğin kadar merhametleneceksin.
- ❧ İstikametini kadar dünyada cenneti yaşayacaksın.
- ❧ Gıybetin kadar köleleşip ahirette müflis olacaksın.
- ❧ Bilmediğini bilmemek cehalet, bilmediğini bilmek ilimdir.
- ❧ Affedebildiğin kadar hapislerden çıkacaksın.
- ❧ İktisadın ve kanaatin kadar refahlı yaşayacaksın.
- ❧ Hizmetlerin kadar unutulmayacaksın.
- ❧ Fedakarlık ve dine hizmetin kadar derdlerin kaldırılacaktır.
- ❧ Domuzlaşmak kıskançsızlıktandır.

❧ Muvaffakiyet ihlastandır.

❧ Kalbinde cenneti yaşamak; Allah'tan (c.c.) ve Ahiretle ümitli olmaktır.

❧ Allah'tan (c.c.) ve Ahiretle ümitli olmak sadakattandır.

❧ İçsel fakirlik cimriliktendir.

❧ Hakikatın menettiği taassub; cehaletten ve adem-i muhakemedendir.

❧ Yanlılık: Doğru yerde, doğru zamanda, doğru insanlarla beraber olmamaktır.

❧ Şeytanların ve cinlerin musallat olmaları günahlarımızdandır.

❧ Haya azlığı; banyo ve yatak adablarını terketmekten ve internet ve televizyon mübtelası olmaktır.

❧ Kalbe mananın inmemesi; haram yememizdendir, kul haklarına dikkat etmemektendir.

❧ Kafanın almaması; kafamıza gözden, kulaktan, burundan, ağızdan ve elden içeriye girenlerin ervah-ı habiselere dönüşmelerindedir.

❧ Zaafı gösteren tekebbürün ile, aczi gösteren gururun ile..

Acz muahlefin menşei. Meraksa ilme hocadır. İhtiyaç terakkinin üstadı. Sıkıntı muallime-i sefahet. Sıkıntı ise mâdeni: Yeisle su-i zandır. Dalalet fikridir. Zülmet kalbidir. Temasülse, tezdadın mühim bir sebebidir. Tenasübse (birbirini tamamlama) tesanüdün esası. Küçük olan büyük görünmek ister. Zaten büyük olan büyük görünmeye ihtiyaç duymaz. Zaaf-ı kalbidir gururun menbaı. Tahrib kolaydır. Bundandır ki aciz adam iktidarını göstermek için tahrib taraftarı olur. Hazmolmayan ilim telkin edilmemeli. Beraber konuşmalı. Menfaati esas tutan siyaset canavardır. Lisanı siyasette lafız mananın zıddıdır. Lübbü bulmayan kışır ile meşgul olur. Hakikati tanımayan hayalata sapar. Sırat-ı müstakimi görmeyen ifrat ve tefrite düşer. Müvazenesiz (metresiz) ve mizansız (kantarsız) olana çok aldanır, aldatır.

❧ İfrat-ı şefkat illettir. Tefrit-i şefkat merhametsizliktir, insanlığın tadına varamamaktır. Vasat-ı şefkat insan olmaktır.

❧ Cahilden yüz çevir. Kaliteli insanın hem dostu, hem de düşmanı kaliteli olur.

❧ Beyazıd-ı Bestami Hz'lerine manen sordum. "Siz niye büyüksünüz." Dedi ki, "Sizin için büyük olanlar hiçbir zaman bize büyük olmadığı için.."

❧ Lazım olan herşey sende var. Yalnız farket. Tartışmalardan uzak dur. Tartışmayı kazansan ne olur canın sıkıldıktan sonra! Herşeyin sırası var deyin. Sıkıntıların bir sebebi sırası olmayanı şimdiden istemektir. Rezil olmak istemiyorsan iffetli ol. İnsanların ayıplarını görme, ört. Güzel ahlâk, tevazu ise belalara sabır ve kazaya rıza. Gizli sadaka ver. Kalbinize dokunana, hayatınıza mana katan dostlarımızın kıymetini ölmeden bilmeli. Hazır zamandan çıkamamak hayvanî duygulardan. Hikmet: mazi, hal ve müstakbeli içine alıp muhakeme ve muvazene edendir. Ve dimağ bu vesile ile vasata gelir.

ZAMANIN FARKLI OLMASI - DERS NOTU

(30.11.2016)

❧ Zamanın herkese akması = Nefis – Cisim - Kalb ve Ruh haletini yaşanamamaktan. Hangisindeysen zamanın tesirâtı değişiyor.

❧ Geçmiş zamanını düzeltmeye çalışanlar psikoloji sorun yaşamalarının mühim bir

sebebidir.

❧ Geçmiş zamana; hadisat denir. Geçmiş hadisatlara mazi deniyor.

❧ Dünya hayatımızın geleceğine istikbal. Alem-i şhadetteki gelecek. Ahiret ise müstakbel deniyor.

Mazi dünya hayatının başlangıcı. Âdem (a.s.) dünyaya inişi..

❧ Ezel = Mazi + hali + istikbali birden tutan aynadır.

❧ Müstakbel ► ahiretteki gelecek..

Müstakbel: Mazi tarlası, ve ahvalinin âyinesidir. [Sözler \(254 \)](#)

Ahireti şimdi yaşayan müstakbeli yaşıyor.

Cismaniyetin kendisi müstakbel.

Arştan geliş ► mazi.

Arşa burdan gidiş ► müstakbel.

❧ Ebed: Ruhun çıkabildiği manzar-ı a'la. Ruhun alakadar, gezdiği alemler.

Müstakbel ► Cenneti içine alan cismaniyet.

Manzar-ı a'lâ.

✧ Zamanla mukayyed olan = cism-i maddi gılaflı.

✧ Zamanımdan sana zaman ayırıp, senin zamanını benim zamanımın içine katıyorum ve sohbet ederken, bir başkasından misal vererek onunla geçen konuşmalarımı şimdiki seninle benim zamanımın içine onu da katmış oluyorum. Yani: Benim zamanım var. Senin ayrı zamanın var. Bir başkasının da bir zamanı var. Var da var. 8 milyar insan şu anda yaşıyor. O şahıslar adedince şu andaki dünyada cereyan eden zamanın içine koyuyoruz. Zaman içinde zamanlar. Sana zaman ayırarak zamanımın içine senin zamanını koydum. Birisinden de bahsediyorsan o da bunun içine girdi. Netice: Zaman içinde zaman.

ŞEYTAN

(07.12.2016) (Zeytinburnu)

İnsanoğlunun birinci mertebesi	► Toprak	► Hikmet
İnsanoğlunun ikinci mertebesi	► Su	► Hayat
İnsanoğlunun üçüncü mertebesi	► Ateş	► Azamet
İnsanoğlunun dördüncü mertebesi	► Hava	► Kuvvet

☞ Toprak ateşten daha ağır ve kesif.

☞ Şeytan kıyas yaparken iltibas edip karıştırdı. O topraktan, ben ateşten dedi. Bu kıyas

onu yanlışa taşıdı. O zaman kıyaslarına dikkat.

☞ Ateş yanınca yukarıya çıktığı için ondan yapılan şeytan aşağıya (toprağa) inip secde etmedi.

HAYATIN BİR KISIM KLAVUZ TAŞLARI 2

(15.12.2016) (Kırıkhan)

* Arıyorsan bulmuşsun demektir. Çünkü aradığından şüphe duymuyorsun.. Onu aramak vücudunu onaylamakla olur.

* Başına ne geldi değil, gelene yaptığın tepki önemli.

* Sadece susayan suyu değil, su da susayanı arar.

* Yaşamada bir nedeni ve gayesi olanın, her türlü sıkıntısının üstesinden gelir.

* Can çekişmenin sesidir **ümitsizlik**. Bir kere ümitsizlik kuyusuna düştün mü, bütün ışıkların sönmeye başlar. O zaman sana ümit olacakların olsun. Ümitsizlik farkındalığını kaybetmen nisbetinde olur. Nasıl ki şükür farkındalık nisbetinde olduğu gibi...

Ümitsizlik dibi olmayan kuyuya benzer. Ümit; herşeye anlam katar. Ümitsiz adam; herşey kadar anlamsız olur. Çünkü herşey seninle anlam ve manasını bulur. Seninle manalanmayan şeyler kadar, sen anlamsız ve manasız olursun. Böyle durumlarda sığınacak limanların açık olsun. Canların olsun. Limanlarını açık tut, canlı tut. O zaman faniliğe format atarak, inşa ve ihya ederek, aleminde bekaya mal olur.

Ölüm anında tutunacak dalın olsun.

Mezarlıktan 9 yaşlarında geçen kız, gidecek olduğu evini ümit ettiği için mezarlıktan geçmek ona sıkıntı vermiyor. Nasılsa mezarlık yoludur. Mezarlığı geçince evime gideceğim. Evde lambam yanıyor, sobam yanıyor ve beni bekleyenlerim var der. Bundan mezarlıktan geçtiği halde etkilenmiyor. Aynen bunun gibi; bu dünyadan öbür dünyaya geçerken mezarlık bizi etkilemez. Çünkü ötelede beni bekleyenlerim var, der geçici zahmetlere pek kıymet vermez.

* Herşey herşeye açılan penceredir.

* Ölümün ürkütücülüğü, hayatı anlamsız kıldığı nisbetindedir. Oysa ölüm olmasaydı hayat anlamsız olurdu. Yaşarken hiçbir şeyin değeri ve kıymetini bilmezdik. Hiçbir şeyi kıblesine koyamazdık. Öteler olmasaydı, dünyanın içindikileri yorumlayamazdık. Çünkü bu hayatın sıkıntısına, bu hayattan sonra daha güzel bir hayata iman etme nisbetinde hem tahammül ettirir, hem de hoş gösterir.

Zira ölüm korkusu; hayatın kıblenamesidir. Hayatı anlamlandıran ölüm gerçeğidir. Ölüm olmamış olsaydı, Âdem (a.s.)'in cennetteki durumu gibi olurduk.

Hayat nedir sorusuna en iyi cevap ölümdür.

Ölüm korkusu aslında bir suçluluk duygusudur.

Bu hayatı anlamsız kılan, bu hayattan sonraki hayatı nazara almamaktadır. Bu hayatı anlamlandıran bu hayatın alternatifi olan ahiret hayatıdır.

* İnanmak-inanmamak.. Ümit-ümitsizlik.. sıhhat-hastalık.. Karanlık-aydınlık gibi zıdların çarpıştığı kavşaktır insan.

* İnsan seçmesiyle seçilir. Seçisiyle seçilip kıymetlenir. Tercihi ile tercih edilir.

Vermesiyle alır. Onaylayarak onaylanır. Severek sevilir. Değer vermesiyle değer alır. Acımasıyla acınır. Merhametliliği ve affediciliği kadar merhametlenir ve affedilir.

* İnsan bazan bir ummanı geçer de, bazan da bir damlada boğulur. Kainatı yutan istidadındayken, atoma boğulur bir kabiliyettir.

* Acizliğini anladığı kadar yükselir. "Gururunu gösteren aczin ile.."

Zayıflığını anladığı kadar genişlenir. "Zaafını gösteren kibrin ile.."

Noksan ve kusurunu idrak ettiği kadar Rabbi misafir olur.

* Otu otoburlar aynı görürlermiş. İnsan ise her daima farklı görür.

* Suni, yapay iyi niyet bazan yanlış sezememeyi getirir.

* Cehaleti için gömülmüş, ihtiraslarıyla çürümüş insan..!

* Bir yerde haksızlık varsa, orada hak var demektir. Birileri senin arkadan konuşuyorsa öndesin demektir. Seninle uğraşıyorlarsa iktidar sensin demektir.

* İnançsızın gözünde zülüm sahnesidir dünya..

* İnançsızlık nisbetinde; zevki tanrı edinir. Menfaat gaye olur. Başkası için yaşamak hayatın kendisi olur. Para en büyük dayanak olur.

* Servetin arttığına sevinir de, o servetin ömür sermayesini tükettiğini bilmez.

* İnsan etkilendiği ve etkilediklerinin fihristesidir.

* Bir insanın içinin resmini mi yapmak istiyorsunuz?

* O zaman bu insanın; yaşının + giydiğinin + yeyip içtiklerinin ve yaşadığı insanların resmini çiziniz. Bu dört şey o insanın içsel remini çekmiş olursun.

* 20.asrı ben korku çağı diyorum.

* Âdem (a.s.) Cennette ibadeti yoktu. O ruhani lezzeti dünyada tattı.

* İnsanı inançsızlığa iten, o insanın söylemlerinin ve fiillerinin sorumluluğundan kaçma fırsatını veren kavşaklığındandır.

* Kabul etmeye, koluna girene hayır diyemeyenler günahları yapmaya çok yatkın olurlar.

* Suni ve yapay şeylere alışınca, gerçek olan herşey suni ve yapay imiş gibi gelir.

* İnsanın en büyük yanıışı; hayatı fikredip, hissedip ve massederek, aklını inşa kalbini ihya etmek için olduğu yerine eğlence olduğunu zannetmesidir.

* Bazıları kendini aradığı için gider bir başkasına.. Kimi de kendini yitirmek için..

* Kalabalığa kapılmanın bir sebebi: Onları daha güçlü olduğunu zannederiz. Bu kendinden kaçıp, başkasına sığınmaktır. Zeten bunların oluşturduğu kuru kalabalıktır o çokluk.. İnsan kendine katlanamadığı için topluluk psikolojisi bir kaçış rampası olur insana.. Aslında bir itiraftır kaçış. Bu kaçış içinde gizli bir kabul vardır. Çünkü kendisi kendisiyle baş edemiyor. Bazan da insanlığından kaçır. İçindeki sesi duymamak için.. Gerçeğin sesi bazan çok ürkütücü oluveriyor. Bu benim uzaklığımın derinliğini gösterir.

* Bu kaçışların hayatını zehir etmesine müsaade etme. Bazı şeylerin arkasında gizleniyor. Oysa “nereye bu gidiş”.. Sen kendine yalan söyleme.. Kendini aldatma, avutma. Yani fitratını yaşa. Fitratına ihanet etme.

Kaçışın en belirgeni de, terkedemediklerimiz çoğu kez. Bazan da zevklere ve lezzetlere kaçmak için müracaat eder.

Zevk tuzaklara bazan içi boşalmış mağaraya benzer. İçi boşalmış, benim seslerimi yankılıyor. Zevkler sığınak zanneder. Çünkü kendini kendinden uzaklaştırır.

* Günahlar ▶ karanlıklardır.

itikad bozuklukları ise ▶ zulmetlerdir.

* İlk önce alışkanlıkları biz oluştururuz. Sonra da alışkanlıklarımız bizi oluşturur. Sonra ne muhakeme dinler ne de kantar..

* Çoğu insan düşüncemi söylüyorum zannıyla, başkalarının düşüncelerine hopörlör oluyordur.

* Bir düşüncenin kökünü anlamak için, o düşüncüyü hangi davranışının doğurduğunu bilmek gerek..

* Düşüncelerin, tefekkürlerin ne ise hayatın da odur. Çünkü bunlar amacını oluşturur. Amacın, gayelerin de alışkanlıklarını oluşturur. Alışkanlıkların da zaman kazanarak kabiliyetlerini ve karakterini oluşturur.

* Bunalım: Dimağını dumanların, sislerin sardığı anlardır. Çünkü: İnsanın en az tanıdığı kimse, şüphesiz kendisidir.

* İnsan kendini tanımaya en büyük engeli enesidir. Kendini tanıdıkça farkındalığa.. farkındalıkla da suni, yapay arzularından kurtulur. Bu farkındalığın azlığı nisbetinde kendi kendini aldatır.

KUR'AN SİZE YETER DİYENLER KİMLERDİR?

Size Kur'an yeter diyen:

- 1- Ya Kur'anına
 - 2- Ya senin imanına
 - 3- Ya senin Peygamberine
 - 4- Yada şia veya vehhabidir.
- } düşmandır.

Çünkü: Kendilerinin Kur'anın dışında yüzlerce kitap ve sohbetleri vardır. Hani Kur'an kafi idi. O zaman Kur'anla benim arama eserlerinle niye giriyorsun. Onlarla

görünüp bizim safımızda bulunanlar da onlardandır. Bizi aldatmak için bizim safımızda duruyorlar.

DİN OLMASAYDI ŞEYTAN BİLİNİR MİYDİ?

Dinin doğruluklarından bir yönü de ortaya koymuş oldukları söylemleridir.

Misal: Şeytan var der. Sende sana rağmen çalışıyor. Peki dini olmayanın veya çok gafil olanların batınlarında var olan ikilem fikri, birbirlerine çatışan düşüncelerin din olmadan; bu bundan, bu da bundan denilebilir mi? İçinden geçenlerin hepsi kendisinden zanneder.

ÇEKİRDEK – TOHUM

Çekirdek ► Toprak altındaki,

Tohum ► Meyvedeki.

İnsanda ise: ilk yaradılış ► çekirdek.

Dünyada yaşadığı hayatın hülasası ► Tohum.

TESELLİ

Teselli: Kederli ve gamlı olanı sihirlemek. Sözlerinle ve davranışlarıyla ferahlandırmak. İçsel alemine malzeme olmak. Pencereler açmak. Merdiven ve dürbün olmak. Bazan da ona taşınmak. Bazan güneş, bazan toprak, bazan hava ve su olmak. Bunlarla onu kendinde uyandırmak. Bazan az az dahi olsa kendi içsel alemine misafir yapmak. Önündeki engeli ve sisi kaldırmak. Değer verip selametine koymak. Üzerindeki ağırlığı kaldırmak.

BAST-I ZAMAN

Ruhunun içine giren bir ders 2 saat sürse bile zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorsun. Mevzunun dışında kaldığın 10 dakika ders sana sanki 10 saat geçmiş gibi ruhun sıkılıyor. Demek ruh seviyesine çıkan hissiyat, ruhun kanununa tabi olduğundan dış dünyanın zamanının ne kadar geçtiğini anlamıyor. Çünkü ruhun derece-i hayatını yaşıyor o anda..

ÖLÜM DERT DEĞİL.

Ölüm hariç her derdin dermanı vardır

Peki ölümün neden yok?

Çünkü ölüm dert değil. Zahmetler memleketinden rahmetler memleketine gitmek olduğu.. Burada yaptığın hizmetlerin mükafatlarını almaya gidilmesi ve %90 ahababını görmeye gidilmesine vesile bir hakikattir. O yüzden çaresi kendisi olduğu için.. Kendisi mükafatın mukaddemesi olduğu için..

ENEYİ – BEN OLAN BENİ

Hani zındıklar derler ya; herşey tabiattır, kendi kendine haşa olmuş diyorlar. Hadi herşeye bunu dediniz de “Eneye”, bene bunu nasıl diyorsunuz. Yani senden başka varlıkta benlik yok ki oradan sana fotokopilensin. “Ben”. Acaba hangi sebebin sonucudur sormak lazım.

HASTALIK

Hastalığın	► Sureti	► Bela ve musibeti	↪
	► Kanuniyeti	► Farkedip..	↪
	► Hakikati	► Hakikatına ulaşan	↪
	► Mahiyeti	► Kamil insan...	↪

VEFA

(28.01.2017) (Zeytinburnu)

Vefanın lügatı: Ahdinde, sözünde durma. Dostluğunda sebat etme.

☞ Bozulmamış fitratların tezahürleridir. Baksana köpek bile ölesiye sahibini terk etmiyor.

☞ Vefa; kadir-kıymet bilmektir.

☞ Ölse bile aleminde yaşamaktır. Senin aleminde yaşamasına müsaade etmektir.

☞ Vefanın kemali ahirete imanın tezahürüdür. Kamil bir imanın göstergesidir.

☞ Aile hayatını canlı tutandır. Can damarıdır.

☞ Ülvi bir ruhun hassasiyetidir.

☞ Bozulmamış insanlığın sesidir.

☞ Sözünde, dostluğunda durma.

☞ Sana şahsiyetini teslim etmiş. Ona güzel bir ev sahipliğini yapma.

☞ Dostluğun devamına verilen sadakadır.

☞ Vefa; netice değil, neticeye götüren yoldur, yöntemdir.

☞ Vefa; sıddık, sarsılmaz, sebetkâr, fedakâr, vefadar kardeşlerim... deniyor ve aynı kefeye konuyor.

☞ Vefasızlık nankörlüktür. İyiliği unutmaktır. Kendine gömülme, kendini esas almaktır. Hakiki menfaatini bilmemektir. İçtimaî hayatın zehridir. Gıdasız ruhların ayak sesidir. Müvazenesizliğin en kesin belirtisidir. Dünyada sırf kendisi için yaşamaktır. Ben merkezli düşünmektir ki şeytanın en büyük sıfatıdır. Tek başına psikolojik sorunların fiili tezahürüdür. İnsanları birbirine bağlayan bağların kopmasıdır, bağlanan bağların bilinmemesidir. Müvazene-i amelin kaybedilmesidir.

☞ Allah'ın (c.c.) misak-i ezelisini unutmayı; hissi, fikri ve fiili cevap vermektir.

☞ Köpeği bize dost yapan ve hayatımıza girmesine sebep olan; sadakati ve vefadarlığıdır. Bunu kaybettiği zaman köpek olur. Bu sıfatları olunca dostumuz olur ve hayatın vazgeçilmez bir parçası olur.

☞ Vefanın kemali: Onun şahs-ı manevisinde yaşamaktır.

☞ Vefa: Borç ödemek değildir. İnsanın ruhsal sıhhatinin alametidir. Yani: iyiliğe iyilik ile mukabele etmek iyilik değildir, borç ödemektir. Vefa bundan öteye..

☞ Vefa: İmanın meratibini gösteren göstergelerdir.

☞ Vefasızlık, bağınaz, geçimsiz, sorumsuz, samimiyetsiz, alıngan, doyumsuz, kanaatsiz, iktisadsız, vücudun kadir-kıymet bilmezliğin ifadesidir.

☞ Vefa; karşıya iyilik yapmak değil. Ruhunu onun ruhuyla sulamaktır.

☞ Beni ağlatan Hz. Peygamberimin (a.s.m.) Haticet-ül Kübra (r.a.) vefatlarından sonra bir gün bile unutmamasıdır.

☞ Aaaaahhh! Vefasız dünya...

☞ Ruhunda ruhunu misafir edebilecek kadar umman olması..

☞ Üstad Bediüzzaman hazretlerinin mektublarında en öne çıkardığı vasıflardan; Aziz.. Sıddık.. Vefakar.. Sarsılmaz... Gayyur(hamiyetli).. Fedakar öne çıkarırlardı.

☞ Vefa: İman-ı bil ahiretin kemalatının en belirgin sıfatlarındandır.

☞ Vefa: Biz dostluğumuzu sırf dünya için edinmiyoruz şuurunun fiili tezahürüdür.

☞ Vefa: Allah'ta (c.c.) Peygamberlerde.. Ebu Bekir Sıddık (r.a).. Ve sonra derece derece mü'minlerde zahir olan ötelere bağlıdır. Allah'ın sevdiği kullarına cennetten dünyaya gönderdiği lezzet-i ruhanidir. Bu lezzeti dünyada yaşarız ama bal gibi anlatılamaz. Şehvet ani ve fanidir. Vefa ise ruhsal olduğundan her daim o halet-i ruhiye-i cennette yaşamaktır. Şehvette ihtiyacın kadarsın orada. Vefa ise daimidir.

☞ Vefat: Ölmektir, ahirete dirilmektir.

Vefa ise; ahiretin dünyada dirilmesidir.

Muhâkemat (96): **"Vefa, gavr-ı in'idama çekildi.. tufan-gadr feverana başladı. Kavl ve amel ortasında uzun bir mesafe açılmış."**

İn'idam: idam etme, ortadan kaldırma.

Gavr: Sistemi, aslı ve orijinalliği gitmiş. Çukur, dibi. Ortadan kaldırmanın dibi..

Kavl: Sözleşme, anlaşma..

Tufan: Emirlerle hürmetsizlikten zülme başlaması. Nuh tufanı gibi. Vefa yani orjinalliğin giderse nuh tufanı gibi olumsuz duygularına boğulmak. Bunun neticesinde gaddarlık, zalimlik başlar. Ama sözleri çok yapıcı, güzel.. fakat fiilleri zıd..

✧ Bedenin bedeli ► Amel ve ubudiyettir.

Aklın bedeli ► İlimdir, tefekkürdür.

Kalbin bedeli ► Dostunu düşmanını ayırd edebilip sevmektir.

Ruhun bedeli ► Aziz, sıddık ve vefalı olmaktır.

☞ Vefanın bir anlama yolu da, vefasızlardan sor.

☞ Vefa; Geçmişle geleceğe bakıp, halde yaşamaktır, davranmaktır.

☞ Vefa; insanlığının sorgulanmasıdır.

☞ Vefa; yutkunmak değil muhabbetini korumak için sebep aramaktır.

☞ Vefa; dostunun halet-i ruhiyesine misafir olmaktır.

☞ Vefa; ruhun oksijenidir. Farkındalığın ruha taşınmasıdır. Ters hayata dar edip yaşanmaz hale getirmektir.

☞ Vefasızlık; kendine yalan söyleyip kendini inkar etmektir.

☞ Vefa; İyi insan olmanın sesidir. Ne olursan ol; iyi bir doktor, iyi bir mühendis, çok zengin gibi olursan ol. İlk önce iyi bir insan olmaktır. İyi bir insanın da en mühim sıfatı da vefadır.

☞ Birbirimizi ne de çabuk ve ucuza terkedebiliyoruz değil mi?

☞ Dünyada yalnızlık vahşetini gideren; şefkat. Fedakâr ve fedakâr.

☞ Seni vefasızlıkla kuyuya indiren..

☞ Vefa; dostunun fikriyatına, hissiyatına ve ruhuna muhatab ve ayna olabilmek.

☞ Vefa; kendini aşabilendedir.

☞ Yemeğin lezzeti gibi; imanın lezzetini almaya vesiledir vefa..

Vefanın lügatı: Ahdine, sözüne durma. Sevgi ve dostlukta sebat ve devam. Dince, vicdanen ve aklen lazım gelen şeyi yerine getirip uhdesinden çıkma..

☞ Vefa; önemli ile öncelik arasındaki farkındalığıdır.

☞ Kişinin vefası, anne ve babasının nikahının sıhhatlerine işaret eder.

☞ Kendilerini sınırlandıranlar, sınırın ötesine düşman olurlar.

☞ Bazı insanları gördüm ki; kendi kendilerinin düşmanı olurlar.

İFTİRA

(04.02.2017) (Zeytinburnu)

İftira: Barla Lâhikası (267) dersin şerhi aynı zamanda.

❖ Dört adil şahid olmadığı halde bu iftirayı yapan kişi:

- 1- En şeni' günah-ı kebairi işlemiş.
- 2- En zalim cinayeti işlemiş.
- 3- İslam cemiyetini zehirlendiren hıyanet yapmış.
- 4- Münafık gibi islam cemiyetini ifsad etmiş.

❖ Bir hadis-i şeriflerde de "Hadleri kendi aranızda affedin (affi bırakmayın)". Yani elinizden geldiği kadar örtün ve fitneyi yaymayın. Yayılırsa o günah cemiyette duyula duyula normal imiş gibi anlaşılır. (Kütüb-ü sitte muhtasarı, cilt:6, Sahife: 298)

❖ Gözüyle görmüş dört şahidi getiremeyen iftira etmiş olur ki, iftara cezasına müstehak olur (Hukuk-u islam, cild:3, sahife: 256)

❖ Namuslu bir kadına zina isnad etmek canını almaktan ağırdır. Bunu yapanlara cildlerine 80 sopa vurunuz. Hem de bunların eben hiçbir şهادetlerini kabul etmeyiniz.. Niye: Çünkü en üst seviyede günah işleyenin alt seviye günah işlemesi gayet normal olur.

❖ Ben sırf nakledip anlattım diyemezsin. Sende anlatarak aynı iftirayı yapmış oluyorsun.

(24:15) "Çünkü bu siz bu iftirayı gelişi güzel bir birinizin ağzından alıyor ve hakkında bilgi sahibi olmadığınız (bu uydurma haberi) ağızlarınızda geveleyip duruyorsunuz. Bunun önemsiz olduğunu sanıyorsunuz. Halbuki bu, Allah katında çok büyük bir suçtur."

❖ Birisine iftira ettinse ona vermeden tevbe et. Söyleyip onu müteessir etme. İftira yapılarak gıyabında zulümdür. Ve onun hakkında devamlı dua yapılmalıdır ki bir nevi tazminattır.

❖ (24: 4, 5) "İffetli, muhsanatta bulunan kadınlara zina isnad eden, sonra 4 şahid getirerek bu isnadlarını isbat edemeyen kimselere 80 değnek vurun ve bunların şهادetlerini (şahidliklerini) ebediyen kabul etmeyin ve fâsık olan, (şeriatın hükmünü

dinlemeyen) onlardır.” Ancak bundan sonra tevbe edip hallerini islah edenler müstesna, bunlar fasık olmaktan kurtulurlar. (Aynı eser: sahife: 262)

✧ Halbuki iki şahid-i adil ile kıssas bile sabit olur. Demek ki namuslu bir kimseyi, bahusus ırz ehli bir kadını zina ile itham etmek, canını almaktan ağırdır.

✧ Şeriat; zan ve şübhelerden suç araştırmak ve müslümanı suçlamak söyle dursun, had cezaları gerektiren suçları dahi resmiyete intikal ettirmemeyi ve müslümanlar kendi aralarında müsamahaları ile suçları örtmelerini emreder. (Kütüb-ü sitte muhtasarı, cilt:6, Sahife: 298) “Hadleri kendi aranızda affedin.” (affi bana bırakmayın) Bu hadislerde hitab bütün müslümanlarıdır. Yani, dava, imama veya mahkemeye intikal etmeden hududun (cezanın) afv, şefaahat gibi yollarla terkedilmemesi, resmiyete intikal ettirilmemesidir.

✧ Hakim bundan sonra; o zanlının derece-i akıl ve şuuruna bakar. Mecnunların, bunamışların ikrarları hederdir (geçersizdir ve nazara alınmaz).

✧ Veya rüyayı sahih zannedebilir. Hani uykulu iken yemek yer. Ama oruçludur bilmez.

Hakim elinden geldiği kadar resmiyetle, imama ve sivil sahaya geçmesini önler ve suçunu ifrar etmekten döndürme ve vazgeçirmeye çalışır. Elinden geldiği kadar gizlenmeli. Yoksa toplumda normalleşir korkusu vardır.

Kendi notum: Bu konuda ben çok hassas davranıyor ve çok şiddetli susturuyorum, konuşturuyorum. Sus, konuşma. Defol diyorum.

✧ İftiracıyı dinlemeyip susturmak lüzumunu anlatan bir rivayette mealen şöyle “Kim bir mü’mini bir münafığa (gıybetçiye) karşı himaye ederse, Allah da onun için kıyamet günü, etini cehennem ateşinden koruyacak bir melek gönderir. Kim de müslümana kötülenmesini dileyerek bir iftira atarsa, Allah onu kıyamet günü cehennem köprülerinden birinin üstünde, söylediğinin (günahından paklanıp) çıkıncaya kadar hapseder.”

Bu hadis, bir mü’min gıybet edildiği vakit sessiz kalmayıp onun müdafaa edilmesini teşvik etmektedir. Münafıktan maksat; gıybetçidir. (Yani bu gıybeti, iftirayı yapan münafıkla vasıflanır.) Yüzüne değil gıyabında zemmettiği için münafık denilmiş olmaktadır.

✧ 24:16 “Derler: Yani onu (iftirayı) duyduğunuzda “bunu konuşup yaymamız bize yakışmaz. Haşa! Bu, bu çok büyük bir iftirdir.”.. demeli değil miydiniz?

✧ Tarihte Hz. Aişe (r.anha) validemize atılan iftira, bütün ümmete ders mahiyetindedir.

Bu hususta şer’i hükümlerin önemli bir kaynağını teşkil eden nur süresi 1.ayetinden 26.ayetine kadar bu ikazlar, nazara alınmalıdır.

Nur suresi:11 ayetin “o ifke, (iftiraya ma’ruz olanlar)

لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ

بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ belki o rifk, (iftira) sizin için hayırdır, büyük bir sevab kazanmağa sebep, Allah indindeki kerametın ve himayetın zuhuruna ve akıbet kadr-u mertebenin yükselmesine vesile olur. (Elmalılı tefsiri c:5, sahife 3489)

✧ Bir kimse nefsinde kendi hakkında tecviz edebildiği nisbettir ki kendine benzettiği kimseler hakkında kıyası-ı nefis ile bir zanda bulunur.

✧ Tarihçe Hayatı (24) “Din ve İslam düşmanları, ekseriya perde ardından bahaneler icad ederek dine saldırmaktadırlar. Doğrudan doğruya dinin ve islamiyetin aleyhinde bulunmuyorlar; dine hizmet eden, bu uğurda türlü fedakârlıklara katlananları nazar-ı âmmede kötülemek, halkın sevgisini çürütmek için hücumla geçiyorlar; ta ki dine hizmet edenleri âtil vaziyete getirip, dinî inkişafa mâni olsunlar.”

✧ Zübeyr abinin notlarından “Ne şekilde olursa olsun, kimden gelirse gelsin, hangi ehl-i imanın ağzından ve elinden çıkacaksa çıksın, Nur talebelerinin ittifakını bozabilmek kastıyla ortalığa yayılacak itham ve iftiralara; dedikodu ve mukabele etmeyeceğiz. Onlarla uğraşmak küçüklüğüne düşmeyeceğiz. Onlarla meşgul olup hizmete ve ibadete, nurlara çalışmaya sarf edeceğimiz kıymetdar vaktimizi öldürmeyeceğiz. Bilhassa ve bilhassa şahıslarımıza gelen iftira ve darbelerden memnun kalacağız. Risale-i Nur’un selamet ve intişarı ve ittihad ve tesanüdümüz uğrunda icabında haysiyet ve nefsimizi dahi feda edeceğiz.”

EHVEN-ÜŞ ŞERR'İ ÖLÇÜ YAPMAYAN CERBEZELİ HAINLER

Emirdağ Lâhikası-II (244): “Madem siyasetçilerin bir kısmı Risale-i Nur'a zarar vermiyor, az müsaadekârdır; “Ehven-üş şerr” olarak bakınız. Daha a'zam-üş şerden kurtulmak için; onlara zararınız dokunmasın, onlara faideniz dokunsun.”

Hukuk-u islamiye kamusu kavaid-i külliye 28.madde ehven-üş şerr kaidesinden bahseder.

Ehven-üş şerr maddelerinden:

- 1- Dine dost olması. Manevi değerlere hürmetkar olması.
- 2- Hürriyet-i şer'iyeye vesile olması. Yani dini hayatı yasaklamaması. Halkın dini hayatına müdahale etmemesi.
- 3- Şeair-i islamiyeyi ihya etmeye gayret etmesi. Kur'ana serbestiyeti getirmesi.
- 4- İttihad-ı islami gaye edinip güç kazanacağını. İttihadı islami kendine nokta-i istinad yapmak. Yaparsa anarşilikten ve komünistliklerden kurtulabilir.
- 5-Birisinin hatasıyla başklarını mes'ul etmeyecek. Yoksa zulüm damarı çalışır ve o parti zulüm yaptığı için yok olur.
- 6- Menfi milliyetçiliği terk edip islamiyet milliyetini esas almalı.
- 7- Memuriyet hakikatta bir hizmetkârlık olduğu halde; bir hakimiyet, bir ağalık, birer nemrudçuluk ile nefse gayet zevkli bir hakimiyet mertebesini bir kısım memurlara rüşvet olarak vermemek.
- 8- İslami ilimlerle fen ilimleri cem edip dava adamları yetiştirmeli. Fen ilimlerinin yanında din ilimleriyle de donatmalı.
- 9- Şahsi ihtiraslarıyla değil halkının temayülâtlarının ekseriyetine göre davranmalı.
- 10- A'zami şerri durdurabilecek sayı kalabalığı olması.

Eğer nur adına konuşurken azami şerden bahsetmiyor, sırf ehven-üş şerri tenkid ediyorsa bu nur adına hain olduğuna delildir. Zira: Münazarat (17): “Zerrati günahkârlardan mürekkeb bir hükûmet, tamamıyla masum olamaz. Demek nokta-i nazar, hükûmetin hasenatı seyyiatına tereccuhudur. Yoksa seyyiesiz hükûmet muhal-i âdidedir. Ben öyle adamlara, anarşist nazarıyla bakıyorum. Zira onlardan birisi - Allah etmesin- bin sene yaşayacak olsa, âdeta mümkün hükûmetin hangi suretini

görse, hülya ile yine razı olmayacak. Şu hülyanın neticesi olan meyl-üt tahrib ile o sureti bozmağa çalışacak.”

Bunları anlatanları da siyasete bulaşmış safsatasıyla halkın uyanmasına ve şuurlanmasına çalışanların tesirini kırmak için hiç uygun olmayan yakıştırmalar yaparlar. Oysa Bediüzzaman hazretlerinin yaşamış hayatı ortadadır. Demokratları fiilen ve alemen desteklemiş. Kendi sözlerinin tesir etmesi için o sözleri söylerler.

- İnsan işini niye sevmez?

- Kendini sevmediği için..

- İnsanlarla niye barışık değil?

- Kendisiyle barışık olmadığı için..

- Niye büyüklenmek ister?

- Küçük olduğu için.

- “Dünyalığı artınca sevinenler. Hergün eksilmekte olan ömrüne üzülmeyenler arasında, akli noksan olmayan yoktur.” (Ebu Derda)

- Niçin aklın en büyük düşmanı yine kendisi?

- Çünkü aklına hedef ve tefekkür koymamış. Tefekkür olmayan akıl, kendi kendini yer bitirir.

- Şuunatla sıfat arasındaki en belirgin farkları: Sıfatlarda ikilikler var, ama şuunatlarda ikilikler yoktur.

Şuunat vücud-u haricilere çıkınca sıfatlara dönüşür. Dönüşmeyenlere şuunat denir.

- Tefekkürü ve şükrü olmayan:

Doğan güneşi görmez. Yoğun bakım ünitesine bağlı olmadan rahat nefes aldığı için kıymetini bilmez. Elindeki ni'metleri farketmez.. İstikamet büyük ni'met olduğunu idrak etmez ve kendisinin tehlikesiz addeder. Sadaka vermeyi ahmaklık kabul eder. Oysa sadaka: maddi ve manevi tedavi olduğunu iz'an etmez. Kendisinin kendisine

yeteceğini zannedip rehber aramaz, yol arkadaşı aramaz. Fedakarları, tevazu sahiplerini, insanlara iman hizmetini yapanları saftirik zanneder. Vermek almanın bedeli olduğuna yanaşmaz. Bilgisini ilim zanneder. Kafasındaki küçük dünyayı umumi dünya zanneder. Ve herkes de benim gibidir zehabına kapılır. Kendisi gibi herkesin rahatsız olduğunu, battığını iddia eder.

YANIMDAKİ YERLİ HALEP YANIYOR

(10.12.2016)

Yanımda: Birisi birisine: Felan doktora görün. Çok iyi bir doktordur. Gerçi itikadsız, ateisttir ama işini iyi yapıyor dedi. Hasta: Beni o tarafı ilgilendirmez. Doktorluğuna bakarım. İtikadı kendine dedi.

Konuşmanın sonunda beni tanımadıkları için rahatça girdim. Bu psikoloji sorununu nundersi.com sitesinde çok güzel haritalı tahlil ediyor. Ve ilaçsız röntgen gibi resimde kendini seyrediyorsun. Hatta doktorlar da istifade ediyorlarmış dedim. Ruhunu tamir ederek, ruhun bedenine hakim olmasına sebep oluyor dedim. Hasta adam bana: nundersi dediğine göre nurcu mudur? Yoksa başka bir cemaati mi var?. dedi.. Dedim: Senin için şifa değil mi? Ne yapacaksın adamın zihniyetini. Kalbim kayabilir dedi.? Ateiste giderken imanım kayabilir sorgulamadın da bir başka meşrebe bağlı olan, hem de sahasında usta manevi doktor olandan niye kaçırıyorsun. Hem kalbin gavura, imansızlığa kaymaz ki. Hem imanı kullanarak seni tedavi ediyor. Hastalığını tedavi ediyor. Gaye süt içmek ise sığırın cinsi önemli değil. Gaye elma yemekse ağacın şekli mühim değil. Gaye tedavi ise, baksana ateist doktor bile önemli değil diyorsun sen.! Cevab: Belki mesleğimi değiştiririm. Belki onun cazibesine kapılıyorum diye korkuyorum. Ben dedim: Be adam: Ateist doktor benim imanımdan edebilir demedin. Televizyon, internet benim ruhumu kirletip psikolojimi bozduğu halde ondan vazgeçemiyorsun da.. Sırf seni din ile, doğru bilgilerle tedavi edecek hoca efendiden niye korkuyorsun? be adam dedim. İnsafli idi ve “doğru söylüyorsun” dedi.

Aaaahhhh kardeşim aaaahhh.!!!

Dini cemaat sözüm ona...

Televizyonlarla, internetlerle, cep telefonlarıyla meşgul olmayın telkinini yapmaz.. Nundersine girme telkinini ısrar eder. Hem de kendisi istifade ettiği halde. “O etmesin”

diyor. Çok iyi biliyor ki nur adına, din adına, psikoloji adına istifade kendisi ediyor, fakat etbaina yasaklıyor. Bu nasıl vicdan anlamıyorum. Bile bile müslümanın zararına nasıl razı olabiliyor bu vicdan.?

Demek dava din, hizmet değil.. Dava başka..

Oysa: “İhlas ve hakperestlik ise, Müslümanların nereden ve kimden olursa olsun istifadelerine taraftar olmaktır. Yoksa, “Benden ders alıp sevap kazandırınlar” düşüncesi, “nefsin ve enaniyetin bir hilesidir” (Lem’alar: 152)

ASRIN İMANIN ÇARELERİ

(10.12.2016) (Zeytinburnu)

- Asrın imamının getirdiklerinde asrın ihtiyaçlarına çare olacaktı. Bu asrın en büyük sıkıntıları da ruhsal sıkıntıdır. Ona da imanı artırarak -nuru artırarak- zulmetler yok oluyor. Ne yaparsan yap iman nuru artmadıkça kurtulmak yok.. Çünkü iman hem nurdur hem de kuvvettir. Sana iman tevbe ve istiğfar ettiriyor.

İşlediğimiz her bir günah ve kafamıza giren her bir şüphe kalp ve ruhumuza yaralar açar..

(30.12.2016) (Zeytinburnu)

- Eğer bir çok tanıdıklarım olmasaydı derdim ki: Kadınlar; akıllı gözükten delilerdir. Akıllı gözükten delilerdir. Akıllı görünürlerken aslında delilerdir. Deliliği çok yatkındırlar.

- Nimete farkındalığı nisbeti de Şükür olur. O zaman Şükür=Şuurdur.

ELHAMDÜLİLLAH

İşarat-ül İ'caz (Badıllı:41..Abdülmeccid:17)

Elhamdülillah Kur'anın dört süresinde tekerrür etmiştir.

O ni'metlerde Neş'e-i ûla ile neş'e-i ulada beka..

Neş'e-i uhra ile neş'e-i uhrada beka..

Bu süreler hangileridir?

- **Enam: 6/1.. Kehf: 18/1.. Sebe: 34/1.. Fâtır: 35/1**

- Tembelliği ervah-ı habiseler yapıyor. Çünkü aslı fitratta tembellik yoktur.

İNSAN KENDİNİ TANIMAZSA, KONUMUNU, İŞLEVİNİ BİMEZSE - 1

☞ İnsan kendi konumunu, kainattaki yerini bilmezse; neyin ne olduğu.. Ne yapacağını.. Nerede duracağını da bilemez. Ve ona yapılan muamelelerini de değerlendiremez ve anlamlandıramaz.

☞ Ne kadar bildiğin değil, onunla ne yaptığın önemli..

☞ İnsan kendini tanımadıkça, yaptığı her şey anlamını yitireceğinden dolayı emeğini satmış olur.

☞ Kendini tanıdıkça sorumluluklar yüklenir. Yoksa hem sorumluluklardan hem de kendinden kaçır.

☞ Ne kadar bilirsen, o nisbetle ne kadar az bildiğimizi anlarız. Yani cahil olduğumuzu ilmimizle anlıyoruz. Cahilliğini anlamak ilimdir.

☞ İnsanın her bir terk edişiyile ya bir haramı ya da ciddi bir sıkıntısı yok olur. Çünkü bir yalanı, yanlış kaldırmak bir doğru yapmak gibidir.

☞ Doğru düşünebilmenin bir yolu da tasavvurunu çok doldurmamaktır.

☞ Yolsuz hedef.. Hedefsiz yol...!

☞ Bir şeyi hayatınıza gaye yaparsanız, o hayatınızdan daha kıymetli oluverir. O da sizi gömer.

☞ Ben denedim: Köyde veya az insanların yaşadığı yerde olan insanın, kalabalık büyük şehirde yaşayan insandan daha çok korkar kabirden. Çünkü kalabalık şehirde yaşayan yalnızlığın ne demek olduğunu fikren bilir ama yaşanmadığı için hissi yoktur.

☞ Herkesin bittiğinde sen yoluna devam edeceksin. O an ise ölümdür.

☞ Yüzün geleceğe.. Aklın geçmişte olsun.

☞ Hakikatın sureti dimağda.. Hakikatı kalbinde ve mahiyeti ruhunda..

☞ Kalbsiz sırf akıl ile bakmak; karanlığa bakmak gibi.. Çünkü dimağdan gelen çekirdek kalb toprağında neşv-ü nema bulur.

☞ Hürriyetin kadar güçlüsün.. O da terklerin kadardır.. Bu hapisle alakası yoktur. Ben, ne zaman ben olursam o kadar hür olacağım.

☞ Sen senden vazgeçtikten sonra herkes senden haydi haydi vazgeçer.

☞ İnsan; inatlaşmada ve tartışmada yapmak ve söylemek istemediklerini yapar ve söyler.

☞ Sıkıntı; kendinden ayrı yaşamanın peşin bedelidir.

☞ Sana teklif edilen rolü oyna.

☞ İnsan sevilmedi mi ..o zaman gölgesine sığınır.

☞ Şu an sen: geçmişinden etkilenip fihriste özetisin. Geçmişin özetisin.

☞ Geçmişimi bana bile seyrettirseler, ben bile seyretmeye tahammülüm olmazdı..

☞ Sanki yaşaman yanlış ve eksiklik imiş gibi yaşıyorsun..

☞ Hayatı ciddiye alınacak kadar gizemli..

☞ Allah'ı inkar edenler – haşa- onun yerine makul bir şey koyamamışlar hayatlarına.

☞ Hiç bir şeyin anlamı yoktur derken bile, kendine anlamlı bir söz söylüyorsun. Bunu diyebilen insan: Varlığın anlam seviyesinin zıddı kadar anlamsız olduğu için der. Hayatında anlam olmayan insanın, hayatın anlamı yoktur demesi birşey ifade etmez. Çünkü insanın sözleri; ruhun gizli nabız atışlarıdır.

☞ Öyle zamanım oldu ki; susmaya susadım..!

☞ Bende şahidim ki; içimde bana rağmen; seven, nefret eden... kabul edip nefret eden.. üzülen, ağlayan.. kabul edip reddeden.. yani umman denizler gibi zıdların varlıklarına şahid oluyorum.

☞ Bazı insanlara şahid oldum ki; -Haşa- Allah'ı (c.c.) kışkırdığı için inkar edip düşman olmuşlar. Bunlar; haşa ben olsaydım şunları şunları yapardım. Şunları şunları yapmazdım derler..

☞ İçsel aleminde belirsizlik hakimse bu insan inkarcı olur.

☞ En büyük acılar genelde ilgisizlikten beslenir, kaynaklanır.

☞ Allah'a (c.c.) inanmak: Dünyada mutlu ve huzurlu yaşamak için değildir. Bil kuvve insanlık hakikatımızı bil fiile dönüştürmektir. Bunun adı ubudiyettir.

☞ Ateiste: Madem tanrı yoktur sence.. O zaman isbatı için düşünmeye gerek var mı? İsbat etmeye çalışanlar ise; ruhlarını inşa ve ihya etmek için malzeme toplamaktır. Aslında inkar ve kabul eden insanlar, kendi idraklarının sınırlarını çizerek ve oradan bahsederler.

Bana geliyor ki; inkâr edenler, Allah'ı (c.c.) kabul etmekle kendi orijinalleri kaybolmaktan korkuyorlar.

Bir kişinin, kendisini ele vereceği endişesiyle hakikatlerden korkmaya başlamasından daha büyük talihsizlik olamaz. İman etmeyle O'ndakilerin bende uyanmasına sebep oluyor. Allah inancı delil yetersizliği filan değil. İnanmamaya verilen karardır. İnanmaya karar verseydin, basit şeyler bile sana delil oluverir. Çünkü inanmak insanın fitratında vardır. Peşin yargılarına kanıt diye yapışır. Ona yapıştıran önceden verilen karardır.

☞ İnsan şecere-i hilkatın hûlasası olduğundan.. Hem nasıl ki ağaca kuşlar yuva yapar. Kâr beyaza, ilkbahar yeşile, sonbahar sarıya, kış ise zürt haline.. Fırtına da bazı dallarını kırar. Ama ağaç hiç etkilenmez, morali bozulmadan, kökten beslenmeye devam edip hayat sahnesine direnip hizmet etmeye devam eder. Bunların hiç birisi onun moralini bozamaz. Çünkü ağaç moralinin bozulmasına müsaade etmez.

☞ İnançsız, inançsızlığından dolayı teselli arar. O teselli de delil toplamaya çalışmaktır.

✿ İçinde 4, 5 tane renk bulunan kalemle yazı yazsan.. Aynı yazı olur ama renkleri farklı olur. unki aynı el tutuyor.

Hususi dünyamız ve alemimiz, bir sahife..

Hayatımız bir kalem..

Dünya hayatımızı yazan kalem, aynı zamanda ahiretimizi de yazıyor.

✿ Emel ve elem ruh dünyamızın inşası için birer malzemeler.

✿ Mantiğında bir mantığı vardır. Sebebin de sebebi olduğu gibi..

✿ Tohumun ağaç olması; evrim değil bil kuvve istidadların bil fiile ağaca döndürülmesidir.

✿ Kendimdeki eksikliğin farkedilmesi kmillik.. Eksiksiz zatı farketmen itikad..

✿ Ayda sırf insanın ayak izi var. Bu ayak izinden insanoğlunun buraya geldiğine Şüphe olmuyorsa; bu hayat kimin izi..?

Sen hiç ölçü vermeden, diŐ ve gözlük aldın mı? Peki duygularını da ısmarlamalı mı aldın?

Niye? Cevizin kabuğunu kırıp özüne inmeyen, cevizin hepsini kabuk zanneder.

Senin aklın; senin aklınla yapılmamıŐ.

Bir kapı kolunu kapıya takmak mı, yoksa gözünü ya da kanatlarını kelebeğe takmak mı çok daha büyük hüner.

✿ Bir kasırgada barometrenin hareketleri anlamsız görünebilir mi?

✿ İnançsız insan kendini terkedilmiş gibi hisseder.

✿ Dünyaya, dünya için gelmeye, yaşamaya değmez. Ama dünyaya ahiret için gelmeye, sıkıntılarına katlanmaya değer.

✿ Hitab ederken suçlayıcı slub kullanma. Misal: Sen zaten böyle yaparsın yerine; doğrusunu Şöyle yapsaydın daha iyi olurdu de.

✿ İnsanı aldatan yine insanın kendisi. Sorular bekleyemez cevap isterler. Hayatım niye sıkıntılı?- Peki ya cevabını biliyor musun?

✿ Hayata ne ile tutunmuŐsun? Yaşadığın hayat düşüncelerine uyuyor mu?

☞ Unutulmak istemeyen insan, toprağa girince kaybolup, unutulup gideceğini bildiği.

Çare düşünmemek mi? Bu hayat gidiyor. Gittigini bildiğin halde, bilmiyormuş gibi davranmayı nasıl başaracaksın.. Aldanışından yardım mı dileyeceksin.. Bilmiyormuş gibi davranmayı hadiseler, yaşlılıklar, etrafındaki bir bir sevdiklerin gitmesi kırıyor. Acaba ne atıyoruz? Neyi kale almıyoruz?

☞ Hayatta en kesin gerçek odur ki; sonu ölüm.

☞ Hayatın anlamsız olduğunu bilerek yaşamak ne büyük işkence..

Karşı konulmaz bir güç seni faniliğin girdabına sana rağmen itiyor.

☞ Hayat seni terk ediyor. Yaşarken bile yalnızlığın azabına dayanılmazken, ya yalnız kalınca..!

☞ Hayatta kendini terkedilmiş gibi hisseden kişi..!

☞ Neyi nerede arayacağımı!

Neyi nerede yaşayacağımı bilmeyen insan.!

☞ Benden istenilenleri yapmamanın acılarını çekiyorum.!

☞ Sebepsiz, anlamsız dünyaya gelmiş olamazdım. O zaman anlamsız yaşamının bir bedeli olmalıydı!

☞ Hayatta bir yalan, bir de hakikat var. Ortası yok.!

☞ Hayatıma Allah'ın (c.c.) yerine koyacağım bir şey bulamadım.!

☞ Hayatta en değerli şey "inanabilmektir". İnanmak ne büyük nimetmiş. Bu bana ve hayata anlam katan.. önümdeki ölümü kaldırandır.

☞ Allah'a (c.c.) iman.. Peygamberlere iman.. Ahirete, meleklerle.. Kitaplara iman..

Hepsinin adı iman.. Ne demek iman? -Suretin adı iman.. Nereye iman etmişsen onun şahs-ı manevisiyle alemini inşa ve ihya ediyorsun. Mesela: Allah'a iman ile enfüsi alemini inşa ve ihya ettiğinle, Peygambere iman etmeyle içsel alemini ihya ve inşa etmek apayrıdır. Ve bunlarla dünya hayatını manalandırır ve yaşanır hale kılar. Yoksa; ne.. ne için.. nedir? Dünyaya sorduğun soruların cevaplarını bulamazdın. Hayatı anlam kılan bu imanlardır.

İnsanın maddi cihazları ► somuta
İnsanın manevi cihazları ise ► soyuta } o kadar bağılılarki..

Nasılki göz, renk ve şekilleri münasebeti kadar akli da manaya o kadar bağılı..
Sıkıntı şurda: İnsanın manevi, soyut kavramını da alem-i şehadete – somuta - has kılmakta.. O zaman içsel alemi - soyut tarafı - tatmin olamıyor.

İnanmak arzusu, adeta avını kokuyla bulan köpeğe benzer. Yeter ki sen iste..!

Hiç bir zevk; hakikat kadar zevkli olmaz. Çünkü neyi arıyorsan senin kıymetin o cinstendir. Çünkü fabrika verilen malzemeyi işliyor.

HABER BÜLTENİ

(13.01.2017)(Zeytinburnu)

- 1- “Biz şüphesiz insanları denemekteyiz.” (Mü’minun: 30)
- 2 – “Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.” (Enbiya:16)
- 3- “Üzerinde gözeticisi olmayan hiç bir kimse yoktur.” (Târık: 4)
- 4- “Herkes yarına ne hazırladığına baksın.” (Haşir: 18)

Bunlar haber değil mi?

İnsanın sonsuzluk ve kabir sorunu bir kenara itilmiş.

Bu yapay, suni hayatı ne zaman noktalayacaksınız.

İnsanın olumsuz dış etkenlere karşı güçlü dayanağı, kederli, elemli ve hüzünlü içsel aleminin çözümü de imandır.

İMAN

Zor durumlarda insanın kendinden daha değerli sığınağı olmalı.

Bu kendinden daha değerli şey insanı dengede tutar.

İman insana tükenmez, ülfet edilmez, insana hayatına hayat kazandıran enerji bahşeder ve insanı kaynağına taşır.

İman insanı insan yaptığı için kendini değil, diğerleri olur, o olur, onla beraber yaşar ki, merhamet, şefkat ve sabrı ve şükrü ve iktisadı öğretir.

İman insanı hür eder. Hayatı anlamlandırır ve insanı inandığı yere taşır.

Sevginin, muhabbetin, aşkın, merhametin, şefkatin, fedakarlığın, kısacası kendini ortadan kaldırıp bir başkası olmanın zemini iman..

İnsanın buralı olmadığı konuşmasıdır iman. Ve insan burada orayı yaşama şuuru ve zemini iman...

İnsanın yetim, kimsesiz ve sabırsızlık hislerinden çekip çıkarandır iman..

İnsanî ilişkilerde eğer dinler olmamış olsaydı; annemdir, bacımdır, babam ve kardeşimdir gibi tanımlamalar olmazdı ve bu tanımlamaları kutsiyeye veremezdik.

Kainatın sahibini kalbinde misafir etmektir iman..

İnsana ufuk açandır.. Aklına yol, yöntem ve doğru düşünme malzemelerini vermektir iman.

Varlık sahnesinde insanı konumlandırandır iman.

❖ Dış dünyada bir derece yalnızlığını giderir de, içsel aleminde yandığını nasıl giderip, karanlıklı içsel alemine nurları doldurur?

❖ Aralıksız ses gürültüdür. Ara boşluklu ses konuşmaktır.

❖ Geçmiş ve geleceği olan herşey bilimseldir.

❖ Öteleri casuslamanın enerjisi ve koridorudur iman..

Mumun, odunun gizli olan nurunu kibrit açığa çıkardığı gibi, iman da insanın gizli alemini açığa çıkarır.

❖ Haşa.. Allah'ın da (c.c.) bedelsiz bedeli de imandır.

❖ Öfkenin ne aklı ne de gözü ne de kulağı vardır. İnsanı sağır, akılsız yapar.

❖ Yanlışlarını çoğu zaman gururun, kibrin ve öfken, hasedin besler. Gurur ve kibir dağlardan daha ağırdır ki insan yüklendi.

❖ İnkâr; Haşa. Allah'a (c.c.) duyulan kin, nefretin ifadesidir bir noktada.. Bu insan rahatını başkalarının acılarında yaşar. Başkalarının acılarıyla, ağlayışlarıyla lezzet alır.

“Kalbinde zerre kadar kibir bulunan kimse cennete giremez.” (Hadisi Şerif meal-i icmalisi)

HUCURAT SURESİNDE İÇTİMAÎ ADAB

- 1- Size gelen bir haberi araştırın. (49:6)
- 2- Adaleti ikame edin.
- 3- İrkçılığı değil, uhuvvet-i islamiyeyi (ümmetçiliği) esas alın.
- 4- Başkalarıyla alay etmeyin.
- 5- Birbirinizi karalamayın, kötü lakaplarla çağırmayın.
- 6- Sû-i zandan sakının.
- 7- Birbirinizin kusurlarını, mahremiyetlerini araştırmayın.
- 8- Birbirinizi gıybetini yapmayın.
- 9- Bilenler, alimlerin önlerine geçmeyin. (49:1)

ELEM

(14.01.2017)

☞ Münafık sırf sözünde durmayan değil. Sözü taşıyan. Kalbinde; nefret, hased, kin benliği kaplamış. Kalbi devamlı bir huzursuzluk içinde. Daima “biz ancak ıslah edicileriz.”

☞ Cezayı suçluya vermeyi kimse inkar etmiyor. Ben suçlu değilim derler.

☞ Deniz feneri yol arayan gemiler için bir mana ifade eder.

☞ İman insana sorumluluk duygusunu verir. Ve seni terk edilmişliklerden seni kurtarır.

☞ Temelde imanla küfür: İman: Hiçbirşey senin değildir ve emanettir. Küfür ise: Bilakistir.

☞ “Kendine bir ağırlık veren kimsenin hiçbir ağırlığı yoktur.” (A. Geylani)

☞ Yüzeyde, sığda hazine bulamazsın.

☞ İnsanın ruhunu duyarlı yapıp ufkuna uçuran ızdıraplar, çileleri ve acılarıdır.

Rahatlık ruha uyuşukluk verir. Acı çeken mazur görmeyi bildiği için affediciliği kuvvetli olur. İnsan deruni haline ızdıraplarla varır. İnsan ızdıraplarla inceler ve derinleşir. Ancak hayatın anlamını acılarla tadar insan. Baksana neslin devamına bile aşk ızdırabı yatar. Izdırap ve acılar güçtür, kuvvettir. İnsan kendini ızdıraplarla yener, içine enfüsisine döner. Benliğini ızdıraplarla farkeder. Çile adamı adam yapar. Baksana mutlu insanların şarkı besteleri bile yok denecek kadar azdır. Ama acıların beslediği şarkılar ise dünyayı tutmuştur.

Elemler yol açar. Elemler olduğunu değil olması gerekeni sana gösterir. Herşeyin herşeyle alakasını gösterir. Unutma birşey ne kadar büyük olursa olsun onu kül eden küçük bir kıvılcımdır.

Dikkatli baktığında, elem lezzeti. Lezzet elemi saklar. Acı, olanla, olacaklarla ilişkilendirir.

Elem arzulanan değil, geldiği zaman kullanılandır.

Nimet: Var olanlardır. Lezzetler bunların kullanılmasıdır. Elemler ise, vücutta olmayanı vücuda çıkarmak. **Şuâlar (81)** Elem ademden sıyrılıp vücuda doğmanın sancısıdır. Çocuğun dünya sahnesine doğmasındaki aldığı elem. Annenin olmayan çocuğa (vücuda) sahip olmasındaki elemine.. Sonsuz saadete açılan kabre giderken çekilen ecel elemi.. Ölüm anı elemi seni ahirete doğuruyor. Acı biberde bulunan lezzetler gibi. Bu lezzet acıdan doğar.

☞ Devrede Allah (c.c.) yoksa, sevginin samimiyetine inanmıyorum. Aşk değil, muhabbetin samimisi olmaz.

☞ İnsanlara maddi ve manevi yardım etmek, insan denilen sanatın tezahür harikasıdır. İnsanlığı yüceltir ve insanlığını güçlü kılar. Sevmediğiniz insana bir şey veremezsiniz. Sevmeden vermişseniz sanki vermemiş gibisiniz.

☞ Başkasının sıkıntısı için senin çabalaman onda ümidin dirilişi olur.

☞ İnsan insan olduğu için, sevmeye ve sevilmeye muhtaçtır. İnsan en çok bunları kaybetmek istemez.

☞ Sorunların varsa: çözümünü iç dünyada aramalı. Dış dünya sıkıntıların suretidir.

Kanuniyeti kâinata. Hakikatları sende.

☞ İnsanın sorunlarını çözmek yerine, çözümün kurallarını, yöntemlerini göstermeli.

Ne ararsın Şam Buharada, hakikatı kendinde ara. Senin derdinin dermanı da yine sensin. Dış dünya ve malzemeleri sendekileri uyandırmak içindir.

Hiç unutmam: Hoca hoca! Bunlar taş kalbli, ben de öyleyim. Bizden birşey olmaz.

Sen hiç taşa tohum atınca ağaç çıktığını gördün mü? dedi.. Dedim: Ben taşlardan ağacın, bitkilerin çıktığını gördüm. Ya bir kuş.. Ya bir rüzgâr. Ya bir insan oralara birşeyler atar. Bakarsın bir de arkandan ağaç oluvermiş.!

Eğer insana birşey koyamıyorsan; Heykeltraş gibi: kafasındaki modele uymayan fazlalıkları alır, alır, alır. Artık çıkarılacak bir şey kalmadığı zaman, heykeltraş en ideal noktaya, amaca ulaşmıştır. İnsana da yapılan muamele aslında ya fazlalıkları atarız, ya da ulvi tarafını eğitimle uyandırırız. İnsana insan olmanın temel şartlarını uyandırmaya matuf muamele yapmalı ki o da imanı ve de kâmil imanı farketmeli. Sen neden olduğunu anlat, o nasıl olacağını bulur. İnsanların pek çoğu gerçeğe düşman değiller. Sunuluş şekline düşmanlar! Sen kuşku, şüphe uyandırmadan samimi ol gerisi gelir. Yeter ki sende samimiyeti görsün.

İleride köpek birinden kaçtı. Beni gördü arkasından. Güldüm köpeğe. Kafayı muhabbetle ona sağladım ve elimi uzattım. İnanın hemen elimi yalamaya başladı. Ona bakkaldan birşey almak zorunda bıraktı beni.. Sevgi her halde böyle bir bağın adıdır galiba.. Doğruları yanlış bir yolla pazarlarsan düşman olur. Yanlışları doğru yolla pazarlarsan, yanlışla dost olur. Herkese hazmedebileceği kadar ver. Az vermek ne kadar zararlı ise, çok vermek ondan daha zararlı olur. Buna Üstad hazretleri **Barla Lahikası (66)**'da **"Hem bilirsin, me'yus ve ümitsiz bir hastaya manevi bir teselli, bazan bin ilaçtan daha ziyade nafi'dir."**

Bazan yanlış düzeltiyim diye yanlışlıklar yapılmamalı.. Bir defasında birisine: Sen inançlı, müslüman adamsın. Senin Elhamdülillah imanın var.. dediğimde görecektiniz simasını.. Çünkü müjdeleyin, korkutmayın. Ümidlendirin ye'se atmayın.. Korkutmayın havf ettirin. Korkuyu anlatmayın. Doğruları onun hazmedebileceği şekilde verin.. İnatlaşıyorsa bırakın. Gerçeği senden mi öğreneceğim dedirtmeyin. Bakarsın alıcı

değilse koyarsın kenara.. Vaaz eder gibi konuşmamalı. Karşıya anlatıyor, sen buna muhtaçsın, sen bunları bilmiyorsun edasıyla asla anlatmayın. Ona kendisini sevdiren. Kendisini gösterin, sevdiren. Çünkü insanların çoğu kendilerini sevmiyorlar. Onlara Allah'ın özeli olduğunu gösterin.. Allah'ın ona değer verdiğini anlatın, gösterin. Gerisi gelir. Uzun anlatmayın. Misalli konuşun. Üslubunuz vaaz tarzı değil sohbet tarzına dönüştürün.. kendindekileri farketirib gösterin.. Doza dikkat et. Ortama, mimiklerine, üslubuna dikkat et. Hakim olduğunu, hazmediğini misallendir. Sakın uzun olmasın. Uzatmak olmasına değil, red etmesine sebep oluyor çoğu zaman.. Sazın bile yanlış teline basarsan ahengi bozar sırrı gibi sakın ameline girme. Kusuru düzeltme, tenkid, eleştiri gibi olumsuzlara sakın girme.. Bu asrın insanı sevgiye, alakaya, ilgilenmeye, af edilmeye, değer verilmeye muhtaçtır. Dün tanımadığım cemaate namaz kıldırıldım. Şalvarımın ayak tarafındakini silmek için adam eğildi ve sildi. Utandım bu iyiliğinden. Bu akşam teheccüdde ona dua ettim. Demek iyilik unutulmuyor.

“İnsanlara anlayabilecekleri şeyleri söyleyin.” (Hadisi Şerif meal-i icmalisi)

“Söyledikleriniz karşınızdakinin anladığı kadardır.” (Mevlana)

“Neyin yanlış ve niçin yanlış olduğunu göstermedikçe hiçbir şey anlaşılır.”
(Paskal)

Fedakarlığın derecesi davanın kutsiyet derecesiyle orantılıdır. İnsanın en zor değiştirdiği düşünceleridir. Atomu parçalamaktan zordur.

İnsanın neresine ulaşmak istiyorsan, kendinin orasıyla konuş. Yani, aklına girmek istiyorsan aklınla, kalbine girmek istiyorsan kalbinle konuş.. İnsana ulaşmak en zor sanattır. Bu bir meslek değil sanattır. Peygamberler, özel insanlar seçilmişler bu iş için. Karşı taraf da sana izin vermeli. Beni yapılandırman için sana izin veriyorum demeli..

Buna dikkat etmeli. İnsanlar hem cahildir, hemde sorgulanıp yargılanmak istemezler.

Tarih-i eser; tarihi buraya taşıdığı için.. insan yeni doğmuştur fakat tarihin en derinliklerini taşıdığı için tarih-i eserdir. Hem en yenidir. Hem en eskidir. Nasıl ki bazan sanatın yüksekliği, bazan da tarihi -geçmiş- buraya taşıyın o zamanı tanımlayıp bize malumat taşıdığı için çok değerli oluyorlar. İnsan ise bunların cemi'dir.

Rububiyet	▶	Esmaya	} bakıyor. (mı acaba)
Rububiyet-i mutlaka	▶	Sıfata	
Rububiyet-i amme	▶	Şuunata	

İman etmeye niyet eden ▶ iman eder.

Sevmeye niyet eden ▶ sever.

Görmeyi niyet eden ▶ görür.

Almaya vermeye niyet eden ▶ alır, verir.

Gerisi bahane..

DİNİ CEMAATLAR DİNİ DAHA YAŞAMAK İÇİN İDİ

- Şu anda (25.03.2017) İstinye'de imam dostum vardı. Belki de 3 sene oldu yüz yüze görüşmeyeli. Geniş siyasi ümitsizlik olduğunda arar beni. Bu sefer arayınca kızdım. O da hasan hocam ben Adıyaman'a bağlandım. Dedim:. Dini cemaat dini daha yaşamak içindi. Müslümanlardan alakayı kestiren dini cemaat, dini cemaat olur mu? Seni yalnızlaştıran, kendi gurubuna gömen, silah-ı Rahmi kestiren cemaat, dini cemaat nasıl olur. Bir başkası faize helal diyor. Ya Allah aşkına bize ne oldu? ki Kur'andan ve edille-i şer'iyeden uzaklaştık. Suyun üzerindeki saman çöpü gibi olmuşuz. Kalbimizde müslüman sevgisi kalmamış. Buna mukabil kafirlerin korkuları sinmiş! Müslüman Müslümandan kaçır mı? Çekinir mi?

EŞİMDEN VE ÇOCUKLARIMDAN NİYE HAYIR GÖRMÜYÖRUM

(24.03.2017) (Zeytinburnu)

✧ Evlenirken: Ya güzelliği için.. ya malı için.. ya dini için alınır. Dini için alınmamış eşten hayır olamaz. Haber verilmiş. Evlilik farz değil sünnettir. Bir sünnet için çok haramlara ve ucu belli olmayan dehlizlere yelken açılmaz. Zaten çoğu insan sünnet diye evlenmiyor. Uçkurluğu için evlendiğinden fatura da aynı cinsten oluyor.

❖ Kız çocuğuna baba aramamış. Adam çocuğuna ana aramamış. Elcezu min cinsil amel kaidesi herkese işliyor. Hem haramla düğün yapıyor. Haram vaziyetiyle çocuk rahime düşüyor. Yemeğe, giymeğe ve içmeye dikkat edilmiyor. Şeytan çocuğumuza ortak oluyor. Haya azlığından ve merhamet azlığından anlarsın şeytanın ortak olup olmadığını. Dolayısıyla anlayışı kıtlığı olur çocukta. Bağnaz, geçimsiz, şımarık, doyumsuz çocuk oluyor sonunda..

❖ Eşine ve çocuklarına lanet ve beddua okuma. Hayırla yad et.

❖ Eşiyile beraberliğinde sünnet şekle uy. Yoksa çocuğuna şeytan ortak olur.

❖ Evlendiler ama dini nikahları olmadan hamile kaldı. Bu çocuk haram yoluyla olduğunu unutma.

❖ Haram yedirme. Haram miras alma. Hakkından fazla almak haram olduğunu unutma.

❖ Zekatını ver. Faiz yeme.

❖ Başkalarını küçük görme, hakir görme. Aynı şey döner.

❖ Zulüm yapma. Her türlü tacizden uzak dur. Beddua, lanet alma.

❖ Senin mi şeytanın mı çocuğu. Hadis-i bilmana:

❖ Eğitim ve spor namı altında hayasızlaştırılan çocuklarını..

❖ Her işini ama her işini besmele ile başla. Besmelesiz işin sana zahirde faydalı görünse bile ne hayrı ne de bereketi olmaz.

❖ Haramın mümessilleri şeytan ve kafir cinler ve ervah-ı habiselerdir.

❖ Şeytanın ortak olan çocuklarda: haya azlığı, hayasız.. Merhametsiz, gaddar..

Zalim. Anlayışsız. Huysuz. Sorumsuz. Kanaatsiz. Arsız (Utanma arı yırtılmış)..

❖ Tevekkül ve kanaat az oluşundan hayrımızda az oluyor.

❖ Şeytanî işler yaparsak şeytanı dost ediniz. Dostluk haramın içinde..

❖ Evlerde haramlık-selamlığa dikkat etmemekten yuvaların çöküşlerine şahit oluyoruz.

❖ Evlerde sıcak sohbet dini ve kendi mevzumuz olması lazım gelirken onun bunun şeylerini konuşmaktan..

Çocuklarının yanlarında haddini hududunu korumadan tartışmalara meydan vermektir.

❖ Evde edebimize, hayamıza dikkat etmemekten.

❖ Şabb-ı emred çocuklara dikkatli olmalı.

❖ Çocuğa ilgili ol ki yalnızlığa itilme manasına gelen odasına sığınmasın..

❖ Yemeği beraber yeyin..

❖ Muhabbetinizi götüren TV, internet ve cep telefonlarına kaide getirin. İnsanların oraya gömülmelerine müsaade etmeyin.

❖ Eğer bulunduğunuz yerde çocuklarla eğitim az oluyorsa, siz de eğitemiyorsanız olan yere hicret edin..

❖ Evlad-u iyalinizle havf-reca ortasında sohbetler edin.

❖ Çocuklarınıza küçükken hem iman-ı tahkiki dersini verin, hem de hayalarının gelişmesine uygun telkinlerde bulunun ve giydirin.

❖ Toplu eğlenceli yerlere götürüp haramların normal olduğunu imajını vermeyin.

Alenen günahların açık işlendiği yerlere götürmeyin. Yoksa günah işleme meyli artar ve günahlar normalleşir.

❖ Çocuğun her isteğini sakın yerine getirme. Yok denilmesini, her isteğini kontrole tabi olduğunu öğretsin.. Disiplini yaşayarak öğretsin.

❖ Çocukların yanında sakın münakaşa, kavga etmeyin. Verdiğiniz nasihat ile yaşantınız ters olmasın.

❖ Çocuklara cezadan çok iyiliklere teşvik edin. Yapabilecekleri küçük işler verin. Onore edin.

❖ Çocuğu aşağılamayın. Taktir edin. Yaşlarına göre davranın. Kardeşleri arasındaki hislere dikkat edin.

❖ Şunu yaparsan şunu veririm tarzında pazarlık yapmayın. Bu sefer her işinde karşılık bekler olur. Zira iyiliği iyilik olduğu için yapmasını öğretin. Vazifesini vazifesi olduğu için yapmasını öğretin. Hatalarını normal karşılayın. Hata yapmalarına fırsat verin.

DOLAŞIRKEN

(31.03.2017) (Zeytinburnu)

- * Günahları Allah'tan (c.c.) başka kim bağışlayabilir?
- * Yarınlarından endişe ederken bugünü unuturlar.
- * Hiç ölmeyecek gibi yaşarlar, ancak hiç yaşamamış gibi ölürlər.
- * *Bir insanın ger çek kişili ği* $\rightarrow \frac{x(\text{kişili ği})}{y}$
- * İnsanlardan beklentilerin az olsun.

Kendinizi yaşayın.. Kendiniz için yaşayın.

Konuşmadan önce dinleyin.

Yazmadan önce düşünün.

Harcamadan önce kazanın.

İncitmeden önce o olun.

Nefret etmeden önce bi sevin.

Vazgeçmeden önce çabalayın.

Ölmeden önce yaşayın ki ölmek de ğsin.

Bu hayat bu. Bu hayatta iken başka hayat arama.

- * Kendine uygun insan arama. Kendinde büyük insan ara.
- Kimseyi mutlu etmeden mutlu olmak istedin.
- * Neler seni mutsuz eder bilersen, nelerin mutlu edeceği zaten ortaya çıkmış olur.
- * Nefsine esir olmuşlarla çok ciddi meseleleri konuşmazsın.
- * Aptal, haddini ve hududunu bilmeyenle dost olmaktansa, haddini hududunu bilenle düşman olmayı eylerim.
- * Kıyılarda köpükten başka, bir de ölüleri bulursun. İncileri ve canlı olanları derinlerde bulursun.
- * Ortalıktaki fitneden kim çok istifade etmişse, o fitneyi o çıkarmıştır demektir.

* Yalanın kainatta karşılığı olmadığı için, yalanın büyüklüğü nisbetinde küçüksün. Çokluğu nisbetinde sen yok olursun.

ALLAH (C.C.) VE FELSEFE

(01.04.2017) (Zeytinburnu)

Felsefe: Kuantum vakumuna hiçlik denmiş. Hem yokluk diyeceksin hem de ona isim verip tanımlayacaksın. Yani kuantum vakumu diyeceksin.

Oysa vakum: Enerji ve basıncı olduğu haldir. Sıfır değil ana düşük enerjiye sahip. Der bilim adamları. Yani “bu hiç bir şeyden bir şey değildir”..

O yokluk dedikleri şey; herşey olabilecek hiçbir şey olmayan düşük enerji.. Boş bardak gibi.

Ateist: Tanrının yokluğuna inanan kişidir. Yani kişinin kendisidir. Bu inanca sahip olmaktır. Yokluğuna inanmaktır ateistlik.

“İsbatın yokluğu, yokluğun isbatı değildir.” Yani elimde isbatım yoksa o şey yoktur hükmü çıkartılamaz.

Herşeyinde isbatına da ihtiyaç yoktur. Misal: Çekmecenin içinde öküz yoktur önermesinin isbatına gerek varmı? Zatında muhal olmamak şartıyla.. Zatında muhal ise isbata gerek yoktur.

Kâinatı yapan kainatın bir parçası olamaz. Aynı zaman- yaratan, yarattıklarının sonucu da olamaz. Yani: Çekirdek ağacı.. Ağacın sonunda da yine aynı çekirdek sonuç olamaz. Ya.. Ağacı da çekirdeği de, hem çekirdek hem de ağaç olmayan birisi yaratması lazım.

Bir şeyin sonucundan kökenine dair açıklama yapılamaz. Mesela: Bazıları dinleri kötüye kullanıyor diye dinler kötüdür sonucu çıkarılamaz. Bıçak için de öyledir.

* Bedeninle ruhunu ayırd etme şuurun kadar Allah (c.c.) şuurun olur.

* Akıl bir alettir. Aklını sen kullandığında sen akıl olmadığını anlarsın. Herşeyi akla hamledersen varlığı gömülürsün. Bedenin dışında sana hükmeden akıl olmadığı gibi, bu kâinatın arkasındakine de akılla ihata edemezsin. Aklını kim

kullanıyorsa onunla ulaşırsın. Görmüyor musun ki dev akıllar, akılı esas yaptıkları için akılları onlara mezar oldu.

* Kâinat ilimle idare oluyor, akılla değil. Akılla ilme varırsın. İlimle de kainatın arkasına geçersin.

* Yaşadığımız beden ve dünyamız çift ikilem gidiyor. Biri görünen diğeri görünmeyen. Biri mülk diğeri melekut. Biri fizik diğeri metafizik ve kuantum. Biri beden biri ruh.

* Ruhda mülktür. Ruhun ruhu da O'dur.

SABIR VE TAHAMMÜL (Ders Yapılırken Alınan Notlar)

Sabır: İnsanlar ve hadiseleri yorumlamak.

Tahammül: Uzun solukludur. Fıtrata bakıyor.

Vazifeyi almak tahammül. O vazifeyi devam etme de sabır.

Vazifeyi insan tahammül etti. Üzerine aldı.

Peygamberlik vazifesini alıp tahammül etti. O vazifeyi götürürken rastladığı olumsuzluklara sabretti.

Sabır ► Zahir... Tahammül ► Batın..

* Ahirete iman etmek burayı tanzim ettiği gibi, neticeyi orada göreceğiz. Kadere iman ise, amel ve düşüncelerimize dünyada peşin verilen cevap ve muameledir. Kader dünyamızı ihya ve imar ediyor. Ahirete iman ise orayı imar ve ihya ediyor. Yani kader Kitab-ı Mübine... Ahirete iman ise İmam-ı Mübine.

Hazır dünyana verilen cevaptır kader. Hayatını dünyanı onun (kadere imanın) içine atıyorsun.

* Sabır kültür, eğitim işidir. Tahammül ise karakter, fıtrata bakıyor.

* Sabır ► Kader.. Tahammül ► Ahirete iman.

* Kamil düşünceden ► Tahammül. Bu tahammülün eylemseli sabır..

* Sabır ► anıdır. Ramazanın emrine ki bir aya tahammül eden anda olan sıkıntıya sabreder.

- * Sabır ► Kuvvet. Üç sabırla mükellefsin..
- * Sabırda ► Taklîf var.

ÇOK ÇEŞİTLİ HAPİSHANELERİ OLAN BU ASIR

☞ Bu asır insanı tecrid-i mutlak hapsine ve nisyan kuyusuna atarak dehşete, vahşete, yeise ve kimsesizliğe itmiş. Toplumun içinde oldukları halde yalnızlaştırılmış. Alakaları koparılmış. Merhamet ve şefkatle kucaklamalardan uzaklaştırılmış. Şeytanın çocukları olma manasına gelen şefkat ve haya azlığı ve merhamet azlığı ile birbirlerine baktırılmış zavallılar..

İnsanoğlu ne zalimdir, ne zalim damarları vardır. Bu tarafıyla esfel-i safiline..

Öyle donanımları da vardır ki a'la-yı illiyine çıkarmış. Böyle iken: Yakub (a.s.) gibi bir peygamber-i alişanın nezaretinde büyümüş çocuklarının kardeşleri Yusuf (a.s.)'a reva gördükleri..

Âdem (a.s.) nezaretinde büyümüş Kabilin kardeşi Habil'e muamelesi...

Nuh (a.s.)'ın oğlu Kenan ve Kenan'ı doğuran Nuh (a.s.)'ın ikinci karısı olan ve Kenan gibi Nuh (a.s.)'a iman etmeyen çocukları ve eşleri..

Lut (a.s.) karısı. Vs'ler hatırıma gelenler bunlar şimdilik..

Toplumun içinde beraber yaşarken yalnızlaşan insanlar..

Maddi bir zorluğu olmamasına rağmen şefkat ve merhametten uzaklaştırılmış yakınları ve yaşlı akrabalar..

Küçük bir maddi ve dünyevi menfaati için kimliğini, kişiliğini belki de namusunu terkeden şahsiyetsizler..

Mazisini ve istikbaldeki menfaatini unutan nankör ve vefasızlar..

Egolarını tatmin etme adına gurur ve kibir budalaları..

Kul hakkını, miras hakkını ve maddi ve manevi hakları pay-u mal olanlar . Vs vs ler.

Ama bunun yanında, bu şerler gibi gözükenin yanı başında Allah'ın (c.c.) zatına muhatab olan ruhlar.

Her şeyini canını ve cananını terkedip ümmet için yaşayan cengaverler.

İnsanları kurtarmak adına dünya ve ahiretlerinden vazgeçenler.

Kendileri için değil millet-i İslam için yaşayan canlı aşere-i mübeşşereler.

Elhasıl-ı kelam: 100 yumurtadan veya 100 çekirdekten 10 taneleri neşv-ü nema bulsa, 90 taneleri bozulsa zarar olmadığı gibi..

Muhatab-ı İlahi olan adanmış gönüller ve mir'at olmuş ruhlar ne kadar da az olsalar kâinatın yaratılma gerçeğine mukabele etmiş oluyorlar. Bunlar bize “insan-î berzah”larımızdır.

- * Seni yoracak kişileri yanında tutma. Seni meşgul eder ve yorar.
- * **Yeknesaklık;** birbirine şahitlik yapmayan, birbirini gösteremeyen, birbirine nisbetedilmeleri tükenen.. Eşit hale gelmiş..
- * İlmî tesbitlerinin güzelliğinden meslek ve meşrebinin de güzelliği ihtimam görür. İlmî tesbitlerin standart olursa Lahikaya dikkati çekmen kimsenin dikkatini çekmez.
- * Sarhoşa adres sorma. Şuursuz olarak meyhaneyi tarif eder sana.
- * Bir elbise için haya elbiseni çıkarma, paspas yapma.
- * Namaz denince bayram namazlarını, cuma namazlarını hatırlayan.. Kulluk denince mevlüd törenini zanneden..
- * Ağzımı oruçlu iken kapamışım ama göz ve kulak ağzıyla haramları yutturmuş.. bana.
- * TV ve internetin kafana nasıl olumsuz enerjiyi bastığını şöyle öğrenebilirsin:
Seyrettiğini kapa. Hem Kur'an okumaya başla. O zaman kafadaki o negatif enerji deposunun boşanmasına şahit olacaksın.

CİSİM, CESED, BEDEN

Gılaf-ı latif: Cism-i maddi ve cism-i manevinin bütünlüğüdür.

Cism-i maddi: Alem-i şhadetten taaa Levh-i mahv isbata kadar ki zaman ve mekanın hülasası.

Cism-i manevi ise: Levh-i mahv isbattan taaa Arşa kadar alemlerin hakikatlarının cemidir.

Gılaf-ı latif; ruhun geliş yönü ki rububiyete.

Gılaf-ı latif; ilimden kudret yönüne..

Şimdi ruhun giymiş olduğu gılaf-ı latiftir.

Zamanla mukayyed olan “cism-i maddi gılafından” tarafıdır.

Şu an gılaf-ı latifi olmazsa ruh uçar giderdi, burada tutamazdık.

Cennet dahil taaa alem-i şhadete kader bütün alemlerin hülasası.

Beden-i misali: Ruh bu bedeni terk ettiği zaman hemen giydiği şeydir.

Beden-i misali: Ruhun dönüş yönü ki Uluhiyete..

Ubudiyet aynasındaki uluhiyet. Ubudiyete verilen cevap Uluhiyet.

Allah'ın (c.c.) insana yakınlığı ki akrebiyet. Allah'ın (c.c.) cevabı:

Beden-i misali: Kudretten ilme dönüş.

Beden-i misali: Ruhun giydiği her anda var olup yok olan ve yoktan var olan ferd-i aherlerin toplamı.

Ruhun ubudiyet yumağı. Her bir ferd-i aher iplik. Dokunan ubudiyet kumaşı. Ruhun hanesi ve yuvası değil, mevt hengamında giydiği libas.

Beden: An.. an.. anlardaki her bir ferd.

Beden-i misali ise; bu anlardaki ferdlerin, ferd-i aherlerin aherlerin toplamı.

Beden-i misali: Bütün geçmişinin bir ana bindirilmiş tüm geçmişlerin bütünlüğü.

Beden: Cisimde olup cisim olmayan donmuş o andaki mananın cisimde belirlenip görünmesi. Zamanın altına giren.

Cesed: Atomların donmuş hali.

Beden-i misali letafettir. Anda bindirilmiş bedenler.

Cesed-i necmi nuranidir.

HAŞA ALLAH (C.C.) NE KADAR TATLI VE HUZURLUDUR KİMBİLİR.!

Allah (c.c.) hepimizi affetsin amin..

Bir haletimin penceresinden sizin de bakmanızı istedim.

İçimde sıkıntı vardı. Onun da iktizası kişilere su-i zan ve kızmak olumsuz enerji vardı. Yürüme yaptım, terledim, banyo yaptım rahatladım. Namaz vaktinde daha çok rahatladım. Ders yaptım ve akabinde o kızdığım kişiye değil kızmak acımaya inkılab etmiş haletim. Bu ders ve namaz ve yürümelerin akabinde tarifi mümkün olmayan huzur kapladı beni. Bir imani mevzuda, ilmi bir keşifte inanılmaz huzur alıyorum. Sonra düşündüm ki bunların kaynağı Allah'ta (c.c.). Hem Allah'ın haşa haşa haşa nefsi ve şeytanı yok. Bu huzurların kaynağı O.. O zaman dedim ki; Allah (c.c.) tarifi imkansız huzurlu. (Affet beni Allah'ım). Ben ders sonrası huzurumdan kızdığım, öfkelenmişim ve su-ı zannettiğim kişiyi hem affettim hem de acıdım. Peki bu huzurun kaynağı Allah ise.. Bu Allah (c.c.) seni affetmez mi? Ama bu O'na isyana cesaret vermemeli.!

☞ Yanınızda, raiyetinizde olanlara ehl-i sünnetin düşmanlarını, Kur'anın ve Sünnetin düşmanlarını düşman gösterebilirsin. Fakat kendi şahsi kıvdıklarına, sevmediklerine onların da kızmalarını, sevmemelerini istemek, onların özel hayatları yoktur, benim hayatıma bağlılar hayatları demektir. Onların özel hayatlarını kaldırmaktır.

REMZ

Mana o kadar derin ve ince ki kelim bulamıyoruz ki ifade edeyim. O manaya giydirilecek libas kelamı yok.

- İnsanın vücudunda acı, keder, hüzn, huzur, saadet ve mutluluklar nasıl depolanıyor?

ÖNÜNE HEDEF KOY - ONA GÖRE ÇALIŞ DEMEK

- Hani ya psikolojide uçuk hedef tayin et.. Orayı hedefle. O olmaya çalış. Bunun karından çok zararı büyük. Bu fikir gayr-ı müslimlerden geldiği için bize çok zarar verdi. Eğer koyduğu hedefe varamayınca benden birşey olmaz. Ben adam olmam diye inkisar-ı hayal ile yeise kapılıyor. Oysa şu anda Allah (c.c.) bana ne yapmamı emretmişse onu yapmam lazım. Bulduğun ortamda helal ve mubah olan senin vazifeni yap.. Vazife-i ilahi olan o makama gelmen O'nun vazifesidir. Senin vazifen ayrıdır, O'nun vazifesi ayrıdır. Ama o cümle bütün bütün yanlış değil. Zaten müslümanın gaye-i hayali var. O da olmam gerekendir ki o da Allah'ın (c.c.) gösterdiği hedeftir. Bu hedefin Allah'tan kopuk olursa yanlış, kopuk olmazsa doğru..

Cami ve hocalarından ziyade din adına bidatlar ve çoğu zaman haramların kol gezdiği mekanlarda daha fazla insanların (gençlerin) toplanmalarının hikmeti nedir?

(15.04.2017) (Zeytinburnu)

Bunun biri alt biri üst yapı sebepleri var.

Toplanan gençlerin kendi hayatlarını bozmadan, değiştirmeden çoğu zamanda vicdanlarını rahatlatacak veya Cennetin ortası vaad edilecek yerleri ararlar. Din adına açılmış, fakat dini cemaatlerden ve cami imamları ve cemaatine benzemeyen bu mekân ve yöneticileri kendi hayatlarına yakın gördüklerinden.

O mekandakiler de kendileri gibi yaşıyorlar. Çok az farklar var. O da namaz.. Öyle din pompalanıyor ki; hayata geçmeyen din. Yaşadığın hayata karışmayan din.. Oysa o gençlerde geçmiş helak olmuş kavimlerin adetlerini yaşarlar ve bir türlü değiştirmek akıllarına bile gelmez. Gittiği abileri, hocaları, şeyhleri de hemen hemen bunun gibi (zahirde) yaşadıkları için kendilerine çok yakın gördüklerinden din ihtiyacını oralardan karşılıyorlar.

Peki iyi değil mi?

Artık o genç o yaşadığı hayatı din adına mahzurlu görmediği, abisinin de aşağı yukları bunun gibi olduğu.. Artık o hayatı din olmuş oluyor. Yaşlandıkça da karakter olacak, terki mümkün olmayacak. Bu vahim neticeyi düşünmek gibi ürkütücü oluyor.

Anlayışında sefih hayat dini hayat oluverdiği için bu çok korkunç siyonist oyunu olarak karşımıza çıkıyor. Yaşantı gavur gibi.. Kafa din.. Artık bunda din gayreti de kalmamış oluyor. Değişimi hatırlardan çıkmış, hatırına bile getirmiyor.

Birazcık feraseti olanlar anlar ki bunla proje..

Yaşanmayan din.. Dindar ol, Allah de.. Ama şair-i İslamiye olan yaşanan fiili İslamiyet'in olmasın. Çaktırmadan fiili İslamiyet'i ellerinden alınmış kuru kalabalık..

Basiretsiz, ferasetsiz müslümler da; hased ediyorsunuz, baksana bu kadar gençleri toplamış (!) derler.

Oralara giden gençlerin bir tanesi bile zor çıkar ki; acaba bu yaşadığım Allah'ın (c.c.) dediği islam mı? Buna ihtiyaç duymaz. Dini araştırma meyli kırılır. Sokakta eski halinde olsaydı belki bir din arayışına girerdi. **Yani sahte, plastik memeyi hakiki zannetme, aldanma kuyusuna indirilmezdi.** Bu sinsî, şuurlu ve planlı fiili, hakiki İslamiyet'ten gençleri uzaklaştırma projesidir. Buna sebep olanların bazıları şursuz yapıyor, bazıları da o tipten olduklarından işin ehillerinin ikazlarına hem kulak kapatıyorlar hem de o masum aldattıkları gençlerin kulaklarını ve gözlerini kapatıp; "Siz kimseye bakmayın. Onlar hased (kıskançlıklarından) diyorlar. Sen baksana sokakta, meyhanedeydin. Bak şimdi neredesin..." gibi kurnazlıklarla aldatıyorlar. Bu gençler artık hakiki meme arama çukuruna inmiş oluyorlar. Düşünebiliyor musunuz: Aslını unutturmak için sahteyle aldatıp oyalıyorlar, bilerek.. Ya bilerek.. Ya da aldanmış olanlara aldanarak..

Sünuhat (25): Zalimin çocuğu ilme, dine meyilleri ekseriya varken.. Ekseriyet-i mutlaka olan Alimlerin çocukları dine ihtiyaç duymazlar ve lakaydlar. İşte yukarıda anlatılan sırdan. Babasından, yakınından gördüğü dinle tatmin olmuş, din ihtiyacının gittiği zannıyla dine ihtiyaç duymazlar. Sefihlerin çocuğuna babası ve yakınları onun din ihtiyacını gideremediklerinden daima dine açlar ve meraklılar. Zaten onlarla biz hizmet ediyoruz. Ben ömrümde 54 yaşındayım. 17 yaşından beri bu parkurdayım. Ve bir alimin, hocanın çocuğunun vakıf, hizmete koşturduğunu çok az şahid olmuşum. O da kısa bir zaman için.

Hatta çok nadirdir imam hatip okulundan, ilahiyattan mezun olanlardan vakıf çıksın.. Olmamış..

Elceza-u min cinsil amal sırrı çalışıyor.

Birbirine yakın olanlar birbirlerini celb be cezb ederler.

Genç değişimi düşünmeden, kendine uygun din aradı. Hakikiyi bulmuşsa da ilgilenmedi. Allah'da istediğini verdi. (İstisnalar hariç.) Allah (c.c.) herkese fırsat vermiş.

BOŞANMADAN ÖNCE VE BİRİSİYLE UZAKLAŞMADAN ÖNCE

(17.04-2017) (Zeytinburnu)

Bir A4 kağıdını al. Ön tarafına boşanma gerekçelerini, kişiden, işten uzaklaşma gerekçelerini sebepleriyle yaz. Bitirdikten sonra kağıdın arkasına; boşanırsam, kişiden ve işten uzaklaşma anında yaşayacağın tahmini bedellerini, sıkıntılarını yaz.

Ve kağıdı katla ve evde gizli bir yere sakla.

Bir gün ara ver. Diğer gün yine sahifenin ön yüzüne daha yazmadıklarını yaz. Niçin boşanacağını, niçin kişiden ve işten uzaklaşacağını yaz. Yaz ama önceki yazdıklarını yazma. Bir gün arayla hatırına gelenleri (yenileri) yaz. Arkasında yeni hatırına gelen ayrılırsam muhtemel bedellerini ve sıkıntılarını arka sahifeye yaz. Bunu da kaldır gizli başka bir yere sakla..

Birgün üstünden geçsin. Ara ver bir gün.

Daha sonra üçüncü kağıdı aynı şekilde daha önce iki kağıda yazmadıklarını, hatırına gelenleri yaz. Hatırına birşey daha gelmiyorsa boş bırak. Ve sahifenin arkasına da önceki iki kağıda yazmadığın muhtemel bedellerini yaz. Hatırına birşey gelmiyorsa boş bırak. Bunu da gizli bir yere katla ve sakla..

Daha sonra bir gün üzerinden geçsin.

Daha sonra üç ayrı kağıdı çıkar. Önüne koy. Üçünü arkalı önlü beraber oku. Eğer %50 ve üstü hangi tarafa tahammül edebileceğini tahmin et ve karar ver. Artık korkma uygula. Uygularken sakın arkana bakıp keşke deme.. Senin hakkında en hayırlısı, üç kağıdı yazarken aklın ve kalbin bütünlüğü ile yazdığın üç ayrı gerekçelerin.. Bundan sonra arkaya bakıp acaba, mı?, keşkeler yapma. Yaparsan bunun adı vesvese ve vehimdir.

Sakin sakın senden daha basiretsiz, ferasetsiz, dirayetsiz ve cahil ve kemalatsız insanlarla bu konuları konuşma, meşveret etme. Kendi çapında senin aklına ve duygularına elbise biçecek ve sen de onun telkinlerinden çıkamayacaksın.

BAĞLAR

Semavi bağlar= iman bağı. Nikah bağı. Nesebi bağı.

Beşeri bağlar: Örf ve gelenek bağı. Muhabbet . Şefkat. Aşk. Hasta doktor bağı. Manevi tedavi bağlar.. Feyizler..

Bazan en kuvvetli bağ en zaife, en zaif en kuvvetliye çıkıyor.

Bunların da işlevi çok garib.

Mesele: Şefkat şehveti örtüyor.

Muhabbet kusur görmüyor.

Aşk seni senden edip ben o'nu kaldırıp tek vücud ediyor.

Bazan muhabbet nikah bağının üstüne çıkıyor. Yani. Aşk değil, şehvet değil.. Ama öyle bir muhabbetki gece onla gündüz onla. Sahabelerin Peygamberlerimize karşı durumları gibi. Yaaa. Akriban değil. Nikahlın değil. Aşk değil. Nasıl sevgi bu muhabbet anlamadım. Yaşanır.

Üstadımız Eskişehir hapishanesinden karşısında Lise mektebinin avlusundaki kız ve erkeklere bakıp ağlaması.. Bir başkaları şehveti vs leri uyanırken, bazılarının şefkatı.. Bazılarının muhabbetini uyandırıyor. Buna Gazali (r.a.) gelenek diyor. İmam-ı azam (r.a.) içtihadlarında geleneği de nazara alırlardı.

SABIR (Ders Yapılırken Alınan Notlar)

(19.4.2017) (Yedikule)

İz'anın imtisaline bakıyor. Hayatın tümüne, surece bakıyor.

Sebep sonuç arasındaki münasebeti..

Sabri bozan ► Hıstır.

TECRÜBELERİM

(20.04.2017) (Zeytinburnu)

1. Dershanede kişiyi öldüren iki ana sıfat:

1- Beytül mala dokunmayacaksın. Bu şahs-ı manevine zarar veriyor.

2- Hased etmeyeceksin. Hem islamın hizmetlerini istiyorsun hem de hizmeti şahıslarda görünce rahatsız oluyorsun. Bu kendinle, hamiyetle çelişiyor. Hizmeti birileri yapacak. Yapınca da niye yapıyorla yapmasını istemiyorsun. Bu din-i mübinle çatışıyor.

2. Almanya'da birinin kızı kaçmıştı. Benden yardım istediler.

Evine gittim. Annesi buhran ve bunalıma girmişti. Allah (c.c.) bi vesile ile yardım ettirmede. Geri döndüm. Sonra hizmette olan kardeşlere gizli sordum. Niye o kadının başına bu geldi. Dediler: Abi o kız 13 yaşında 3 kişiyi dersaneye 3 günlüğüne göndermiştik.. Onun kızı daha tatilimin bitmesine 1 ay var. Ne olur yine kalayım demişti. Ama annesi hayır gel dedi ve diğer o iki kişilerin de kalmasına mani olmuştu.

Hem yine annesine yalvarır derecesinde çocuk bizim gençlerin kaldığı çanakça yurdunda, bizim tasarrufumuzda kalsın alma dedim. Hayır dedi annesi. Ben onsuз yapamam. Dedim ki: İleride o seni hep terk etmekle cezalanacaksın. Öyle de oldu. Elceza-u mincinsil amel sırrı. Ceza amelin cinsinden gelir.

Nereden ne nasıl gelmişse ceza arkana bir bak. Bazanda ileride başına gelebilecek sıkıntıyı şimdiden basit sıkıntıyla Rabbin geçiştiriyor. Üstadın hapishane çilesi gibi. Sakın haaa hizmeti kendine alet etme diye. Etmemişti. Büyüklere kusurdan önce tokat gelir. Avama kusurdan sonra gelir.

ADEM

- Dimağını hiç bir şeyle meşgul etmezsen vücut hesabına ademe çalışır. Sistem çalışmak üzerine kurulmuş. Çalıştırmadın, meşgul ettirmedin. Cehennem hesabına döner.

RAHMANIN HAS KULLARI:

- ☞ Furkan: (63) – Cahillerle tartışmazlar.
- ☞ Furkan: (64) – Geceleri secde ederler.
- ☞ Furkan: (67) – İsrâf etmezler.
- ☞ Furkan: (67) – Cimrilik yapmazlar.
- ☞ Furkan: (68) – Şirke düşmezler.
- ☞ Furkan: (72) – Yalana şahitlik etmezler.
- ☞ Furkan: (75) – Sabırlarından dolayı cennetin en mevkilerindedirler.
- ☞ Furkan: (63) – Mütevazi bir şekilde yürürler.

-Sana affedilmeyecek kadar büyük hata yapan birine, akıl sınırlarının bittiği yerden başlayacak ceza vermek istiyorsa. Bütün samimiyetinle affet. Herşeyi kaydeden kader ona uygun muamele edeceğinden şüphe etme. Hangi suçları: Umumi hukukları affedilmez. Mukaddesatına hücumunu da affetme.

Şahsi, mubah ve dünyevi hukuklarını affet.!

ADEM - DERS ANINDA ALINAN NOTLAR

(23.04.2017) (Afyon)

☞ Alemler gaybta gördüğünü Alemler şahadette gösterebilene asfiya denir. [Keşfini alem-i beyza gösterebilen.](#)

Ehl-i keşif = Aleminde kalmış keşifleri.

☞ Allah'ın (c.c.) dinini bilmek ayrıdır. Allah'ı (c.c.) bilmek ayrıdır.

☞ Ademin ► Allah'a bakan vechi.

► Kâinata bakan vechi.

► İnsana bakan vechi.

☞ Ademi anlamak için varlığı bilmek gerekir.

Adem ≠ Vücut

☞ İlim malumdan ayrılamaz. İlimin içini dolduran, mevzuu malumdur.

Malum ilmin mevzuu iken, içinden malumu çıkaramazsın.

Malumlar var olduğu için, bu malumların bütünlüğüne ilim deniyor. Malumların cemi ilim. İlim zarf. Malumatlar mazruf.

Malumatları ilimden çıkarınca o ilmin içi boş olur. Biz ilmi bilmiyoruz. İlimde mazi, hal, istikbal mevcut. Malumsuz ilim olmaz. O zaman ilim maluma tabi. Çünkü ilmin mevzuu, içeriği malum.

☞ Her külli kaidenin istisnası vardır.

Allah her şeyi bilir. Kendi zatı istisnadır.

Allah bildikleri 'şey'ler ► Vacib-ül vücudu bilir.

► Mümkini bilir.

► Mümteniyyi bilir.

☞ Vacibin mümkün bilmesi gibi, mümkün vacibi bilemez.

☞ Adem: Cenab-ı Hakkın irade ve kudreti taalluk etmediği mümkün olanlara Adem deniyor.

İlmi vücudu var. Buna irade ve kudret taalluk etmemiş ise buna adem denir. Tasavvufçular buna (maluma) ayan-ı sabite demiş.

Adem ile Adem-i harici bazan aynı kullanıyor.

Fotoğraf merceğinde gözüken ► adem.

Düğmeye bastın vücuda çıktı ise vücud-u harici.

Mercek ► Levh-i mahfuza bakıyor.

Bundan mercek ► Levh-i mahfuzâ bakıyor. Buradan Vücudu hariciye çıkıyor.
Mercek ► Levh-i mahv isbattır. Bu Levh-i mahfuzâ bakıyor. Burada herşey vücudu hariciyeye çıkmıyor.

Allah'ın ilminde durup çıkmayana Adem-i harici denir.

Bu vücuda çıkmamış.

- ✦ Daire-i ilim içinde bulunan ► Adem.
- ✦ Tasavvufçular mümkinatlara ► Ayan-ı sabite demişler.
- ✦ Adem-i mutlak yok ► ilim-i muhit-i ezeli var.
- ✦ Allah'ın ilmine kayıd konmaması için ► mümkün, mümteni ve ademi vücudlar var.

Bu ilmin içeriğinin zenginliği.

- Adem ► Daire-i ilimde

Adem-i harici ► Levh-i mahv ve ibsat

Vücut ► Alem-i şehadet'de

✦ Mesnevi-i Nuriye (70) de bak. Şuâlar (230) .

✦ Ademin insana bakan adem ► ruhunu

► kalbini

► mahiyeti insaniyeni

} yandırır. Buna enaniyetle düşüyor.

Vücut dairelerinden mahrum kalmağa misal: Adamı hapsetmek mi idam etmek mi daha çok zulmetmiş olursun.

- Yahudilere hayat istiyorsanız ölümü (mevti) isteyiniz diyor.

- İlim malum:

✦ Filim vuruyor perdeye. Perdede ortaya çıkıyor.

✦ Gözükmeyen mumlu kağıttaki yazıyı göstermek. Malum yazı.

Onu gösteren mürekkebi ilim (mürekkebi).

☞ Nur-u iman ile ► Ahiretteki yaşamak.

Şuur-u iman ► Buradaki yaşamak.

Şuur senin aynı zamanda senin kuvvetindir.

☞ Ayine misal olduğunu bilen
Vahid-i kıyasisini bilen
Alet-i inkişafını bilen
Manay-ı harflüğünü bilen

} avam deniyor.

☞ Kusur
Acz bilmek
Fakr
Naksını

} kaf-nun tezgahı.

☞ Adem-i mutlak ≠ ilm-i muhiti ezeli
Adem ≠ Vücut
Adem-i sırf ≠ mümkinatın arkası. Ademin eveli.

☞ Anne hem döver hem şefkat edip yıkıyor. Dövmek ve şefkat etmek aynı anda, aynı zatta..

☞ Ademin arkası ► Adem-i sırf
Kainat ► Ademden
Şecere-i hilkat ► Adem-i sırfтан.
Allah-u Alem Adem-i sırf ► Tekvinde.

☞ Küfür ve isyan ► Ademdir, tahriştir, emr-i itibariyle..

Cüz-i ihtiyari ► emr-i itibariyi kullanıyor. Tahrib oluyor.

☞ Elektrik kablosu ► Adem. Ampulu takınca nur ortaya çıktı.

Buna da ► Vücut deniyor. Kabloda zahirde nur yok. Ampulde ademden (hiçlikten) çıktı. Hem ustad ziyaya ilim, şuur diyor.

Bu ziya elektrikten (Ademden) çıktı. Isıyı da (sıcaklığı da) düşün.

Kabloyu tut. Sıcaklık yok...

☞ **Kar:** Kazanılanın giderinin azaltılmasıdır. Yani israfı önleme nisbetinde kârın olur. Giderini azalt. İsrafı terket. Günahları terket. Terklerle kazanımla olur.

☞ Hasan ► manay-ı ismi.. Hasanın ► manay-ı harfi olur. Takısı. “nın” takısı manay-ı harfi..

☞ Sevablarda ► Kurbiyet var.

Günahları terketmekle ► Akrebiyetin inkişafı var oluyor.

Sevablarımız, ibadetlerimizin kuvveti nisbetinde terklerimiz artar. Günahlar ademîdir, tahribattır. Bunun karşısına terklerinle devre dışı olur olur vücuda döner.

- ◆ Matematik ► Emr-i itibaridir. Soyuttur. Vücut-u haricisi yok.
- ◆ Matematikte mutlak değere sıfıra olan uzaklığıdır. Yani: -5 in mutlak değeri +5 tir.

Çünkü sıfıra olan uzaklığı mutlak değer.

- ◆ Terkler = Sıfıra yaklaşmak, sıfırlaşmak..
- ◆ İnsanlar arasındaki kavganın en büyük sebebi ve zemini GIYBET..

HASED VE İNAD

İnsanın ► iç alemindeki bütünlüğü bozan ► inad..

İnsanın ► dış dünyadaki uyumunu bozan ise ► hased.

Bunlar hayırlı iken.. Yerinde kullanılamazsa. Yani ifrat veya tefrite getirilirse böyle olur.

İnadın ifradı ► Değişime direnir. Kendi bildiği bildik olur.

İnadın tefriti ise ► Kendi halinden memnun gibi görünüp kabuğuna, hususi dünyasında kalır.

Kendi hususi dünyasını hapse çevirir.

Hasedin ifratı ise ► Kendini yakar, tahrib eder. Kuyuya indirir. Yakubun (a.s.) 11

çocuğu Yusuf (a.s.)'ı kuyuya indirdikleri gibi. Aslında kendini yaktığı için karşıya böyle dayanır.

Hasedin tefriti ise ► Terakkisi durur. Hiç bir şeye hased etmediği için kendine katkı ihtiyacı, yenileme ihtiyacını duymaz.

Bu ikisinin en tehlikelisi de: Bunlardan kurtulacağım diye neyi ne zaman ve nasıl yapacağını bilmeden hem kendini hem de karşıyı tahrib eder. İyilik zannıyla. Yani: Tefritten kurtulacağım diye ifrat eder. İfratdan kurtulacağım diye tefrit eder.

Peki bu tipler ne yapacak?

Doğruyu fiilen yaşayan arkadaş gurubu olacak. Cemaate katılıp, cemaat içinde kendisini inşa ve ihyaa edecek kişilerle teşrik-i mesai eder, onlarla devamlı sohbet-i ihvan eder ve onlarla kamplara, seyahatlara, müzakerelere yani fiili dünyalarına girecek.

Mesleğimiz olan Nurculukta bazan hased: Sadakat namı altında icraat yapar. Güya risalelere sadakatı en zirvede imiş gibi ortaya atılır ve ortalığı velleveye verir. Bunlar sadakat sureti altında hased hastalarıdır. Bunların özel hayatlarında ya muvazenesizlik hakim. Ya da geçmişi ve şimdiki zamanlarda kebairlerle dolu olur. Bu kebairin vicdan azabından kurtulmak için buna ihtiyaç duyarlar. Onu bunu sadakatsizlikle itham etmeyi, sağda solda geveze etmeyi sadakat ve hizmet zannederler.

Hasedin ► **ifratı** ► Onda olmasın hep bende olsun.

► **Vasatı** ► Onda da olsun, bende de olsun.

► **Tefriti** ► Onda olmasında bende de olmasın.

Hased: Onu o hizmete layık görememek. O insanı hizmete bağlayamamak ki kısıançlık..

İnadın ► **İfratı** ► Manay-ı ismiyle bakmak. Küfürde, yanıışa ısrar etme.

► **Vasatı** ► Manay-ı harfide sebat etmek. Sunnette kalma.

► **Tefriti** ► Değişime direnme. Bağnaz, geçimsiz, uyumsuz.

Aslında “**hased evvelâ hâsidi ezer, mahveder, yandırır.**” Evvela.. kendini sonra karşıya fiili hamleler yapar. İçindeki o kaosu söndürmek için tecavüz eder. Ama hased evvela hâsidi yakar. Herşeyde öyle. Evvela kendini..

ŞEYTANLARIN GÖLGELERİ

* Güneş camdan sabah vurdu. Gölgem odanın ortasına düştü. Masamda

çalışıyordum. Tebei nazarımda bir taraftan diğer taraf hızlı bir fare geçti zannettim. Yan olduğu ve gölgeye, odaya tebei nazar olduğu için ne olduğunu bilemedim. Ama hızlı bir şekilde siyah geçti. Sonra anladım ki, kuş dışardan uçarken güneş onun gölgesini odama taşımış, onun gölgesi imiş meğer. Ama vehmim onu fare veya... veya... işlemeye benim başlayacaktı. Eynesserra minessüreyya.. İşte dimağımızda vesveseler ve vehimler asıllar değil düşünceler olan gölgelerdir. Düşünceler, filimler dimağımıza gölgeler hükmünde. Hani bir insanı giybet edersin, akşam murdar eti yersin sırrı.. Seyrettiğin, dinlediğin, olumsuz insanlarla olumsuz ortamlardan sana yüklenen gölgelerdir.

YEİS VE ÜMİTSİZLİK.

(03.05.2017) (Zeytinburnu)

* Ruhsaldır, enfüsidir. Allah’a (c.c.) su-i zan etmekten. Öyle hüsn-ü zan edeceksin ki Allah’a (c.c.) isyan ettirmeyecek..

Yeisin piri şeytandı. Amelen Allaha isyan etmemişti. **Yeis ruhsaldır.** Ümitsizlik ise amelen yanlış yaşamaktan ve esbabı fail yapmak yanlışından. Ümitsizlik bedensel kaynaklıdır. Yeis ise ruhsal kaynaklıdır. Ümitsiz olanlara bakın, geçmişi kötü olanlardır.

Yeis ► reca

Ümitsiz ► Ümidli.

Su-i zan yeise düşürür insanı. Reca vasata götürür. Hani Kur’anda bilmana: Allahtan ümidini ancak kafirler keser.

Şeytanın itikadı bozdu. Ameli bozuk değildi.

İtikadı bozanlar:

Bidatların var olmasıyla. Bidatlar sünnetleri götür. Her bir haram bir farzı yok eder.

İtikadı bozuk olunca bidatlardan lezzet alır. Bidatlar işledikçe yeise düşer. İtikadı bozuk olan da bidatlardan lezzet alır.

Sünneti terkeden ► bidata bulaşır ► her bidat daha itikadını bozar. ► İtikadı buzulursa seni ümitsiz yapar. ► ümitsiz olanı da yeise atar.

HAYATINI ANLAMLANDIRMAN İÇİN

(04.05.2017)(Zeytinburnu)

- ☞ Yokluk kadar, varlık..
 - ☞ Fakirlik kadar, zenginlik..
 - ☞ Hiçlik kadar, vücut..
 - ☞ Hastalık kadar, sihhat..
 - ☞ Takva kadar, İlim..
 - ☞ Terkler kadar, hürriyet..
 - ☞ Acizlik kadar, kudret..
 - ☞ Mevt kadar, hayat
- görmedim.

Yani:

☞ Yokluk varlığı örtmüş. Varlık yokluğun içinde.. Varlığın meratibleri yokluk zemininde meratiblenir.

☞ Fakirlik içinde gizlenmiş zenginlik..

☞ Hiçlik içinde vücudu koymuş, gizlemiş..

☞ Hastalığın içine koymuş sihhati.. Ruhunu kurtarmış kölelikten..

☞ Takvanın içine koymuş ilmi.. Efendimiz öyle buyurmuşlar..

☞ Terklerin içine koymuş hürriyeti. Elindekiler ve talep ettiklerin kadar kölesin.. Onlar seni boğmuş, boğuyor, nefes aldırıyor, etrafına bile baktırmıyor, önünü bile göstermiyor, geçmişini bile unutturuyor. Yani: Kim olduğun, nerede niçin olduğunu unutturuyor elimdekiler ve talib olup peşinde koştuklarım. Ben zannediyordum ki onun peşinde ben koşuyorum. Oysa beni arkasından sürüklüyor.

☞ Acizliğin içine nihayetsiz kudreti koymuş, gizlemiş.. Ucuz olmasın diye..!

☞ Mevtin içine koymuş ebedi ahiret hayatını. Beden hepsinden ve dünya zindanından kurtulmuş mevt.. Dar, karanlık, soğuk ve yalnızlıktan kurtulup ağaç olan çekirdek gibi.

- * Leyle-i kadri, umum ramazanda..
- * Saat-ı icabe-i duayı, Cuma gününde..
- * Makbul velisini, insanlar içinde..
- * Eceli, ömür içinde..
- * Kıyametin vaktini, ömr-ü dünya içinde..
- * Aklını aşk perdesinde
- * Amelin ücretini nefs-i amel içinde koymuştur.
- * Zalâm (zulmetler), zarf-ı ziya oldu.

Hizmetin mükafatını, hizmet içinde derc etmiştir.

- “Birine karşı sabrın kalmadığı vakit, Allah’ın (c.c.) sana ne kadar sabırlı olduğunu düşün” [Ab-u Bekir \(r.a.\)](#).

- * hizmetin mükafatını, hizmet içinde derc etmiştir.
- * Işığın devamı için mum eriyor.
- * Karanlık zemini olmazsa, ışık tezahür edemez.

İMTİHANIM NASIL DEĞİŞİR.

(08.05.2017) (Zeytinburnu)

- Dünyevileşmenin sonuncunda önceliklerimiz de değişti.

Bir imtihanın kalkıp ondan daha hafif olmayacak yeni bir imtihanla şeklinin gelmesinin sebebi; o imtihan şeklinden razı olmasıyla kalkar. Onunla savaşıma sebebiyle daha da şiddetlenir. O imtihan sebebi hastalık veya somut (eşya) cinsinden ise ondan razı olmayla kalkar. Eğer imtihan sebebin bir insan ise, ona ciddi dua etmeyle son bulur. Yoksa Ustadın dediği gibi, yaban arılarına uğraştıkça daha çok musallat olurlar. Senin şu an imtihan olduğun somut eşya veya obje veya bir insan ise.. buna karşı direnme değil, bir boks için asılan kum torbası gibi seni yetiştiren sebep olduğuna bi bakarsan, artık o öyle olmadığını anlarsın. Hele insan ise, sen de dua edersen şeytan onu sana sevdirmeye başlar ta ki dua etmesin. Çünkü dua sırr-ı ubudiyettir. Buna ayna olmanı şeytan istemeyecektir.

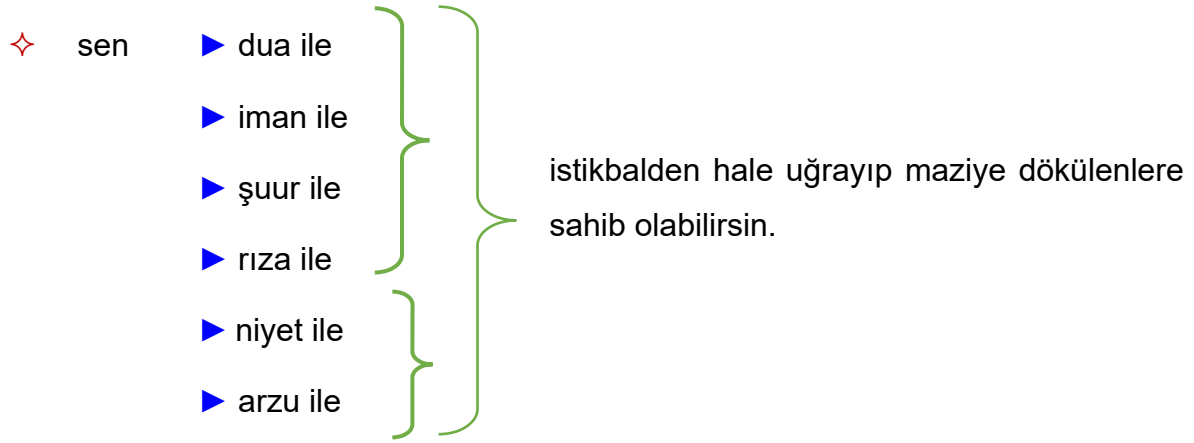
(06.05.2017) (Zeytinburnu)

✧ Hayatın ▶ bir sahife
ömrün ▶ bir kalem

meylin, iraden, cüz-i ihtiyarın ▶ kalemi tutan el

hadisat ▶ istikbalden hale geliyor

halden ▶ maziye dökülüyor

Tevbe ve istiğfar da ▶ silgin

Yekünün senin kaderin..

- Bazı insanın gülmesinden bile nefret akıyor. Bazıların da kızmasında bile rahmet akıyor.

- Yahudilerde korku ve öfkeleri kadar para ve silah var. Orantı bu.

- His: Tarlada bizzatihi yaşamak. Fikir ise; o bahçe resmini çekmektir.

- Dünya ▶ Çöl } diyor.
Küre-i arz ▶ sahra }

Şuursuza ▶ aynı çöldür }
Şuurluya ▶ aynı sahra }

(06.01.2017) (Zeytinburnu)

LATİFE-İ İNSANİYE

Peygamberlerin bir vazifesi de; insanların insanlık makamına çıkarmaktır. Biz insan olmaya geldik. İnsan olarak gelmedik. Bilkuvve idik.

His herkeste var, fakat Latife-i insaniye herkeste uyanmamış. Burada bulunan hiss-i insanîdir. Buradaki hissiyat-ı insaniye kalb ve ruhun derece-i hayatına çıkarsa.. mazi ve müstakbeli hazıran gibi - anda - görür.

Ey insan kendini oku denince, latife-i insaniye okunması..

Burada orayı yaşayan latife-i insaniyedir. **Beden kabir**. Latife-i insaniye bedensel hazlara hakim olursa, burada orayı yaşamaya başlar. **Hazır zaman**: Tabut.

Latife-i insaniye; maziye ve müstakbeli hazırda yaşayabilir. Bu sistemde var. Bunu latife-i insaniye yapar ki, bu da senin Kitab-ı Mübinin..

Bu makamda: Kitab-ı Mübin ▶ Suret
İmam-ı Mübin ▶ Hakikat

Bu cem olursa: Levh-i mahfuzun olur.
O zaman aradığını aradığından
sorma makamına çıkarsın ki, buna
levh-i ezeli deniyor.

Buraya nadir zatlar girebiliyorlar.

Bu latife-i insaniye inkişafı nisbetinde Ayine-i Samed oluyor.

Latife-i Rabbaniye ▶ Zîşuur

Latife-i insaniye ▶ Zîhayat

Latife-i insaniyeyi batıranlar ▶ bir lokma

▶ bir kelime

▶ bir dane

▶ bir lem'a

▶ bir işaret

▶ bir öpmekte

Latife-i insaniye bozulunca; insanın latifeleri, hisleri ve duyguları ifrad moduna geçer.

Latife-i insaniyenin kaynağı ▶ Esmadır ▶ Arş'dır.

Zîşuur ▶ bir sırr-ı insani ▶ Latifedir.

Zi nur ▶ bir Latife-i Rabbaniye ▶ Latifedir.

Zi hayat ▶ bir Latife-i insaiye ▶ Latifedir.

Latife-i insaniye; insanlığı vasatta tutar.

Esbablı tecelli, dimağ kelimelerindeki ayetleri okuyor.

Esbabsız tecelli, kalbe irade sıfatından gelen tekvini ayetleri okuyor.

Latife-i insaniye de kendini okuyor.

üçünü cemedem
KADER.

Latife-i insaniyenin içinde

▶ hırs-ı hayat ve hıfzı ve

▶ zevk-i hayat ve aşkı

var. Latife-i insaniyenin
hakikatı..

Latife-i insaniyenin mahiyeti ise ▶ ebedî ve

▶ ebed

müşterisi olan bir Latife-i insaniye.

Bu latife bozulunca: Ebedi şeyler yerine fani şeyleri alır ve yüksek fiyat verir.

LATİFE-İ İNSANİYE

Tefriti	Vasatı	İfratı
Maraz-i kalbi ve maraz-ı asabi ortaya çıkarır. Ve kalbi öldürür. Kusurunu anlamaz. İstiğfar etmez. Bu haline kanaat eder. İnsanın ulvi latifelerini ve kalb ve aklını, nefs-i emmaresinin arkasına düşüp pervane gibi fitne ateşine düşürttüüyor. O damar-ı insaniyi o derece şırınga etmiş ki küçük bir zarar-ı dünyevi yüzünden elmas gibi umur-u diniyeyi terkeder.	Ebedi ve ebed müşterisi. Kuran-ı mü'ciz-ül beyanın tıryak misal ilaçlarının naşiri Risale-i Nur dayanabilir. Ve onun metin, sarsılmaz, sebatkar, fedakar şakirdleri mukavemet edebilir. Öyle ise, herşeyden evvel onun dairesine girmeli. Sadakatle ve tam metanet ile ona yapışmak lazım ki; acib hastalığın te'sirinden kurtulsun.	Fani şeylere yüksek fiyat verir. Edna bir hayat-ı hayatiyeyi büyük bir meseley-i diniyeye tercih ettiriyor. Hislerin, duyguların ve fikirlerin ifrad moduna taşır. Kalbinin mühürlenmesi. Adem alemleri hesabına çalışır.

LATİFE-İ İNSANİYE NASIL BOZULUYOR?

(06.01.2017) (Zeytinburnu)

1. İsrâf ile.
2. İktisadsızlık ile.
3. Kanaatsızlık ile.
4. Hırs yüzünden bereketin kalkmasıyla.
5. Fakr-u zaruret, maişetin ziyadeleşmesiyle.
6. Ehl-i dalaletin nazar-ı dikkatini şu hayata celb ede ede..
7. Edna bir hayat-ı hayatiyeyi, büyük bir mesele-i diniyeye tercih ettiriyor.

Peki çaresi

“Kur’an-ı Mü’ciz-ül Beyanın tiryak misal ilaçlarının naşiri olan Risale-i Nur dayanabilir; ve onun

- ▶ metin
- ▶ sarsılmaz
- ▶ sebatkâr
- ▶ hâlis
- ▶ sâdık
- ▶ fedakâr

şakirdleri mukavemet edebilir. Öyle ise, herşeyden evvel onun dairesine girmeli.

Bu acib asrın bu acib hastalığına karşı ve dehşetli marazına karşı

- ▶ sadakatle
- ▶ tam metanet ve
- ▶ ciddi ihlas ve
- ▶ tam itimad ile ona yapışmak lazım ki o acib hastalığın tesirinden kurtulsun.”

Kelam sıfatından gelen ayetlere ▶ Dimağ ▶ Biz ▶ Hakîm

İrade sıfatından gelen tekvini ayetlere ▶ Kalb ▶ Ben ▶ Vedüd

İkisinin cem-ül ceminden ortaya çıkan ile ▶ Latife-i insaniye ile kendini okur
▶ Rahim ▶ Bendeki “O”.

Maddi Hayat-ı Muhammediye (a.s.m.) ▶ İmam-ı mübin }
▶ Kitab-ı mübin } **Levh-i mahfuz**

Manevi Hayat-ı Muhammediye (a.s.m.) ▶ **Kalb**

Cem-ül ceminden **Şahsiyet-i Muhammediye (a.s.m.)** ▶ Latife-i insaniye

Latife-i insaniyeye verilenler ▶ Vücut ▶ Muhabbet
▶ Hayat ▶ Marifet
▶ İnsaniyet ▶ İlm-i Kur’anî
▶ İslamiyet ▶ Hikmet-i imaniye
▶ İman-ı tahkiki

LÜMME-İ ŞEYTANİYE

(06.01.2017) (Zeytinburnu)

“O çirkin sözler senin kalbinin sözleri değil. Çünkü senin kalbin ondan müteessir ve müteessiftir. Belki kalbe yakın **lümme-i şeytaniyeden** geliyor.” **Sözler (275)**

☞ Lümme-i şeytaniye kalbin içinde değil, ona yakın yerde.

“Hem bazan şeytan kalb üstündeki **lümmesi** cihetinde” **Lem’alar (75)**

☞ Lümmenin tasarrufu ▶ şeytana ait.

Lem'alar (83) “İnsanda kalbin bir köşesinde **lümme-i şeytaniye** denilen bir âlet-i vesvese ve

kuvve-i vâhimenin telkinatıyla konuşan bir şeytanî lisan ve ifsad edilen kuvve-i vâhime, küçük bir şeytan hükmüne geçtiğini ve

sahiblerinin ihtiyarına zıd ve
arzusuna muhalif } hareket ettiklerini...”

“Ve bu **lümme-i şeytaniye** ve } bir kulak ve }
şu kuvve-i vâhime, } bir dil } olduklarından,

ona üfleyen ve }
bunu konuşuran } haricî bir şahs-ı şerirenin vücudunu ihsas ederler.”

Çıkarımlarım:

1- Kalbe yakın, kalbin bir köşesinde lümme-i şeytaniye denilen ► alet-i vesvese varmış..

2- Lümme-i şeytaniye ► alet-i vesvese.. Yani şeytanın aleti. Şeytan bunu kullanıyor. Demek bize üfüremiyor. Adeta bizdeki onun üssü.. Benimle şeytanın arasındaki berzah..

3- Kuvve-i vahime ► Tasavvurda. Bunu telkinatıyla bizimle konuşturuyor.

Kuvve-i vahime ► dil gibi. Şeytan bunu ifsad ediyor. Şeytanın dili oluyor.

Lümme-i şeytaniyeye ► üflüyor.

Yani lümme-i şeytaniye ► kulak.

Lümme-i şeytaniye ► kulak }
Kuvve-i vahime ► dil } şeytanın hesabına çalışıyor bunlar..

“Kuvve-i vahimenin telkiniyle konuşan bir şeytanî lisan”

Şeytan sana direk konuşmuyor. Kuvve-i vahimeyi ifsad ediyor. İfsad edilen kuvve-i vahimeyle, kuvve-i vahimenin sana telkinleriyle şeytan bunun arkasından - kuvve-i vahimenin arkasından - senle konuşuyor. Zahirde senle konuşan kuvve-i vahime. Bu vitrin. Bunun arkasında şeytan var.

Kuvve-i vahime: Vehim veren.. Vesvese veren. Şeytanın dimağda, hoparlörü.. Dimağına bunla konuşuyor.. Sanki cep telefonun hoparlörü.. Lümme-i şeytaniye ile de kalbe üflüyor.

Dimağda bunu karşılayıp cevap verev ise **Taakkul**.

Kuvve-i vahime ► Dimağda ► Tasavvurda.

Kalb Lümme-i şeytaniye ile üflüyor. Pek bunu karşılayan; kalbte bulunan ► Latife-i insaniye.

Lümme-i şeytaniye şeytanı dinleyen alet-i vesvese olduğundan şeytanın kulağı. Burada üflüyor şeytan..

Kuvve-i vahime	► şeytanın dili	} Bunlara mukabele eden
Lümme-i şeytaniye	► şeytanın kulağı.	

Kuvve-i vahime ► Hoparlör gibidir. İşte Kur'an ister müzik çalsın.

Kadınlarda ► Stereo.. Erkeklerde ► mono.. çalışıyor. Yani çift ve tek gibi..

NEHCÜL-BELAĞA KİTABINDAN

(10.01.2016)

Hz. Ali (r.a.) dan

Hz. Ali (r.a.) “Ameli sebebiyle geri kalanı, nesebi öne geçirmez.”

Al-i imran (68): “Doğrusu insanların İbrahim’e en yakın olanı, ona uyanlar, şu peygamber ve müminlerdir.”

“Hz. Muhammede (a.s.m.) yaran olan, nesebi Ondan uzak olsa bile, Allah’a itaat edendir. Ona düşman olan ise, Ona akraba bile olsa, Allah’a isyan edendir.”

Asil bir soydan gelmek güzel bir nimettir. Diğer insanlar nezdinde hürmet ve muhabbete vesiledir. Ama din noktasında baktığımızda, kâmil insan olmanın ölçüsü soy-sop değil, iman ve ahlâk gibi değerlerdir.”

Selman-i Farisi İranlı idi. Böyle iken, İslama girince Hz. Peygamber (a.s.m.) onun hakkında şöyle dedi. “Selman bendendir, Ehl-i Beytimdendir.” (İbn-u Hişam. Es-Siretün-Nebeviyye.)

Eb-u Leheb, Peygamberin amcası idi. Ama Onun düşmanı olunca, aleyhinde Tebbet süresi indi.

İnsanı diğer insanlardan üstün kılan artı değerler vardır.

İşte ilim, bunlardandır. **Muhakemat (25):** “Bir şeyin şerefi neslinden değildir, zatındandır.”

İhamın sebeplerinden: Keskin zekası ve safi kalbi..

Hz. Ali (r.a.) Asr-ı saadette önemli olaylardan hep ön saftadır.

İnsanın asıl zîneti; ilim, ahlak gibi değerlerdir. Bu zîneti, elbise ve makam gibi makam gibi arızı değerlerde aramak ise, tam bir cehalettir.

“Zühdün efdali, zühdü gizlemektir.”

“Zühdün ölçüsü: **(Hadid:23)** “... Ta ki elinizden çıkana üzülmesiniz ve Onun size verdikleriyle şımarmayasınız.”

Her kim geçmişte kaçırdığına üzülmemesi, gelecek olanla da şımarmasa zühdün her iki tarafını da almış olur.

Zühd; kalbe ait özelliktir. Dünyayı terk etmek manasına değil. Küfür ve dalalet dışında herşeyini Elhamdüillillah diye bilmektir zühd..

Zühd; dünyaya aldanmamak ve manay-ı harfiyle bakmak.

“Allah (c.c.) seni hür kıldı, başkasına kul olma.”

Kardeşini şu üç halde korumadıkça ona dost sayılmaz:

1- Müsibet zamanında.. 2- Gıyabında.. 3- Vefatında.

Böyle gerçek dostu **sıddık-ı vefiy** yani vefakâr dost denir.

Arkasından gıybet ettirmez. Arkasındaki ithamları kaldırmaya çalışır.

“İnsanlar bizi nasıl gördüğünden ziyade, bizim nasıl olduğumuz önemlidir.”

Ayette bildirdiği üzere (**Kıyamet:14-15**) “**mazeretler ileri sürse de, insan kendini bilir.**”

Bazı insanlar makamdan şeref alırlar. Bazıları da o makamları şerefendirirler.

Öyle yaşaki müslümanlar senden -yaşantından- istifade etsinler.

İşte buna; kendisi için değil ümmet için yaşıyor denir.

Sana maddi ve manevi bir makam verilmişse onu ümmetin hizmetine harca..

Bazan hak bir fiil ve sözle batıl kasd edilip hizmet edebilir ki Hz.Ali (r.a.) “Bununla batıl kasd edilen hak bir sözdür” dermiş.

Ahlâki bozuk olanlar sisli havayı severler gibi sesleri çok çıkar. Ama iyi havalarda sesleri az olur.

Dostun üç sınıftır.

1- Senin dostun.. 2- Dostunun dostu.. 3- Düşmanın düşmanı..

Düşmanların ise:

1- Senin düşmanın.. 2- Düşmanın dostu.. 3- Dostunun düşmanı..

Mal harcadıkça azalır, ilim ise bilakistir.

İlmi rivayet eden çok. Ama riayet edenler azdır.

İlim ile amel edilirse ► Ahlâk ortaya çıkar.

İman ilmi ► Ahlâkını.. İslami ilim ise ► Amelini artırmalı.

Birinde üstün bir haslet gördüğümüzde, onun kardeşi olan hasletleri de gözleyiniz.

Mesela: İnsanın mahiyetinde cömert olmak, vefa göstermek, başkalarını kendine tercih etmek, haksızlığa karşı tepki vermek.. Tarzında pek çok asil haslet vardır.

Çünkü bir hasletin güzelliği bazı duyguların da güzelliğindedir. **Mesela:** Yalana tenezzül etmeyen biri, başkalarını da aldatmaya da tenezzül etmez. Ufak bir haksızlığa bile dayanamayıp tepki veren birinin vicdanı, fakirleri çaresiz halde bırakmaya razı olmaz. Evet, yerin altından sızan azıcık bir su, arkasındaki koca pınarın habercisi gibidir.

Her varlık Allah'tan (c.c.) bize bir habercidir. Dilini anlayabilsek, bize çok şeyler söyler. En azından nereden geldiğini bize taşır.

- Ben görmediğim birine ibadet mi ederim!

Gözler açık bir şekilde idrak edemez. Lakin kalpler O'na imanın hakikatleriyle şahid olur.

O eşyaya teması olmaksızın her şeye yakındır.

Onlardan ayrı olmaksızın çok çok uzaktır.

Tefekküre ihtiyacı olmaksızın dilediğini yapandır.

Alete ihtiyacı olmadan sanatını icra eder.

Bir etki altında kalmaksızın dilediğini yapandır.

Gizli değildir, latiftir.

Eşyanın büyüklüğü gibi olmaksızın kebirdir (büyüktür).

Göz olmaksızın her şeyi görür.

Acıman manasında olmadan her şeye merhamet eder.

Yüzler, O'nun azameti karşısında eğilir.

Kalpler, O'nun korkusundan ürper.

Göz güneşe karşı bakmaya yaratılmadığı gibi, nur ve nuranî şeyler de göz için değildir.

İnsan daha maddenin, atomun sınırlarını çözememişken, ya onun sahibini nasıl çözecek..

Yarattıklarının birbirine benzer özellikler taşımasıyla kendisinin benzeri olmadığına delalet eden Allah'a (c.c.) hamdolsun.

Batındır, ama letafet ile değildir.

Latif cihaz latifeleri duyar, kabaları duymaz, görmez.

Mahrecin ses mekanizması; mana ile alem-i şهادet arasında berzaktır. Sessiz olan manayı sese dönüştürüyor!

Allah'ın (c.c.) elinde olana kendi elinde olandan daha ziyade güvenmedikçe, kulun imanı sadık olmaz.”

Biz sudan olduğumuz için suya ihtiyacımız var. Fakat su bizden olmadığı için bize ihtiyacı yoktur.

Kötü bir şey yapsan, tevbeden seni menetmedi. Cezalandırma hususunda acele etmedi. Hatayı tekrarlayıp tekrar tevbe ettiğinde seni ayıplamadı. Rezil olmayı hak ettiğinde seni rezil kılmadı. Tevbeleri kabulde zorluk çıkarmadı. Günahlardan dolayı çetin sorgulama yapmadı. Rahmetinden seni ümitsiz kılmadı. Aksine günahtan sıyrılmayı bir hasene eyledi. Seyyieni bir.. Haseneni ise on saydı. Sana tevbe ve rıza kapısını açtı.

Akıllı kişinin dili kalbinin arkasındadır. Ahmağın kalbi ise, dilinin arkasındadır. Akıllı kimse, herşeyi yerli yerine koyandır. Akıllı kimse dünyada kalacağı kadar kıymet verir. Ahirete ise, sonsuz önem verir.

(24.01.2017) (Zeytinburnu)

Akıllı kimse, gözünü ibrete, kulağını hikmetli söze açar. Haram manzaralardan, boş sözlerden ise adeta kaçır.

Ömrünün ilkbaharını iyi değerlendirenler ömrünün sonbaharlarında rahat ederler.

İnsanın azaları kullandıkça kuvvetlenir.

Mert olan; yalana, gıybet, aldatmaya tenezzül etmez.

Büyüklerin sözleri, sözlerin büyükleridir.

Derdin seninle yürüdükçe, sen de onunla yürü.

Sakin sakın görüşü zayıf, ameli münker olanla arkadaşlık yapma.

Çarşı pazarlarda oturmaktan sakın!

Hiddet, bir nevi deliliktir. Sahibini pişman eder. Şayet pişman olmazsa, böyle biri çok daha ileri derecede bir delidir.

Sizi unutmayan ölümü siz nasıl unutursunuz.

✧ Sıralama: Sadakat ► Adalet, Şefkat, İlim. Sıralama hak da bu..

Şia iman esaslarında: Allah'a iman.. Adalet.. Haşir.. Peygamberlere.. İmamet.. Kitablara.. Takiyye..

Bak ilim yok adalet var. O Zaman Hz. Ömer (r.a.)'i niye kabul etmiyorsunuz?

✧ Hayatın ► kelime-i mektubedir. Bunlar hayatın suretidirler.

✧ Tecelli ile cilve arası:

Kuddüs ismi ► Semavata cilvesi var

► Okyanusa cilvesi var

► Karalara cilvesi var

► İnsana cilvesi var

► Maneviyatına cilvesi var

tümüne tecelli deniyor.

VESVESE

Peygamberimize de sıkıntı geliyordu. O kah Eb-u Bekir (r.a.) sistemiyle... Kah Hz. Hatice (r.a.) sistemiyle ... Kah ezanı okutturarak.. Kah Kur'an okutturarak.. Kah namaz sistemiyle Kah kendi iç dinamikleriyle çözüyordu, yönetiyordu. Sıkıntının gelmemesi demek; ya insan değil, ya da cennet burası..

Nasıl ki kasıslere, çukurlara her araba aynı yerden geçtiği için girer. Ama her araba sarsıntıyı, çukuru şoföre iletmez. Süspansiyonları kaliteli ve aktif çalışanlarda şoför az rahatsız olur.

Kuvve-i vahime ► hoparlör vazifesini yapıyor. İster türkü çalsın, ister Kur'an.. O bir cihazdır. Kadınlarda çift, erkeklerde tek hoparlör çalışıyor. (sistem bu)

Sen bunu: Ne için böyle işlediğini bilersen ► **Şuur**.

Onu kullanmak. Tercih yapmak ise ► **Akıl**.

Sistemi aktif etmek. Onaylamak veya redetmek ise ► **İrade**.

☞ Rüyadakilerle mesul olmadığımız gibi ki (rüyada tasavvur aynasında), vehim ve vesveselerden de mesul değiliz. Mesul zannetmek şeytanı, nefsi bilmemektir. Şeytan ve nefis ciddi işlevi olan sistemdir.

☞ Eğer korku olursa bu tasavvurdadır ve aklî değil senin değil. Bir emareden gelmiyorsa, titremesi, korkması, adem-i rızası delildir ki onun değil.

☞ Vesveseden kurtulmanın yolu, kurtulmaya çalışmamaktır.

☞ Sana bir vesvese gelince. Yani: Aaa ölüyorsun, kalb krizi geçiriyorsun gibi bir vesvese gelse. Hemen kesinliği olan bir şeyi düşünün. Misal: Tavanda ampul var. Tavana bak ve ampul var, ampul var de ve ona bak öteki vesvese diğer kesin bilgi ile örtülmüş olacak.

☞ Bir şeyi tutup dışarıya atmak istiyorsun, itiyorsun.. Neticede tutuyorsun. O zaman o da seni tutuyor. O zaman duruyor sende.. Kurtulmaya, itmeye-kalkmaya karışmazsan o benle ilgilenmiyor der çekip gider. Sen bir eve, bir fabrikaya ve bir okula gittin ama kimse senle ilgilenmiyorsa oradan nasıl uzaklaşmak istediğin gibi, o da gider. Gitmesiyle meşgul olmazsan..

DERS ANINDA ALINAN NOTLAR

Evveli ve ahiri olan her şey bilimseldir. Bilimsel sırf maddiyat değil. Vesvesenin evveli ve ahirisi vardır. O zaman vesvese bilimseldir.

Hastalık; bilkuvve çekirdeklikten bilfiil ağaç olamamaktır. Yani hakikatını kaybetmek. Yaratılış hakikatını kaybetmektir hastalık. Hakikatın ademî yoludur hastalık. İstidadını kabiliyete dönüştürülemedir hastalık.

Günah da berzah. Günah: Kulluğunu farkettilen. Günah berzah, küfre, ademe.

Organını hissetmesidir hastalık. Yani: böbrek hastası olunca böbreğin varlığını farkedir.

Aczini, fakrını, kusurunu, noksanını deruhte eden münacattır. Çünkü talep yok. Noksanlığını deruhde eder.

Bela ▶ münacata

Musibet ▶ duaya

Para kaybetmek ▶ beladır hastalık değil.

Bela yüzüne gül ▶ o da eder tebeddül.

Maddi ve manevi hastalıklar.

Hastalık ▶ **Sureti** ▶ Bela ve musibet
▶ **Kanuniyeti** ▶ Farkeden
▶ **Hakikati** ▶ Hakikatını uyandırarak
▶ **Mahiyeti** ▶ Kemalatına ulaşır

- * Bilgili olmak başkadır, akıllı olmak daha başkadır.
- * Zeki insan hayatın içeriğini.. Akıllılar hayatın kendisini okurlar.
- * Özürü kabul eden kıymetli.. Fakat beyan eden daha kıymetlidir.
- * Basit şeylerle meşgul olanlar, büyük şeyleri kaçırdıklarındandır.
- * Başarını gizleyebilmek, o başarıdan daha büyük başarıdır.
- * Şehid: Beşeriyetini terkedip sünnet-i seniyei yaşayandır. Hayatını tarik-i hakta feda eder. **Âsâr-ı Bediiyye (683)**

Güneş ▶ Muhabetullaha.. Gündüz ise; sünnet-i seniyei teşbih edilmiş..

- * Allah(c.c.) susmaz. Bizim gibi; eee,iiii .. veya dura dura konuşmaz. Her daim var. Vücutuna en zahir delil konuşmasıdır.

12. SÖZ DERS YAPILIRKEN ALINAN NOTLARI

(25.01.2017)

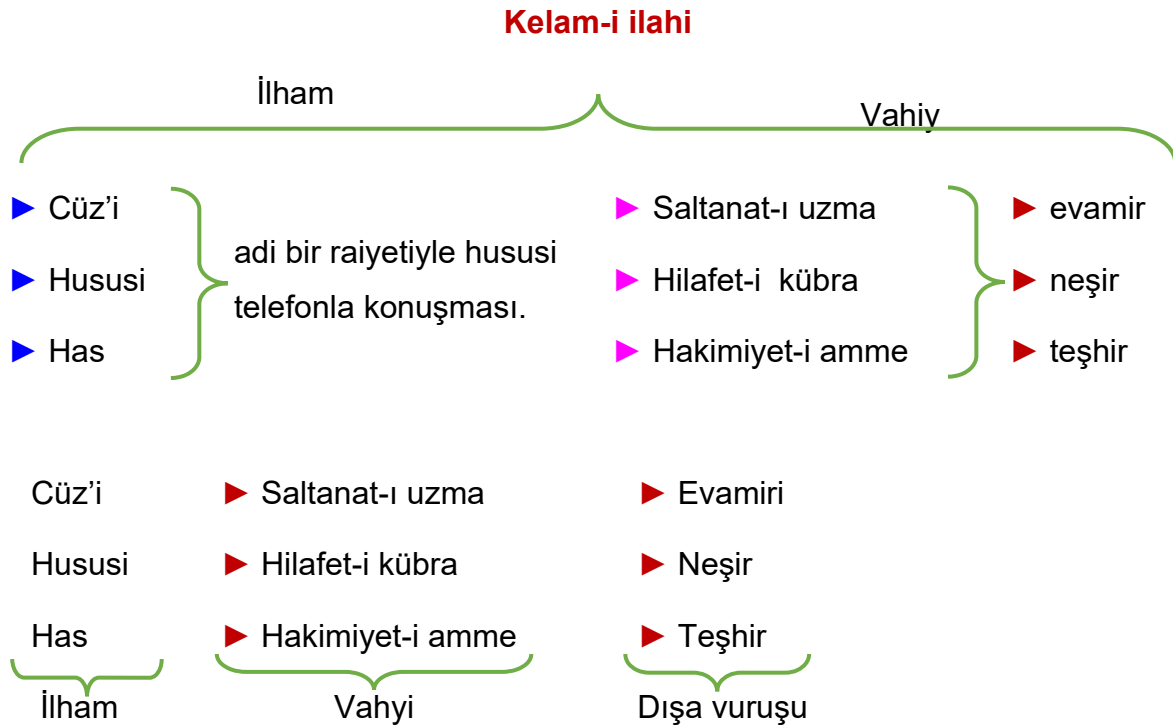
Konuşması da harekettir.

☞ Hakimiyet-i ammesi ► En büyüğü en küçüğe koyabilmesi.

Misal: Çınar ağacını çekirdeğine.. Şecere-i hilkatı insanda..

İşte bunu insanda. Bu da Hilafet-i kübra olarak insanda olması haysiyetiyle saltanatı ammeyi taşıması nisbetinde hilafet-i kübra sahibidir. Yeni doğmuş ama mazi ve müstakbeli taşıyor insan.

Saltanat-ı amme ise; mahiyetini hakikatı olarak gösterebilmiş. Uluhiyetini rububiyeti ifade edebilmesine Saltanat-ı uzma deniyor. Mahiyeti hakikatı olarak olabilmesi..

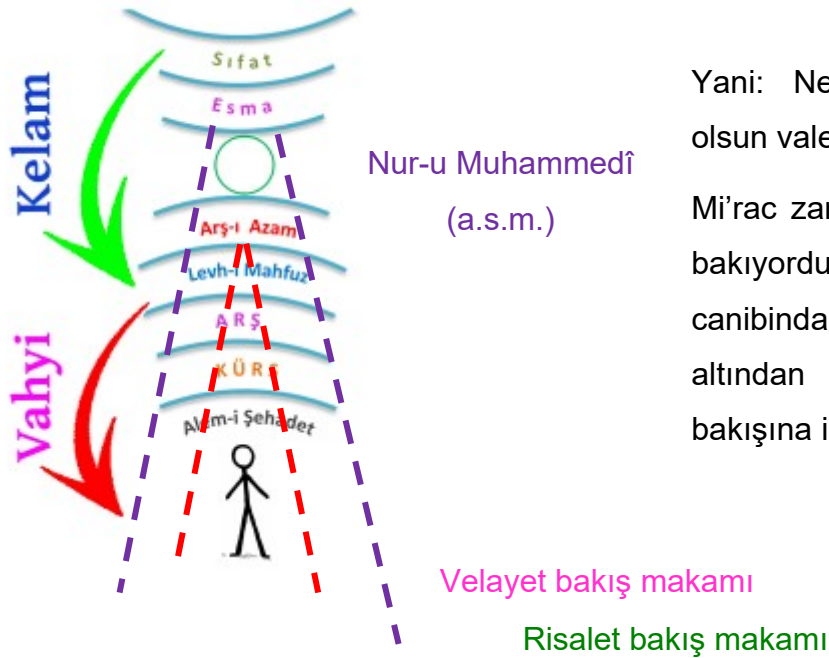

Velayeti risaletine inkılab etmiş..? Allah canibinden, kudretin azameti altından bakma makamına çıkıyor ki buna risalet bakışı (makamı) deniyor. Velayeti risaletine

yani Allah canibinden kudretin azameti altından bakma makamına inkılab ediyor. Velilerde vahyi gelmediği için risalet bakışına inkılab etmiyor.

Velayeti risaletine.. **Sözler (562)**: “Mi’rac ise, Velayet-i Ahmediyenin (a.s.m.) keramet-i kübrası, hem mertebe-i ulyâsı olduğundan, risalet mertebesine inkılab etmiş.”

Peygamberimiz (a.s.m.) mi’racı 53 yaşında oldu ki o zamanda Risaleti vardı. Peki mi’racda velayeti risaletine inkılab etmesi ne demek?

Yani: Ne kadar yüksek olursa olsun velayet risalete yetişemez.

Mi’rac zamanına kadar velayetiyle bakıyordu. Mi’racda bakışı; Allah canibinden kudretin azameti altından bakış olan Risalet bakışına inkılab etti.

Saltanat-ı uzması: Ağacın kendisi. Esmaların bilfiil zuhuratlarının bütünlüğü..

Rububiyeti var.

Esmaların bilfiilleri.. Uluhiyetini gösteren rububiyeti.

Hilafet-i kübra: Ben 54 yaşındayım. Ama mazi ve müstakbeli taşımam. Nasıl ki bir tarihi eser o asrın tarihini, kültürünü taşıdığı için çok değerli. İnsan ise ezel ve ebedi taşımamla halifesin..

Esmaların bilfiillerinin insandaki bilkuvveleri.. Allah’ın (c.c.) zatını gösteren insan.. Kainat ise sıfatlarını gösterir.

Hakimiyet-i amme: En büyüğünü en küçüğüne cem edip toplaması. Yani çınarı çekirdeğine koyduğu gibi, şecere-i hilkatın insanda cem olması.. Hakimiyetinin ammesini gösteriyor insan..

Bu üçü birer cümle ile ifade edilirse: Şecere-i hilkatı insanda cem ederek hilafetini göstermiş olan insanın bilkuvve şecere-i hilkatindeki saltanatına şahid etmesi.. Hakimiyet ► Allah'a (c.c.) bakıyor. Diğer ikisi ki; Saltanat ve hilafet bunlar insan ve şecere-i hilkete bakıyor. Saltanat ► Esmaların bilfiil.. Hilafet ► Şecere-i hilkatın bilkuvvesi.. Bunları yapabilen Hakimiyetini gösteren Allah ((c.c.)).

☞ Kime hikmet verilmişse: Manay-ı harfi demektir. Bu zat hikmet ehlidir.

☞ Azamet → Rububiyet manasına geliyor.

☞ Padişahın iki türlü konuşması var: 1- Şahsi hukuku. 2- Umumi hukuku var. Rabbim, Rabb-ül alemin gibi..

☞ Kelam tek. Yani: Elektrik aletleri milyonlar. Onları çalıştıran tek olan elektrik.. Onun için Allah'ın (c.c.) kelamı tek.. Hem ruh basittir, tektir. Ama herşeyi o çalıştırıyor. Bütün organları ruh (tek olan) çalıştırıyor.

☞ İnsanda takib ettiğim var diyor Allah (c.c.). Nedir o ? Muhatap olmaktır. Çünkü en kesif en camidir. Melek nurani olduğundan nakıs muhataptır. İnsan en kesif olduğu için en camidir. Allah'ın takib ettiği murad-ı ilahi: İnsanın muhatap olabilmesidir.

☞ Allah'ın (c.c.) umumi konuşması: İmamet. Cemaatin imamı. Namaz kıldırması.. Tek tek yapmıyorlar.

☞ Arıya vahyettik. İrade sıfatından gelen ve evamir-i tekviniyeyi tazammun eden arı tekvini ayettir.. Arı meyelan, ihtiyaç, iştihak, incizabla o ayeti okur. Bu tekvini ayeti bunla okur.

Kelamı ayeti Cebrail ile..

Tekvini ayeti evamir-i tekviniye ile. Bunla dimağındaki programı okur.

GAYE SAHİBİ OLMAK

- ❖ Fıtrat-ı asliyenin haricinde görmek..
- ❖ Hayatından değerli bir şeyin var olduğunu fiilen göstermek.
- ❖ Hayatın içeriklerini anlamlandırmak..
- ❖ Alemde zıdları ayırıştırmak..
- ❖ Kendini terk etmenin fiili hali..
- ❖ Terklerin ve tecerrüdlerin hayattaki eylemleri..
- ❖ Sıkıntılarında sıyrıma vesilesi..
- ❖ Önümüzde olan kabile-i aliye ile bağlanma vesilesi..
- ❖ Tesanüdün ve şevklenmenin vesilesi..
- ❖ Uhuvvetin zemini..
- ❖ İhlasın fiili tezahürü..
- ❖ Kalb ve aklın bütünlüğünü eylemde göstermek..
- ❖ İştirak-ı amal-ı uhreviyenin ziyadeleşme sebebi..
- ❖ Tenbelliğin panzehiri..
- ❖ Şahsi kusurların af vesilesi..
- ❖ Gaye sahibi olan, insanların gayesi olur.
- ❖ Yaşarken ölenlerin, öldükten sonra yaşarlar.
- ❖ Gaye-i hayal olmazsa zihinler enelere döner.

İMAN VE İNKÂR EDENLER

❖ İman edenler iman edecek kadar delilleri buldukları için olmadığı gibi, inkâr edenler de iman edecek kadar delil bulamadıkları için değildir. İman edenler imana niyet ettikleri için küçük bir emare (delil) onlara büyük ve sarîh delil oluvermiş... İnkara da niyet edenlere de sarîh açık delil küçük bir emareye inivermiş..!

- ❖ Kazanmak için etrafındakileri harcayan galibiyet değil yalnız kalmaktır.

ZAHİR ALDATMASIN

(14.02.2017) (Zeytinburnu)

- ☞ Hizmet ehlinin şevkini kırmamak..
- ☞ Üstaddan daha ileri nurcu olmak (!)
- ☞ Doğrusuna yanlışına bakmadan sırf şahıstan dolayı söylenilene muannid olmak..
- ☞ Mütevazilikte saklanmış enelere..
- ☞ Samimiyette saklanmış riyakârlıklara..
- ☞ Uhuvvet namı altında nefret ve adavetlere..
- ☞ Kardeşinin etini yiyen vampirlere (gıybetçilere)..
- ☞ Şöhret-i kazibede boğulmuş ayaklı kütüphanelere..
- ☞ Fiiliyata, amele geçmemiş hodfuruşluk bataklığına saplanmış tabasbuslu puslu ruhlara..
- ☞ İslam deyip, nurculuk deyip hem islamiyetten, hem de nurculuktan soğutan bağnaz, sorumsuz, ölçüsüz, müvazenesiz, bir o kadar da vicdansız şaklabanlara..
- ☞ Sadakat namı altında şevkleri kıran mana katillerine..
- ☞ Sadakat namı altında saldırgan tenkitçi mahluklara..
- ☞ Sadakat namı altında tembelliğini, gayretsizliğini gizleyen karanlıklı ruhlara..
- ☞ Kendisi istifade ettiği yeri başkalarına haram kılan yarasa tiplilere..
- ☞ Çok iyi biliyor ki, bu insandan istifade ederler. Bildiği halde insanların dertlerine, inkişaflarına var olan yolu kapayan vicdansız zalimlere! (Kendisi istifade ettiği halde gizleyen hırsızlara.)
- ☞ Aklına, kalbine ve vicdanına katkı yapıp inşaa ve ihya edene karşı vefasız, vicdansızlara: (Oysa Allah (c.c.) herşeyden haberdar)
- ☞ Şahsi ve umumi hukuku ayıramayan cahillere.

☞ İnsanın; şahsini (beşeriyetini).. Ubudiyetini.. Ve vazifedarlığını bilmeyen nadanlara. (Hatalar bundan çıkıyor).

☞ İnsanı olmasını istediğin yerde arama.. Olduğu yere bak..

☞ “Allah (c.c.) bir kulunu severse dinine hizmetçi seçer” hadisi bil manayı unutma..

Tenkid ettiğin kişiyi: Ya Allah seviyorsa.. Ya Allah dinine hizmetçi seçmişse.. Ya Allah’ın sevdiklerini yapıyorsa. Sen buna düşman olmayla haberin olmadan Allah’a düşman olmuşsan! (Çünkü: Düşmanımın dostu, düşmanımdır sırrı..)

☞ İnsanların zor durumlarını fırsat ve ganimet zannedip insanları talan edenlere..

☞ Din adına insanları aldatanlara..

☞ Kendisince malum olan: Hususi ve gizli dünyasında rezil ve kepaze olup, insanlara takva abidesi görünenlere..

☞ Allah böyle dedi. Peygamber böyle dedi. Felanca alim böyle dedi vitrinin altında

kendini ifade eden hainlere.. yobazlara..

☞ Din adına, hizmet adına, **beni benden eden**, zalim gaddarlara..

☞ İnsanlara merhamet ve şefkatini kaybeden insan kanı emen vampirlere..

☞ Konuşunca mangalda kül bırakmayıp, ailesine ve insanlara hayırhah görünen zalimlere.. despotlara.. Ahmaklara..

☞ Hizmeti başkasından bekleyenlere.. Senelerce devam ettiği yerin hiç olmazsa senede bir ay maddi faturaları ödeyebileceği halde lakayd kalan ahtapotlara..

☞ Bunları yazarken, Sen ise okurken, kendini unutanlara.. Nasihat verip nasihat almayan ahmak müflislere...

☞ Şefkat edeyim deyip, şefkate muhtaç olan ölçsüzlere..

☞ Bizzat tanımayıp, onunla sohbet, yemek, ticaret ve seyahat etmeden onun hakkında su-i zan edenlere..

☞ Dinin kutsi şeylerini alet yapıp tahakküm edip hürriyet-i şer’iyeyi kaldıranlara...

☞ Cemaatimizin geleneği budur nağmeleri altında insanların istifadelerine mani olanlara..

☞ Bir evin ihtiyacı bir dükkandan alınmadığını bildiği halde, dini tüm ihtiyaçlarına bir şahıstan bekleyen ölçüsüzlere..

☞ Salih amellerini gıybet ile sevmediği kişilere aktaranlara..

☞ Misafir ve kiracı olduğu halde ev sahibi imiş gibi dünyaya oturanlara..

☞ Çocuklarını canlı canlı gömmek olan TV ve telefonlara mahkum eden sorumsuz anne ve babalara..

☞ Aynı delikten iki defa ısırılan ahmaklara..

☞ Mükemmeliyetçi fitratlar pek hizmet edemezler. En çok iyisini yapayım derken iyisini de kaybederler.

☞ İlk önce iyi bir insan olacağım...demeli..

☞ Benim menfaatimi terk etmek akli değil. Kalbi delil için terk ettim. Yani onu imanına sebep olsun diye menfaatimi terk etmek kalbidir.

Ene hava gibi idi. Gafletle incimad etti. Suyu dönüşmüş..

Marifet bürhanları üç olduğu gibi, insanında üç şahsiyete misal.

Su ▶ Beşeriyet.. Hava ▶ Ubudiyet... Nur ▶ Vazifedarlık

Delil ▶ Aklîdir Bürhan ▶ Kalbidir. Hu(c.c.)et ▶ Ruhidir.

☞ İmanın ▶ Sureti ▶ Simalarımız, Suretlerimiz, Fiilimiz, davranışlarımız.

▶ Kanuniyeti ▶ Kuvvet (geçmiş), Nur (gelecek), İmanın mahluk tarafı.

▶ Hakikati ▶ Akıl ve kalb bütünlüğü. Yani Arş ve Levh-i mahfuz.
(bizdeki karşılığı)

▶ Mahiyeti ▶ Allah'ın (c.c.) zatında olan taraf
(mahluk olmayan taraf).

ŞAHISLAR DEĞİŞİR. SEN RİSALE-İ NUR'UN TALİMATI DAİRESİNDE HAREKET ET..!

(18.2.2017)

Biz Risale-i Nurun talimatı dairesinde hizmet etmeye mecburuz. Şahısların her an farklılık arz edip değişebilen kanaatlarına tabi olunmaz. Çünkü insanın haletleri değişmesi nisbetinde üslubları ve fikir ve hisleri, dolayısıyla doğruları ve yanlışları da o nisbetle değişir. Değişmeyen tabi olmak lazım. O da bu zamanda Bediüzzaman hazretlerinin Lahika mektublarıdır.

Kişiler doğruluk zannıyla bazen bir ayete.. Bazan bir hadis-ı şeriflere, bazan bir menkıbeye. Bazan bir hatıralara sığınıp, kalkan yapıp bir birlerimizi itham ederek gücümüzü bir birimizle uğraşmakla bitiriyoruz. Oysa ortamda ehl-i bid'a, ehl-i zındıkanın tesiriyle imanını kaybeden binler müslüman evladları varken.. İnsanların imanlarını kurtarmaya bütün gücümüzle seferber olmamız lazım. Aile hayatları çatır çatır çökerken.. Kendi evladımız bizi bile dinlemezken.. Kendi özel hayatımızda terklerimizi yapamazken.. Bir birlerimizle uğraşmak yerine; Risale-i Nurdan bir mevzuyu ilk önce kendimize sonra evlad-u iyalimize. Sonra da alakadar akraba-ı taalukatımızla meşgul olmak.. Birbirimizi ithamlarla.. Gıybetlerle, Allah muhafaza etsin ki, iftiralarla düşman safına atmamak. Hizmette şevklerini kırmamak. Medar-i niza bir şey varsa ehilleri mabeyninde, şefkatle ve risalelerin açık ifadelerini göstererek tamir etmeye çalışmak lazım. Yoksa sanki kusur arar gibi, fırsat bekleyen akbabalar gibi olmamak. Tam tersine **Şuâlar (498) "Bu dünyada hususan bu zamanda, hususan musibete düşenlere ve bilhassa Nur şakirdlerindeki dehşetli sıkıntılara ve me'yusiyetlere karşı en tesirli çare, birbirine teselli ve ferah vermek ve kuvve-i maneviyesini takviye etmek ve fedakâr hakikî kardeş gibi birbirinin gam ve hüznü ve sıkıntılarını merhem sürmek ve tam şefkatle kederli kalbini okşamaktır."**

Hele hele iftira ve gıybetle çok dikkat etmeli. Ve Allah'tan korkmalı. Men dakika dakika düsturundan titremeli. Bu hususta şeriatın dört gözüyle görmüş şahidi getiremeyenleri susturmalı ve Allah'ın dinini önüne koymalı. Sağda solda konuşmamalı, ağızına fermuar vurmamalı.. Aynı şey sizin başınıza gelmedikçe ölmezsiniz hadis-i bil manayı unutmamalı..

Aile hayatına adaleti değil; iman-i bilahireti hakim kılmalı. Merhamet, şefkat ve affı ve kucaklamayı esas almalı.

Eşinin, dostunun kıymetlerini ölmeden bildiğini fiilen göstermeli.

Hayatımızı disipline etmeli. TV, internet ve cep telefonlarından elinden geldiği kadar uzak durmalı.

Kusurları genellememeli. İtham ederken iyilikleriyle karma yapmalı. Muvazene-i a'mali bırakmamalı.

Efkar-ı ammede saygın din hizmetçilerine daha hassas davranmalı..

İstifade kaynaklarımızı korumalı.

Resmin bütünselliğini gören, külli bakabilendir. Külli bakabildikleri için detaylarda, teferruatlarda boğulmazlar.

CEHENNEMİN TABAKALARI

1- **Cehennemdir**. Günahkâr müslümanların gireceği.

2- **Sair**. Yahudiler azab görür.

3- **Sekar**: Hristiyanlar azab görür.

4- **Cahim**: Güneşe, yıldızlara tapanlara..

5- **Hutame**: Mecusiler, budistler, brehmenlerin..

6- **Lazy'dır**: Ateistler, müşrikler, dinsizler.

7- **Haviye**: Münafık ve mürtedler..

Başka bir kaynakta.

1- **Cehennem**: Müslümanların asileri girerler.

2- **Elza**: Nasara, hristiyanların günahkarları.

3- **Hutame**: Yahudiler.

4- **Sair**: Yıldıza tapanlar.

5- **Sakar**: Mecusiler, ateşe tapanlar.

6- **Cahim**: Müşrikler. Allah'a ortak koşanlar müşrikler.

7- **Haviye**: Münafıklar, nemrudlar, fravunlar. Allah'lık davasında bulunanlar.

CENNETİN KAPILARI:

- 1- **Cennet**. Bu kapıdan Peygamberlerin, şehidlerin ve cömertlerin gireceği kapıdır.
- 2- **Naim**. Abdestlerini alıp namazlarını güzel kılanların.
- 3- **Adn**. Zekatlarını güzelce verenlerin..
- 4- **Firdevs**. İyiliği emreden, kötülükten de nehyedenlerin uzak tutan kimselerin kapısıdır.
- 5- **Hüsna**. Nefislerini şehvetlerinden kesen, uzak tutan kimselerin gireceği kapısıdır.
- 6- **Selam**. Umre ve haclarını güzelce ifa edelerin.
- 7- **Dar-ül mukame**. Mücahidlerin.
- 8- **Cennet-ül me'va**. Gözlerini haramdan sakındıran, anne ve babayı iyi davranmak.. Akrabayı, sıla-i rahimi olanların.

LEVH-İ MAHFUZUN DAİRELERİ

- ▶ Daire-i ilim
- ▶ Levh-i mahv isbat

ARŞIN DAİRELERİ

- ▶ Daire-i hayat
- ▶ Alem-i şehadet

TEVAFUK

Tevafuk: İlm-i cifrin anahtarlarından mühim bir anahtardır.

Eğer **bir** tevafuk ise, hafî bir **îma**.

Eğer **iki** cihet ile aynı mes'eleye tevafuk etse, îmadan **remiz** derecesine çıkar.

Eğer **iki-üç** cihetle aynı mes'eleye gelse **işaret** olur.

Eğer meâni-i elfaz işârât-ı harfiyeye münasib gelse ve işaretle bahsedilen insanların ahvali o manaya mutabık ve muvafık olsa, o işaret o vakit **delâlet** derecesine çıkar.

Eğer **alti-yedi** vecihle tevafukla beraber, mâna-yı kelimat işaret-i harfiyeye muvafık gelse ve mukteza-yı hâle de mutabık olsa, o delâlet o vakit **sarahat** derecesine çıkar.

İNTİZAM - NİZAM

İntizam= Münasebet. Organların münasebetleri..

Nizamda= Devamına sebebtir.

Yani: İtizamla iç organlarım birbirleriyle münasebet ettiler. Nizam da bu münasebetin devamına, sistemin devamına.. **İşârât-ül İ'caz (143)**

DERS YAPILIRKEN ALDIĞIM NOTLAR.

(Murat dursun ders yaparken)

Ehadiyetin üçü

- 1- Ehadiyet-i Zatiyeye mazhar olmak. Miracda var.
- 2- Ehadiyet ► Perdesiz. Sebepsiz. Vahidiyet ► Perdeli. Sebebli.
- 3- Bütünü tekte görmek. Deniz ve katre.

* **Kader:** Halıyı meydana getiren iplerin her biri esmalar. Sen iraden ve ihtiyarınla kumaşını sen dokuyorsun.

Veya halıyı veya kumaşı dokuyan dikey ve yatay iplerin her biri esmalar. Sen o iplere şekil verip çıkan kumaşı kesip biçip elbise yapman kendi kaderin..

Cemal ► dikey ipler } bunlara şekil verip ortaya çıkan kumaşa ► Kemal.
Celal ► yatay ipler }

Bunu kendine göre kesip biçmen, uzatıp kısaltıp elbiseyi yayıp giymesi kaderi..

Veya

Rahman ► Dikey.

Rahim ▶ Yatay.

Allah ▶ Şekil veren insanın ehadiyeti.

Dokuma tezgahı da ▶ Sıfatlar.

Kumaş ve halı ▶ Kemal.

Kumaşı şekillendiren ▶ İrade. Mazi ve müstakbele.

Kumaşı kendine hazır zamanda giymen. Yani zayıf, şişmanlığa, eni boyuna göre biçip dikmen ▶ ihtiyara..

- * Kâinatın parça parça farklılığının bütünlüğüne ▶ **Vahdet.**
- * Bu sistemin sahibine ▶ **Vahidiyet.**
- * Her birşeyde kâinatın gözükmesine ▶ **Ehadiyet.**
- * Şahısta gözükmesine ▶ **Ehad.**
- * İnsan kainattaki herşeyi bütünlüğe getirebilirse ▶ **Sırr-ı tevhid.**
- * Cüz-i nazarını cüz'iyetten çıkarıp küllileştirebilirse ▶ **Tevhid.**

Zihayat ▶ Sikke-i tevhid	▶ Evvel	▶ Sikke-i tevhid	
▶ Hatem-i vahdet	▶ Ahir	▶ Hatem-i vahdet	
▶ Müht-ü ehadiyet	▶ Zahir	▶ Mühr-ü ehadiyet	
▶ Turra-i samediyet	▶ Batın	▶ Turra-i vahdaniyet	
			
Sözler (32)		Sözler (34)	

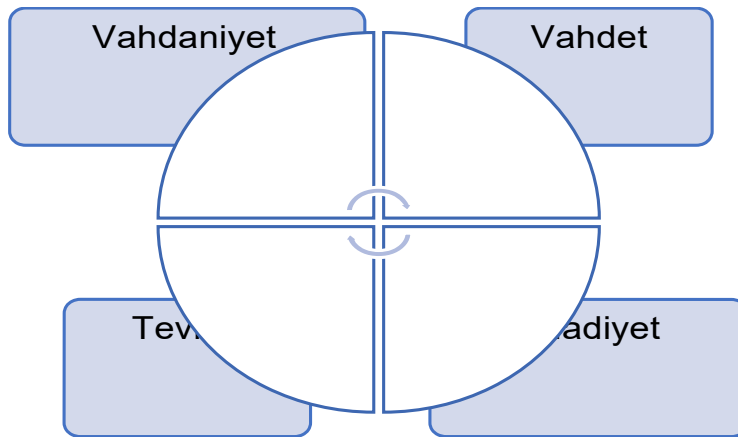
KERAMET - İKRAM - MUCİZE

Ders anındaki notlar.

(22.02.2017) (Yedikule)

- ❖ Keramet: Karşıya faydası var. Karşılı ihya ve inşa eder.
- ❖ İkram ise: Bana faydası var. Bunda ise sen inşa ve ihya oluyorsun.

- ❖ İkrâm nakledir. Keramet kişiye has olur.
- ❖ Keramette gören etkilenir kimseye anlatamazsın ikram bilakistir.
- ❖ Keramet ► ikram ► ziyafeti rahmandır ► mucizedir. Meratibleri.
- ❖ Kendine istinad edersen ► Keramet.
Kendine isnad etmezsen ► İkrâm.
- ❖ Senin istikametli olman ► Allah'ın (c.c.) ikramı.
 - Kur'anın mucizesi.
 - Risalelerin kerametidir.
- ❖ Mucizede kasten istenir. Çoğunlukla imana vesile için..
Keramet ise istemeden, haberi olmadan da olabilir.
İkrâmda ise kasten dua ile istenir.
- ❖ Mucize kasten istenir.
Keramet ise istenmez.
- ❖ Ben düşündüm. Sonra onu yazdım. Başka bir yerde ve zamanda onu okuyup seslendirdim. Adeta sesi yazıyla muhafaza ettim. Bu yöntem Allah'ın (c.c.) haşa nasıl hatırına gelmiş?
- ❖ Akıl termometre. Sıcaklık, nemlik bilgiler, akli malumatlara misal. Akıl aleti bu kadar. O sıcaklığın kim yaptığını, gayesini vs'ni bilmez. Bunları senin tasdikini ve iz'anın yapar.

ÖLMEMEK İSTİYORUM... ÇÜNKİ...?

(25.02.2017) (Zeytinburnu)

- ✧ Yazar mısın niçin ölmek istemiyorsun Hasan..!
- ✧ Bu dünyada şu şu şu iş için kalmaya değer dediğin ne var?
- ✧ TV, internet ve cep telefonlarından uzak olacağım.. bunun için mi kalman lazım?..
- ✧ Yok haber ve futbol dinlemeyeceğim, seyredemeyeceğim için mi?
- ✧ Yoksa para kazanmak için, mal biriktirmek için mi ölmek istemiyorsun?
- ✧ Yoksa kadınsa erkek için.. erkekse kadın için mi? ölmemen lazım?!
- ✧ Yoksa torunları göreyim..
- ✧ Dünyada ne oluyor bileyim...
- ✧ Karnımı lezzetli yemekleri yiyeyim..
- ✧ Dostlarımla sohbet edeyim..
- ✧ Arabama bineyim..
- ✧ Güneşi, doğayı seyretmek ve tatillere gitmek için..
- ✧ Sıkıntı çekeyim..

Sahi ya bunlardan hangileri için ölmemeyim diyorsun!

- Yok abi. Günahım cezasına gitmek istemiyorum onun için ölmek istemiyorum...

✧ Bunda samimi isen tevbe, istiğfar ve hayatına radikal kararlar alarak telafiye git.

Gayr-i meşru ve seni oyalayan şeyleri terket.. Kalbini tecerrüd, aklını terklerle aktif et. Bunu da yapmıyorsan azab korkusundan da samimi değilsin. Kendi kendini aldatıyorsun.

✧ Sahi ya niçin yaşamak lazım:

- (A.s.m.) efendimiz: Bil mana hadis. Dünyada ahireti yaşarsanız, dünya toprağa girmekten hayırlıdır. Yoksa dünyada günahınızı yaşadıkça çoğaltıyorsunuz.

Hizmet için, ubudiyet ve ibadet için yaşamaya değer. İnanın bunun dışında hiç bir şey için dünyanın kahrı çekilmez. Çünkü bir üzüm tanesi yedirir on tokat vurur.

GÜVENİLİR İNSAN KİMDİR?

- Hata yapmayan değil. Hatasını anladığında rahatça ifade ederek hatasından dönebilen insan güvenilir insandır. Bu tip insanlar bizzat güven veriyor.

- Dünyada sanki insan atılmış, bırakılmış gibi görünüyor. Risale-i Nur dersleriyle bizi Allah'la (c.c.), ahiretle alışılmış gibi hisleri veriyor.

KANUN-U EMRİ

Müsbet veya menfi fitrat-ı insaniyeye.. Buradan istidatlara.. Buradan da kabiliyet
▶ meyillere ▶ Efkâr ve tasavvurat-ı insaniyeye baskı yapan.

Ruhun dört hassasından bir olan kanun-u emri..

İmanın ziyasıyla

▶ Zîşuur (imanın nuru ve ziyası)

İslamiyet suyu ile

▶ Zihayat

Ubudiyet toprağı altında

▶ Vücut-u harici

Evamir-i Kur'aniyeye imtisal ederse

▶ Kanun-u emri

Fitratın Unsurları

Cevher-i ruhun vücut-u haricileri..

İNSAN NİYE RAHAT DEĞİL.

(28.02.2017) (Zeytinburnu)

- ✧ En büyük zan, zansızlığı istemektir.
- ✧ Yalnız kalmak için yalnız kalıyor. Fakat alemi yalnızlıktan allak bullak oluyor. Bakarsın hatırına gelmeyenler gelmişler..

❖ Düşüncelerimi boşaltayım. Sakin kafaya sahib olayım. Oysa bu muhali talep etmek olduğundan kendine fenalık etmek olur. Hayatta boşluk yok. Zihnini, dimağını ve düşüncelerini boşalttığında boş mı kalacak zannediyorsun. Kovduklarının bir başkaları dolduracak. Ancak düşüncelerin rahat etmesi için gaye-i hayalin olmakla mümkün olur.

❖ Gaye-i hayalin olacak.

❖ Uğruna hayatını harcayabilenceğin hayatından daha değerli hayatına gaye yapmalı..

❖ Himmetini âli tutacaksın.

❖ Dünyaya ev sahibi gibi oturmayacaksın... Dünya hayatı dinin söylediği gibi asıl değil surettir.

❖ Allah'a (c.c.) teslimiyetinin kalitesini yükselteceksin.

❖ Dostlarına karşı mürüvvetkârane muaşeret (Sünnet dairesinde).

Düşmanlarına sulhkarene muamale.

❖ Elinden muvazeneyi (kantarı) ve muhakemeyi (metreyi) bırakmadan. Her şeyde ifrat va tefritten azade olmalı.

❖ Her şeyde Rabbinin rızasını gözetmekle.

❖ Yalnızlıkta başka birşeylerle beraber olmaktır. Düşüncesizlikte bir düşüncedir. Kuvvetli düşüncelerin gidince zayıf düşüncelerin gelir.

❖ Ulvi şeyleri ► iradesi
Süfli şeyleri ► ihtiyari } istediğini bilmemekten...

❖ İnsan dünyada iç, dış basıncın dengesinde yaşar. Eğer denizin en dibine insen dış basınç çoğalmış, senin iç basıncına galib gelir ve seni tost yapar. Eğer dağın başına çıksan, basınç azlığından senin iç basınç galip geleceğinden için dışına çıkar. İç ve dış basınçların eşit olduğu yaşadığın şu andaki yerindir. Aynen bunun gibi, içsel düşüncelerin ve bulunduğu mekan senin iç ve dış basınçlarını gösterir. Nasıl ki dağın tepesinde dış basınç azalır iç basınç çoğalır. Yani üst düşüncelerin kalkarsa şuur altı tüm geçmişin aktif olur. Yok eğer denizin en dibi gibi dış basınç çoğalırsa beni tost ettiği gibi, bulunduğu mekan, münasebet kurduğum kişiler ve

şeyler. Terk ve tecerrüd edemediklerim de galib gelirse beni küçük basit düşüncelerimin içine sıkıştırır ve boğar.

- **İz'an:** Hakkı kabul ve tasdiktir.

İltizam: Hakka tarafgirlik ve teslim ve inkiyaddır.

CEBRAİL (A.S) DERSİNDEN ALINAN NOTLAR

(01.03.2017)

* **Cebrail:** Ateş ve toprak unsurunun cemidir. Harflerden çıkıyor.. **c-b-r** harflerinden..

* Faiz haramdır ayetini bildin. Faiz alırken sıkılman o anda Cebrail sana tebliğ ediyor.

Cebrail aktif oluyor.

* Cebrail as çok mütevazi idi. Çok nurani idi. Ruhani olan Cebrail'in secdesi itaat ve inkiyad manasındadır. Hizmetkârlığı var.

* (A.S.M.) ince meseleleri muhabbet edecek olarak Cebrail (a.s.) göndermiş arkadaşı idi. İnce meseleleri bunla sohbet ederdi.

* Ayetlerin senda inkişafi ► Cebrail (a.s.) aktif. İlham sende aktif olursa Cebrailin avaneleri.

* Sebepsiz tecellide kurdet – Ceberut – Cebrail.

Sebebli tecellide irade – Cebrailin avaneleri.

* Görevi bize ruhanidir.

* Dimağ ► Levh-i mahfuz. Cebrail ► Dimağın meratiblerindeki kuvvalar.

Vahiye dimağımız getiriyor kalbe denilebilir.

Dimağa geliyor değil. Dimağ kalbe getiriyor.. Dimağımız Cebrailleşiyor.

(03.03.2017) (Zeytinburnu)

- İnsan bu dünyada gözüyle ahiretteki gözünü..
ruhuyla ahiretteki ruhunu
hayatıyla ahiretteki hayatını
- } inşa ve ihya ediyor.

DOĞRULUĞUNU DAHA BİLMİYORUM

(Cuma Namazındaki İlhamım)

(03.03.2017)

Kalb asıl. Dimağ ve vicdan şubeleri.

Kalb ► Ahiret alemlerine.

Dimağ ► Dünya hayatına.

Vicdan ise ► Kişilerin içsel alemine.

Dimağın ► Tahayyül ve
► Tasavvurları } kişinin umumi dünyadaki hususi dünyası ki Küre-i arzı

Dimağın ► taakkul
► tasdik
► iz'an
► iltizam
► itikad } Vahyinin muhatab olduğu ve inşa ettiği dünya ki, buna umumi dünya denir. İnsan ların çoğu bu umumi dünyadan haberleri yok ..!

İtikadda ▶ Birinci ihlas.

Vicdandaki zihinde ▶ İkinci şuur.

Dimağdaki taakkulde ▶ Birinci şuur.

Vicdandaki Latife-i Rabbaniyede ▶ İkinci ihlas.

Dimağ kalbe nasıl münasebeti varsa, dünyanın da ahirete aynı münasebeti var. Dimağ kalbe neyi nasıl ifade ediyorsa, dünya da alem-i ahirete öyle ifade ediyor. Dimağı görüyorlar. Kalbi görmüyorlar.

Kişiler dimağın tahayyül ve tasavvurlarındaki (hususî dünyaları) hayatı umumi dünya zannetmeleri. Umumi dünyaya akılla ki, akıl da vahyi aktif ediyor. Akılsız, vahiy-siz umumi dünyaya girilmiyor.

Ahiret nerede sorulsa.?

- Kalbin dimağında. Yani kalbe dimağın konumu.. alem-i gaybından dünyaya karşı konumu inan aynı.. Dimağını vahyi ile inşa ederse, vicdanı vahyi ile ihya olur.

Dimağın inşası } bütünlüğünden kalbe giriliyor. Kalbi hayatı
Vicdanın ihyasının } yaşamaya başlar ki, burada orayı yaşamaktır.

Eğer ruhunu çalıştırabilmişse eğer Cennetten sonraki Arş-ı azamlara ▶ kab-ı kayseynlere ▶ imkan ve vücut ortasındaki fena-i mutlak olan mec'ul alemsiz alemlere girmeden, girecek.. Gitmeden gidecek.. Yaşamadan yaşayacak. Görmeden, duymadan görecektir ve duyacaktır.. Var olmadan var olacaktır..

- Peygamberimiz (a.s.m.) son ayeti söyleyince vefat zamanının geldiğini anladılar. Haşa eğer Allah (c.c.) dememiş olsaydı vefatını nasıl derdi.

- Dostluğunu zaman zaman sorgulaniyorsa, o dost seviyesinde değil arkadaşdır, yoldaştır.

- Düşüncelerin içindeyken düşünceni kontrol edemezsin. Başka bir düşünceyle kontrol edebilirsin. O kelamın, o düşüncenin içinde ayrı ayrı mertebelerinde dolaşırsın.

ALDANMA – 2

(10.03.2017)

- Allah (c.c.) bile Kabeye kafirler giremez derken, Allah'ın evlerine de kim olursan ol gel denmez. Hristiyan, mecusu vs gelebilir fakat münafık ve mürted gelemmez.

Mescid-i zirarı Allah (c.c.) Peygamberine yıktırırken..

“O namaz kılanlara yazıklar olsun” meal-i icmaliyle Kur'an derken..

“Kişinin namazı sizi aldatmasın” Peygamberim (a.s.m.) derken..

Adanmamak için:

- 1- Kim demiş (kim yapıyor).
- 2- Kime demiş (ne yapıyor)
- 3- Ne makamda (Kimlerle, nerede yapıyor).
- 4- Ne maksadda (Onunla neyi kasd etmişini anlamak için; kimleri karşısına almış, kimlerle beraber)..

Bunlara bak. Yaptığına, söylediğine bakıp durma..

Adam mescid yapmış. Allah yıktırmış.! Senin için manidar değil mi? Fiil doğru.. Maksat yanlış.

Doğru fiil balığa atılan yem gibi.. Balığa yemi yediyoruz ki onu yiyelim diye.. Yemi feda edeceksin balık için.. Bize de bazan yem olarak :

Kah dersane açarlar..

Kah para vermeye kalkarlar..

Kah hizmete adam taşırlar..

Yani zahirde hayırhah gözükürler. Sen bunlara bakarsan yemlenirsin..

Şuna bak: Yapaken: Nerede, kimlerle.. ne için.. kimler yanında. Kimler karşısında.. sen bunlara bakarsan aldanmazsın inşaAllah. Biliyor musun çok kaygan, fırtınalı, hak batılın karmaştığı, fitne-i ahirzamanda yaşıyoruz.

Tutunduğun dal yılan olmasın.. Rehberin çakal olmasın..

İşin, filin, kişilerin istikametli ve doğru olmalarının ölçüsü dördtür.

1- Kim demiş.

2- Kime demiş.

3- Ne makamda demiş.

4- Ne maksat da demiş..

1- Kim yapıyor.

2- Kimin için yapıyor.

3- Maksatı nedir.

4- Kimlerle yapıyor, kimler düşmanı, kimler onun dostu..

Bunlara bakan aldanmaz inşaAllah..

Dostlarından şüphelenip ikide bir dostluğunu sorgulama..!

Fakat dostun da dostluğunda şüphe getirecek şeyleri yapmayacak..!

Yani: Müslüman su-i zan etmez, fakat su-i zanna da vesile olmayacak. Hem hüsn-ü zan, adem-i itimadı elinden bırakmayacak..

PEYGAMBERİMİZ (A.S.M.)

Sen köylü vatandaşı: Hastanenin başına.. İlahiyatın başına.. Harp akademesinin başına.. Maliye bakanlığa vali ve kaymakam yapar mısın?

Buralarda neyi niçin emrederdiniz. Neyi niçin yasaklardınız.

Hangi malzemelerinle dimağları talim ve inşa..

Kalbleri terbiye ve ihya ederdiniz.

20.asırda bizler daha tuvalet adablarını bilmezken.

O bedevi insanları medeni memleketlere rehber yapacaksınız.

Hangi suça ne kadar niçin verileceğini.. (Vaid)

Çocukları ve insanları yönetmeyi..

Ticaret hukukun..

Toplumsal hukukun..

Ailevi hukukun..

İçsel alemindeki her fikrin, hissin ve duygunun hakk-ı hayatını ve makamını.. Birbirleriyle geçişlerini. Birbirleriyle ihyasını ve tahribini nasıl ne ile bilecektin. Taharetlenmeyi bile O'ndan öğrenirken.. Kimlerin yanında kimlerin karşısında olacağını ne ile nasıl bilecektin.

Daha siyasi muvazenenin, muhakemenin kuramazken..

Cazib bir iki söz ve fiil ile avlanırken.. aldatılırken.. Hayatta istikameti nasıl bulacaktın.

Daha küçük ailenin idare edemezken, zorlanırken. Ailenin terbiye ve iâşesini dengelemeye zorlanırken. İnsanların aklını, kalbini ve ruhunu nasıl ne ile yönetecektin..

Kocaman okyanusu bir ibrikte göstermesi.. İhatasının câmiyeti.

Her bir maddi organın ihtiyacını kâinat cevabladığı gibi, kainatın yazılımı olan Kur'an da insanların ruhlarına gıda veriyor.

İnsanın aklına dar gelen alem-i şهادetten çıkarıp gaybda muhatab etmekle.. Doymayan kalbine hedefini göstermek. Yani: fitratı bilmeyen bunlara hem hedef göstermek, hem ve nuruyla, feyziyle doldurması..

Kâinat büyüklüğünü bazan küçük bir hadisede gösterirken, insanın zahirde küçük hadisesini kainattan büyük göstermesi insanın câmiyetini gösteriyor.

Yani: Ben kendimi bilmezken, tanımazken benim dışımda birisi beni bana tarif ediyor. O Kur'an demese idi acaba benim ne olduğumu ne ile nasıl bilecektim.

Sahi ya benim ne olduğumu ne ile nasıl bilecektim..? Acaba Kur'ansız ben ne olacaktım?

Hem aynı dersinde Cebrail (a.s.) ile bir bedevi aynı derste..

Ondan ders alanların vaziyet-i halleri.. Onu inkâr edenlerin vaziyeti bunu gösterir. Zira Geylani, Gazali, İmam-ı Rabbani gibi zatlar bu ağacın canlı meyveleri. Çünkü meyvenin hayatı, ağacın hayatına delalet eder.

Hangi öğretisi insan dünyada yaşarken mazisinden ve istikbalinden güven verecek.. insan güvünde yaşamasını temin edecek.

İnsana ümit verecek.. Aklını istikamete.. Kalbini kıblesine.. Ruhunu hakikatine koyup insana huzur verecek.. Kur'andan başka ne olabilir.

Yaşadığımız hayat ne kadar kaygan zeminde.. Her an herşey olabilen bir dünya ve bedende yaşıyorken, ne ile güvende hissedeceksin kendini..

İnsanın aklının ürettiği suallere.. Kalbinin meylettği şeyleri kim ne ile cevaplayıp doyurur, gösterir, isbat eder..?

İnsanoğlunun nerede olduğunu bilmediği için nereye gittiğini de bilemez.

Burasının neresi olduğunu.. niçin benim burada olduğumu, ne olduğumu ve ne yapacağımı kim ne malzeme ile cevap verecekti..

Başımıza gelenleri, önümüze çıkanları nereyle izah edilecekti..

TASDİK

(14.03.2017) (Zeytinburnu)

Sözler (143): “yüzyirmidört bin muhbir-i sadık, ellerinde nişane-i tasdik olan mu'cizeler bulunan enbiyalar ve o enbiyaların haber verdikleri aynı haberleri, keşf ve zevk ve şuhud ile tasdik eden ve imza basan yüzyirmidört milyon evliyanın aynı hakikate şehadetleri”

Aklın bir ilerisi.. Yani aklen isbat edileni fiilen de gösterilen.. Mu'cizeler ve keşf ve zevk ve şuhud ile bilinen..

Aklı değil. Aklın karşısında akılla çıkabilir. Fakat tasdikın tersi olmuyor. Tersisi ve zıddı olamayan. Hatta olmamış düşünülmeyen.. Yani Mu'cizeyi görüyor, olmamış denemez. Ancak sihir denebilmiş.. Aynı zaman kişinin aklından çıkmış denenmiş olan..

Sözler (309): "...kainatin bütün âyât-i tekviniyesinin taht-ı **tasdiklerinde**,"

Burda da tasdik fiil de.. âyât-ı tekviniyesinde denince fiil dünyasındaki hakkaniyeti, delilleri, doğru olması.. **Fiilen doğrulanması**..

Sözler (424): "Cenab-ı Hakk'ın âhirette hârika ef'allerini kalbe kabul ettirmek için ihzariye hükmünde ve zihni **tasdika** müheyya etmek için.."

Allah-u alem; vicdandan kalbe etkileme yolu tasdik..

Evamir-i tekviniyeler ▶ taakkuldan.. }
Âyât-ı tekviniyeler ise ▶ tasdikten } gidiyorlar.

Sözler (448): "...bütün kuvvetiyle Kur'anın her bir hükmünü öyle iman ve **tasdik** edip hiçbir şey onu sarsmaması dahi..."

Burada da iman ve tasdik demekle, fiilen göstermesi..

aklen ▶ isbat }
fiilen ▶ tasdik } denilir. İman ettiğini, iddia ettiğini, dava edip söylediğini fiilen yaparsa buna tasdik deniyor.

Sözler (589): "ve ilm-i Kelâm'ın meslekçe birbirinden çok uzak olan imamların ve mütebahhir ülemanın **tasdiki** ve nass-ı kat'î ile dalalet üzerine icma'ları.."

Burada da; akledenlerin cem olmaları: Ehli ihtisas olanların aynı meselede icmalarına da tasdik deniyor.

Söylediğin akıllı olabilir ama oraya yetişilmemiş ve diğer akıl sahibleri tasdik etmemiş. Yani icma olmamış. **Tasdik; icma olunmuş**..

Mektubat (93): "Fakat sırr-ı teklif olan imtihan ve tecrübe muktezasıyla, elbette bedahet derecesinde ve ister istemez **tasdike** mecbur kalacak derecede mu'cize olmazdı."

Aklı olacak. Ama fiilen olsa.. Fiile dönüşse herkes ister istemez mecbur kalacak. Seni mecbur edene tasdik. Tasdik: Sırf akli olmayıp seni mecbur edendir.

Aklen ► isbat ► Kelam sıfatına

Fiilen ► tasdik ► İrade sıfatına

Mektubat (113): "...ehli keşfin **tasdikiyle**,"

Mektubat (156): "İşte cansız cenazeler onun Risaletini **tasdik** etse, canlı olanlar tasdik etmese,"

Mektubat (192): "...en şedid düşman dahi onu **tasdik** ediyor, inkara mecal bulamıyor."

Burada da fiili inkâr edemiyor. Tasdik fiilde..

Mektubat (218): "...umumunu nur-u imanla ya ilmelyakîn veya aynelyakîn veya hakkelyakîn suretinde itikad ve **tasdik** etmeleri,"

Burada da aklen değil, fiilen göstererek. Fiilen uyarak tasdik ediyor. Fiilde göstermek, eylemde göstermek ► tasdik. Aklen ► kabul.

Lem'alar (317): "Ve haşmet-i rububiyet ve saltanat-ı uluhiyetin cilveleri dahi, o dellâl-ı saltanat-ı rububiyet olan Zât-ı Ahmediyenin risaletiyle ► bilinir,

► görünür,

► anlaşılır,

► **tasdik** edilir."

Burda acaba ► bilinir ► tasavvurla

► görünür ► tahayyülle

► anlaşılır ► taakkulla

► tasdik ► tasdikle.. fiilen.

Lem'alar (385)

Lem'alar (74): “Şeytanların en tehlikeli ve

kesretli

“...tasavvur-u dalalet”i “tasdik-i dalalet” tarzında göstermesiyle, hassas ve safi-kalb insanları”

Amele dönüşünce tasdik deniyor. Yani o hatırına gelenle amel ettin mi? – Hayır. O zaman tasdik değil.

Tasavvur hüküm değil.

Tasavvur; fikirlerin her çeşidinin kol gezdiği.. Bütün düşüncelerin cem olduğu cem-ül cem.. Tasdik ise, bunlardan bazılarını akledip fiilen tasdik ederse mes'ul oluyor. Çünkü insan kainatın cem-ül cemi olduğu için, kainattaki şeytanlar ve türevlerinin de cemidir insan. İnsanda olmaması demek çekirdekte ağacın bazılarının olmaması demektir. Bu da nakıslıktır.

Şuâlar (136): “...sağında hadsız ukûl-ü müstakimenin delillerle **tasdikleri**”

Aklen de tasdik var. Bu Aklın içindeki tasdik ki delillerle olan mertebesi..

Şuâlar (154): “ Belki ilm-i Mantık'ta
tasavvura mukabil ve
marifet-i tasavvuriyeden çok kıymetli ve
bürhanın neticesi olan ve } **tasdiktir.**
ilim denilen

Bürhanın neticesi olan ► İlim denilen tasdiktir.

Bürhan akılda oluyordu. Bürhan aklîdir.

Taakkulun içinde ► Bürhanın neticesi olan ► ilim denilen tasdik.

Şuâlar (154): “Ve tevhid-i hakikî öyle bir hüküm ve
tasdik ve
iz’an ve
kabuldür ki,”

Tevhid-i hakikî ► Tasdik ► İz’an ► Kabul (İltizam)

Şuâlar (196): “...başta ellerinde nişane-i **tasdik** olan hadsiz mu’cizeler”

Burda da fiildekine tasdik deniyor.

Şuâlar (220): “Hâlıkımız tarafından herbiri birer nişane-i **tasdik** olan bin mu’cizatıyla...”

Burda da fiilen gösteriyor.

Şuâlar (449): “...kavlen ve fiilen **tasdiklerinin** şهادetiyle...”

Kavlen (söz ile de) tasdik var. Demek tasdik; ilim meclisi değil. Onaylamak makamı. Ama akılda da tasdik var. Ama bu tasdik taakkulun son hududu.

Hani tasavvurla

taakkulu karıştırıyoruz.

Arasındaki farkı nasıl anlarız?

Eğer hatırına geleni bürhani oluyor ve sen tasdik ediyor ve de sen rahatsız olmuyorsan bu taakkuldur, akıldır.

Eğer hatırına gelenin bürhanı yok..

Sen de onu kavlen ve fiilen tasdik etmiyorsun..

Hem sen ondan rahatsız oluyorsan..

Bu üçünün neticesinden onlaki **taakkul değil tasavvurdur.**

İşârât-ül İ'caz (41): "İman, Resul-i Ekrem (a.s.m.) ın tebliğ ettiği zaruriyat-ı diniyeyi tafsilen ve zaruriyatın gayrısını icmalen **tasdik** etmekten hasıl olan bir nurdur."

İman için akıldan çıkıyor tasdik ediyor. Akıl; delil ve bürhan safahatı var. Tasdikte âyât-ı tekviniye ile, yani (a.s.m.) efendimizin hayatı da katılınca tasdik seviyesine geliyor.

İşârât-ül İ'caz (66): "Küfür, iki kısımdır.

Bir kısmı, bilmediği için inkâr eder,

ikincisi, bildiği halde inkâr eder,

Bu da, birkaç şubedir.

Birincisi; bilir lâkin kabul etmez.

İkincisi; yakîni var, lâkin itikadi yoktur.

Üçüncüsü; **tasdiki** var, lâkin vicdanî iz'anı yoktur".

İşârât-ül İ'caz (168): "Temsiller, mühür veya imzalar gibi **tasdik** ve isbat içindir. Nasilki yazılan bir şey mühürlenmekle **tasdik** edilmiş olur; aynen bunun gibi, söylenilen bir söz de bir misal ile tasdik ve isbat edilmiş olur."

İlginç yer. Taakkuldaki akılda delil, bürhanlar var. Kainattan onu temsillemek, misallemek.. yani âyât-ı Kur'aniyeyi kullanmak tasdike geçiyor. Bu da karşı tarafı mecbur ediyor. Çünkü misaller realiteden, harice bakar..

Barla Lâhikası (19): "Yazılan Sözler tasavvur değil **tasdiktir**;

teslim değil, imandır;

marifet değil, şehadettir, şuhuddur;

taklîd değil tahkiktir;

iltizam değil, iz'andır;

tasavvuf değil hakikattir;

dava değil, dava içinde bürhandır."

Barla Lâhikası (152): “Tahayyül-ü küfrü, **tasdik-i** küfürle iltibas ve tasavvur-u dalaleti, dalaletin **tasdiki** suretinde gösteren

desais-i şeytaniyeden kurtulmak için, hakaik-i imaniye ve muhkemat-ı Kur’aniyeye sarılmak ve lümme-i şeytaniyeden gelen desiselere karşı istiaze etmek ve her iki manevî yaraya karşı Sünnet-i Seniye’yi merhem yapmak îcab ettiğini,”

Barla Lâhikası (282): “...parlak bir mühr-ü **tasdik** olduğunu gösteriyor.”

Tasdik ► mühür makamda..

Kastamonu Lâhikası (7): “fiilen **tasdik** etmişler.”

Kastamonu Lâhikası (12): “Kardeşlerim, bu zelzele benim itikadımda Şakk-ı Kamer gibi bir mun’cize-i Kur’andır. En mütemmeridi dahi **tasdike** mecbur eder bir vaziyete girdi.”

Muannid aklına, fikrine muhalefet edebilir. Fakat tasdikine muhalefet edemez.

Fiil dünyasına muhalefet maskaralık olur.

Kastamonu Lâhikası (18): “zaruret ve bedahet derecesine gelen bir ilmelyakîn ile hakaik-i imaniyeyi **tasdik** etmektir.”

Her şeyin son halkası.. Aklın, taakkulun son halkası da tasdik..

Dimağda tasdik bir sistemdir akıl gibi..

Bu sistem akıldan aldıklarını fiile dönüştürme yeridir.

Fiiller de; kalbin hissin temayülatından çıkar. **Hutbe-i Şamiye (77)**: “Evet insanın fiilleri ► kalbin, } temayülatından çıkar.
► hissin }

O temayülat, ruhun ▶ ihtisatından ve }
▶ ihtiyacatından }

Ruh ise, ▶ iman nuru ile harekete gelir.

Hayır ise yapar,

şer ise kendini çekmeye çalışır.”

Fiillerin kaynağı ▶ kalbin }
▶ hissin } temayülatından..

Temayülatın kaynağı ▶ ruhun ihtisatından ve }
▶ ruhun ihtiyacatından } gelir.

Fiile geçmeden dimağın tasdikinden onay alırlar.

O zaman dimağ →tasdik ⇔ his ←vicdan

→taakkul ⇔ zihin

→tasavvur

→tahayyül

→iz'an ⇔ kalbe

→iltizam ⇔ iradeye ← vicdan

→itikad

Dimağda tasdik iz'anı aktif ediyor.

İz'an kalbi aktif ediyor.

Kalb ve vicdandaki his de → fiile dönüştürüyor.

O zaman:

Dimağ → iz'an ⇔ kalbe bakıyor.

Nereye itikad ediyorsan o senin Rabbin olur.

O zaman itikad → Latife-i Rabbaniye.

Batıl itikadlar → Rabbin olduğu için vicdana iniyor ve orası bozuluyor. Vicdani bozulduktan sonra kalbi ondan sonra bozuluyor.

Netice şimdilik.

Dimağ → itikad → Latife-i Rabbaniye ← vicdan
→ iltizam → irade ←
→ tasdik → his ←
→ taakkul → zihin ←
→ iz'an ←←← Kalb
→ tahayyül } hususi küçük dünyası
→ tasavvur }

Fiilin kaynağı ▶ kalbin } temayülatından
▶ hissin }

Yani: kalbin ▶ kalb } bütünlüğünden çıkar.
hissin ▶ vicdan }

Dolayısıyla fiilin bir ayağı ▶ kalb
diğeri ▶ vicdan

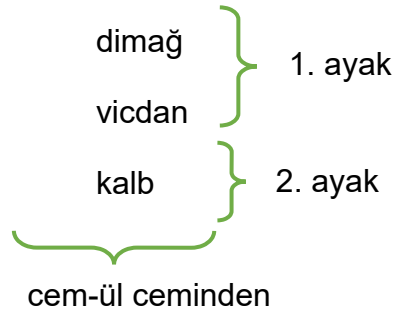
(15.3.2017)(Zeytinburnu)

Alt zeminden alırsak.

Dimağdaki ▶ tasdik. ▶ vicdandaki hisse.

Yani: Tasdik ▶ his } fiil..
▶ kalb }

Demek fiilin bir ayağı >>>

Kastamonu Lâhikası (39): “Biz de, bütün kuvvetimizle bunu **tasdik** ediyoruz.”

Bütün bilgilerimizle, ilmimizle ve malumatlarımızla tasdik ediyoruz demiyor. Bütün kuvvetimizle diyor. Kuvvelerin bilfiil çıktığı yer..

Tahayyülün.. tasavvurun.. taakkul.. tasdik edilince (bunlar) enerjiye, güce dönüşüyor. Tasdike geldiklerinde güce dönüşüyorlar. Allah-u Alem..!

Yani: Kuvve-i hayaliye.. Kuvve tasavvuriye.. Kuvve-i Aklîyeler kendi başlarına güçtürler. Tasdikte bunların kuvveleri cem oluyor.

Kastamonu Lâhikası (168): “İkinci kutb-u iman ki: **Tasdik-i Haşirdir.**”

Emirdağ Lâhikası-II (89): “Tâ bir nevi icma’ o hükmü **tasdik** etsin.”

Burada da; tahayyül, tasavvur ve taakkulu icmalandığı yer tasdik. Her birinin hükümleri ayrı ayrı idi. Ama cem olmuş..

Aynı yerde “Ve icma’ın tasdik ve sikkesiyle umuma şamil oluyor.”

Yoksa seni bağlar. Yani tahayyül, tasavvurun, taakkulun cemi artık bu benim icmaımdır, bütünlüğümdür diyebilirsiniz.

Emirdağ Lâhikası-II (106): “.. bir cihette galebe ettiğini düşmanlar dahi **tasdik** ederler.”

Tasdikin karşısında aklın pek hükmü kalmıyor. Kafirler kabul etmezler de tasdik etmek zorundalar.

Emirdağ Lâhikası-II (200): “Evet, bu vasiyetnameyi **tasdik** ediyorum.”

Yani beni temsil ediyor. Hayal değil. Duşünce değil. İlim değil, tasdiktir.

Emirdağ Lâhikası-II (244): “...düşmanlar da **tasdik** ediyorlar.”

Aklen inanmıyorlar, onaylamıyorlar ama tasdik ediyorlar keramet ve mu’cize gibi. Demek tasdik, göze gösterilen.. âyât-ı tekviniyelere...

Sikke-i Tasdik-i Gaybî (172): “Muhbir-i sadığın ihbarını aynen **tasdik** etmiş ve...”

Eylemde, fiilde gözüken tasdik deniyor. Tasdik etmek zorunda kalıyor. Akılda öyle değil..

Sikke-i Tasdik-i Gaybî (187): “Gavs-ı A’zam Şâh-ı Geylânî (K.S.), İmam-ı Gazâlî (K.S.), İmam-ı Rabbânî (K.S.) gibi hem şahsen, hem vazifeten büyük ve hârîka zatlar, bu Hadîsi kıymetdar irşadlarıyla ve eserleriyle fiilen **tasdik** etmişler.”

Kabul ettiler, anladılar ve demiyor. Fiilen tasdik ettiler diyor. Fiile çıkış kapısı içeriden dışarıya çıkış kapısı.

Sikke-i Tasdik-i Gaybî (239): “Yazılan sözler tasavvur değil **tasdiktir**;”

Sikke-i Tasdik-i Gaybî (240): “... dört zelzele mes’elesini **tasdik** eden bu geceki şiddetli dört zelzele,”

Sikke-i Tasdik-i Gaybî (260): “o Bayezid Câmîi hükmüne geçti. Birden, onların duâlarına ve tasdiklerine mânen bir nevi’ mazhariyet hissettim. söylediğim herbir sözü aynen söylüyorlar, **tasdik** ediyorlar.’ ”

Münâzarât (60): “kahramanlığınızı âleme **tasdik** ettirip yüksek tabakalara..”

Münâzarât (80): “Sözünüzü fiiliniz **tasdik** etmek,”

Münâzarât (107): “o allame zat demiş: Ben de **tasdik** ediyorum.”

Muhâkemat (15): “Hem de usûl-i mukarrerendir:

Sıdk ve kizb yahut

tasdik ve tekzib;”

Birbirinin zıdları..

Muhâkemat (37): “...bunlardan biri taassub ve safsatasını terkederek, nâsın icma’ ve tevatürünü **tasdik** ettiği gibi,...

İcma’ ve tevatüre ► tasdik.

Muhâkemat (40): “Binaenaleyh umum fûnunun şehadetleriyle

ve nazar-ı hikmetten neş’et eden

istikra-i tâmmın **tasdikıyla** sabittir ki:”

Muhâkemat (52): “Hem de hârikulâdenin izharı tasdik-ı nübüvvet içindir. **Tasdik** ise, zahir olan mu’cizatıyla, ekmel-i vech ile hasıl olabilir.”

Tasdik fiilde kullanılır.

Muhâkemat (63): “Malûmdur, bir şeyin mahiyetinin keyfiyetini bilmek başkadır, o şeyin vücudunu **tasdik** etmek yine başkadır.”

Divan-I Harb-İ Örfî (16): “Lâkin yine korktum ki, başka bir istibdad tekrar o zannı **tasdik** eder diye, ne kadar kuvvetim varsa Ayasofya Câmiinde meb’usana hitaben feryad ettim.”

Hutbe-i Şamiye (24): “yalnız ve yalnız Sâni’-i Âlem’i tanımak ve

iman etmek ve

âhirete inanmak ve

tasdik etmekten başka,

uyanmış beşerin çaresi yok!..”

Hutbe-i Şamiye (30): “En kat’î fazilet odur ki, düşmanları dahi o faziletin **tasdikine** şehadet etsin.”

Hutbe-i Şamiye (71): “...aklı bulunan **tasdik** eder,...”

Tasdik akıldan sonra olduğu için, tasdik eder. Aklı bulunmayan tasdik edemez. Ama tekzib edemez. Kabul etmezse de..

Hutbe-i Şamiye (140): “Zira iman hem **tasdik**, hem iz’an, hem iltizam, hem teslim, hem manevî imtisaldir. Şu tenkid; imtisali, iltizamı, iz’anı kırar. **Tasdikte** de bîtaraf kalır.”

Hutbe-i Şamiye (156): “...bu hakikatı kalben **tasdik** edecektir.”

Bu hakikat diyerek realiteden, vücud-u haricilerden bahsediyor.”

Sünühat- Tulûat-İşarat (39) “Lâkin içtihadı o vakit düstru’l-amel olur ki, bir nevi icma’ veya cumhurun **tasdikine** iktiran ede.”

TASDİKİN HÜLASASI

(16.03.2017) (Zeytinburnu)

(1)- Akıllı olmadığı için karşısına akılla çıkılmayan. Mesela: Keşfi zevkler şuhudla bilinirler. Fakat mu’cizeler öyle değil. Realitesi var. İnkâr ve red edilemezler. Akıl zıddına yürütülemez. **Sözler (143)**

(2)- Tasdik denince dimağdakilerin âyât-ı tekviniyedeki karşılıkları. Fiilde gözükünce akıldan çıkmış tasdik olmuş. Bunu karşısına akılla çıkılmaz. Çünkü realitedir. Ancak tasdik zıddı olan tekzible çıkılır. **Sözler (309)**

(3)- Evamir-i tekviniyeler kalbe akıldan.. Âyât-i tekviniyeler ise tasdikten gidiyorlar.
Sözler (424)

(4)- İman ettiğini yaparsa tasdik etmiş olur.

Aklen ► isbat
Fiilen ► tasdik } denilir. Sözler (448)

(5)- Aynı mevzuda ehli ihtisasın icmalarına tasdik deniyor. Yani akılların cemine..
Sözler (589)

(6)- Tasdik; onaylamaya seni mecbur eden.

Aklen ► isbat ► Kelam sıfatına.
Fiilen ► tasdik ► İrade sıfatına. Mektubat (93)

(7)- Aklen red edilebilir, fikir yürütülebilir. Fakat fiilde gözükeni tekzib edemedikleri için tasdik ediyor. Mektubat (192)

(8)- Tasavvurda olanlardan akledilirse ve tasdik edilip fiile dökülürse insan hatırına gelenlerden o zaman mes'ul olur. Bu manada (a.s.m.) efendim; bilmana: Konuşmadıkça, onunla amel yapmadıkça mes'uliyet yoktur.

Hatırına gelen menfi ise yapmışsa ► bunu akli değil zekası.

Hayırlı ise bunu yapan ► aklıdır.

Eğer gelen bir emâreden gelmiyor, hem titremesi ve korkması ve adem-i rızası gösteriyor ki tasdik değil. Biz tasdiklerimizden mes'uluz.

Tasavvur mu? Taakkul mu? Nasıl ayırırız?

Tasavvurda bürhan yok. Hem sen ondan rahatsız oluyorsun. Hem kavlen ve fiilen tasdik etmiyorsun. Bu üçü bir araya gelirse taakkuldadır. Lem'alar (74, 385)

(9)- Aklın içinde de tasdik var. Ama eylemsiz. Dimağın tasdiki denmesi için eylemedir. Eyleme, aktarıma geçmemişse dimağın tasdik olmamış aklın içinde bulunan ve kişin kendisini bağlayan tasdiktir. [Şuâlar \(136\)](#)

(10)- Tasavvur değil. Ve bürhanın neticesi olan ve ilim denilen tasdiktir. Aklı olanların tasdikte ilme dönüşüyor. Yani:

Tasavvurda ► Her çeşit düşüncelerin kol gezdiği.. Deliller.

Taakkulde ise ► Delil ve Bürhan

Tasdikte ise ► Hü(c.c.)et olan ilim. [Şuâlar \(154 \)](#)

(11)- “başta ellerinde nişane-i tasdik olan hadsiz mu’cizeler”

Burada da fiilde gözüken tasdik diyor. ([Şuâlar:196/318](#))

(12)- “Halıkımız tarafından herbiri birer nişane-i tasdik olan bin mu’cizatıyla..”

Burada da fiil dünyasındakine tasdik.. ([Şuâlar:220/318](#))

(13)- “kavlen ve fiilen tasdiklerinin şهادetiyle”

Kavlen de tasdik oluyor. Fiilen de..

Demek tasdik ilim meclisi değil onaylamak makamıdır.

Tasavvurla Taakkulu.. tabiri değerle; düşünme ile akletmeyi nasıl ayırd ederiz?

Eğer: 1- Bürhan ve delili yaksa.

2- Kavlen ve fiilen tasdik etmiyorsa.

3- Hem sen ondan rahatsız olup titriyor ve korkuyorsan..

4- Ona adem-i riza gösteriyorsan.. [Şuâlar \(449 \)](#), [Lem’alar \(74 \)](#)

(14)- İman iz’andır. İz’an ise: Hakkı kabul ve tasdiktir.

Yani aklın üst seviyesi. Bunun da üst seviyesi iltizamdır ki o da fiili İslam'dır. Yani iltizam: Hakka tarafgirlik, teslim ve inkıyaddır.

Peygamberimiz (a.s.m.) fiilen tasdik edilirse o zaman tasdik oluyor.

İşârât-ül İ'caz (41)

(15)- "tasdiki var, lâkin vicdanî iz'anı yoktur." İşârât-ül İ'caz (66)

Burada da dimağında tasdik etmiş. Yapıyor fakat münafık gibi yapıyor. Vicdanına inmemiş.

Eğer kalbi ve vicdanı mühürlenmişse; dimağın tasdikinden fiile geçiyor.

Her alim ilmiyle amel olmaması tasdikinin işlememesindedir. Eğer ilim netice olsaydı hiç bir alim hata yapmazdı.

(16)- Taakuldaki akılda ▶ delil ve
▶ bürhanlar } var.

Mevzuyu kainattan yani âyât-ı tekviniyeden misallemekle akıldan tasdik makamına geçiyor. Bu da âyât-ı tekviniyeyi barındırdığı için karşı tarafın tasdik etmesine sebep oluyor. Çünkü misalleri red edemiyor. Buna delil: İşârât-ül İ'caz (168)

"yazılan sözler tasavvur değil **tasdiktir**;

teslim değil imandır,..."

Çünkü kainatı, âyât-ı tekviniyeyi kullanıyor risaleler. Kâinat delil ve bürhan ve hü(c.c.)et gösterdiği için tasdiktir... Barla Lâhikası (19)

(17)- Tasdik mühür makamında. Yani ağacın zahirisi.. Barla Lâhikası (282)

(18)- "fiilen tasdik etmiştir." Kastamonu Lâhikası (7)

(19)- Muannid aklına, fikirlere muannidlik edebilir fakat realiteye tasdike muhalefet edemez. Kabul etmeyebilir ama tasdike mecbur olur. Kastamonu Lâhikası (12)

(20)- "Tasdik dimağda akıl gibi bir sistemdir.

Ulvi işlerin kaynağı ▶ kalbin ve
▶ hissin } temayülatından çıkar."

Süflilerin fiil kaynağı ise; ▶ tasdiktir.

Ulvilerin Rablerine ▶ Latife-i Rabbaniyeden bakıyor.

Süflilere itikad edebilirse ki onun Rabbi olur. Bu da dimağdan ▶ itikada bakar.
Çünkü batıl itikadlar onun rabbi oluverir.

Demek Süfliler

Fiile dönüştürme ▶ tasdikte.

Batıl itikadlardan da onların Latife-i Rabbaniyeleri ise dimağdaki itikaddir.

Dimağ → itikad → Latife-i Rabbaniye ← vicdan
→ iltizam → irade ←
→ tasdik → his ←
→ taakkul → zihin ←
→ iz'an ←←← Kalbe atıyor
→ tahayyül } hususi küçük dünyası
→ tasavvur }

Fiilin kaynağı ▶ kalbin } temayülatından
▶ hissin }
}

Yani: kalbin ► kalb

hissin ► vicdan

bütünlüğünden çıkar.

O zaman fiilin iki ayağı var. 1. ayağı ► dimağ

2. ayağı ► vicdan ve

► kalb.

} Kafirde bu ayak yok.

(Bu hatmedilmiş vicdan ve kalb içindir.)

Niye tasdikte ► vicdandaki hisse eşledik?

Çünkü: İnsanın fiileri kalbin ve hissini temeyülâtından çıkıyor.

Demek ulvi fiillerin kaynağı ► His.

► Kalb.

O zaman süfli işlerin kaynağı da bu hissini dimağdaki karşılığını bulmalı. O da tasdik. Çünkü insan dimağıyla tasdik edince fiile çıkar.

İltizam ise; teslim, kabul ve inkıyaddır. Eyleme dönüştürmektir.

İltizam eylemdir. O da vicdandaki iradeye bakıyor. İrade ibadetullahtı, iltizam tasdikte eyleme dönüştürüyor .

Tasdik aynı zamanda ilimdir. [Şuâlar \(154 \)](#) hü(c.c.)ettir. [Kastamonu Lâhikası \(18 \)](#)

(21)- Alt mertebelerden bütün kuvvetlerin cem olduğu yerdir tasdik. [Kastamonu Lâhikası \(39 \)](#)

(22)- Tahayyülün, tasavvurun, taakkulün icma ettikleri yerdir tasdik. Bu artık senin icmaidır. [Emirdağ Lâhikası-II \(89 \)](#)

(23)- Keramet ve mu'cizeleri gözleriyle gördükleri için inkâr edemiyorlar, tasdik etmek zorunda kalıyor. [Emirdağ Lâhikası-II \(244 \)](#)

(24)- Fiilen tasdik ettiler diyor. Fiil de âyât-ı tekviniye. İçinin dışa dönüşme, fiile dönüşme sistemidir tasdik. [Sikke-i Tasdik-i Gaybî \(187 \)](#)

(25)- Sıdk ► kizb } birbirlerine zıddırlar. Muhâkemat (15)
Tasdik ► tekzib }

Tasdik ق د ص kök harflerinden.. Doğruluğunu kabul etmek. Bir kararın nizama, şeriata, kanun uygun olduğunu kabul edip imzalamak.

Sözler (706): “Her birinden çıkar bir halet;

salabet	↔	itikaddan,	} hasıl olur, mezcine eğer olmaz muktedir.”
taassub	↔	iltizamdan,	
imtisal	↔	iz’andan,	
tasdikten	↔	iltizam,	
taakkulde	↔	bitaraf,	
bibehra	↔	tasavvurda,	
tahayülde	↔	safsata	

Bi: Kelimenin başına getirilerek o kelimeyi menfi yapar.

Bibehre: Nasibsiz, mahrum.

tahayülden ► safсата hasıl olur.

bibehre (nasibsizlik) ► tasavvurdan.

taakulde ► bitaraf.

tasdikten ► iltizam ki, tarafsız değil, kesin yeri belli.

imtisal ► iz’andan hasıl olur.

taassub ► iltizamdan hasıl olur.

salabet de ► itikaddan hasıl olur.

Tasavvurda nasibsizlik var. Çünkü çöplük orası. Herşey orda mevcut. Taakkulde bitarafgir var. Yani iki tarafta mevcut. Bir-birlerini bırakmıyorlar.

Tasdikte eylem var olduğu için, eylemin içinde, aynı zamanda eylemsizlik olamayacağından iltizamın görünür. Yani fiili sadakat.

- Tasdikin**
- ▶ Sureti
 - ▶ Fiil. Kelamla veya etvarı, ef'ali, ahvaliyle.
 - ▶ Kanuniyeti
 - ▶ Sadakat. İçsel bütünlükten kararlı olmak.
 - ▶ Hakikatı
 - ▶ Dimağda.
 - ▶ Mahiyeti
 - ▶ İlim.

Şuâlar (154) : "ilim denilen tasdiktir."

Kalbin ölümü cehalettir. Dimağdaki tasdikin ölümü de tasdik..

HAŞA ALLAH (C.C.) MI SUÇLU?

(15.03.2017)

Herşey ya neticeleri itibariyle ya da bizzat güzeldir. Hiç birşeyi görüldüğü gibi değerlendirme. En azından o olayların öncesi ve sonrası var. Bir de herşey donmuş enerji paketleridir. Biz bu enerji paketinden olan bedeni kullanıyoruz. Nasıl ki gübre zahirde pistir. Ama başka birisine ki bitkilere şifadır.

Aynen bunun gibi de, bazı hadiseler hariçte olanlara ve kişinin kendisine şer gibi görünüyor. Fakat onun başka bir tarafına başka bir şeydir. Misal: Zahirde hastalık şerdir. Ama ruhsal kemalattır.

Zülme uğraşmışın zahiri şerdir. Ama ahirette velidir. Dünyevi hadisenin dünya ile izah edilemez. Zira dünya öncesiz ve sonrası değildir. Öncesi Allah (c.c.). Sonrası ise Ahirettir.

Hem sanki kader yazmış biz senaryoyu oynuyoruz..(!)

Böyle değil kader. Böyle olsaydı zalimin zulmüne zalime değil de Allah'a verecektik.

Zalimin zulmünü niye Allah'a (c.c.) haşa veriyorsun. Kader zalime böyle böyle yap mı demiş. O da zalimin zulmünü niye Allah'a ((c.c.)) haşa veriyorsun. Kader zalime böyle böyle yapmış demiş. O da yapmış. O zaman zalimin suçu yok, haşa onun kaderini yazanda suç..(!)

Kader: Yap emri değil, yapacak yazısıdır. Önceden bilmesi.. Bu Allah bakan yönü. Biz ise, kaderimizle değil ihtiyar ve irademizle amel ediyoruz. Kimse kaderini yapmıyor tercihini yapıyor.

Kaderi yanlış anlamamanın sonucudur Allah'ı sorumlu tutmak.

Kader: Ağacın çekirdeğinden.. Zahirisinden.. Batınısından.. Ve meyvesine kadar tümünü bilendir, yoksa yapan değil. Kader ilim nevindendir. Olaylar ise kudret nevindendir. Öyle olsa Eb-u Cehilin Allah'ı inkarını haşa "Allah mı kendi kendini inkâr ediyor" olurdu. Madem kimse yaptığından mes'ul değil, yaptığı iyiliğinden de mükâfat ve itirazı da olmazdı. O zaman dünyada olmanın mantığı ve hikmeti olmazdı.

Haşirde ver kaderinin hesabı yoktur. Ver yaptığının hesabı vardır.

Eb-u Cehil Allah'ı kendisi inkâr ettiği gibi,

Masum insanlara zarar verip zulmeden de haşa Allah değil yapan zalimdir.

Allah (c.c.) tam tersine zulme düşmandır. Zulme uğrayanlara sonsuz alemde sonsuz mükâfatı verecek. Allah yapma dediği halde yapana bakılmıyor, nedense her fırsatta fatura Allah'a çıkartılıyor.

İnsanın fitratındakiler sonsuzluğu gösterdiği için fitratına kayıd konmamış. Tâ makamları sabit kalmasın. Kayıd konsa bu sefer hürriyetimizi kısıyor denecekti..

İslam dine mazlum ve mağdurların sığınağıdır ki A.B.D deki zencilerin hapisanesinde inkılab seviyesinde İslam'a dönüşler yaşanıyor. İslam zulmün manevisi olan kibir, riya, şöhret, bencil, merhametsiz ve şefkatsizliği, aşağılamayı, kendini neseben ve rengi ve ırkıyla övünmeyi, kendini başkalarından üstün görmeyi haramlar. Manevi bu zulümleri yasaklayan..

Maddi zülümleri yasaklayan, ve Cehennemle tehdid eden Allah'ı suçlu yapmaya çalışmak art niyetli olduğunu gösterir.

Eşitlik nağmeleri altında Ateistliğin, komünizmin milyarlarca katliamlarını unutmuş değiliz. Benim gibi düşünmeyenin yaşama hakkı tanımayan inkarcılık ideolojisi değil mi.

Altı iman esaslarının hiç birisi tahakküm değil bilakis insanın inşası ve ihyası oluşturur.

Nasıl ki Allah'a (c.c.) iman ettiğimiz halde inkar edenlerin olması. Ona birşey denmiyor.

Ahirete iman ettiği halde ona muhalefet etmesi.. Buna da birşey denmiyor şimdilik.

Kadere de iman edip muhalefet ediliyor. Buna da şimdilik birşey denmiyor. Şimdilik.

Allah'ı inkâr ettikleri halde Allah te'hir ediyor, ihmal etmiyor.

Kader; Kâinat bütünlüğünün insandaki bütünlüğüne ihtiyar ve irade ile bütünleştirmedir. Yapabilene..

5 iman esasına inananların hayatındakilerin sorgulama sigortasıdır, yeisin panzehiri, yorumlayamadığı ve izah edemediği şeylerin cevabıdır. Kime? Ehl-i imana. Kafirin kaderi yoktur. Mazisiyle, haliyle, istikbaliyle kendisidir. O herşeyin sebebidir. Onun kaderden konuşmaya hakkı yoktur. Çünkü onun kaderi değil ihtiyarından konuşmaya hakkı var.

İnsanları katledip, ne yapalım kaderleri öyle imiş diyen tiplerdi, bu soruyu soran.. Zavallılar da maalesef kanıyorlar. Hiç bir müslüman "Ne yapayım günah kaderimde vardı, yaptım" demez. Kaderi inkâr edenler, kaderimdir derler. Hem zulmederler hem de insanların inançlarıyla alay ederler. Kafirin imanı olmadığı için, Allah'a (c.c.) inanmadığı için kaderi konuşmaya, kadere ait soru sormaya hakkı yoktur.

Kader akidesi inanan müslümanlara merhameten verilmiş. Kafirlerin aleminde Allah (c.c.) olmadığı için kaderleri de yoktur. Onların sorularını da kale almıyoruz. Saf aldanmış müslümanlara verilecek cevabımız vardır.

- ❖ Dünya hayatı uyku gibi. Ahiret uyanıklıktır. Bunu bütün bakabilene..
- ❖ Ademde ateş yok.
- ❖ Ümidini kaybetmemek de ümididir.
- ❖ Ne karınca zayıf olduğu için aç kalır. Ne de aslan pençesinin zoruyla karnını doyurur. “Rızık yalnızca Allah’a aittir.”
- ❖ Kimi insana az verir, kimine de çok verir. Ama ikisini de imtihan eder. Az verdiği için sabır, çok verdiği için ise şükür ister.

DİLİN AFETİ

(22.03.2017)(Zeytinburnu)

Bir adam veya kadın eşine; boş ol, boş diyebiliyor hemen herşeyde. Sebebi: Araları zaten boş. Dolu olsaydı hemen içini boşaltamazdı. Bir şeyin içi hemen boşalıyorsa içinde yeterince bir şey yoktur demektir. Boş ol boş ol diyeceğine bütün bak, bütünsel bak. Bir söze, bir davranışa takılıp kalma..

Kavgaların en büyük sebebi dilimiz..

Dilin afeti: İftira.. Gıybet.. Koğuculuk.. Alay etme.. Şükürü ve hamdı terketmek.. Yalan..

HAŞYET (DEHŞET, KORKU)

Allah’a (c.c.) samimi kul oldun mu; sende haşyeti kaldırır düşmanının kalbine koyar. (Haşyet: Korku, dehşet)

Sahabe-i Kiram efendilerimiz buna çok güzel misaldir. İslam tarihi bunlarda doludur. Allah onların kalblerine korku, dehşet, vahşet salarım diyor.

VAZİFE

(19.03.2017) (Zeytinburnu)

Aslı vazifeni ortadan kaldıran hiç bir vazife senin vazifen değildir. Aslı vazifen: O anda ne yapman gerekiyorsa onu yapmaktır. Mesela: Uçakta çocuk, uçağın içinde uçağını uçurarak keyif almaya çalışan gibidir. Veya arabanın içinde arabasıyla oynayan çocuk gibidir.

Okyanusun katreleri sayısınca nafile kılınan namazı bir tek kaza namazına denk gelmez. Ama şeytan yeter ki farzı yaptırmamak için nafilelerle meşgul ettirir..

ŞEYTAN ÇOCUKLARIMIZA ORTAK OLDUĞUNU

Haya azlığından. Merhametsiz oluşlarından. Acıları az olacak. Gaddar, zalim oluşlarından.

Bu da taa düşünlerden başlar. Gerdekten.. Daha sonra haram yedirmelerle devam eder. Bir de içkili iken dünyaya getirilmeye vesile olunmuşsa!

KADININ SESİNİ NİYE YAYINLIYORSUN DEDİĞİMDE: ZARURET VAR DEDİ:

Bir şey haram yoluyla olmamış ve zaruret halini almışsa zaruretle haramı helal yapar kaidesine girer. Oysa zaruret dediğin şey haram yollarla olmuş. O zaman bu ruhsattan istifade edemez.

Sadaka; Karşı tarafın kimliğini ve kişiliğini ortadan kaldırmaya matuf olmaksızın, kendisinin ve karşı tarafı harama atmak veya vesile olmaksızın sırf Allah (c.c.) rızası için olan amele ve söze sadaka denir.

Karşı tarafın mahremliliğini ortaya koyan..

Şeriatın kadın sesi haramdır namahremlere ulaştırılamaz hükmünü hangi zaruret kaldırır. Zaruretle haram yoluyla olmamış olacak.. Haramla zaten şeytan musallat olmuş. Haram yaptığı için bu olmuş.. Haramı haramla kaldıracaksın..

Zaruret ise; Bir organın itlafı (yok edilemesi) veya hayat tehlikesi olursa olur.

İZ'AN

(22.03.2017) (Zeytinburnu)

Basiret. Anlayış. Teslim olup itaat etmek. اذعان

Sözler (112): “Dar akıl ise, bu hadsiz derece harika ve emsalsiz olan meseleyi **iz'an ile kabul etmesine medar olacak meşhud bir misal ister.”**

- Akıl bir alettir.

bu hadsiz derecede harika ve emsalsiz olan mes'eleyi } iz'an ile kabul etmesine medar olacak meşhud bir misal ister.”

Aklın iz'an ile anlayışı yüklenir. İz'an seviyesi meşhud seviyesidir. İz'anın sahası çok daha geniş.

Alt yapı göçünce iz'an kalmıyor. Akıl da bir alet olduğu için BİTARAF..

Aklı kıblesine koyuyor iz'an..

Sözler (245): “Hem de Âdem'e (a.s.) secde olan hâdise, sırf bir emr-i gaybidir. Akıl ona yol bulamaz. Kavi bir imandan sonra teslim ve edilebilir. } iz'an

- Gaybi meselelere sırf akılla gidilemiyor. Mesela: Ön tarafımız olan kabri ve sonrasını akılla nasıl yol bulup izah edebilirsin ki? Aklı, aklın arkasına taşıyan iz'andır.

- Teslim: İkna olma. Tamam birşey diyemiyorum ama iz'an etmiyorum.

İz'an: Doymak. Ruhun tamam. Dimağın rahatlaması..

Sözler (245): “Çünkü hem tahayyül,
hem tevehhüm,
hem tasavvur
hem tefekkür; } nasıl tasdik-i aklîden ve **iz’an-ı**
kalbîden ayırdılar, başkadırlar.

Çünkü onlar bir derece serbesttirler. Cüz-i ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar. Teklif-i dini
altına pek giremiyorlar. Tasdik ve } öyle değiller. Bir mizana tabidirler.
iz’an,

Hem tahayyül, } nasıl ki tasdik ve } değiller. Öyle de } şübhe ve
tevehhüm, } **iz’an** } } tereddüd
tasavvur, }
tefekkül, }
sayılmazlar.”

- Akıl ► bir alettir. Bitaraftır.

Aklın malzemelerine bakıp onaylayan tasdiktir. Tasdik akılla beraber gayr-ı
münfektir, ayrılamazlar. Ondandır ki tasdik-i Aklî diyor.

- Dimağın tasdik dahil zahire bakıyor. İz’andan sonra batına bakıyor.

Tasdikten sonra dimağın kalbi yönünü acan İZ’ANDIR. İnsanın yapacağı,
söyleyeceği şeyleri kantarından geçirip dimağına malzeme verildiği, enfüsten
onaylandığı berzah iz’andır. İz’an olmayan birşey kalbin tasdiki olamıyor. Zaten
iz’andan sonra fiili İslamiyet manasına gelen iltizamdır.

Cüz-i ihtiyariyi dinlemiyenler ▶ tahayyül

▶ tevehhüm

▶ tasavvur

▶ tefekkür

Allah-u alem aklın kendi içinde de tasdik var.

Tasdik ve
İz'an } bir mizana tabidirler.

Tahayyül
Tevehhüm
Tasavvur
Tefekkür } tereddüd ve şüphe sayılmazlar.

Sözler (330): “tAklîd edilmez ▶ sikkeleriyle
ona mahsus ▶ hatemleriyle
ona münhasır ▶ turralarıyla
ona has ▶ fermanlarıyla”

Sözler (367): “Sağı, bittecrübe teslim-i kalb ve vicdan..

Solu, biaynelyakîn teshir-i akıl ve **iz'an**”

İz'anı ▶ solda yani gelecek yönünde kullanıyor.

Kur'anın insanın solunu inşa ederken ▶ teshir-i akıl ve

▶ iz'an..

İnsanın istikbali ne kadar inşa olursa o nisbetle iz'anı güçlü olur.

İz'anı iman-ı bilahiretin inşası nisbetinde iz'anı kavi olur.

Sözler (367): “Ey arkadaş! Şuraya kadar beyanatımız,

kalbi kabule izhar etmek ve
nefsi teslime mecbur etmek ve
aklı **iz’ana** getirmek

} için

Akıl iz’ana göre düşük. İz’an akıldan daha güçlü kılar insanı.

Sözler (516): “Fakat şu zamanda maddiyun fikri herkesi sersem ettiğinden en bedihi bir şeyde zihinlerde vesvese vermiş. İşte böyle vesveseleri izale için,

hads-i kalbinin ve
iz’an-ı Aklînin

} pek çok menbalarından,”

Şeytan vesvesesini →→→ kalbe

→→→ vicdan

→→→ zihine atıyor.

Aklın anlayışı dardır. Malzemelerle çalışıyor. Bunun – aklın – anlayışı iz’anla artar.

Sözler (537): “İşte mahiyetini şu tarzda bilen ve
iz’an eden ve
ona göre hareket eden”

Sözler (706): “Taassub ► iltizamdan,
İmtisal ► **iz’andan**,
tasdikten ► iltizam,
taakkulde ► bitaraf,
bibehre ► tasavvurda.

İmtisal ► iz’andan geliyor, çıkıyor.

Mektubat (34): “İslamiyet, iltizamdır;

iman, **iz’andır.**

Tabir-i diğerle:

İslamiyet, ► Hakka tarafgirlik ve

► teslim ve

► inkiyaddır,

İman ise, ► hakkı kabul ve

► tasdiktir.”

Yani iz’an: Hakkı kabul ve tasdiktir.

Mektubat (376): “Yazılan sözler ► tasavvur değil ► tasdiktir;

► teslim değil, ► imandır;

► marifet değil ► şehadettir, şuhuddur;

► taklîd değil ► tahkiktir;

► iltizam değil ► **iz’andır;**

► tasavvur değil ► hakikattir;

► dava değil, ► dava içinde bürhandır.

“İltizam değil, iz’andır.” Yani: Bütünsel kabul, bütünsel tasdik.

Fiilin üstü.

Mektubat (471): “İlimde **iz’an**-ı kalb olmazsa, cehildir.

İltizam başkadır, itikad başkadır.”

İz’an; kalbi meyil.. Hakkı, doğruyu görünce tasdik ve kabul etme yetisi.

Şuâlar (100) : “Ve o insanın vazife-i fitratı ve farîza-i zimmeti } → marifetullah ve
→ iman-ı billahtır ve
iz’an ve
yakîn ile
vücudunu ve
vahdetini
tasdik etmektir.”

Sıralarsam:

Vazife-i fitratı ► marifetullah ► iz’an ► vücudunu

fariza-i zimmeti ► iman-ı billahtır ► yakîn ile ► vahdetini

Şuâlar (154) : “Tevhid-i hakiki ► öyle bir hüküm ve her bir şeyle Rabbini bulabilir ve
► tasdik ve her şeyde Hâlıkına giden bir
► **iz’an** ve yolu görür ve
► kabüldür ki; hiçbir şey huzuruna mani

Burada iz’an: tasdikten, kabulden
çıkan hükümdür.

Mesnevi-i Nuriye (110) : “her şey Allah’ın mülk ve malı } oldugunu iman ve
iz’an } ile olur.”

İmanla kullanılıyor iz’an..

İman kalbte.. İz’an ise dimağda..

İşârât-ül İ’caz (11) : “Solu, biaynelyakîn ► teshir-i akıl ve
► **iz’an**..”

Sol taraf gelecek..

Sağ taraf geçmişti.

Sağı, bittecrübe ► teslim-i kalb ve
► vicdan..”

Adeta iz'an; dimağın vicdanı!

Sağ taraf ► Kuvvet.

Sol taraf ► Nur.

Yani: İz'an: Geleceği aralamaya çalışan dimağa ait bir sistem. Hem iz'an: Aklen insanın yanlış yapmasına mani olan dimağın vicdanı. İz'anla insan aklen ileriye taşınır.

Hem iz'an ► aynelyakîn tarafı..

Dimağı aynelyakîne taşır.

Dimağın maneviyatıdır iz'an..

İşârât-ül İ'caz (66): “Küfür, iki kısımdır.

Birinci kısım, bilmediği halde inkâr eder.

İkincisi, bildiği halde inkâr eder.

Bu da, bir kaç şübedir.

Birincisi; bilir lâkin kabul etmez.

İkincisi; yakîni var,

lâkin itikadı yoktur.

Üçüncüsü; tasdiki var,

lâkin vicdanî iz'anı yoktur.”

İz'an burada: aynelyakîn bilmek mertebesi..

İlmelyakîn tasdikte oluyor.

Aynelyakîn ise iz'anda oluyor.

Vicdanî ► iz'anı: Vicdana ait iz'an..

Emirdağ Lâhikası-I (146): “Fikir yoluyla sıfât ve esma-i ilahiyeyi ilmelyakîn ile iz’an etmek için akıl çok çabılıyor.”

burada iz’an; yakîniyetinin artması.

.....

“öyle kat’î ve şuhudî ve iz’anî bir vicdan, bir itminan, bir iman ile o sıfât ve esmayı tasdik eder.

Hem çok kolay,

hem hazır yanındaki âyinesinde,

hiç uzun bir seyahat-ı fikriyeye muhtaç olmadan iman-ı tahkikiyi kazanır ve...”

Vicdan ile ▶ kat’î
itminan ile ▶ şuhudî
iman ile ▶ iz’anî

sıfât ve esmayı tasdik eder.

Seyahat-ı fikriye ile ▶ iz’an eden şuhudî bir itminanla yanındaki âyinesinde vicdanla çok kat’î ▶ iman-i tahkikiyi elde eder.

Seyahat-ı fikriye ile ▶ iz’an.

İtminan ile ▶ kendi âyinesinde şuhudi makama çıkıyor.

Çok kolay vicdani kat’î seviyesine sahip olur.

Vicdanda ▶ İrade

▶ Zihin

▶ His

▶ Latife-i Rabbaniye ▶ Şuhud bu makamda olur.

Hutbe-i Şamiye (115): “İlimde **iz'an-ı** kalb olmazsa, ► **cehildir.**

İltizam başkadır, itikad başkadır.”

İlim denilen tasdik deniyor. İlim ► tasdikte.

Bu ilmi kalb onaylamazsa, o aynı ilim **cehil olur.** Bildiği kadar cahil olur. Dinsiz bilim insanı, tabiatperestler gibi. Tesiri esbaba verenler gibi.. Ne kadar ilmi var; o kadar cahil oluyor. Bilmezse idi daha iyi olurdu.

Bildiğini kalbine onaylatmamış ise cehil olur.

Kalbi verileri.. Dimağın kalbe.. Veriler iz'an makamından yapılıyor.

Hutbe-i Şamiye (140): “Zira iman ► **hem tasdik,**

► **hem iz'an,**

► **hem iltizam,**

► **hem teslim,**

► **hem manevi imtisaldir.”**

İMTİSAL

(23.03.2017) (Zeytinburnu)

Nümune Kabul etme. Uymak. Ayrılmamak üzere inkiyad etme.

Bir şeyin suretine grime. Muvafakat ve mutabakat etme.

Kendi suretini ortadan kaldırarak onun suretine girmek.

Sözler (706): “Taassub ← iltizamdan,
imtisal ← iz'andan,
tasdik → iltizamdan, (iltizam ← tasdikten)
taakkulde → bitaraf,
bibehe ← tasavvurda.”

- İmtisal ▶ iz'andan çıkar.
taasub ▶ iltizamdan çıkar.
tasdikten ▶ iltizam çıkar.
taakulde ▶ bitarafılık çıkar.
tasavvurdan ▶ bibehre çıkar.

Sözler (32): “Kur'anın evamirini **imtisal..**”

Kur'anın evamirine uymak değil. Ona dönüşmek. Kendin yoksun daha.

(29.03.2017) (Zeytinburnu)

Sözler (90): “Hem “**imtisal**” sırrıyla,
bir kumandan bir tek neferi
bir arş emriyle tahrik ettiği gibi,
bir koca orduyu da aynı kelime ile tahrik eder.”

İmtisal sırrıyla.. O kumandan onun dimağında oluyor. Kişinin kendisini ortadan kaldırıyor, dimağında emri dimağda enerjiye, eyleme dönüyor.

İlginç sır var. Onun dimağında ben var oluyorum. O yok. Beyninin, dimağın kontrolü bende oluyor. Tıpkı **TeamViewer** bilgisayar programı gibi. Uzaktan benim bilgisayar programıma giriyor. İki bilgisayar tek bilgisayar oluyor. Uzaklık, zaman ve mekan farklı bilgisayarlık gibi ayrıcalıklar kalkıyor.

Aynı kanun dünyadakilerin ahirettekilere dua ve hasenat ile onları değiştirmesi, yapılandırması.. Onların himmetleri, feyizleriyle benim dünyada yapılanmam değişmem..

- İmtisal sırrında ▶ mekan
▶ zaman
▶ suret (ha o, ha ben. Ha o bilgisayar ha bu)
▶ Adet çokluğu, azlığı
- } İmtisal sırrıyla
kalkıyor.

Sözler (91): “Madem şu âdi, nâkıs, fâni mümkinatta

nuraniyet ve şeffafiyet ve intizam ve imtisal ve müvazene

sırlarıyla,

- ▶ en büyük şey en küçük şeye müsavi olur.
- ▶ Hadsiz hesabsız şeyler birtek şeye müsavi görünür.

Elbette Kadîr-i Mutlak'ın Zâtî ve nihayetsiz ve gayet kemalde olan kudretinin nuranî tecelliyatı ve melekûtiyet-i eşyanın şeffafiyeti ve hikmet ve kaderin intizamı ve eşyanın evamir-i tekviniyesine kemal-i **imtisali** ve mümkinatın vücud ve ademinin müsavatından ibaret olan imkânındaki müvazenesi sırlarıyla;

▶ az çok,

▶ büyük küçük

▶ kudretinin nuranî tecelliyatı

▶ melekutiyet-i eşyanın şeffafiyeti

▶ hikmet ve kaderin intizamı

▶ eşyanın evamir-i tekviniyesine kemal-i imtisali

▶ mümkinatın vücud ve ademinin müsavatından ibaret olan imkânındaki müvazenesi.

sırlarıyla

▶ az çok,

▶ büyük küçük

ona müsavi olduğu gibi

Burada mevzum olan beni şimdilik ilgilendiren:

“eşyanın evamir-i tekviniyesine kemal-i imtisali”

evamir-i tekviniyenin içinde ▶ ihtiyaç
▶ iştıyak
▶ incizab
▶ meyil } var

Eşyanın sureti kalkıyor, batınındaki, hakikatı olan evamir-i tekviniyesiyle hareket etmesine **imtisal deniyor**. Yani sureti hakikatıyla hareket etmesine deniyor **imtisal..**

Herşey burada iz'anda aslı olan ve evamir-i tekviniye denilen esmaların hakikatlarıyla hareket ediyor.

Sözler (321): “Eğer o çekirdek, o manevî cihazatını **قَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى** nın emr-i tekvinîsini **imtisal** edip hüsn-ü istimal etse;

▶ o dar âlemden çıkacak,
▶ meyvedar koca bir ağaç olmakla } küçük cüz'î hakikatı ve ruh-u manevîsi, büyük bir hakikat-ı külliye suretini alacaktır.”

İmtisal sırrıyla ▶ küçük ve dar aleminden çıkarıp koca meyvedar ağaç olmasına sebep oluyor imtisal sırrıyla.

Toparlarsam:

imtisalle ▶ az çok
▶ büyük küçük } müsavı oluyor.

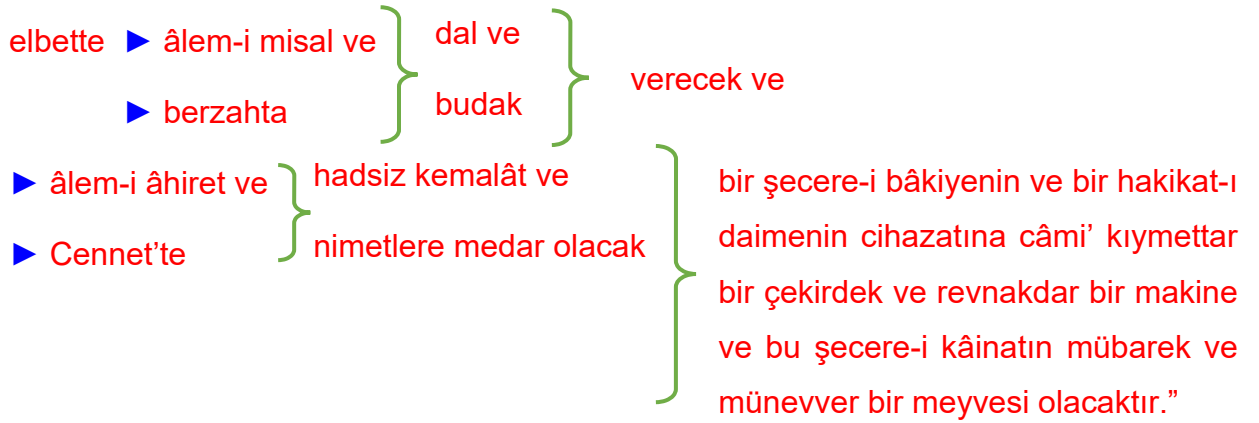
▶ dar aleminden çıkarıp hakikatını ifade edecek aleme dönüştürüyor.

Yani toprağın altında dururken aynı zamanda toprak üstünde meyvedar hakikat-ı külliye suretini alacaktır. **Buna imtisal sırrı vesile oluyor.**

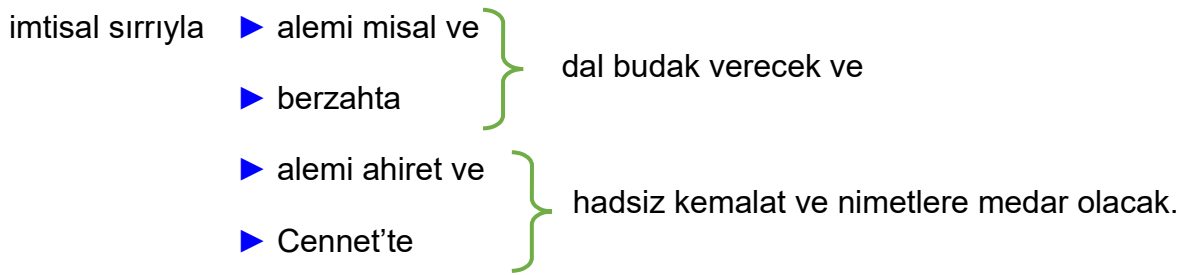
Sözler (322): “Eğer o istidad çekirdeğini İslâmiyet suyu ile,
imanın ziyasıyla
ubudiyet toprağı altında } terbiye ederek,

evamir-i Kur'anıyeyi **imtisal** edip

cihazat-ı maneviyesini hakikî gayelerine tevcih etse,

Burada iken oralara meyve vermek, oralara dal budak salmak **imtisal sırrıyla** oluyor.

Nasılki çekirdek evamir-i tekviniyesine uyunca; dar, sıkı, karanlık, soğuk ve kimsesiz alemde çıkarıp aydınlık alemde küçük küçük cüzî hakikatını, ruh-u manevisini büyük bir hakikat-ı külliye suretini alacaktır imtisal sırrıyla.

Yani: Bir şey evamir-i tekviniyesiyle hareket edebilmesi için **imtisal sırrına mazhar olması lazım**. Unutma ki imtisal **iz'andan**..

Demek bir şeyin suretinin hakikatı olan Evamir-i tekviniyesi yönüne İZ'AN deniyor.

İz'an: O eşyanın aslı. Yazılım yönü, tarafı.

O eşyanın suretiyle devamlı bağlılığına da **imtisal** denir. Yani: Suret hakikata istinad eder sırrı İZ'AN SIRRIDIR. Bu Suret ile evamir-i tekviniyesine bağlılığın adı da İMTİSAL SIRRI deniyor. (Şimdilik anladığım).

Sözler (356): “Kâinat sarayında hizmet eden hayvanat, kemal-i itaatle evamir-i tekviniyeye **imtisal** edip, fıtratlarındaki gayeleri güzel bir vecihle ve Cenab-ı Hakk'ın namıyla izhar ederek hayatlarının vazifelerini ...”

İmtisalde hep evamir-i tekviniye, evamir-i Kur'anıyeye imtisal etse diye geçiyor.

Fıtratlarını, istidadlarını evamir-i tekviniyeye imtisal etse diye geçiyor. Hep aslına bağlı olmayı. Aslıyla hareket etmede kullanılıyor imtisal.

Aslına bağlılığı, fıtratıyla harekete imtisal yani iz'an..

Sözler (704): “...me'hazdaki kudsiyet şevk-i itaat verir, sevkeder **imtisale**,”

Kudsi şeyler seni aslına bağlıyor, götürüyor.

Dimağa gelenlerden me'hazdaki kudsiyet, aslı, fıtrata ait olursa iz'an seni vicdana bağlıyor.

Sözler (706): “...**imtisal** iz'andan”

Mektubat (418): “...bu fakir kardeşinizi nümüne-i **imtisal** ediniz.”

Kendini terketmek demektir imtisal. Sureta sensin. Ama başkasını yaşıyorsun. Zahirde aynasın fakat semadaki güneşsin. Onun hasiyetini gösteriyorsun. Zahirde aynasın. Hakikatta güneş.

Mektubat (470): “Cumhur-u avamı, bürhandan ziyade, me'hazdaki kudsiyet **imtisale** sevkeder.”

Bürhan taakkule bakar.

İlim ise tasdike bakar.

Kudsiyet, asliyet, fıtrat olan şeylerde iz'ana bakar.

Aslına, aslı fıtratına ne kadar yakın yaşıyorsan o nisbette iz'andasın..

Lem'alar (60): “Yani: “Kur'anın beyan ettiği mehasin-i ahlâkın misali, Muhammed Aleyhissalatü Vesselâmdir. Ve o mehasini en ziyade **imtisal** eden ve fitraten o mehasin üstünde yaratılan odur.”

Fitratına yakın olmada iz'an, imtisal.

Lem'alar (60): “ **فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ** emrini tamamıyla **imtisal** ettiği için, bütün e'fal ve akval ve ahvalinde istikamet, kat'î bir surette görünüyor.”

Aslına ne kadar imtisal ettiğini ▶ bütün e'fal ve
▶ akval ve
▶ ahvalinde } istikamet sahibi olur.

İmtisal ve **iz'an** bizim istikametimizi temin ediyor. Bizi aslımıza taşıyor, aslı fitratla hareket etmemizin zemini ve koridorunu oluşturuyor.

Lem'alar (123): “İşte bu sır içindir ki, mevcudat hattâ bir nokta-i nazarda camidat dahi, evamir-i tekviniye tabir edilen hususî vazifelerinde, kemal-i şevk ile ve bir çeşit lezzet ile evamir-i Rabbaniyeyi **imtisal** ederler.”

Dimağ ile vicdan bağı nisbetinde insan fitri lezzet alıyor. Ruhanî ve kudsî lezzet bu bağla oluşur. Bu bağı kalitesiyle doğru orantılı oluyor.

Lem'alar (123): “O vazife-i fitriyelerinin **imtisalinde**, Nur-ul Envâr'ın isimlerine birer ma'kes, birer âyine hükmüne geçtiğinden tenevvür eder, terakki eder.”

Dimağla vicdan arasındaki bağ olan iz'anın kalitesi nisbetinde esmaya mazhariyet oluyor. Hem ayine hükmüne geçiyor.

Esmaya mazhariyetin camiyyetini iz'an oluşturuyor. Yani vicdanî ve dimağî imtisal ettirmekle..

Lem'alar (124): "Nebatat ve eşcar, bir şevk u lezzeti ihsas eden bir tavır ile Fâtır-ı Zülcelal'in emirlerini **imtisal** ediyorlar."

Burda da lezzet-i ruhani, lahuti lezzet olma iz'anla imtisalle olur.

Escar, şevku lezzeti ► iz'anla imtisalle olur.

... .. Onların, emr-i İlahînin **imtisalinden** öyle bir lezzetleri var ki; nefsinin mahvedip çürütüyor."

Ulvi lezzetlerin sebepleri ve zemini iz'an.. Dimağın lezzeti, dimağın tefekküründen gelen ve alınan ulvi lezzet iz'anın işlemesiyle ortaya çıkıyor.

Lem'alar (125): "Latif, nazik su incimad emrini aldığı vakit, öyle şiddetli bir şevk ile o emre **imtisal** eder ki, demiri şakk eder, parçalar."

Dimağın şevki iz'an, imtisal. Dimağın şevk ve lezzeti fitratına bağlılığı yani evamir-i tekviniyesine, evamir-i Rabbaniyesine imtisali nisbetinde olur.

Evamir-i Rabbaniyesi emrediyor. Bu da evamir-i tekviniyesine uyuyor ortaya da şevk ve lezzet çıkıyor.

Lem'alar (126): "Herşey öyle has bir lezzet ve mahsus bir ihtiyaç ile amel etse, o Kitab-ı Mübin'in düsturlarını bilmeyerek **imtisal** eder."

Evamir-i tekviniyesine göre hareket ettiğinde Kitab-ı Mübinine imtisal ediyor.

İnsanı buna sevkeden ► has bir lezzet ve
► mahsus bir ihtiyaç } ile amel ediyor.

Yani: İz'an imtisal ile fitrat-ı asliyesine bağlanıyor. Batınına, vicdanına ve kalbine bağlanıyor. Dimağ bu asıllarıyla hareket etmesine vesile oluyor.

Yani: İz'an imtisal ile İmam-ı Mübininize taşıyor. Mazi ve müstakbelimizle amel etmemize vesile oluyor.

Lem'alar (137): "ism-i Hafız'ın tecellisi altında kemal-i **imtisal** ile hatasız olarak.."

Fatır-ı Hakiminden gelen evamir-i tekviniyeyi imtisal ediyorlar.

“Ve öyle tevfik-i hareket ediyorlar ki; onların o hareketlerinde bir şuur, bir basiret, bir kasd, bir irade, bir ilim, bir kemal, bir hikmet parladığı görünüyor.”

İz'anla evamir-i tekviniyesine imtisal edince kişide:

▶ bir şuur	▶ bir irade	} ortaya çıkıyor.
▶ bir basiret	▶ bir ilim	
▶ bir kasd	▶ bir kemal	

Bu sıfatlar iz'an ile imtisal olunca ortaya çıkıyor.

Şuâlar (659): “Hem nasıtki itaat ve
imtisal ve
emir dinlemek } sırrıyla bir kumandan bir “Arş” emriyle
bir neferi hücumla sevk ettiği gibi..”

Bu üç sıfatla aynı hükmüne geliyor.

İmtisal olabilmesi için insanın dimağında iz'an olması lazım.

İtaat	▶ iltizamla	} olur.
İmtisal	▶ iz'anla	
Emir dinlemek	▶ tasdikle	

Muhâkemat (30): “Biz de bu hilkat denilen şariat-ı fitriyenin evamirine imtisal edemediğimizden cehennem-i cehl ile muazzeb olduk.”

Şariat-ı fitriye ▶ fitratımızın dışı vuruşu olan adetullah kanunları..

Hutbe-i Şamiye (140): “Zira iman hem tasdik, hem iz'an, hem iltizam, hem teslim, hem manevi imtisaldır.

Şu tenkid; imtisali, iltizamı, iz'anı kırar.”

Sünuhat-Tulûat-İşarat (22): “Hususi kemali, istidadatını bifiile çıkararak has vücuddur. Bütün kainatın Kün emrine itaatı, bir zerre neferi itaatı gibidir. Kün emri ezelisine mümkünatın itaat ve **imtisalinde**, meyil ve ihtiyaç ve şevk ve incizab mümteziç, mümdemicdir.”

Kün emr-i ezelisine mümkünatın itaat ve imtisalinde, ▶ meyil
▶ ihtiyaç
▶ şevk
▶ incizab

▶ mümteziç
▶ mümdemicdir.

Herşeyin suretinin hakikatına itaatı ve imtisalinde: meyil, ihtiyaç, şevk ve incizabları vardır. Herşey aslına gitmeye, aslıyla beraber olmaya bu dört sıfat fitratlarında vardır..

Sünuhat-Tulûat-İşarat (30): “Cumhuru bürhandan ziyade me’hazdaki kudsiyet **imtisale** sevkeder.”

imtisal ▶ iz’andan.

İzn’anı da imtisale sevkeden, yani iz’an kutsiyetle çalışır. Yani me’haz ve dini kutsiyetlerle aktif olur. Buna bir delil daha:

Sünuhat-Tulûat-İşarat (31): “Eğer zaruriyat-ı diniyede doğrudan doğruya Kur’an gösterilse idi,

zihin tabif olarak müşevvik-i **imtisal** ve

mûkız-ı vicdan (vicdanını uyandıran) ve

lâzım-ı zatî olan

‘kudsiyet’e intikal ederdi. Ve bu suretle kalbe meleke-i hassasiyet gelerek, imanın ihtaratına karşı asamm (sağır) kalmazdı.”

Demek ► müşevik-i imtisale
► mûkız-ı vicdanı
► lâzım-ı zatiyi

} uyandırıp harekete geçiren kudsiyettir.

İZ'AN VE İMTİSALIN HÜLASASI

(30.03.2017) (Zeytinburnu)

İz'an: Basiret. Anlayış. Teslim olup itaat etmek.

İmtisal: Nümune kabul etme. Uymak. Ayrılmamak üzere inkıyad etme. Bir şeyin suretine girme. Mevafakat ve mutabakat etme. Kendi kanuniyetini ortadan kaldırarak onun suretine girmek. Yani sahabe misal kendini yaşamamak peygamberi yaşamak.

* Akıl ve tasdik iz'anın alt yapısı. Bunlar göçünce iz'anda göçüyor. Aynı zamanda

iz'an dönüp akılı ki bir alettir kıblesine koyar iz'an.. [Sözler \(112 \)](#)

* **Aklı, aklın arkasına taşıyan iz'andır.**

Kabir ve sonrasını akılla izah edemezsin. Akla malzeme verip oraları tefekkür etmesini iz'an veriyor.

Bazan aklen karşıya tamam, bir şey diyemiyorum. Fakat iz'an yani kalben tatmin olmadım deriz ya.. işte o iz'andır. Çünkü iz'an dimağı kalbe bağlar. [Ve insan o zaman akli değil kalbi düşünmeye başlar.](#) Akla gözlük takar. [Sözler \(245 \)](#)

* Akıl bir alettir. Bitaraftır.

Tasdik ise ilimdir, iltizamdır.

Akıl tasdikten, tasdik akıldan ayrılmaz.

İz'anda kalbten ayrılmaz.

Dimağın iz'an mertebesi ve sonrasında sonra batın tarafı başlıyor dimağın..

Dimağın iz'an mertebesine gelmemişse enfüsi geçemez.

İltizam olan islamiyeti münafıkta yaşar. O filin kalbi bağı, koridoru iz'andır. İz'an olursa samimi müslüman denir.

Tasdik ve }
İz'an } bir mizana tabidirler. Sözler (278)

* İz'an gelecek yönümüz..

Kur'an insanın geleceğini (sol tarafını) inşa ve ihya ederken ► teshir-i akıl ve

► iz'an

İnsanın geleceği, ahiret inancı ne kadar güçlü olursa o nisbetle iz'anı güçlü olur.

Sözler (367)

* İnsani güçlü kılan iz'anıdır. Çoğu zaman iz'ansız akıl, insanı zavallı kılar.

Sözler (514)

* Aklın anlayışı dardır. Akla ufuk açan, geleceği ona aralayan iz'andır. İz'an insanı aslına tanıştırır, gösterir ve oraya götürür iz'an..

Sözler (516)

Taassub ► iltizamdan
İmtisal ► iz'andan
Tasdikten ► iltizam
Taakkulde ► bitaraf
Bibehre ► tasavvurda
Safsata ► tahayyülden

} geliyorlar, çıkıyorlar.

Sözler (706)

* İslamiyet ► iltizamdır.

İman ise ► iz'andır.

İltizam: (islamiyet) : Hakka tarafgirlik ve teslim ve inkiyaddır.

İz'an ise (imandır) : Hakkı kabul ve tasdiktir. **Mektubat (34)**

* İz'an insanda şöyle çalışır.

İnsan hakkı doğruyu görünce aklı anlamazsa da, izah edemezse de, daha önce yanlış bilse de hakkı görünce kabul ve tasdik eder. Ve bunu yaparken de rahatlar. Bazan aklı doğru bildiği şeyden kalbi rahat olmuyor. Ve deriz ki, vallahi bir tarafım rahat değil kabul edemiyorum der. İşte o taraf iz'anımız. Adeta emniyet sigortası.

Mektubat (471)

* İnsanın vazife-i fitratı ve } omuzuna alıp eyleme dönüştüren iz'andır.
fariza-i zimmeti }

İnsanı marifetullah iklimine sokan ► iz'andır.

Bu alemi, hususi dünyasını umumi dünyaya dönüştürüp sokan iz'andır. Yani fitrat-ı asliyesine taşıyıp tanıtan iz'andır.

Ve o insanın ► vazife-i fitratı ve } marifetullah ve } iz'an ve } vücudunu ve } tasdik
► fariza-i zimmeti } iman-ı billahtır } yakîn ile } vahdetini } etmektir.

Vazife-i fitratı ► marifetullah ► iz'an ► vücudunu }
Fariza-i zimmeti ► iman-ı billah ► yakîn ► vahdetini } tasdik etmektir.

Tasdikten ve }
kabulden çıkan } iz'andır.

Şuâlar (154)

* Dimağın imanı kullanma sistemidir iz'an.. Çünkü iz'an seni aslına taşıyor tanıştırıyor. Mesnevi-i Nuriye
(110)

* Adeta dimağın vicdanı ► iz'an.

Sağ taraf: Geçmiş zaman, imanın kuvveti.

Sol taraf: Gelecek zaman, imanın nuru.

Dimağı sol tarafla yani gelecekle inşaa edip iksirleyen iz'an.. Hem insanın aklen yanlış yapmasına mani olur.

Hem dimağın maneviyatıdır iz'an..

İşârât-ül İ'caz (11)

* İz'an aynelyakîn bilmek mertebesi..

İlmelyakîn ise ► tasdikte oluyor.

Vicdanî iz'an: Aslına yakın olma nisbetinde içsel huzurdur. İnsan aslına, kendine yakın olma nisbetinde rahat olur, huzurlu olur, mutlu olur. İfade edemez ama cennet atmosferini yaşar dimağında..

Yani: Dimağın harici baskılarından kurtulur iz'anla.

İşârât-ül İ'caz (66)

Vicdan ile	► kat'î	} sıfât ve esmayı tasdik eder. Emirdağ Lâhikası-I (146)
İtminan ile	► şuhudî	
İman ile	► iz'anla	

* İlim tasdiktedir. Bu ilmi kalb onaylamazsa cehil olur. Tabiatperestler gibi. Esbaba tesir verenler gibi. Kalbin onaylamadığı ilim kadar cehl-i mürekkeb olur.

Bitaraf, malumatlar, bilgiler, hatta ilimler ► akılla.

Bu akıldaki ilimleri dimağın bütünsel ilim haline getirip seni temsil eden ilim de ► tasdikte.

Dimağın bütünsel ilmi olan tasdiktekini vicdanî ilme dönüştürene de ► iz'an denilir.

Hutbe-i Şamiye (115)

- * İman ► hem tasdiktir,
 - hem iz'andır,
 - hem iltizamdır,
 - hem teslimdir,
 - hem manevi imtisaldır.

Hutbe-i Şamiye (140)

İMTİSALİN HÜLASASI

- * Taassub ← iltizamdan
- imtisal ← iz'andan
- tasdik → iltizamdan (dimağın tasdiki değil)
- taakkulde → bitaraf
- bibehre ← tasavvurda

Yani:

İltizamdan	→ taassub	} çıkar.	Sözler (706)
İz'andan	→ imtisal		
Tasdikten	→ iltizam		
Taakkulden	→ bitaraf		
Tasavvurdan	→ bibehre		

- * Suretinde iken hakikatını yaşamak.

Sözler (32)

- * İmtisal sırdır. Dimağın sırrıdır.

Bir kumandanın arş emriyle koca orduyu hareketlendiriyor. İmtisal sırrı: **Dimağında kişi yok. Kumandan oraya giriyor.** Nasıl ki menfisinde küçük şeytan dimağında saklandığı gibi.

Dimağında iz'an: İz'anında kontrol mekanizması olan imtisal.. Allah-u alem dimağın sihirlendiği sistemdir imtisal. Nasılki bilgisayarda **TeamViewer**le mekanı, zamanı, bilgisayar suretlerini, çokluğu azlığı ortadan kaldırdığı gibi..

Aynen kanun, dünyadakilerle ahiretekileri.. Ahiretekilerinde dünyadakilerin sistemine giriyorlar. Buradan: Amel salih ile, dua ile, hasenat ile onlara giriliyor. Onların da feyizleriyle, himmetleriyle bizim alemimize giriyorlar. Bu girme sistemi imtisal sırrıyla.

Sözler (90)

* Kudretinin nuranî tecelliyatı

Melekutiyet-i eşyanın şeffafiyeti

Hikmet ve kaderin intizamı

Eşyanın Evamir-i tekviniyesine kemal-i imtisali

Mümkinatın vücud ve ademinin müsavatından ibaret olan

imkanındaki müvazenesi.

sırrıyla ► az çok,

► büyük küçük

ona müsavi olduğu gibi..

Eşyanın suretine göre değil hakikatı olan evamir-i tekviniyesine göre hareket etmesini sırr-ı imtisal iktiza ediyor.

Esmaların cem-ül cemi olan ► Evamir-i tekviniyesine göre hareket etmesini imtisal yapıyor.

Sözler (91)

* imtisalle ► az çok

► büyük küçük

müsavi oluyor.

► Dar aleminden çıkarıp hakikatını ifade edecek aleme dönüştürüyor.

Yani toprağın altında dururken aynı zamanda toprağın üstünde meyvedar hakikat-ı külliye suretini alacaktır bu imtisal sırrıyla.

Burada iken (surette, gölgede, tenteneli perdede iken) oraların, ahiretin hakikatını burada şimdi yaşattırır imtisal sırrıyla. **Sözler (321)**

* Burada orada dal budak salmak

İmtisal sırrıyla ▶ alem-i misal ve } dal budak verecek.
▶ berzahta }
▶ alem-i ahiret ve } hadsiz kemalat ve ni'metlere medar olacak
▶ Cennet'te }

Bir şeyin aslıyla hareket edebilmesi için evamir-i tekviniyesi ile imtisal sırrıyla hareket eder.

Demek bir şeyin suretinin hakikat mecmuası olan evamir-i tekviniyesine girebilmesi için iz'an imtisal sırrıyla olur. Esmaların cem-ül cemi olan ve bilkuve olarak bulunan sisteme **evamir-i tekviniye** deniyor.

İz'an: Suretlerin aslı yazılımları..

Suretiyle iz'anı arasındaki devamlı bağın adına imtisal sırrı.

Yani: Suret hakikatına istinad edip oradan kuvvet alır sırrı imtisal sırrıyla..

Sözler (322)

* Aslına bağlılığı, fıtratıyla hareket etmesini hem imtisal sırrıyla deniyor. "evamir-i tekviniyeye imtisal edip, fıtratlarındaki gayeleri güzel bir vecihle.." **Sözler (356)**

* Kudsi şeyler seni hep aslına taşıyor. Dimağına mehazlarıyla bir şey gelirse senin

kudsiyetin aktif olup iz'anın devreye giriyor. Seni hem kalbe ve vicdana bağlıyor.

Sözler (704)

* “İmtisal iz’andan” Sözlere (706)

* Surette sensin. İmtisal ile bir başkasını yaşıyorsun. Bu hem müsbet olur, hem menfisi olur.

Yani zahirde aynasın. Hakikatte semadaki güneşsin. Onu yaşayıp onu gösteriyorsun. Mektubat (418)

* Bürhan ► taakkule bakar

İlim ► tasdiğe bakar

Kudsiyet, asliyet, fitrat olan şeyler de ► iz’ana bakar.

Aslını, fitratını ne kadar yaşıyorsan o nisbetle iz’andasın.

Fitratına yakınlık nisbetinde istikamet olur ki;

► bütün e’al
► akval
► ahvalinde } istikamet sahibi olur.

Bir insanda istikamet nisbetinde aslındadır ve iz’anındadır.

Mektubat (370) Lem’alar (60)

* İnsanın dimağı ile aslı fitratı arasındaki bağın kuvvetine göre dimağı lezzet alır.

Ruhanî ve kudsî bağı iz’anın nisbetinde oluyor. Yoksa dimağında küçük bir şeytan gizlenir. Bu da imtisaline göredir. Lem’alar (123)

* İz’anla vicdan arasındaki imtisal bağın kıymeti nisbetinde esmaya mazhariyetin şuurdanlığı oluyor. İnsan cami ayna olması bu imtisal sırrıyla, kalitesi nisbetinde oluyor.

Lem’alar (123)

* Ulvi bağlar imtisalle oluyor. Nasıl ki günahları ihtiyarla. Ubudiyeti iradeyle yapıyorsak. **Fatır-ı Zülcelalinin emirlerine imtisali nisbetinde lezzet-i ruhani ve lahuti kemal feyizler alınır.**

Tefekkürle alınanlar iz'anın imtisaliyle ulvileşip, ruhanileşiyor. **Lem'alar (124)**

* Evamir-i Rabbaniyeye emrediyor o da evamir-i tekviniyesini imtisal ediyor. O zaman insanda şevk ve lezzet ortaya çıkıyor. **Lem'alar (125)**

* Evamir-i tekviniyesine imtisal edince kitab-ı mübinini okuyor. Kitab-ı mübinin düsturlarını imtisal etmiş oluyor.

İnsan imtisal ile fitrat-ı asliyesine bağlanıyor. Bu da insanın imam-ı mübinine yani mazi ve müstakbelini halde yaşıyor. **Lem'alar (126)**

* İz'anla evamir-i tekviniyesine imtisal edince kişide:

- ▶ bir şuur
- ▶ bir basiret
- ▶ bir kasd
- ▶ bir irade
- ▶ bir ilim
- ▶ bir kemal
- ▶ bir hikmet

ortaya çıkıyor. Bu sıfatlar kişide iz'an ile imtisal ederse evamir-i tekviniyesine o zaman ortaya çıkıyor.

Lem'alar (137)

* İtaat ▶ iltizamla
İmtisal ▶ iz'anla
emir dinlemek ▶ tesdik

} ile oluyor.

- * Şeriat-ı fitriye fitratımızın dışı vuruşları olan adetullah kanunları..

Muhâkemat (30)

- * İman ▶ hem tasdik
▶ hem iz'an
▶ hem iltizam
▶ hem teslim
▶ hem manevi imtisal.

Hutbe-i Şamiye (140)

- * Kün emr-i ezelisine itaat ve imtisalinde ▶ meyil
▶ ihtiyaç
▶ şevk
▶ incizab
- ▶ mümtezic
▶ mündemiçdir.

Her şeyin suretinde iken hakikatına burada yaşamaya, hakikatına gitmeye bu dört sıfat ve özellik mümtezic ve mündemiçtir.

Sünuhat-Tulûat-İşarat (22)

- * İz'andan ▶ imtisal çıkar.

İz'anı da kudsiyet çalıştırır. Me'haz çalıştırır.

- Demek ▶ müşevvik-i imtisale
▶ mûkiz-ı vicdanı
▶ lâzım-ı zatiyi
- uyandırıp harekete geçiren kudsiyettir.

Sünuhat-Tulûat-İşarat (30, 31)

Notlarım:

❖ Nasıl ki taakkulde akıl var. Akılda zekavet var. Zeka aklın sıfatıdır. Öyle de iz'anda imtisal var. İmtisal iz'anın sıfatıdır. Zahir iz'andır. Batını imtisal sırrıdır. İz'anın içsel işlevi, çalışması imtisaldır.

Sözler (528) Meyil ► ihtiyaç ► iştiyak ► incizab
► daha ilerisi, 2 katı.

Bu dörtler vicdana da uyuyor.

Vicdan ► İrade	► Meyil	} bu sıralama uyuyor gibi..
► Zihin	► İhtiyaç	
► His	► İштиyak	
► Latife-i Rabbaniye	► İncizab - cezb	

Latife-i Rabbaniyede; incizab ve cezb olur.

Bu incizab ve cezbden iştiyak olur.

Bu iştiyak ihtiyaç olur. Bu da Nokta-i istinad ve Nokta-i istimdad.

Bu ihtiyaç da insana meyil verir.

İşte iradenin meyilin alt yapıları..

Bu kişi cüz-i ihtiyarisiyle aklını kullanır. Hidayet, istikamete yürür. "hidayet-i ilahiyeye mazhar akıl sahibi onandır." Şuâlar (509)

İşârât-ül İ'caz (61): "Çünkü onların cüz-i ihtiyarlarıyla hasıl-ı bilmasdar olan hidayete yürümleri üzerine, Cenab-ı Hak o sıfat-ı sabite hidayeti halk ve ihsan etmiştir."

tılsım
Sağ ► tasdik ► Geçmiş ► Ezel ► Nokta-i istinad ► imanın kuvveti ► Allah'a (c.c.)
iman.

Sol ► iz'an ► Gelecek ► Ebed ► Nokta-i istimdad ► imanın nuru ► Ahirete iman.

Bana iki şey verildi ▶ Elektrik.

▶ Alet.

Elektik ▶ imanın kuvveti ▶ geçmiş ▶ tasdik ▶ ilim ▶ Allah'a (c.c.) iman.

Alet ▶ imanın nuru ▶ gelecek ▶ iz'an ▶ hikmet ▶ ahirete iman.

Ene ▶ Allah'ı (c.c.) kaybetmekten müteessir olur. (Adem-i mutlak)

Ruh ▶ Ademe düşmekten müteessir olur. (Adem-i sırf)

Kalb ▶ Cehenneme düşmekten müteessir olur. (Ademe)

Dimağ ▶ Azablardan, zanların oluşturdukları psikolojik sorunlardan müteessir olur. (Cehenneme düşmekten)

Nefis ▶ Ölümden ve endişesinden müteessir olur.

İmanın ▶ Sureti ▶ Eylemlerimizde, fillerimizde, sözlerimizde.

▶ Kanuniyeti ▶ Ruh, Kalb, Vicdan, Dimağ bütünlüğü.

▶ Hakikati ▶ iman hakikatlarına bağlılığı nisbetinde şirklerden kurtulur. Esmâ yönü.

▶ Mahiyeti ▶

İmtisal: Benlikten tecerrüde..

- ❖ Eşyalardan tecerrüd.
- ❖ Cüz'i nazarını cüz'iyetten tecerrüd.
- ❖ Kesret-i alakadan tecerrüd.
- ❖ Kendini küllî alakaya hasretmek.
- ❖ Küllî olmağa vesile. Nihayetsiz vücud bulmaya vesile.
- ❖ Birşey herşey, herşeyi bir şey yapar imtisal.

- ❖ Kalben kesreti alakadan tecerrüd ettiriyor.
- ❖ Kesret-i tefekkürden tecerrüd, kendine dönmeye vesile.
- ❖ Hadsiz, camî, nuranî, küllî, küll insaniyet-i kübra olmak, ayine-i kübra olmaya..
- ❖ Yalnız ve yalnız vahdet dairesinde teneffüs etmeliyiz.
- ❖ Nazarını hep aslına tutmaya..
- ❖ Benliklerden kurtaran..
- ❖ Dağınıklıklardan kurtaran..
- ❖ İsm-i azama mazhar ediyor..
- ❖ Sırr-ı Ehadiyetin mukaddemesi..
- ❖ Arş-ı azama gözünü diktirir.
- ❖ Aynada güneşin bulunması ► timsaldir.
- ❖ Ayna da bu timsalle icraat yapması ► imtisaldir.

YAZILI DEFTERE GÖRE İNDEKS

- Endişe - 6. Endişenin hülasası - 28.
- Elif - 62.
- Mi'rac'da Ebu Bekirin sesiyle nida etti - 62.
- Mukaddes harf - 63.
- Allah'ı (c.c.) niye görmüyorum? - 64.
- Kaderim bu.. ne yapayım - 67.
- Hiçliğini bilmek - 69.
- Zaman -74 – 52 - 212.
- Kur'an nerelere yemin ediyor -74.
- İlim - Hikmet - Usul - Kavram - 78 -Şirk - Küfür.
- Kadere kim itiraz eder - 72.
- Sırr-ı ilahi - 83 (sırr)
- Manay-ı harfi - 83.
- Tefekkür - 80.
- Orucun - 84.
- Kabrin sıfatları - 84.
- Dava adamı - 85.
- Orucun – 84.
- Kabir – 87.
- Münker – Nekir - 92,106.
- Köprü - 97.
- Berzah - 97.
- Nurdan nasıl zulmet gelir - 75.
- Kelam - 51.
- -Hakikat-ı kevnîye, mümkinîye ve ilahîye - 80.

- Hak - 86.
- Kevn-mümkin - 86.
- Dimağ-137.
- Fiile geçmeyen niyetler-133.
- Huzur arayan adam – 173.
- İnsanın hangi kötü sıfatlarından kaçarsın – 127.
- Ders yapılırken aldığım notlar – 128.
- Vahdaniyet - Ehadiyet - Samediyet – 129.
- Rububiyet - Uluhiyet - 130.
- Yalnızlık - 132,133.
- Vesvese ve Vehim - 134, 289, 158, 159.
- Koku ve resim - 136.
- Yazıların altına ismini yazıyorsun – 199.
- Hayatın bir kısım klavuz taşları - 200, 210, 213.
- Münker, Nekir - 107, 106.
- Şeytan ve Zekiler – 201.
- Havf ve reca ► Vicdanda - İşârât-ül İ'caz:64/-75.
- Celal/ Cemalin; Dimağda/Vicdanda Kelamda...- 75.
- Kuva - 202.
- Şeytan - 15.
- Şuunat, Sıfatlar arasındaki farklar - 228.
- Asrın imanın çareleri - 230.
- Yerli halep yanmasın - 228.
- İşârât-ül İ'cazdaki hamler – 231.
- Ümitsizlik – 213.
- Ölüm korkusu – 214.

- Ademden vücuda çıkmak. Vücuddan ademe düşmek - 115.
- Ötelerin üstü - 115.
- Kur'an size yeter diyenler kimlerdir - 216.
- Din olmasaydı şeytan bilinir miydi - 217.
- Tohum - Çekirdek - 217.
- Teselli - 217.
- Dünya - Küre-i arz.
- Arş mı Levh-i mahfuz mu?-135. Daha camii.
- Bast-ı zaman - 217.
- İnsan kendini tanımazsa. Kanunu, işlevini bilmezse.! - 231.
- Ye'isin alt yapısı – 201.
- Latife-i insaniye - 277-284.
- Kader - 278-302.
- Lümme-i şeytaniye - 283.
- Kuvve-i vahime - 284.
- Hz. Ali (r.a.) - 285.
- Ben olan "BEN" hangi sebebin sonucudur - 218.
- İman – 236.
- Kur'an psikolojisi – 237.
- Elem – 237.
- Hastalık – 218.
- "Bir şeyin şerefi neslinden değildir, zatındandır." – 285.
- 12.sözün dersinden alınan notlar. Saltanat-ı uzma. Hilafet-i kübra. Hakimiyet-i amme – 292.
- Vefa – 218.
- İftira – 222.

- Gaye sahibi olmak – 294.
- iman ve inkâr edenler – 295.
- Zahir aldatır – 295.
- İmanın; Sureti, Kanuniyeti, Hakikati, Mahiyeti - 298.
- Bast-ı zaman – 217.
- Ölüm dert değil. Ene – Hastalık – 218.
- Cehennem tabakaları-300.
- Ehadiyetin üç farklılığı - 302.
- Kader- 302-278.
- Keramet - iktiran - mu'cize. Derste alınan notlar-303.
- Ehadiyetin üç mertebesi (ders yapılırken alınan notlar).
- Kader
- Vahdet – Vahidiyet – Vahdaniyet - Ehad- Ehadiyet - 302.
- Levh-i mahfuzun ve Arşın daireleri – 301.
- Sarahat - Delalet - İşaret - remiz - ima – 301.
- İntizam, nizam – 301.
- Ölmek istemiyorum. Çünkü - 305.
- Güvenilir insan kimdir - 306.
- Kanun-u emri - 306.
- Şahıslar değişir. Sen risale-i Nurun talimatı dairesinde hareket et - 298.
- Cennetin tabakaları - 300.
- İnsan niye rahat değil - 307.
- İz'an ve iltizam - 308.
- Cebrail - 308.
- Hz Ali (r.a.) veciz sözler - 285.
- Aldanma-2 - 310.

- Ahiret şurada - 309.
- Tasdik - 314. Tasdikin hülasası - 327-332.
- Haşa Allah (c.c.) mı suçlu – 328.
- Vahdaniyet – Vahdet – Tevhid – Ehadiyet – 304.
- İlim denilen tasdik – 332.
- Senin vazifen – 338.
- Şeytanın ortak olduğu çocuklarda – 338.
- Kadın sesi – 338.
- Sadaka. Zururet – 338.
- İmtisal – 348.
- Dilin afeti – 331.
- Haşyet – 331.
- Eşimden niye hayır görmüyorum – 331 – 242.
- Ders anında alınan notlar – 291.
- Dini cemaatlar dini daha iyi yaşamak için idi – 241.
- Zan – 128.
- İmtisal – 348.
- İz'an – 339.
- Ehven-üş şer – 227.
- Dolaşırken karşılaştıklarım – 12.. 244.
- Allah (c.c.) ve Felsefe – 245.
- Sabır ve Tahammül. Ders yapılırken alınan notlar – 248.
- Çok çeşitli hapisaneleri olan bu asır – 249.
- Yeknesaklık – 250.
- Evamir-i tekviniye – 366.
- Gılaf-ı latif ve Beden-i misali – 250.

- Remz - 253.
- Önüne hedef koy ona göre çalış demek psikolojini bozar – 253.
- Boşanmadan önce ve birisiyle uzaklaşmadan önce şunu yap – 255.
- Bağlar-257. Çok hoş.. Nazik nahif ve latif bir ders.
- Adem – 259 – 260 – 265.
- İlim – Malum – 260.
- Hased ve İnad – 263.
- Şeytanların gölgeleri – 265.
- Levh-i mahfuz niye arşin üstüne koydun – 135.
- Zıddı zıddında gizlenmiş – 267 (Hayatı anlamlandırman için).
- Zaman – 52.
- Allah (c.c.) ne kadar tatlı ve huzurludur kim bilir – 252.
- Bid'a ve haramlar etrafında insanların daha çok toplanması – 254.
- Tecrübelerim – 258.
- Rahmanın has kulları – 260.
- Ye'is ve ümitsizlik – 266.
- İmtihanım nasıl değişir – 268.
- Peygamberimiz – 312.
- -İz'an ve imtisalın hülasası – 358.
- İmtisalın hülasası – 363.